Folio
QL45
.E2
1772
v.1

346

VERZAMELING
VAN
UITLANDSCHE EN ZELDZAAME
VOGELEN,
BENEVENS EENIGE VREEMDE
DIEREN EN PLANTGEWASSEN:

IN 'T ENGELSCH NAAUWKEURIG BESCHREEVEN EN NAAR 'T LEVEN MET KLEUREN AFGEBEELD,

DOOR

G. EDWARDS EN M. CATESBY:

VERVOLGENS, TEN OPZIGT VAN DE PLAATEN MERKELYK VERBETERD, IN 'T HOOGDUITSCH UITGEGEVEN

DOOR

J. M. SELIGMANN:

THANS IN 'T NEDERDUITSCH VERTAALD EN MET AANHAALINGEN VAN ANDERE AUTHEUREN VERRYKT, DOOR

M. HOUTTUYN, MEDIC. DOCTOR.

EERSTE BAND,
BEHELZENDE
HET EERSTE EN TWEEDE DEEL.

Te AMSTERDAM,
BY JAN CHRISTIAAN SEPP, Boekverkooper.
MDCCLXXII.
1772

Mo. Bot. Garden.

AAN

DEN WEL EDELEN GROOT ACHTBAAREN

HEERE

DEN HEER EN MR.

FRANÇOIS DE WITT,

REGEEREND BURGERMEESTER

EN *RAAD*

DER *STAD AMSTERDAM*,

WORD HET EERSTE EN TWEEDE DEEL,

VAN DEEZE NEDERDUITSCHE UITGAVE

DER UITLANDSCHE VOGELEN

VAN EDWARDS EN CATESBY,

EERBIEDIGST OPGEDRAGEN

DOOR

ZYNER WEL EDEL. GROOT ACHTBAARHEIDS

Onderdanig-bereidwilligsten Dienaar

JAN CHRISTIAAN SEPP.

VOORREDE.

Zo waar het is, dat de beoefening der Natuurlyke Historie haar vermaak en nuttigheid heeft, zo weinig kan men afkeuren, dat dezelve in haare Deelen meer en meer uitgebreid en dus nader tot volmaaking gebragt worde. Weinigen, inderdaad, hebben zulks over 't Geheel ondernomen, en, als men zodanige Werken, daar dit in geschied is, nagaat, zal niemand twyfelen; of aan dezelven niet veel ontbreekt. ALDROVANDUS, hoe uitmuntend een beschryver van alle de Ryken der Natuur, heeft nog veel ter vervulling open gelaten. SEBA, hoe voortreffelyk een Verzamelaar van Uitlandsche Zeldzaamheden, betreffende de Dieren, Planten en Delfstoffen, mist veel Dingen, die naderhand ontdekt zyn. LINNÆUS verbetert, vervormt, vervult, dagelyks zyn Samenstel der Natuur, en zal het waarschynlyk nooit voltooijen.

Hierom verdienen de zodanigen niet minder Lof, die zulks ten opzigt van een byzonder gedeelte der Natuurlyke Historie onderneemen. Verscheidene hebben in 't beschryven en uitbeelden van Dieren, Planten en Delfstoffen, elk op zig zelve, uitgemunt. Anderen hebben zig alleenlyk bemoeid met een gedeelte van ieder Ryk der Natuur, en, terwyl van de meest bekende Dingen al by herhaaling is gehandeld, zo hebben zy zig maar toegelegd, om het gene aan de voorige Werken ontbreeken mogt te vervullen, door de beschryving en afbeelding van geheel nieuwe en nog onbekende Onderwerpen.

Men kan het als een byzonderen trap ter voltooijing van de Natuurlyke Historie aanmerken, dat dezelve door *Gekleurde Afbeeldingen* opgehelderd worde. Ook is daar op de algemeene Smaak sedert eenigen tyd gevallen. Dewyl nu dit stuk een byzondere kunde en naauwkeurigheid vereischt, zo hebben de genen, die daar in slaagden, een ongemeenen Roem verworven. Men kan zulks zien aan het Werk van ROESEL, door wien de meeste Kapellen, Rupsen en veele andere Insekten van Europa, benevens eenige Uitheemschen, zeer natuurlyk met Kleuren voorgesteld zyn. Niet minder agting heeft het Werk van WILKES over de Kapellen van Engeland, of dat van Juffrouw MERIAN over die van de Westindiën: om niet van de keurige Plaaten van den Heer SEPP, over de Nederlandsche Insekten, te gewagen.

Verdiende, nu, deeze Klasse van het Ryk der Dieren zo veel oplettendheid, niet minder was de VOGELKUNDE deeze moeite waardig. De *Vogelen*, inderdaad, maaken eene edele Afdeeling van de Dieren uit. Gelyk deeze Schepzels, in 't algemeen gesproken, door de fraaiheid van Pluimagie boven de *Viervoetigen* uitmunten, zo overtreffen zy, ver uit, de Slangen en andere *Kruipende Dieren* in bevalligheid. Hun Gezang verheftze oneindig boven de stomme *Visschen*, en zelfs boven de *Kapellen*, niettegenstaande zy dezelven, in schoonheid van Kleur, wyken mogten. Ook zyn de Vogels, sedert eenigen tyd, een byzonder Voorwerp van Liefhebbery geworden, doordien de Konst, om dezelven op te zetten, thans zulk eene volkomenheid bereikt heeft, dat 'er, om zo te spreeken, niet het Leven, maar de beweeging alleen aan ontbreekt.

Men heeft het uitgeeven van Werken, met Gekleurde Afbeeldingen van Vogelen, ook al eenige Jaaren herwaards zien onderneemen en ter uitvoering brengen. Dus zyn die van Duitschland en anderen door FRISCH deftig afgebeeld, en die van Engeland door ALBIN met Kleuren uitgegeven, doch waar by in de eersten de fraaiheid van Tekening, in de anderen de naauwkeurigheid ver te zoeken is. Het uitgeeven van Uitlandsche en weinig bekende Vogelen, in de Natuurlyke Kleuren, was ook immer zo noodig en vermaakelyk. Dit gaf den Heer EDWARDS aanleiding om zulks te verbeteren, en zyn Werk, benevens dat van den Heer CATESBY, draagen den Roem, van, wat de Uitvoering betreft, de volmaaksten te zyn, welken men tot nog toe in dit gedeelte der Natuurlyke Historie heeft. Hierom was het, dat de beroem-

roemde Heer Hofraad Doktor TREW, die door het uitgeeven van de keurlyke Plaaten der vreemde Gewassen, door EHRET te Londen getekend en door HAID te Augsburg in 't Koper gebragt (*), de Geleerde Wereld niet minder dienst en pleizier gedaan heeft, dan door zyne andere Werken; het Ontwerp maakte, om de Vogel-Verzamelingen van de gedagte Engelsche Autheuren onder één te smelten, en daar van een Werk te doen formeeren, waar van de bekwaame Schilder SELIGMANN de Plaaten niet minder fraay dan in 't Origineel vervaardigd, en de geleerde Heer Doktor HUTH de Vertaaling in 't Hoogduitsch bezorgd heeft; welk Werk thans hier in een Nederduitsch gewaad verschynt.

De Heer EDWARDS, die de grootste figuur maakt in deeze Verzameling, heeft een byzondere naauwkeurigheid in het opstellen en uitvoeren van dit zyn Vogelen-Werk waargenomen. De onvergelykelyk groote Scheepvaart der Engelschen naar alle gedeelten van den Aardkloot, en de minder bepaaldheid van hunne Scheepshoofden, heeft al verscheide Jaaren her de Liefhebbers te Londen van Dieren uit de Indiën voorzien, die nergens anders te vinden waren. Veelen derzelven begunstigden deezen bekwaamen Tekenaar met het verlof, om Vogelen en andere Dieren uit hunne Verzamelingen, of ook in hunne Diergaarden en Vogelhokken, levendig uit te schilderen. Daar onder heeft hy ook zodanigen der Europische Vogelen gemengd, als van anderen, zyns oordeels, niet of niet behoorlyk afgebeeld waren. Hier toe werdt hy te meer aangezet, dewyl hy meende ontdekt te hebben, dat eenige Europische Vogelen, op zekere tyden des Jaars, ook in Bengale voorkomen, doch of dezelven het geheele Jaar door daar blyven, dan gelyk by ons vertrekken, wist hy niet te zeggen. De Vogels, welken hy tot voorbeelden daar van opgeeft, zyn

De Berg-Merel.	*Merula Saxatilis* Aldrovandi.
De Wielewaal.	*Icterus* Plinii.
De Zwart-gerugde Grasmosch.	*Oenanthe* seu *Vitiflora.*
Het Winter-Koningje.	*Regulus non cristatus.*
De Huis-Zwaluw.	*Hirundo domestica.*
De Byën-vreeter.	*Merops.*
De Draaihals.	*Iynx* seu *Torquilla.*

„ Onder deeze worden (zegt hy) de Zwart gerugde Grasmosch, het Groene Win-
„ terkoningje, de Huis-Zwaluw en de Draaihals, by Zomer in Engeland gevon-
„ den; doch zy zyn allen ook in de Zuidelyke deelen van Europa aan te treffen,
„ alwaar zy insgelyks, naar myn Gevoelen, Trekvogels kunnen zyn. Alle deeze
„ Vogels heb ik ook gevonden onder anderen, die ons van Bengalen toegeschikt wa-
„ ren, en wanneer iemand, die in deeze zaaken kundig is, in Indië verneemen kon,
„ of deeze Vogelen aldaar, ten tyde wanneer zy zig by ons bevinden, afwezig zyn;
„ doch zig aldaar onthielden, wanneer zy zig by ons niet laaten zien, dan zouden
„ wy zeker weeten, naar welke plaats van den Aardbodem zy van ons vertrekken.

„ Ik ben volkomen van Gevoelen, dat alle die Vogels, welken wy maar geduu-
„ rende zekeren tyd des Jaars by ons zien; wanneer wy dezelven uit ons Gezigt
„ verliezen, naar andere Landen overgaan. Met eenigen derzelven moet het ze-
„ kerlyk dus gelegen zyn; dewyl zy, zo lang zy zig by ons onthouden, niet broe-
„ den. Hier toe behooren de Houtsneppen, de kleine Sneppen, de Kramsvogels,
„ de roode Lysters en eenige anderen, welke, naar myn denkbeeld, in de Noorde-
„ lyke Landen vertrekken, om aldaar te gaan broeden. Op dergelyke manier ko-
„ men de Zomer-Trekvogels, uit Zuidelyker Landen, tot ons, en teelen in ons
„ Land voort. Dewyl wy, nu, zien, hoe eenige Vogels uit zulke Gewesten, die
„ meer naar 't Noorden leggen, zig by ons begeeven, en den Winter over blyven;

„ waar-

(*) Deeze Verzameling van Uitgezogte Planten wordt thans ook alhier, in 't Nederduitsch, by den Boekverkooper J. C. SEPP uitgegeven.

„ waarom zouden dan Vogels van tederer natuur, die ons in de Zomer bezoeken en
„ alhier broeden, niet ook in Zuidelyker Landen verſchuiling zoeken, alwaar zy
„ niet alleen voor de hun onverdraaglyke Koude beveiligd zyn, maar ook een Voed-
„ zel vinden, dat hun behaagt? Ondertuſſchen willen 'er nogthans veelen Winter-
„ ſlaapers van maaken, en beweeren, dat zy in onderaardſche Gaten, in holle Boo-
„ men, en wat dies meer is, weg kruipen; gelyk ook, dat dezelven, als zy zig dus
„ verbergen, door Vettigheid niet in ſtaat zyn weg te vliegen: welke Vettigheid
„ ik doch veeleer voor eenen voorzigtiglyk verzamelden Voorraad houde, welke hun
„ in ſtaat ſtelt, om eene Vlugt van ettelyke Dagen, zonder magteloosheid en zon-
„ der eene al te groote uitteering, door te ſtaan. Verder is ook dit, naar ik geloo-
„ ve, een bewys tegen den Slaap van onze Zomer-Vogelen, die zig niet meer zien
„ laaten; dat dergelyke in Slaap leggende Vogels nooit gevonden worden, en bo-
„ vendien zyn alle Vertellingen daar omtrent zo onzeker, dat verſtandige Luiden zig
„ daar op nooit zullen verlaaten. Kroopen zy inderdaad, gelyk men ons opdringen
„ wil, in onderaardſche Holen en Gaten, zo zou zulks een zekere, doch niet twy-
„ felagtige en onuitgemaakte Zaak zyn; en waarom zouden zy dan van onze Land-
„ lieden en Houthakkers niet dagelyks, gelyk de Marmeldieren, ſlaapend aangetrof-
„ fen worden; daar men in tegendeel deeze voorgewende Winterſlaapers in veel
„ grooter getal waakend aantreft? Verder ben ik ook van Gevoelen, dat het vertrek-
„ ken deezer Vogelen niet altoos zo zeker is, dat dezelven niet meermaalen van ee-
„ nen natten kouden Herfst overvallen kunnen worden, in welken gevalle wel eeni-
„ ge Schoolen van Zwaluwen hunnen Weg kunnen verlooren hebben, en gedwon-
„ gen zyn geworden in Gaten, met verlies van haar Leven, verſchuiling te zoe-
„ ken (*)".

Dit aangaande de Verhuizing der Vogelen, waar van menigvuldige blyken in de byzondere beſchryvingen voorkomen, gezegd hebbende, gaat de Heer **Edwards**, in zyne **Voorrede**, na eenige algemeene uitweidingen, tot het zaakelyke, welk dit zyn Vogelen-Werk betreft, over, en zegt. „ Thans zal het wel tyd zyn, om
„ nog iets tot verdediging van de volgende beſchryving der Vogelen voor den dag
„ te brengen, waar aan ik meer dan twintig Jaaren met verzamelen bezig ben ge-
„ weeſt. Verſcheide Liefhebbers, te Londen, naamelyk, bedienende, in het uit-
„ ſchilderen der uitheemſche en zeldzaame Vogelen, welken zy bezaten, heb ik
„ nooit verzuimd, met hun verlof ook voor myne Verzameling t'elkens een Afbeel-
„ ding, te maaken. Na dat ik, nu, eenige honderden daar van verzameld had,
„ toonde ik dezelven van tyd tot tyd aan verſcheide Liefhebbers, die my met hun
„ bezoek vereerden; eenigen van welken onder het doorbladeren my aanweezen,
„ dat veelen onder dezelven zig bevonden, die nog van geen Autheur beſchreeven
„ of afgebeeld waren; zeggende, dat ik myne moeite niet vergeefſch beſteeden zou,
„ wanneer ik dezelven uitgeeven wilde. Het duurde lang, eer ik daartoe kon
„ beſluiten; dewyl veelen van deeze Vogels my niet zodanig bekend waren, dat ik
„ wiſt, uit welke Landen zy hunne afkomſt hadden, en dit is nogthans, in de Na-
„ tuurlyke Hiſtorie, een zaak van veel belang. Daar tegen echter bragten zy in;
„ dewyl ik deeze Afbeeldingen naar de Natuur gemaakt had, waar van het aan be-
„ wyzen niet ontbrak, en dergelyke Vogels miſſchien wel nooit weder mogten voor-
„ komen; zo was het beter dezelven, zonder hun Vaderland eigentlyk te weeten,
„ dan geheel niet, aan 't licht te brengen. Ik heb wel het geluk niet gehad, gelyk ee-

„ ni-

(*) [De groote onwaarſchynlykheid van het Gevoelen, dat de Zwaluwen niet vertrekken of verhuizen, maar in Holen of Gaten onder den Grond; ja, dat nog verder gaat, onder Water, in Poelen of Moeraſſen zig verbergen en den Winter doorbrengen zouden, is, niettegenſtaande de onbeſchroomdheid, waar mede zulks door **Klein** verdedigd wordt, uit de Ondervindingen van **Collinson** en anderen breedvoerig aangetoond, in de *Natuurlyke Hiſtorie*, volgens het Samenſtel van **Linnæus**, I. Deel IV. **Stuk**, bladz. 14, enz. Zie ook de Waarneemingen van **Frisch**, ten dien opzigte, aldaar in 't V. **Stuk**, bladz. 604 en onze bedenkingen, bladz. 605.]

„ nige nieuwe Schryvers over de Natuurlyke Historie, in deeze Landen buiten Eu-
„ ropa geweest te zyn, in welken men eenigen der Vogelen, die ik hier beschree-
„ ven heb, aantreft; maar ik heb my, naar myn beste vermogen, toegelegd, om
„ myne Beschryvingen zo volkomen te maaken, als het de aart der zaaken wilde ge-
„ doogen. Inzonderheid is alle zorgvuldigheid van my aangewend, om nooit iets
„ vast te stellen, waar van ik niet verzekerd ben geweest. Het grootste deel deezer
„ Beschryvingen handelt van Vogelen, die nog nimmer beschreeven zyn; eenige
„ weinigen waren wel beschreeven, doch niet afgebeeld, en ettelyken kwamen zeer
„ slegt, zo wel beschreeven als afgebeeld, voor. Daarentegen is van my niets in
„ Afbeelding gebragt of beschreeven, dat wy te vooren reeds, ook maar taame-
„ lyk goed hebben gehad: zo dat alle deeze myne Afbeeldingen en Beschryvingen
„ voor nieuw gehouden kunnen worden. Geene Beschryving heb ik van andere Au-
„ theuren ontleend, zonder zulks te melden; waar van het tegendeel door een nieu-
„ wen Uitgeever van een groote menigte Geschilderde Vogelen is geschied (*): ja
„ ik heb veeleer de oude Beschryvingen t'eenemaal uit de gedagten gelaten, wan-
„ neer ik 'er eene te maaken had, oordeelende de Natuur hierin de beste Leidsvrouw
„ te zyn. Ondertusschen ontken ik ook niet, dat ik zo wel met verscheidene Per-
„ soonen als Werken geraadpleegd heb, om alle begrip, tot deeze Beschryvingen
„ noodig, te bekomen, en dezelven, zo veel mooglyk was, klaar en verstaanbaar
„ te maaken.

„ Toen ik de hand sloeg aan het uitgeeven van dit Werk, zouden my in 't eerst
„ de groote Onkosten, welken het Etzen, Drukken en wat dies meer is, veroir-
„ zaaken mogt, byna afgeschrikt hebben; dewyl deeze Onkosten zeker en de Winst
„ in tegendeel nog twyfelagtig ware: tot dat my eindelyk myn Waarde Vriend, de
„ Heer CATESBY, deedt besluiten, om myne Plaaten zelf te Etzen, gelyk hy de
„ zynen ook gedaan hadt, in zyn Werk. Hy raadde my zulks niet alleen aan, maar
„ beval my ook hem te bezoeken, om hem te zien Etzen en gaf my alle noodige
„ onderrichting dien aangaande, voor welke beleefdheid ik zyn Ed. hier myne open-
„ baare dankbetuiging doe. Na dat ik nu dus eenigen tyd ge-arbeid had, besloot
„ ik de nieuwste en zeldzaamste Vogelen van myne Verzameling aan 't licht te gee-
„ ven, dewyl my dit doch niet meer dan myn tyd kosten kon.

„ In het Etzen van zulke Plaaten, waar van vervolgens de Afdrukken gekleurd
„ zullen worden, moet men, gelyk ik ontdekt heb, anders te werk gaan, dan wan-
„ neer men de Plaaten enkel met zwart op wit Drukken wil: weshalve ik dien aan-
„ gaande eenige Aanmerkingen zal mededeelen, welke misschien den zodanigen
„ nuttig zouden kunnen zyn, die in vervolg van tyd iets dergelyks mogten wil-
„ len uitgeeven. Zo iemand een Schilderwerk in 't Koper brengen wil, dan moet
„ hy de Lichten veel helderer doch de Schaduwen donkerer houden, dan zy in de
„ Tekening zyn; niettegenstaande het Afdrukzel daar door, ten aanzien van Licht
„ en Schaduwe, een onbevallige gedaante krygt. De Lichten, naamelyk, worden
„ door het opleggen der Verwen donkerer, en de duistere Schaduwen worden, wan-
„ neer menze met helderer Kleuren, dan de zwarte is, bestrykt, lichter dan natuur-
„ lyk. In Plaaten, derhalve, die afgezet zullen worden, moet men die plaatsen,
„ welke in de Tekening wat donker zyn, in taamelyke breedte geheel wit laaten.
„ Anders, by voorbeeld, wanneer een gedeelte der Tekening in 't donkere gedeel-
„ te blaauw of rood is, of eenige andere fyne Kleur heeft, en men maakt de Scha-
„ duw aldaar even zo donker, dan dringt het Zwart door de heldere Kleur, welke
„ men tot het afzetten van de Plaat moet neemen, heen, en geeft dezelve een
„ doodsch, drekkig aanzien. Legt men 'er de Kleuren te dik op, dan wordt de Fi-
guur,

(*) [De Heer EDWARDS zal hier ALBIN op 't Oog hebben; wiens verklaaringen hy elders meldt grootendeels uit het vermaarde Vogelen-Werk van WILLOUGHBY te zyn genomen.]

„ guur, op de heldere plaatſen, te donker, plat en ſtyf. Worden, in tegendeel, „ de Lichten zo breed en zuiver gelaten, als maar mooglyk is, zo zullen de opgelegde Kleuren, in zulke lichte plaatſen, veel friſſcher zien, dan wanneer zy met „ zwarte Streepen doortoogen zyn, en, wanneer men de Plaat met eenig Verſtand „ afzet, zo zal de groote ongelykheid tuſſchen Licht en Schaduw gaauw verdwynen, en het Blad zagt en fraay uitvallen; zo dat middelmaatige Kenners hetzelve „ voor eene met Waterverw geſchilderde Tekening zullen houden. Aan Plaaten, „ die niet met voordagt tot afzetten vervaardigd zyn, zal men bezwaarlyk deeze „ ſchoonheid kunnen geeven, en, wanneer dezelven een taamelyke bevalligheid zullen „ bekomen, dan moeten 'er de Kleuren, in 't afzetten, zeer dik worden op geſmeerd.

„ De Afbeeldingen deezer Vogelen heb ik allen, naauwkeurig, volgens de Natuur vervaardigd, en aan dezelven, wegens de menigvuldigheid, zo veel verſchillende plaatzingen gegeven, als ik kon uitvinden. Dit heb ik zo veel te noodiger „ geagt, dewyl my bekend was, hoe zeer men in een nieuwen Vogelbeſchryver te „ beriſpen heeft gevonden, dat hy geen veranderingen in de poſtuuren der Vogelen „ gemaakt, maar dezelven altemaal, op eenerley wyze, in profil hadt voorgeſteld; „ welke gelykvormigheid niet dan onbevallig kan zyn. Ook heb ik zyne Boomen, „ zyne Stammen, en zyn Aardryk, van eene zeer ſlegte Uitvinding gevonden. Om „ het, nu, hier in beter te maaken, bediende ik my van den raad en het behulp eeniger Schilderen, die ik als byzonder goede Vrienden roem, en daar door ben ik „ in ſtaat geſteld, om het Werk niet alleen, zo veel doenlyk was, een met de zaak „ overeenkomſtig, natuurlyk en bevallig aanzien te geeven, maar ook de Vogels „ met eenen wat luchtigen Grond en eenig Bywerk op te ſieren. Om alles nog beter „ uit te voeren, heb ik op eenige Plaaten, daar de Vogels zeer klein zyn, tot opvulling der ledige plaats eenige Uitheemſche Inſekten bygevoegd. Schoon dezelven wel tot het tegenwoordige Werk niet eigentlyk behooren, heb ik niet te „ minder oplettendheid gebruikt, om dezelven naauwkeurig af te tekenen en te „ kleuren.

„ Een groot deel deezer Vogelen leefde nog, toen ik ze uitſchilderde: anderen „ waren droog en in Kaſſen behoorlyk opgezet; eenigen waren in Liqueur geconſerveerd, het welk de beſte manier is; hoewel daarin de Vogelen niet zo goed „ kunnen afgetekend worden, dewyl de figuur van 't Glas de ſchynbaare Geſtalte altoos verandert. Ik heb dan de zodanigen, om ze af te tekenen, altyd uit de „ Spiritus genomen. Zo lang ik leef ben ik niet van voorneemen, om eenigen myner Plaaten onafgezet weg te geeven; dewyl zy alsdan van onbekwaame Menſchen „ gekleurd mogten worden, het welke, wanneer men dit voor mynen arbeid hield, „ aan myn Werk nadeelig zou kunnen zyn. Eene zeer zorgvuldig naar de Origineele Schildery gemaakte Kopy, zal ik in de Bibliotheek van het *Collegium Medicum* te Londen leveren, welke tot een Proef zal kunnen dienen, om de Afzetting „ naar te ſchatten en te beoordeelen, wanneer men, in 't vervolg of na myn dood, „ aan de echtheid van eenig Exemplaar mogt komen te twyfelen.

„ In de Beſchryving der Vogelen is het myn toeleg, inzonderheid by de benoeming der Kleuren, altyd geweeſt, my zodanig uit te mogen drukken, dat een „ Liefhebber, die alles wel in acht neemt, de Plaaten, volgens de Beſchryvingen „ alleen, zo taamelyk zou kunnen afzetten. Hier in ben ik op het zorgvuldigſte te „ werk gegaan, weshalve ik dan ook de genoemde Kleuren, altoos, zo veel mooglyk was, met bekende dingen vergeleeken heb; doch, wanneer dit niet gelukken „ wilde, dan heb ik my van ſamengeſtelde Woorden, gelyk geelagtig bruin, roodagtig bruin, donker bruin en dergelyken, bediend: by andere Kleuren, daarentegen, heb ik de benaamingen van bleek, donker, middelmaatig, naar deeze of eenige andere Kleur trekkende, gevoegd; welk alles van groot belang is in de Natuurlyke Hiſtorie: want de enkele woorden Rood, Blaauw, Geel, enz. hebben

„ onder zig een menigte van verſchillende Kleuren (*).”

De Heer EDWARDS beſluit zyne Voorrede, met aanmerking, dat zyn oogmerk voornaamelyk is geweeſt, om verſtaanbaar, niet om fierlyk, te ſchryven. Zyne Beſchryvingen der Vogelen zyn, om de waarheid te zeggen, ongemeen uitvoerig en zyn Ed. zal waarſchynlyk zig niet verbeeld hebben; dat hy, door zyn Hoofd te breeken, om den uiterſten trap van naauwkeurigheid in de Beſchryving der Kleuren van de kleinſte Vedertjes waar te neemen, den Leezer niet alleen kragtig vermoeijen, maar ook aanleiding geeven zou, tot onovereenkomſtigheden van de Beſchryving met de Afbeeldingen, daar men dikwils ſommige aangeweezen Kleuren, wegens het verſchillende poſtuur, of om andere redenen, niet zo duidelyk in gewaar wordt.

De Heer CATESBY is minder omſtandig in de Beſchryving der Vogelen geweeſt, lettende meer op de Kleuren en zaaken die zeer zigtbaar zyn, of ook ſommige dingen voor de beſchouwing van de Afbeelding overlaatende. Hy heeft, door zyn Verblyf in Noord-Amerika, gelegenheid gehad, om de Vogels, die hy afbeeldt, niet alleen levendig, of kort na hunne dood te zien, en dus de Kleuren zeer natuurlyk te kunnen treffen, maar ook om 'er Plant of Boomgewaſſen, veelal betrekking hebbende op den Vogel, in de zelfde Plaat by te voegen; welk Bywerk tot fieraad ſtrekt van zyne Plaaten. Dus heeft hy ook omſtandig kunnen ſpreeken van de Voortteeling, het Aas, de Verhuizing en Eigenſchappen der Vogelen, welken hy in Afbeelding vertoont. Maar; laaten wy hem zelf, in de VOORREDE van zyn Werk, hooren ſpreeken.

„ Offchoon ik, van jongs af, eene neiging tot het onderzoek van de Planten en „ andere Werken der Natuur, in my beſpeurde, werdt doch dezelve door myn te „ ver van Londen, het middelpunt aller Weetenſchappen, afgelegene Verblyfplaats, „ grootelyks terug gehouden: doordien het my niet alleen aan gelegenheid maar ook „ aan zulke Voorgangers ontbrak, welke my tot een meerderen iever in het beſchou„ wen der dingen, die my van Natuure aangenaam waren, hadden kunnen opwek„ ken. Ondertuſſchen was myne Weetgierigheid zo groot, dat ik my niet alleen „ met beſchouwinge der Natuurlyke Zaaken van ons Land vergenoegde, maar zy „ ontſtak in my het vuurigſte verlangen, om de in Engeland vreemde Dieren en „ Planten in hun eigen Vaderland te zien en te leeren kennen. Virginie was my tot „ myn voorneemen bekwaamſt, dewyl zig eenigen myner Bloedverwanten aldaar „ ophielden; weshalve ik my dan ook derwaarts begaf, en 'er den 23 April van 't „ jaar 1712 aanlandde. Diestyds had ik zo weinig denkbeeld tot het uitvoeren van „ zulk een Werk, als het tegenwoordige is, dat ik veel eer de zeven Jaaren tyds, „ welken ik my daar heb opgehouden, ſlegts myne neiging involgde, door de me„ nigvuldige Natuurlyke Zaaken van die Landſtreek in aanmerking te neemen en my „ daar over te verwonderen; doende verder anders niet, dan dat ik eenige gedroog„ de Plantgewaſſen, benevens ettelyken der ſchoonſten levendig in Potten met Aar„ de, aan eenigen van myne Vrienden, die my daartoe verzogt hadden, en die ik „ wiſt daarvan Liefhebbers te zyn, overzondt. Onder deeze bevondt zig ook de „ Heer DALE van Braintree in Eſſex, een bekwaame Apotheker en Kruidkenner. „ Deezen zond ik, behalven ettelyke Planten, ook eenige weinige Aanmerkingen, „ welken ik over het Land zelf had gemaakt. Deeze Aanmerkingen werden door „ hem aan den ſedert overleeden Heer WILLEM SHERARD, Doktor in de Regten, „ en een der bekwaamſte Kruidkundigen van onzen Leeftyd, medegedeeld. Toen „ ik vervolgens, in 't Jaar 1719, in Engeland was terug gekomen, verwaardigde

„ dee-

(*) [De vermaarde Heer SCHAEFFER, te Regensburg, heeft om die reden, onlangs, het Ontwerp uitgegeven van een Kleuren-Werkje, dat tot een Monſter Boek zou kunnen ſtrekken, voor de benaamingen der Kleuren, waar van hy 'er in het Rood alleen 8 Natuurlyke of onvermengde, en 25 die door vermenging gebooren waren, met naamen opgeeft, en met byvoeging van de Verwen, uit welken zy beſtaan. Regensb. 1769. Quarto.]

„ deeze Heer my niet alleen met zyne Vriendſchap, maar hy bragt my ook, door
„ zynen byſtand, offchoon my myne zwakheid zeer wel bekend ware, tot eene nieu-
„ we en myne neiging zo aangenaame Onderneeming. Dewyl, echter, tot uitvoe-
„ ring van dezelve aanmerkelyke Koſten vereiſcht werden, zo kan ik niet nalaaten
„ die groote Patroonen en waardige Begunſtigers, welke my door hunnen byſtand
„ onderſteund en aangemoedigd hebben, alhier met de grootſte dankbaarheid te
„ roemen en hunne Naamen met veel agting te melden: te weeten.

Mylord ......, Hertog van Chandois.
Mylord THOMAS, Graaf van Oxfort.
Mylord THOMAS, Graaf van Macclesfield.
Mylord JOH. PERCIVAL.
Sir GEORG MARKHAM, Baronet, Lid van de Kon. Societeit.
Sir HENR. GOODRICK, Baronet.
Sir HANS SLOANE, Baronet, Preſident van de Kon. Soc. en van het *Coll. Med.*
De Heer FRANC. NICHOLSON, Gouverneur van Zuid-Karolina.
De Heer R. MEAD, Doktor der Geneeskunde en Lid van de Kon. Societeit.
De Ridder KAR. DUBOIS, Lid der Kon. Soc.
De Ridder JOHN KNIGHT, Lid der Kon. Soc.
De Heer WILL. SHERARD, Doktor in de Regten en Lid der Kon. Societeit.

„ Ik vertrok, derhalve, in 't jaar 1722, wederom uit Engeland naar Karolina,
„ welk Land my zo veel te meer een onderzoek en Beſchryving waardig ſcheen te
„ zyn, hoe minder de Dingen, welken hetzelve voortbrengt, (zodanigen als enkel
„ den Koophandel betreffen, gelyk Ryſt, Pek en Teer, uitgezonderd,) tot nog
„ toe bekend waren: niettegenſtaande dit Land reeds meer dan een Eeuw van de
„ Engelſchen bewoond is, en in vrugtbaarheid niet toegeeft aan eenig ander Land,
„ zynde ook van de Natuur, op veelerley wyzen, by uitſtek gezegend. Ik kwam
„ dan den 23 Mey des Jaars 1722, na eene wel aangenaame maar wat lange Reize,
„ in Karolina aan. Het ontbrak ons op dezelve niet aan zulk tydverdryf, als men
„ by het doorvaaren van den Oceaan niet zelden gewoon is te vinden. Wy vingen
„ 'er, naamelyk, Zee-Honden, Bruinviſſchen, Dolphynen, Bonieten, Albicoren
„ en andere Viſſchen, en, wanneer wy zo gelukkig waren, van de drie laatſten
„ magtig te worden, dan hielden wy daar van een ſmaakelyken Maaltyd; doch de
„ Matroozen, die een geruimen tyd niets dan Gezouten Vleeſch genooten hadden,
„ namen het Vleeſch der Zee-Honden en Bruinviſſchen voor lief. Een ander ver-
„ maak bragten ons dikwils de Dolphynen aan, wanneer zy Jagt maakten op Vlie-
„ gende Viſſchen. Na dat zy die in de hoogte gedreeven hebben, doen zy verder
„ niets meer, dan dat zy, als zeer gezwind zwemmen kunnende, dezelven ten vin-
„ nigſte vervolgen, tot dat de Vliegende Viſch eindelyk moede wordt, en wegens
„ de verdrooging van zyne Wieken in 't Water vallen moet; dus dikwils zig zelf in
„ de Kaaken van zyn Vyand werpende. Dikwils is hy ook in de Lugt weinig vei-
„ liger dan in het Water: want naauwlyks dus de Dolphynen ontvlooden zynde,
„ wordt hy de Roofvogelen ten prooy. Doch, 't gene ons het meeſt verwonder-
„ de, was eene over ons Schip zweevende en rondom zwervende Kat-Uil: niette-
„ genſtaande wy ons op de Noorder Breedte van by de 26 Graaden, ongevaar in 't
„ midden tuſſchen het Vaſte Land van Afrika en Amerika, bevonden; hetwelke,
„ zo ik meen, byna een Weg van zeshonderd Mylen uitmaaken moet. Deeze Vo-
„ gels hebben anders korte Wieken, en kunnen, zo veel men waargenomen heeft,
„ niet ver vliegen; gelyk dan ook de Jongens, als zy die gevangen hebben, met
„ dezelven ſpeelen, en t'elkens, na dat zyze hebben laaten vliegen, wederom grypen
„ en vangen. Na dat nu deeze Kat-Uil eenige maalen getragt had uit te ruſten, ver-
„ looren wy haar uit ons Gezigt. Op dergelyke manier liet zig ons op dienzelfden
„ Dag, zynde de 22 Maart, een Havik met een witten Kop, Borſt en Lyf, zien,

„ en op den volgenden vertoonden zig eenige Zwaluwen: zoekende noch deeze, „ noch gene, zig op ons Schip neder te zetten. Ook ſchynt geen Vogel zo lang te „ kunnen vliegen, als de Havikken en de Zwaluwen; doch dat een Kat-Uil het zo „ lang op zyne vlugt zou kunnen uithouden, komt my gantſch wonderlyk voor (*).

„ Te Charles-Town, de Hoofdſtad van Karolina, aankomende, maakte ik myne „ opwagting by den Heer Generaal NICHOLSON, toenmaaligen Gouverneur van dee„ze Provincie, door wien ik niet alleen zeer gunſtig ontvangen werd, maar die my „ ook altoos, zo lang ik my aldaar ophield, op gelyke manier bejegende. Ook zou „ ik my aan de grootſte ondankbaarheid ſchuldig maaken, wanneer ik naliet de Gaſt„vryheid en veele andere Beleefdheden, door welken myn Oogmerk van de voor„naamſten des Lands, in 't algemeen, grootelyks bevorderd werdt, hier opentlyk „ te roemen.

„ Dewyl ik met het begin van den Zomer aanlandde, vond ik, tegen myn ver„moeden, in dit Land niet alleen alle de Dieren en Gewaſſen van Virginie, „ maar zy vertoonden 'er zig aan my in veel grooter menigvuldigheid. Het be„woonde deel van Karolina ſtrekt zig, van de Zee af, tot zeſtig Mylen Weſt„waards uit, en langs de Kuſt heen is het byna geheel plat en effen Land. In dit „ gedeelte bragt ik myn eerſte Jaar met onderzoeken, verzamelen en beſchryven „ der Dieren en Planten door. Vervolgens begaf ik my in de hooger leggende en „ onbewoonde Landſtreeken, en hield my op in 't Fort Moore, een kleine Veſting „ aan den Oever van den Savannah-Stroom, welke van daar nog driehonderd Mylen „ ver, tot aan de Zee, te loopen heeft. en weinig minder af is van zynen Oir„ſprong, in 't Gebergte.

„ Met veel genoegen wierd ik gewaar, hoe zeer de Werken der Natuur, in dee„ze hooger gelegene Landen, van de anderen verſchillende waren, en vondt 'er „ een menigte van Zaaken, die men in de laage Landen niet te zien krygt. Dit be„woog my, om verſcheide maalen. met de Indiaanen, de Rivier hooger op, naar „ de Gebergten toe te reizen; daar ik dan niet alleen in het Ryk der Planten geduu„rig wat nieuws te zien kreeg, maar ook de ſchoonſte Landgezigten, welken wy „ ons in ſtaat zyn te verbeelden, voor my hadt: waarby my tevens de Jagt van Buf„fels, Beeren, Luipaarden en ander Wild, niet weinig vergenoegen gaf. Op „ deeze Reizen bediende ik my van eenen Indiaan, om myn Koffertje te draagen, „ waarin ik zo wel Papier en andere dingen, die tot Tekenen en Schilderen vereiſcht „ worden, als gedroogde Planten, Zaaden, en wat dies meer is, bewaarde. Aan „ de Gaſtvryheid en den byſtand deezer goedhartige Indiaanen heb ik zeer veel te „ danken: doordien ik van 't gene zy ſchooten niet alleen myn Onderhoud had; maar „ dat zy ook, zo dra 'er een Regen ontſtondt, aanſtonds van Boomſchorſen eene „ Hut maakten, op dat zo wel ik, als het gene ik met my voerde, voor de nattig„heid beſchut mogt zyn.

„ Nu wil ik ook aantekenen, van welke orde ik my, in het beſchryven van de „ Natuurlyke Hiſtorie deezes Lands, bediend hebbe. Wat dan de Planten aangaat, „ waarmede ik een aanvang wil maaken, heb ik myn doelwit voornaamelyk op de „ Woudboomen gericht, en aangeweezen, van welke nuttigheid zy zo wel in de „ Werktuigkunde, als anders, zyn, en wat gebruik men 'er van maake tot Tim„merwerk, Schrynwerk, tot den Akkerbouw, tot Voedzel of tot Geneesmiddelen. „ Ook heb ik op die Gewaſſen in 't byzonder agt gegeven, welke ons Engelſch „ Klimaat verdraagen, en die ik daar door hadt leeren kennen, dat ik ze by den

„ Heer

(*) [Het gene van de Havikken en Zwaluwen, door den Heer CATESBY, hier gemeld wordt, ſtrekt zekerlyk tot een groot bewys, dat de Vogelen weezentlyk op verre Togten gaan, en dus dat zy zeer wel naar de Indiën kunnen verhuizen; gelyk het denkbeeld van den Heer EDWARDS, hier voor, is. Het zweeven van de Kat-Uil, over Dag, boven 't Schip, komt my ook zeldzaam voor. Zou dezelve ook een Sperwer, of dergelyke Roofvogel, kunnen zyn geweeſt? Men hadt hem, immers, niet van naby bezien.]

„ Heer BACON, opvolger van wylen den Heer FAIRCHILD te Hoxton, had zien
„ groeijen, als waar veelen derzelven ettelyke ſtrenge Winters, zonder bedekking,
„ hebben uitgeſtaan, ofſchoon anderen, uit het zelfde Land, door gebrek van be-
„ dekking geſtorven zyn.

„ Van de VOGELEN, waarvan veel meer ſoorten zyn dan van andere Dieren, ten
„ minſte die men bekomen kan, en welke in pragt en ſchoonheid van Kleuren de-
„ zelven overtreffen, doch anders ook met de Planten, daar zy op aazen en by wel-
„ ken zy zig onthouden, eenige verwantſchap hebben: van deeze heb ik my toe-
„ gelegd een omſtandig Berigt te geeven: want de Inſekten en andere Dieren, on-
„ der elkander, zonder onderſcheid te beſchryven, heb ik niet raadzaam geoordeeld,
„ dewyl ik alsdan veele Vogels agter weg zou hebben moeten laaten, hebbende tot
„ alles geen tyds genoeg. Echter zyn my weinigen onbekend gebleeven, uitge-
„ zonderd eenige Watervogels en ettelyke, die zig in de Zee onthouden.

„ Van *Viervoetige Dieren* zyn 'er weinigen, die van de Dieren onzes ouden We-
„ relddeels verſchillende waren, my voorgekomen. Ik heb de meeſten derzelven
„ afgetekend, uitgezonderd de genen, die van de zelfde, in Europa zig bevinden-
„ de Soorten, weinig verſchillende zyn: gelyk ook zodanigen, welken andere Au-
„ theuren reeds hebben beſchreeven.

„ Van de *Slangen* zullen my, zo ik hope, weinigen ontbreeken: want als ik my-
„ ne Aftekeningen daar van aan verſcheide Luiden, wien zy zeer wel bekend zyn,
„ vertoonde, zo bekenden my veelen, dat zy de zodanigen nog niet altemaal ge-
„ zien hadden; terwyl niemand voorgaf, dat hem nog andere Soorten bekend waren.

„ Van de *Viſſchen* omſtreeks Karolina heb ik niet meer dan vyf of zes beſchree-
„ ven, dewyl ik zulks wilde uitſtellen, tot dat ik op de Bahama-Eilanden gekomen
„ ware: want, alzo daar ſlegts weinige Viervoetige Dieren en Vogelen zyn, had ik
„ te meer tyd om de Viſſchen te beſchryven, en ſchoon men my dikwils hadt ge-
„ zegd, dat dezelven zeer merkwaardig zyn, zag ik nogthans met groote verwon-
„ dering, hoe heerlyk de Natuur hun met de voortreffelykſte Kleuren en Vlakken
„ heeft opgeſierd.

„ Wat de *Inſekten* aangaat, komen van dezelven in deeze Landen ontelbaare Soor-
„ ten voor; doch ik kon, wegens de reeds gemelde oirzaaken, maar weinigen van
„ dezelven aftekenen.

„ Na dat ik my omtrent drie Jaaren in Karolina, (dat de Spanjaards en wel inzon-
„ derheid die Provincie, welke eerſt kortlings met den naam van *Georgia* is vereerd
„ geworden, *Florida* noemen,) en in de omleggende Landen opgehouden had, be-
„ gaf ik my naar het Eiland *Providence*, dat een der Bahamaas is. Zyne Excellen-
„ tie, naamelyk, de Heer KAREL PHINNEY, Ridder en Gouverneur deezer Eilan-
„ den, hadt my derwaarts ingeſcheept, door wien ik ook zeer gunſtig ontvangen en
„ onderhouden ben. Van daar heb ik verſcheide andere Eilanden, in 't byzon-
„ der *Ilathera*, *Andros* en *Abbaco*, bezogt. Ofſchoon nu wel op deeze Rotzige
„ Eilanden veel ſchoone Planten groeijen, welken ik alhier heb beſchreeven, was
„ doch myn Hoofd-oogmerk op de Viſſchen gericht, van welken weinigen, of mis-
„ ſchien in 't geheel geene, door anderen beſchreeven zyn. En, gelykerwys ik,
„ zo wel in Karolina, als op deeze Eilanden, gedroogde Planten en allerley Zaa-
„ den, van tyd tot tyd, verzameld had, leid ik my inzonderheid hier toe, om vee-
„ lerley Zee-Schepzelen, gelyk Hoorens en Schulpen, Koraalen, Zee-Planten,
„ Sponſen, Aſtroieten en dergelyken, by een te brengen. Dezelven heb ik vereerd
„ aan myne Vrienden, die Liefhebbers daar van waren, doch inzonderheid, gelyk
„ myne verplichting vorderde, aan den grooten Natuurkundigen en bevorderaar der
„ Weetenſchappen, den Heer HANS SLOANE, als aan wiens goedgunſtigheid ik den
„ voortgang van myne Onderneeming voornaamelyk te danken heb.

„ Dewyl ik geen volkomen Schilder ben, zo hope ik, dat men de misſlagen,

 „ door

„ door my in 't Perſpectief en andere Konſtgreepen begaan, te gereeder zal vergee-„ ven. Ik ben ook van Gevoelen, dat de hoewel wat plat, doch zorgvuldig ge-„ maakte Afbeeldingen van Planten en andere Dingen, hooger te agten zyn, dan „ die met meer Konſt, naar Schilders trant, zyn uitgevoerd, in zo verre zy tot op-„ heldering dienen zullen van de Natuurlyke Hiſtorie. Tot de Afbeeldingen der „ Planten heb ik altoos de zodanigen genomen, welken friſch en zo eerſt verzameld „ waren: de Dieren, doch inzonderheid de Vogels, heb ik, tot op eenige weinigen „ naa, naar 't Leven afgebeeld. Ik heb my daar in byzonder toegelegd, om ieder Soort „ haar behoorlyk en Natuurlyk poſtuur te geeven: ook heb ik de Vogelen op en by „ die Gewaſſen geplaatſt, waar zy op aazen of daar zy anderszins eenige betrekking „ toe hebben. De Viſſchen die, wanneer zy buiten hun Element zyn, hunne Kleu-„ ren niet behouden, heb ik niet op een zelfden tyd afgeſchilderd, maar altoos, wan-„ neer de eerſten hunne Kleuren kwyt raakten, wederom anderen getragt te beko-„ men. Dit voordeel echter kon ik my in allen niet van bedienen: want eenigen „ kon ik niet dikwils genoeg krygen, en van anderen zyn my niet meer dan een „ of twee ter hand gekomen. De Kruipende Dieren blyven eenige Maanden, zon-„ der Onderhoud, in 't Leven, en dus kon ik die gemakkelyk naar de Natuur uit-„ ſchilderen.

„ Wanneer ik, in 't jaar 1726, uit Amerika weder t'huis kwam, had ik het ge-„ noegen, dat myn arbeid goedgekeurd werde; ja verſcheidene der boven gemelde „ Heeren, die zeer kundig zyn in de Natuurlyke Hiſtorie, vereerden my met hun-„ nen Raad, en oordeelden de Afbeeldingen waardig om uitgegeven te worden; „ maar deeze Onderneeming dagten zy, mogt, wegens de Onkoſten die men aan „ de Plaaten moeſte doen, wel niet dan bezwaarlyk uit te voeren zyn. Dit denk-„ beeld van die Heeren, 't welk ik volſtrektelyk voor gegrond moeſt aanzien, hieldt „ my te rug in myn voorneemen, en maakte, dat ik het in 't eerſt genomene be-„ ſluit, om naar Amſterdam of Parys te gaan, en myne Plaaten aldaar te laaten Gra-„ veeren, weder vaaren liet. Eindelyk bragt ik het, door den gunſtigen Raad en „ onderrigting van den onvergelykelyken Schilder, den Heer Joseph Goupy, zo „ verre, dat ik myne Plaaten zelf ondernam te Etzen. Offchoon ik, nu, hier in „ niet volgens de Konſt der Plaatſnyderen te werk gegaan ben, noch den aanleg „ der Streepen op hunne manier gemaakt, maar veeleer de ſtreeken der Vederen ge-„ volgd heb, 't welk moeijelyker is; geloof ik doch myn Oogmerk beter uitgevoerd „ te hebben.

„ Het Afzetten is, tot meerder duidelykheid, in de Natuurlyke Hiſtorie zo noo-„ dig, dat ik durf vaſtſtellen, dat men door de met haare Natuurlyke Kleuren ge-„ ſchilderde Afbeeldingen der Planten en Dieren een veel klaarder denkbeeld ver-„ kryge van de Zaak, dan ons de omſtandigſte Beſchryving, zonder dezelve, zou „ kunnen geeven. Om die zelfde reden ben ik in myne Beſchryvingen niet uitvoe-„ rig geweeſt, alzo ik het voor onnoodig aanzag, den Leezer met aanwyzing van „ ieder Veder op te houden; doch denk niettemin, dat myne Beſchryving genoeg-„ zaam zal zyn, om alles zonder verwarring daar door te kunnen onderſcheiden.

„ De Planten heb ik de Engelſche en Indiaanſche Naamen laaten behouden, onder „ welken men dezelven in dat Land kent: waar de Latynſche benaamingen zyn „ bygevoegd, welken my, door den hier voor aangehaalden geleerden en voortref-„ felyken Kruidkenner, den Heer Doktor Sherard, zyn opgegeven.

„ Aangezien zeer weinige Vogels in dit Land hunne eigene Naamen hebben, uit-„ genomen eenige derzelven, wier Indiaanſche naamen bekend zyn; zo heb ik de-„ zelven naar de Europiſche Vogelen, van dergelyke Soort, benoemd, en door by-„ voeging van de een of andere hoedanigheid derzelver onderſcheid aangeweezen. „ En, alzo onder het Pluimgedierte, uitgezonderd eenige weinigen, het Mannetje „ gemeenlyk met ſchooner Kleuren dan het Wyfje praalt, zo heb ik doorgaans, op

„ twee

„ twee of drie naa, het Mannetje alleen voorgesteld, en van de Wyfjes een korte „ Beschryving daar agter aan gevoegd; aantoonende, in hoe verre zy, wat de Kleuren aangaat, van de Mannetjes verschillende zyn. Hier door, dat men zulks niet „ in agt genomen heeft, is in andere Werken van deezen aart een groote ongeregeldheid ontstaan.

„ Wat de Kleuren, en in 't byzonder de Groene aangaat, daar ik my tot het afzetten der Afbeeldingen van bediend heb, zyn door my voornaamelyk zodanigen „ uitgekoozen, welke de Natuur best uitdrukken, duurzaam zyn, en haaren Glans „ behouden; verwerpende daarentegen de genen, die slegts door den Glans in 't Oog „ vallen, ziende 'er voor 't overige onnatuurlyk uit en lichtelyk verschietende. Ondertusschen moet ik ook aanmerken, dat 'er byna geen Groen te vinden is, hetwelk zig niet aan eenige Plantgewassen, het geheele Jaar door, op verscheide Tyden vertoonen zou: ja eenerley Plant verandert ook wel allengs, met den Ouderdom, haare Kleur. In 't Voorjaar, naamelyk, zyn de Bosschen, en in 't algemeen alle Boom- en Plantgewassen, geeler en helderer: met den toeneemenden „ Zomer wordt derzelver Kleur donkerer groen, en, hoe meer de tyd van het afvallen der Bladen genaakt, hoe donkerer en bruiner het Groen wordt. Hier uit, „ nu, is ligtelyk af te neemen, dat, wanneer men eene frissche Plant met eene uitgeschilderde vergelykt, en eenig onderscheid in de Kleur waarneemt, zulks aan „ de eerst bygebragte oirzaak toe te schryven zy."

Dus hebben wy de byzondere inrichtingen van de Heeren EDWARDS en CATESBY, ten opzicht van hunne Vogelen-Werken, gezien. Dewyl zy echter in de Hoofdzaak overeenkomen, welke is, om goede Afbeeldingen van nog onbekende Vogelen te leveren; zo kan de verschillende behandeling in het afbeelden en beschryven meer dienen tot eene aangenaame Verandering van Tooneel, terwyl men hier t'elkens de Bedryven van twee zulke groote Konstenaars in 't stuk der Vogelkunde, elkander ziet vervangen; dan dat zulks verdriet of walging aan de Liefhebbers veroirzaaken zoude. De moeite, die het leezen van eene uitvoerige Beschryving van EDWARDS gebaard heeft, wordt door de kortheid, het Historieele en aangenaame Bywerk van Bloemen, Planten en Bloemen, in de Beschryving van CATESBY, daar onmiddelyk op volgende, aanstonds vergoed, en vermaakelyk beloond. Zeer zelden ook gebeurt het, dat zy op eenen zelfden Vogel gevallen zyn, en alsdan dient de dubbele Afbeelding en Beschryving tot grooter duidelykheid.

De beroemde Heer Doktor TREW heeft wel, gelyk bevoorens gezegd is, de aanleiding gegeven en het Ontwerp gemaakt, om de Werken van die vermaarde Engelsche Vogelbeschryvers dus samen te voegen, en op eene mindere kostbaare wyze aan de Liefhebbers te bezorgen, maar de Schilder SELIGMANN, niet minder vermaard door zyne bekwaamheid in het vervaardigen van Natuurlyk gekleurde Afbeeldingen, is de Uitgeever van dit Werk, hebbende daar toe van zyne Keizerlyke Majesteit in den Jaare 1750 een Privilegie bekomen, voor tien Jaaren, hetwelk den 14 Oktober des jaars 1760 vernieuwd werdt. Van deezen Uitgeever van de Hoogduitsche *Verzameling van Vogelen* vind ik geen VOORBERICHT, doch de Heer Doktor HUTH, die de Beschryvingen uit het Engelsch in 't Hoogduitsch vertaald heeft, meldt ons in het zyne; „ dat de gedagte Uitgeever geene zorgvuldigheid gespaard „ heeft, om zyne Verzameling zodanig te leveren, dat de daar in voorkomende „ Vogels, zo wel ten aanzien van het Graveeren als van het Afzetten, de Origineelen volmaakt geleeken. Indien, derhalven, (zegt zyn Ed.) hier of daar eenige onovereenkomstigheid, tusschen de Beschryving en Afbeeldingen; mogt voorkomen, „ zo zoude zulks aan het Origineel te wyten zyn: doch de goedkeuring, welke dit „ Werk van SELIGMANN alom by de Liefhebbers vondt, scheen hem een Waarborg te zyn, dat de Uitvoering naar behooren was geschied."

De aanmerking door sommigen volgens zyn Voorberigt op dit Werk gemaakt, als

of 'er geen Vogels van zo ſchoone Kleuren in de Natuur te vinden waren, verdient geene wederlegging: dewyl wy door Ondervinding weeten en verſcheidene in onze Kabinetten hebben, wier Schoonheid en Luiſter zelfs voor het Penſeel onnavolgbaar is. Waarom zal men dan aan de opregtheid van gedagte Engelſche Vogel-Schilders, ten opzigte van de genen die wy niet gezien hebben, in deezen twyfelen?

Het Oogmerk van den Uitgeever was, zo zyn Ed. meldde, *om 'er alles in vervat te doen zyn, dat de Heer* CATESBY, *in zyn Werk, aangaande de Vogelen voorgeſteld, en de Heer* EDWARDS, *in zyne diestyds uitgekomene vier Deelen, voorgedragen hadt.* Dit ſchreef Doktor HUTH, by de Uitgaave van 't Eerſte Deel van vyftig Plaaten, in 't voorſte des Jaars 1751. By het Derde Deel gaf zyn Ed., den 4 Oktober des Jaars 1755, een nader VOORBERIGT, waarin hy aldus ſpreekt. „ De Heer ED-
„ WARDS heeft zyn Werk zodanig ingericht, dat altoos twee Deelen, welke de Af-
„ beeldingen van honderd Vogelen inhouden, eenen bekwaamen Band uitmaaken, en
„ het uit twee Banden (*Volumina*) beſtaande Werk van den Heer CATESBY bevat in
„ den Eerſten de Beſchryving van honderd Vogelen en eenige Plantgewaſſen, wel-
„ ke te ſamen op zo veel Plaaten voorgeſteld zyn: in den tweeden Band bevinden
„ zig weder honderd andere Plaaten, benevens derzelver Beſchryvingen, die behalve
„ veele Viſſchen ook verſcheide Slangen en Inſekten, benevens eenige andere Die-
„ ren en Gewaſſen, voorſtellen. Deeze ſchikking heeft onze Uitgeever willen vol-
„ gen, en het Derde Deel, waar mede de Tweede Band van zyne Verzameling
„ begint, een nieuwe Tytelplaat voorgezet; zo dat dus de Tweede Band den Eerſten
„ in ſierlykheid niets toegeeft?"

Deeze zelfde ſchikking is in de tegenwoordige Nederduitſche Uitgaave van SELIGMANNS *Vogelen-Werk*, te Amſterdam, door den Boekverkooper JAN CHRISTIAAN SEPP, (reeds bekend door het uitgeeven van verſcheide andere geagte Werken over de Natuurlyke Hiſtorie en in 't byzonder over de Verſteende Zaaken, Planten, Vogelen, Inſekten en andere Dieren,) nagevolgd; maar de *Beſchryving van Karolina en de Bahamaas Eilanden*, in 't Hoogduitſch voor het Derde Deel gevoegd, heeft men, om geen ſtremming te maaken in het uitgeeven der Plaaten, beſlooten tot het End te ſpaaren. Dit ſchynt immers ook gevoeglyker, en het zal de Natuurkundigen in 't vervolg niet onaangenaam zyn, te kunnen zien, de hoedanigheden van het Land, waar in de beſchreeven Planten, Vogelen, en andere Dieren waargenomen zyn; te minder, dewyl dezelve door een Kaart van die Landen opgehelderd is. Ook was zulks billyk, dewyl in die Beſchryving verſcheide Dingen voorkomen, welke niet regtſtreeks tot deeze Vogelen-Verzameling behooren. Want ſchoon uit het Begin van HUTHS Voorberigt, zo even vertaald, ſcheen te blyken, dat men het geheele Werk van CATESBY, hier dus tuſſchen de Plaaten van EDWARDS, beurt om beurt, invoegen zoude, wordt door hem doch vervolgens gemeld, dat het Tweede Deel van CATESBY te Neurenburg op zig zelf en wel door een ander uitgegeven werde. Zo zien wy, ingevolge van dien, ook thans, dat niet meer dan de honderd Eerſte Plaaten van CATESBY, om dat deeze maar alleen de Vogelen betreffen, gebruikt zyn; en dat dus het Vyfde Deel uit het Vervolg der Plaaten van EDWARDS alleen beſtaat: zynde in de Vier eerſte Deelen, die ruim tweehonderd Plaaten behelzen, de honderd van CATESBY, op de gedagte wyze, tuſſchen de honderd eerſten van EDWARDS ingevoegd.

De Nederduitſche Vertaaling is met alle mooglyke zorgvuldigheid naar het Hoogduitſch gemaakt, en by eenige twyfelingen ook wel tegen het Engelſche Origineel nagezien. Dewyl men de zelfde Plaaten gebruikt, die tot het Hoogduitſche Werk geſneeden zyn, zo ziet men boven ieder Vogel deszelfs *Hoogduitſche*, zo wel als daar onder de *Latynſche* en *Franſche* benaamingen, waar men vervolgens, ieder in 't byzonder, een REGISTER van geeven zal, hetwelke tevens tot een Bladwyzer zal kunnen ſtrekken; doch by ieder Band, uit twee Deelen beſtaande, zullen wy een

Korten

Korten Inhoud of Lyſt voegen, van de daar in voorgeſtelde Vogelen; gelyk zy elkander in orde volgen. Op dergelyke wyze, omtrent, is men in de Hoogduitſche Uitgaave ook te werk gegaan, maar in deeze Nederduitſche heeft men dienſtig geoordeeld, by de Beſchryving van ieder Plaat de *Geſlagt*-en *Soortnaamen* van LINNÆUS te voegen, op dat de genen, wien het behaagde, deezen of genen Vogel *Syſtematiſch* na te gaan, dus zouden kunnen zien, waar de Afbeelding door dien beroemden Ridder was aangehaald; als ook waar dezelve voorkwam in andere Autheuren. Het zelfde is insgelyks gedaan met de benaamingen der Plantgewaſſen; kunnende men, voor het overige, met een weinig oplettendheid, daar door ook te regt raaken, wanneer men een Vogel of Plant, door LINNÆUS uit EDWARDS of CATESBY aangehaald, wil opzoeken in dit Werk.

Zulks moet, inderdaad, wel de voornaame nuttigheid geagt worden van deeze Verzameling van Gekleurde Vogelen. Deze groote Natuurbeſchryver, naamelyk, heeft de grootſte menigte van Soorten van vreemde Vogelen, in zyn Latynſch *Samenſtel der Natuur*, uit de Werken van die vermaarde Engelſche Heeren ontleend; waar van dan ook dikwils in de *Natuurlyke Hiſtorie*, welke volgens dat Samenſtel hier in 't Nederduitſch uitgegeven en met zo veel ſmaak gelezen wordt, gewag is gemaakt. Nergens kan dit Vogelen-Werk van SELIGMANN, derhalve, tot grooter opheldering ſtrekken; nergens is het noodiger en van meer nuttigheid, dan in het beoefenen van dat Samenſtel der Natuur, wat de Vogelen betreft, en wy twyfelen ook geenszins aan de goedkeuring van hetzelve door de Liefhebbers; te minder, dewyl de gedagte Boekhandelaar, SEPP, zig vereerd vindt met de Inteekening van de volgende Heeren.

A.

N°. 70. De Heer Johannes Arnoldus *Ameshof*, te Amſterdam.

B.

66. —— C. *B*. Cz.
55. —— J. *Bistrop*, Meeſter Beeldhouwer te Amſterdam.
13.}
14.} —— Jan *Boſch*, Boekverkooper te Haarlem. 2 Exempl.
37. —— Abraham *Bothal*, Boekverkooper te Rotterdam.
60. —— Joſeph *Brondgeeſt*.
57. —— Jan *Bronkhorſt*, Koopman te Amſterdam.
56. —— Jan *Bronkhorſt*, Boekverkooper te Rotterdam.
81. —— H. W. D. *Bruin*, Boekverkooper te Amſterdam.
72. —— en M^r. P. van *Buren*, Commis ter Finantie van Holland.
12. —— Everhard de *Burlet* junior, te Amſterdam.

C.

20. —— Abraham *Cappelhof*, Medicinæ Doctor te Amſterdam.
73. —— J. De *Cerf*, Boekverkooper te Amſterdam.
16. —— H. A. de *Chalmot*, Boekverkooper te Leeuwaarden.
8. —— Ferdinand van *Collen*, Commiſſaris der Poſteryen te Amſterdam.

D.

34. —— C. Heſſeld van *Dinter*, L^t. Colonel in Dienſt van den Staat, en Plaats Majoor van Maaſtricht.

N°. 63. De Heer P. de *Docs* Wed^we, Boekverk. te Leyden.
9. —— Pieter *Draax*, Chirurgyn te Hoorn.
4. —— C. J. *Dreyhaupt*, J. U. Studiosus.

E.

62. —— Bailjuw *Eckhard.*
45. —— Arend Jan van *Eibergen.*

F.

54. —— C. F.

G.

61. —— en M^r. Arend *de Gaey.*
53. —— Hendrik *Gartman*, Boekverkooper te Amsterdam.
31. —— Adriaan *Gotenaar*, te Suriname.
7. —— Petrus *Guillebert*, Medicinæ Doctor te Amsterdam.

H.

19. —— Isaak *Haakman*, te Amsterdam.
79. —— Edward '*t Hoen*, te Amsterdam.
40. —— A^dn A^dn *Hoevenaar*, te Rotterdam.
83. —— Martinus *Houttuyn*, Medicinæ Doctor te Amsterdam.
30. —— Erven Franciscus *Houttuyn*, Boekverk. te Amsterdam.

K.

26. —— en M^r. Gillis Clement *Keetlaar.*

L.

48. —— en M^r. Nicolaas Alexander *Lelyveld*, Schepen der Stad Goes.
32. —— Cornelis *Lever*, Koopman te Amsterdam.

M.

29. —— Isaak *Maal*, Koopman te Dantzig.
35. —— M. *Magerus*, Boekverkooper te Amsterdam.
52. —— Hendrik *Maronier*, Boekverkooper te Rotterdam.
36. —— E. de *Marre*, Regent van 't Oude Zyds-Huiszitten-Huis te Amsterdam.
68. —— J. A. *Melchior*, Doctor & Professor Philosophiæ te Duisburg.
42. —— Willem van der *Meulen*, Regent van 't Oude Zyds-Huiszitten-Huis te Amsterdam, Directeur van 't Zeeuwsch Genootschap der Wetenschappen te Vlissingen, en Lid van de Keurvorstelyke Saxische Academie der Natuuronderzoekeren.
24. —— E. A. van *Muiden*, te Amsterdam.
80. —— Paulus *Nierop*, Medicinæ Doctor te Amsterdam.

N°. 28.

N.

N°. 28. De Heer P. van *Noemer*, Medicinæ Doctor en Raad der Stad Zirikzee.
76. —— Johannes *Nyhoff*, Boekverkooper te Arnhem.
64. —— en Mr. Willem *Nyssen*, Heere van Waarden, mitsgaders Rentmeester der Exploiten van den Ed. Hove van Vlaanderen te Middelburg, en Rekenmeester van de Ed. Geoctroijerde West-Indische Compagnie ter Kamer Zeeland, enz. enz.

O.

38. —— Ad. J. *Obreen.*
39. —— Joh. *Obreen.*
27. —— Matthys *Ooster*, Koopman te Amsterdam.
21. —— Gosche van *Oudshoorn*, te Amsterdam.
11. —— en Mr. Jacob *Overschie*, Veertig Raad der Stad Delft.

P.

47. —— Leendert *Paardekoper.* A. Z.
25. —— Jan *Paauw* junior, te Leyden.
78. —— Abraham van *Paddenburg*, Boekverkooper te Utrecht.
17. —— en Mr. R. *Paludanus*, Raad en Oud-Hoofd-Officier der Stad Alkmaar.

R.

10. —— C. H. *van Bekenstein Raket*, J. U. Studiosus, te Amsterdam.
77. —— en Mr. Daniel *Ras*, Raad in de Vroedschap der Stad Alkmaar.
23. —— Anthony van *Renssclaar*, Wz. Koopman te Amsterdam.
74. —— Jan *Rhodius*, te Zirikzee.
22. —— Benjamin *Roelofswaart.*

S.

18. —— en Mr. Isaak *Scheltus*, in 's Hage.
46. —— en Mr. Willem *Schorer*, Gecommitteerde Raad, en Raad ter Admiraliteit in Zeeland, resideerende te Middelburg.
33. —— Abraham Coenraad *Schuttrup*, te Amsterdam.
51. —— Mart. Wilh. *Schwencke*, Professor in de Botanie en Stads Medicinæ Doctor in 's Hage.
84. —— A. W. *Seedorff*, te Amsterdam.
85. —— C. *Sepp*, te Amsterdam.
49. —— Martinus *Slabber*, Lid van de Keyserlyke en Keurvorstelyke Saxische Academie der Natuuronderzoekeren en Lid van de Hollandsche Maatschappy der Wetenschappen te Haarlem en van het Zeeuwsche Genootschap der Wetenschappen te Vlissingen.
67. —— Theodorus de *Smeth*, Vryheer van Deurne en Liessel, Ambachtsheer van Alphen en Rietveld, mitsgaders Oud-Schepen der Stad Amsterdam.
5. —— Hercules *Spiering.*

No. 59. De Heer Jan *Spruit.*
41. —— Jan van *Sterlings* te Langeraar.
44. —— Caſpar *Stoll,* Commies ter Admiraliteit te Amſterdam.

T.

43. —— Jan van *Terveen*, Boekverkooper te Utrecht.
50. 69. 71. 75. —— Pieter van *Thol*, Boekverkooper in 's Hage, 4 Exempl.

V.

2. —— en Mr. Gillis *Valkenier* de jonge, te Amſterdam.
65. —— Tobias van de *Velden.*
3. —— Jacobus *Verhamme*, te Amſterdam.
6. —— Lodewyk *Vermande*, Boekverkooper te Hoorn.
15. —— en Mr. David van *Visvliet*, Schepen en Raad der Stad Middelburg.
82. —— Bernardus *Vriends*, te Haarlem.

W.

1. —— en Mr. François de *Witt*, Regeerend Burgermeeſter en Raad der Stad Amſterdam.
58. —— E. G. G. *W.*

* * *

86. 87. 88. 89. 90. De Uitgeever Jan Chriſtiaan *Sepp*, Boekverkooper te Amſterdam, 5 Exempl.

VERZAMELING
VAN UITHEEMSCHE EN ZELDZAAME
VOGELEN.

EERSTE DEEL.

PLAAT I.

De Arend met de witte Staart (1).

Alzo deeze Vogel met geene der tot nog toe beschreevene Soorten van Arenden in alle opzigten overeenkwam, en zig in een Wereldsdeel onthield, waar van ons weinig bekend is, zo vergunde de Heer EDWARDS 'er een plaats aan in zyn Vogelen-Werk. Hy heeft de gewoone grootte der Arenden, zynde byna zo groot als een Kalkoense Haan. De Gestalte aangaande is hy plat van Kop, kort van Strot, met de Borst uitgezet, dikke Pooten, en zeer lange breede Vleugels naar reden van het Lighaam. De Bek heeft eene blaauwe Hoornkleur. Deszelfs bovenstuk is krom, en steekt over het onderste heen, byna een Duim lang nederwaards, hebbende wederzyds een hoek of Tand. Het onderstuk van den Bek is korter en sluit in 't bovenste, waar van byna een derde deel, in de langte, van den Kop af gerekend, bedekt is met zeker geel Vlies, dat men *het Wasch* noemt in de Vogelen, om dat het naar Wasch gelykt. Deeze geele Huid omvangt, aan beide zyden, de hoeken van den Bek. De Oogkring, welke den Appel omringt, is Hazelnooten-Kleur, en de Appel zelve zwart. Dit laatste heeft plaats in alle Vogelen, zegt EDWARDS, en zou hy derhalve in de volgende beschryvingen daar van niet spreeken. Tusschen den Bek en de Oogen is de bloote Huid graauwagtig Aardkleur, en dunnetjes bezet met kleine zwarte Haairtjes. De Kop en Hals zyn gedekt met smalle bruine Vederen, die, gelyk aan den Hals der Haanen, in scherpe Punten eindigen, doch naar evenredigheid niet zo lang zynde. 't Geheele Lighaam is bekleed met donkerbruine Vederen, die van boven donkerer zyn, van onderen bleeker. De Borst heeft witte driehoekige Vlakken, wier Punten opwaards gekeerd staan. Zulk een Vlak is 'er in 't midden van elke Veder. De Dekvederen der Vlerken hebben de Kleur van het Lighaam, doch de Slagpennen zyn zwart. Eenige weinigen der Slagpennen, en de eerste ry der Dekvederen, die de naaste is aan de Rug, zyn schuins geschakeerd met donkere en lichte Streepen. De Staart, die de langte der Vlerken, wanneer dezelven gesloten zyn, niet overtreft, is zo wel van boven als van onderen wit, uitgenomen de toppen van de Pennen, die zig zwart of donkerbruin vertoonen; gelyk ook de Dekvederen, onder aan de Staart, van eene bruinroode Kleur zyn. De Schenkels zyn bezet met donkerbruine dunne Vedertjes, daar, op eenige plaatsen, eene witte Wolle doorschynt; de Pooten zyn, tot aan den Voet, met zagte, bruinroode Ve-
der-

(1) Aquila Caudâ albâ. EDW. *Av.* I. T. 1. Falco fulvus. LINN. *Syst. Nat.* Ed. XII. Gen. 42. Sp. 6. *Nat. Hist.* IV. Stuk, Bl. 135.

dertjes bezet. Aan ieder Voet heeft de Vogel vier zeer dikke en sterke Toonen, welke met geele Schubben overtoogen zyn. Drie derzelven staan voorwaards, en één, als gewoonlyk, agterwaards gekeerd. Zy zyn ieder gewapend met eene zeer sterke, zwarte, Nagel of Klaauw, die ongemeen scherp gepunt is en zo krom, dat zy byna een halven Cirkel uitmaakt.

Deeze Arend, uit de Hudsons-Baay in Noord-Amerika afkomstig, is van daar door een Bediende der Kompagnie medegebragt, die hem gaf aan Doktor R. M. MASSEY, een zeer goeden Vrind van den Heer EDWARDS. Deeze Doktor hieldt hem verscheide Jaaren te Stepney, by Londen, in 't leeven, alwaar hem de Heer EDWARDS meermaalen gezien en vervolgens afgetekend heeft, geevende daar van deeze Afbeelding in 't licht.

PLAAT II.

De Witkoppige Arend (2).

Deeze Vogel weegt negen Pond. De Oogkring is wit, en daar boven vertoont zig een uitsteekzel, dat met een geele Huid bedekt is. De Bek heeft, te gelyk met het Vlies, daar zyn bovenste deel, van agteren, mede omkleed is, eene geele Kleur. Van gelyke Kleur zyn ook de Pooten en Voeten, welke zwarte Klaauwen hebben. De Kop en een gedeelte van den Hals, benevens de Staart, zyn wit; doch het overige des Lighaams is, zo wel als de Wieken, bruin.

Schoon maar een Arend zynde van middelmaatige grootte, is deeze doch zeer sterk en moedig, tastende zelfs Varkens en Lammeren, als ook Hinden, aan.

Deeze Vogels maaken hunne Nesten, altoos, digt aan de Zee of aan groote Rivieren, en wel, gemeenlyk, op eenen ouden verstorvenen Dennen- of Cypressen-Boom, waar op zy Jaarlyks, tot dat dezelve omvalt, weder bouwen. Hoewel, nu, deeze Arend een schrik is voor alle Vogelen, zo laat hy dezelven doch hunne Jongen, naby zyn Nest, onverhinderd uitbroeden, doch inzonderheid de Sperwers, welke de Visschen vangen; gelyk ook nog anderen, by voorbeeld de Reigers, die altemaal hunne Nesten op hooge Boomen maaken, en zig op eenige plaatsen, gelykerwys de Kraaijen, troepswyze by elkander onthouden. Deeze Vogel wordt, zo wel in Virginie, als in Karolina, de *Kaale Adelaar* genoemd, niettegenstaande zyn Kop, zo wel als de overige deelen des Lighaams, met Vederen gedekt is. Zo wel de Mannetjes als de Wyfjes hebben witte Koppen, en verschillen voor 't overige ook zeer weinig van elkander.

Deeze Vogel is uit de Verzameling van den Heer CATESBY, door wien, behalve het opgegeven Gewigt, van de Grootte niets gemeld wordt; doch hy heeft den Kop daar van, in Natuurlyke grootte, met een blooten Omtrek voorgesteld; gelyk die zig ook op onze Plaat vertoont.

PLAAT III.

De Koning der Wouwouwen (3).

Deeze Vogel is, volgens de beschryving, welke ons de Heer EDWARDS daar van geeft, omtrent van grootte als eene Kalkoensche Hen. Ik agt hem wat kleinder dan de

(2) Aquila Capite albo. CATESB. *Carol.* I. T. 1. Falco Leucocephalus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 42. Sp. 3. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 137.

(3) Vultur elegans. EDW. *Av.* I. T. 2. Rex Vulturum. BRISS. *Av.* I. p. 470. T. 36. Vultur. ALB. *Av.* II. T. 4. Vultur Papa. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 41. Sp. 3. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 106. Pl. XXIX. Fig. 1.

de grootste Soort der Gieren is, en hy heeft ook, naar evenredigheid, geene zo groote Vlerken. Zyn Bek is taamelyk dik en sterk, loopende in 't eerst wat regt, doch vervolgens weder krom, en hangende over de onderste Lip heen. Aan zyne Punt is hy rood, en in 't midden zwart. Het Grondstuk van de Snebbe is, van boven zo wel als van onderen, bedekt met een Oranjekleurig breed Vlies, dat wederzyds spits loopt naar het bovenste van den Kop, en in het welke de langwerpige Neusgaten staan. Tusschen de Neusgaten hangt een slappe Vliezige getakte Lap, welke, wanneer de Vogel zyn Kop beweegt, vry van de eene zyde der Snebbe op de andere valt. De Oogkring is glanzig Paarlkleur, en rondom het Oog loopt een middelmaatig breede Scharlakenverwige Huid. De Kop en Hals zyn met een kaale Huid bedekt. Het bovenste deel van den Kop is, naar de Snebbe toe, graauwagtig Vleeschkleur, van agteren Scharlaken-rood, en aldaar vertoont zig een bosje van zwarte Haairen, waar by, wederzyds, een rimpelige Huid haar begin neemt, die den Kop van den Hals afzondert, en eene bruinagtige Kleur heeft, zynde van agteren wat blaauw en rood. De zydelingse deelen van den Kop zyn zwart, en, agter de hoeken van den Bek, hebben zy bruinagtig Purperkleurige Vlakken. Aan de zyden is de Hals rood, doch van vooren wordt dezelve allengs geel. Aan 't agterste van den Hals loopt, in de langte, een bruinagtig geele Zoom nederwaards, en aan deszelfs end gaat in 't ronde een Kraag, die uit losse, slappe, Aschgraauwe Vedertjes bestaat, onder welken de Vogel zyn geheelen Hals, wanneer hy dien intrekt, als ook de zyden van den Kop, verbergen kan. De Borst, het Lyf, de Schenkels en de Dekvederen, onder aan de Staart, zyn wit of wat Vleeschkleurig: de Rug en het bovenste deel der Vlerken is licht roodagtig bruin, en trekt naar Kaneelkleur: (in 't Engelsch noemt men het *Buffcolour*, dat is Buffelkleur.) Het Gat en de bovenste Dekvederen van de Staart, zyn wit: de Slagpennen van de Wieken zwart, en eenigen der middelste Slagpennen hebben, aan haare Pluimen, een witten Rand. Die ry der Dekvederen, welke naast is aan de Slagpennen, is zwart met lichtbruine Randen. De Staart is geheel zwart, schoon ALBIN dezelve maar aan 't end zwart voorstelt. De Pooten en Voeten hebben eene bleekbruine Kleur. De voorste Vingers zyn, door middel van een Vlies, wat te samen gevoegd. De Klaauwen zyn zwart en niet zo groot noch zo krom als die der Arenden.

Deezen Vogel heb ik by den Heer HANS SLOANE, by wien hy eenige Jaaren geleefd heeft, afgetekend. Ik heb drie of vier zodanige Vogelen gezien, doch aan dezelven zulk een Vliezigen Krop niet kunnen waarneemen, als ALBIN daar aan geeft. Die Luiden, welke deezen Vogel te Londen lieten kyken, zeiden my, dat dezelve uit Oostindie overgebragt ware; doch ik geloof veeleer, dat dezelve uit Westindie komt. Ik heb 'er een oude Hollandsche Plaatdruk van gezien, die zeer onvolkomen was, en het opschrift voerde van *Rex Warwouarum ex India Occidentali*. De Heer PERRY, die veel in uitheemsche Vogels en Dieren handelt, heeft my verzekerd, dat deeze Vogels alleen maar uit Amerika aangebragt worden. ALBIN is van gevoelen, dat dezelve gelykt naar den Brasiliaanschen Gier, *Urubu* genaamd (WILLOUGHBY, bladz. 68): doch hy is van deezen Vogel zeer verschillende, als welke even die zelfde Mannetjes Buizert is, welken de Heer CATESBY, in zyne Historie van Karolina, heeft beschreeven. Ware de Heer ALBINS afbeelding van deezen Vogel slegts eenigermaate goed geweest, zo zou ik geen tweede daar van uitgegeven hebben.

NAVARETTE maakt, in zyne Reisbeschryving, welke in de Spaansche Taal uitgegeven is, van den *Koning der Zopilotes* gewag: zeggende, dat hy te Acapulco den Koning der Zopilotes gezien had, welke zulk een Vogel was, als die wy *Gieren* noemen, zynde een der schoonste Vogelen, die men met Oogen kon aanschouwen. Hy hadt hem dikwils hooren roemen, en gedagt, dat men 'er te veel ge-

rugts van maakte; doch, toen hy het Schepzel zelf te zien kreeg, oordeelde hy, dat men denzelven niet naar waarde had beſchreeven. Op eene andere plaats van die zelfde Reisbeſchryving, zegt NAVARETTE: „ maar de aardigſte en ſchoonſte „ Vogel, dien ik gezien heb, is de *Koning der Copilotes*, welken ik in de Haven „ te Acapulco verſcheide maalen in 't gezigt kreeg, doch my nimmer verzadigen „ kon met hem te beſchouwen; dewyl ik my over zyne ſchoonheid, heerlykheid „ en goede houding, altoos meer en meer verwonderde." Deeze Spaanſche Autheur heeft in 't begin van den naam de Z en C, als gelykluidende Letteren, en eenerley Vogel betekenende, zonder onderſcheid gebruikt.

De Heer HANS SLOANE heeft my deeze Aanmerking gunſtig medegedeeld, en dezelve betreft, zo ik my verzekerd houde, geen anderen dan den Koning der Wouwouwen, die alhier beſchreeven is en afgebeeld. Uit de aangehaalde plaatſen kunnen wy deszelfs Vaderland, dat ons te vooren onbekend geweeſt was, met taamelyke zekerheid opgeeven.

P L A A T IV.

De Viſch-Arend (4).

Deeze Vogel weegt drie en een vierde Pond. Van 't ééne end zyner Vleugelen, tot aan het andere, wanneer dezelve uitgebreid zyn, heeft hy eene breedte van vyf Voeten en vyf Duimen. De Bek is zwart en het Vlies, aan deszelfs agterſte gedeelte, [dat men 't Waſch noemt,] blaauw. De Oogkring is geel, en het bovenſte deel van den Kop bruin, met daar onder gemengde witte Vederen. Van ieder Oog loopt agterwaards een bruine Streep. Het geheele bovenſte deel van de Rug, de Wieken en Staart, zyn donkerbruin; de Hals, Borſt en Buik, zyn wit. De Pooten en Voeten zyn taamelyk ruuw en ſchubbig, van eene bleekblaauwe Kleur; de Klaauwen zwart, en byna van gelyke grootte. De Veders aan de Schenkelen zyn kort en ſluiten digt in malkander; waar van men het tegendeel waarneemt in ander ſlag van Havikken, en het ſchynt, als of de Natuur zodanig eene ſchikking daar in gemaakt had, op dat de Vogel zo veel te gemakkelyker door het Water zou kunnen komen.

Zyne manier van Viſch te vangen is als volgt. Na dat hy een poos over 't Water gezweefd heeft of geſtaan, ſtort hy 'er met een ongemeene ſnelheid in, blyft eenige Minuuten onder, en komt zelden daar weder uit zonder Viſch. De Kaale Adelaar (*), die gemeenlyk op hem loert, wordt dit zo dra niet gewaar, of hy valt 'er met groote grimmigheid op aan: ondertuſſchen ſtygt de Havik met groot Geſchrey in de hoogte, de Arend houdt 'er zig geduurig boven, en dwingt hem dus de Prooy te laaten vallen, vangende die gemeenlyk, eer dezelve nog wederom in

(4) Accipiter Piſcatorius. CATESB. *Car.* I. T. 2. Aquila Haliætus. BRISS. *Av.* I. p. 440. T. 34. Balbuzardus. WILL. *Orn.* p. 37. T. 6. Falco Haliætus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 42. Sp. 26. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 169. Pl. XXX. Fig. 4.

(*) De Adelaar, van welken de Heer CATESBY hier ſpreekt, is op de Tweede Plaat van deeze Verzameling reeds voorgeſteld, [en zodanig afgebeeld, als met dit Verhaal natuurlyk ſtrookt.] Voorts heb ik ook nog willen waarſchouwen, dat ik in het toekomende niet meer in de beſchryving der Vogelen zal melden, of dezelven uit de Verzameling van EDWARDS of CATESBY ontleend zyn; aangezien de naam van den Autheur altoos op de Plaat te vinden is. Wanneer vervolgens, in de beſchryving, in de eerſte Perſoon, [dat is met *Ik* en *Wy*,] wordt geſproken, dan moet daar door altoos de Heer EDWARDS of de Heer CATESBY, [wiens naam gegraveerd is op de Plaat, daar men van ſpreekt,] verſtaan worden.

in 't Water valt. Merkwaardig is het, dat, wanneer de Havik een Visch wil vangen, hy den Arend als 't ware tot zig roept, die ook niet in gebreke blyft, als hy het hooren kan, hem op dit Zein te volgen.

Deeze Arenden en Havikken houden zig, aan de laage plaatsen der Rivieren en aan kleine Inhammen der Zee, overvloedig op, alwaar men dergelyken stryd dikwils met vermaak beschouwt.

PLAAT V.

De Gevlakte Havik of Valk (5).

Deeze Vogel heeft, zo veel ik heb kunnen oordeelen, de grootte van een gemeene Kraay, en is van eene goede Lighaams-Gestalte. Zyn Kop is taamelyk klein en spits, en de Hals kort. Het bovenste deel des Lighaams valt wat rond, en eindigt van onderen Kegelvormig. De Staart is taamelyk lang, gelyk ook de Wieken, die bykans tot aan derzelver End zig uitstrekken. De Schenkels zyn dik en Vleezig, de Pooten van middelmaatige lengte, en de Vingers zyn door een Vlies eenigermaate te samen gevoegd. De kromme Bek is nederwaards geboogen, en heeft in 't bovenste gedeelte een hoek, daar het onderste of kortere zig insluit. De Grondsteun van de bovenste helft is met een Vlies bekleed, waar in de Neusgaten staan. De Bek is Loodkleurig, en dat Vlies, 't welk men het Wasch noemt, groenagtig geel; doch het Vlies aan de hoeken van den Bek heeft eene geele, naar 't roode trekkende, Kleur. De Oogkring is donker, en om denzelven een klein plekje van de Huid kaal en Loodkleurig. Het bovenste deel van den Kop, de Hals, de Rug en de oppervlakte der Wieken, zyn van eene middelmaatig bruine Kleur. Het Lighaam is van onderen, van den Bek tot aan de Staart, wit; doch aan den Hals met kleine donkere Vlakjes bezet, die nederwaards gerigt staan, wordende allengs Maanvormig, en aan de Borst flaauwer, maar aan den Buik sterker getekend zynde. De Schenkels hebben kleiner Vlakken, en deeze zyn gemakkelyker uit de Afbeelding na te gaan, dan met woorden te beschryven. De Slagpennen zyn, benevens de ry der onmiddelyk daar boven geplaatste Vederen, met scheeve, donkere of zwartagtige Streepen getekend. Het bovenste deel van den rand der Wieken, welke de Borst bedekt, is wit; de binnenste Dekveders der Wieken zyn bruinagtig en hebben ronde witte Vlakken. Van de hoeken des Beks loopt onder de Oogen, wederzyds, een groote zwarte Vlak nederwaards, welke zig uitstrekt tot aan 't begin van den Hals. De Stuit en de bovenste Oppervlakte van de Staart zyn een weinig donker Aschgraauw, met zwarte dwars-Streepen. Van onderen zyn de Staart en de groote Vederen helder Aschgraauw, doch de dwars-Streepen, die 'er door heen loopen, zyn doffer dan de bovensten. De Pooten en Voeten zyn helder geel en met eene Schubbige Huid bedekt: de Vingers met sterke, zwarte, scherpe en taamelyk kromme Nagels of Klaauwen gewapend. Ik zal den Leezer, in 't vervolg deezes Werks, niet verder met het getal en de plaatzing der Vingeren moeijelyk vallen, naardien de Afbeeldingen zulks genoegzaam aanduiden: hoewel ik doch niet nalaaten zal, wat sommigen in getal of plaatzing byzonders hebben, te beschryven.

Deeze Vogel is uit de Hudsons-Baay overgebragt, en aan den Heer Doktor MASSEY, te Stepney, vereerd geworden; alwaar hy maar een korten tyd leefde: doch men heeft de Afbeelding daar van nog by zyn Leven vervaardigd.

PLAAT

(5) Falco Americanus maculatus, EDW. *Av.* I. T. 3. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 151.

PLAAT VI.

De Duiven Sperwer (6).

Deeze Vogel weegt zes Oncen. De Tip van zyn Bek is zwart, doch het Grondſtuk witagtig, en dat van de bovenſte helft is met een geel Waſch bekleed. De Oogkring heeft eene geele Kleur, maar het geheele bovenſte gedeelte des Lighaams, de Wieken en Staart, zyn bruin. De binnenſte Pluimen der Slagpennen hebben groote Vlakken. De Staart is overdwars getekend met vier witte Streepen. De Hals, de Borſt en Buik, zyn witagtig, met daar onder gemengde bruine Vederen. De kleine Pluimen, welke de Schenkels bedekken, hangen een half Duim over de Pooten heen: zy zyn roodagtig wit en bezet met langwerpige bruine Vlakken. De Pooten en Voeten zyn geel.

Deeze Havik is zeer ſnel en moedig: hy voert niet alleen Duiven weg, maar rooft ook wel jonge Hoenderen en Kalkoenen.

PLAAT VII.

De Zwarte Valk of Havik (7).

Deeze Valk of Havik, (want ik verbeeld my, dat deeze twee Naamen van eenerley betekenis zyn, hoewel men gemeenlyk de grootere Soort, die tot de Vogelerey afgericht wordt, Valken, en de kleinere Havikken noemt:) is met den voorigen, van de Vyfde Plaat, van gelyke grootte en tevens van de zelfde Geſtalte, uitgenomen dat hy, ten aanzien van zyn Lighaam, den Kop wat grooter heeft. De Bek is donker Loodkleurig en trekt wat naar Vleeſchkleur. Het Vlies, dat hem bedekt, is van gelyke Kleur, doch trekt wat meer naar 't geele. Het Oog is donker en omringd met eene bloote, helder Loodkleurige, Huid. De Wenkbraauwen hangen over de Oogen heen, en zyn rood van Kleur. De bovenſte zyde van den Kop, Hals, de Rug, de Wieken en Staart, zyn van eene zwarte of zeer donker bruine Kleur. De Dek-Vederen van de Wieken en Staart, zyn aan de Enden wat roodagtig, hoedanige Kleur zig ook aan het agterſte deel van den Hals vertoont. De Wiek heeft haaren bovenſten Rand wit. De Slagpennen zyn aan de binnenzyde, even als de Staart van onderen, met donkere Aardkleurige dwarsſtreepen getekend. De binnenſte Dekvederen der Wieken zyn zwart, met ronde, onregelmaatige, witte Vlakken. De geheele onderſte Vlakte is Aardkleurig bruin, en aan 't end der Wieken zyn zwarte Vlakken, wier figuur de Afbeelding aantoont. Aan de hoeken des Beks heeft de Vogel, wederzyds, eene zwarte Vlak, welke naar Knevels gelyken. Om deeze zwarte Vlakken heen, is licht en donker met elkander gemengd. De Pooten en Voeten zyn groenagtig Loodkleur, doch trekken ter plaatſe, daar zig de Voeten met de Pooten vereenigen, meer naar 't geele. De Voetzoolen zyn roodagtig, de Klaauwen zwart.

Deeze Vogel is uit de Zee-Engte van Hudſon. Hy zette zig, in Auguſtus des Jaars 1739, op een Schip neder, dat aan de Hudſons-Baay Kompagnie toebehoorde, zo als hetzelve op den Terugtogt was, en reeds een taamelyk end Wegs, door de Straat van Hudſon, in de Zee terugwaards afgelegd hadt. Ook leefde hy,

te

(6) Accipiter Palumbarius. CATESB. *Car.* I. T. 5. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 167. Accipiter Carolinenſis. BRISS. *Av.* I. p. 378. Falco Columbarius. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 42. Sp. 21.

(7) Falco niger Americanus. EDW. *Av.* I. T. 4.

te Londen, den geheelen ſtrengen Winter van dat Jaar door. De Ridder TAYLOR WHITE hadt de goedheid, van my denzelven te vertoonen, en gaf my ook verlof, om hem af te tekenen. Of hy, en de voorige van Plaat V., Mannetje en Wyfje zyn, wil ik aan het oordeel der Natuurkundigen overlaaten.

PLAAT VIII.

De Havik met de Zwaluwſtaart (8).

Deeze Vogel weegt veertien Oncen. Zyn Bek is zwart en krom, en heeft aan de zyden van zyn bovenſte gedeelte geen hoeken noch haakjes, gelyk de andere Havikken. De Oogen zyn zeer groot, zwart van Kleur, met eenen rooden Ring. De Kop, de Hals, de Borſt en Buik, zyn vuil wit. Het bovenſte deel der Wieken is, zo wel als de Rug, donker Purperkleur; doch naar onderen toe wordt het bruinagtig en heeft tevens een groenen weerſchyn. De Wieken zyn, naar het Lyf gerekend, lang, en hebben, uitgeſpreid zynde, wel vier Voeten vlugts. De Staart is donker Purperkleur, met Groen daar onder gemengd en ſterk geſpleeten; alzo de langſte Veder, op de zyden, agt Duim langer is, dan een der korſten in 't midden.

Deeze Vogels zweeven in 't vliegen, gelyk de Zwaluwen, en vangen inmiddels Torren, Vlinders en andere Inſekten, op de Boomen en Kreupelboſch. Men zegt ook, dat zy Haagdiſſen en andere Slangagtige Dieren rooven, en daarom zyn zy, van ſommigen, Slangen-Havikken getyteld. Ik houdze voor Trekvogelen, alzo ik geenen derzelven in den Winter heb gezien.

PLAAT IX.

De zwarte Pappegaay van Madagaskar (9).

Deeze Vogel is byna zo groot als de Aſchgraauwe Pappegaay met de roode Staart, of ook als eene tamme Duif. Hy heeft den Bek kort en aan den Grondſteun dik. Het bovenſte deel is nederwaards, het onderſte opwaards omgekromd. Dus hangt het eerſtgemelde wat over 't andere heen, doch in lang zo veel niet, als ik in eenige andere Pappegaaijen waargenomen heb. Het Grondſtuk der bovenſte Snebbe is met eene kaale Huid bedekt, in welke de Neusgaten zig bevinden, die taamelyk hoog en digt aan elkander ſtaan. Zo wel de Bek, als het Vlies, dat hem bedekt, waren wit of lichtgeelagtig Vleeſchkleur: de Oogen hadden donkere Ringen, en rondom dezelven ging een kaale witte Huid. De Kop en het geheele Lyf zyn zo wel van boven als van onderen zwart, of zeer donker blaauwagtig; gelyk de Kleur is van die Duiven, welke wy zwarte Duiven noemen; doch zo zwart niet als de Kraaijen. De bovenſte vlakte der Wieken is lichter, en alleenlyk donker Aſchgraauw. Onder de Slagpennen zyn, in elke Wiek, drie of vier witte Vederen gemengd. De Slagpennen zyn taamelyk lang: ook is de Staart zeer lang, inzonderheid voor een zodanigen Vogel, wiens Staartvederen, gelyk hier, van gelyke langte zyn; alzo deeze Vogels gemeenlyk de Staart zeer kort hebben. Dat ſlag van Pappegaaijen, wier Staartpennen van ongelyke langte zyn, is insgelyks wegens de langte van haare Staart merkwaardig. De Pooten zyn zeer kort, en van de Vingeren ſtaan twee

(8) Accipiter Caudâ furcatâ. CATESB. *Car.* I. T. 4. Accipiter Carolinenſis. BRISS. *Av.* I. p. 418. Falco furcatus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 42 Sp. 25. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 148.

(9) Pſittacus niger Madagaſcarienſis. EDW. *Av.* I. T. 5. Pſittacus niger. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 29. p. 145. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 255.

twee voorwaards en twee agterwaards, gelyk in alle Pappegaaijen. Zy zyn met eene ruuwe Schubbige Huid, van donkere Vleeſchkleur, bedekt. De Klaauwen zyn ſterk, krom en zwart.

Deeze Vogel behoorde in 't eerſt den Heer KAREL WAGER, die hem aan den HERTOG VAN RICHMOND vereerde. Deeze liet hem voor zyne Liefhebbery door my afbeelden, doch gaf my ook verlof, om eene andere Tekening daar van voor my te maaken. Het was een zeer fraaije Vogel, die altoos op de Hand tragtte te zitten, en, wanneer men hem daar op nam, maakte hy, by herhaaling, zodanige beweegingen, als of hy paaren wilde; weshalve ik hem voor een Mannetje hield. My is niet bekend, dat hy ergens beſchreeven zy.

PLAAT X.

De kleine Havik (10).

De zwaarte van deezen Vogel is drie Oncen en zeſtien Scrupels. Hy heeft het Grondſtuk van de bovenſte Snebbe met geel Waſch gedekt. De Oogkring is geel, de Kop Loodkleurig; doch van boven heeft dezelve eene groote roode Vlak. Rondom het agterſte deel van den Kop vertoonen zig zeven zwarte in orde ſtaande Vlakken. De Hals en de beide voorlyke zyden van den Kop zyn roodagtig wit: de Rug is ros en met zwarte dwarsſtreepen overtoogen. De Slagpennen der Wieken zyn donkerbruin; doch voor 't overige zyn de Wieken blaauw, en, even als de Rug, met zwart getekend. De Staart is roodagtig tot aan zyn End, dat een Duim breed en zwart is. De Borſt en Buik zyn bleekrood; de Pooten en Voeten geel.

Het Wyfje is van het Mannetje in de volgende opzigten verſchillende. Deszelfs Wieken en Rug hebben overal de zelfde Kleur als in het Mannetje. De Staart van het Wyfje is, gelykerwys de Rug, met zwarte Streepen overdwars getekend; doch aan deszelfs Borſt is niets roodagtigs, gelyk aan het Mannetje, zigtbaar. Zy blyven het geheele Jaar door in Virginie en Karolina, en vangen niet alleen kleine Vogeltjes, maar ook Muizen, Haagdiſſen, Kevers, en wat dies meer is.

PLAAT XI.

De kleinſte, groene en roode, Indiaanſche Parkiet of Guineeſche Moſch (11).

Op deeze Plaat, die naar de Natuur en niet naar eene Tekening gemaakt is, wordt deeze Vogel in zyne Natuurlyke grootte vertoond. Hy is kleiner dan de kleine *Roodkoppige Pappegaay*, die men gemeenlyk ons in Engeland overbrengt, en welke in ALBINS Hiſtorie der Vogelen, bladz. 15. van 't Derde Deel, zeer wel is afgebeeld en beſchreeven; hoewel zyne Afbeelding wat te klein is uitgevallen. De Vogel, naamelyk, is wat grooter dan de gene, dien ik hier voorgeſteld heb, zynde het allerkleinſte ſlag van Pappegaaijen, dat van my ooit is gezien. Dezelve heeft een Bek van figuur als die der groote Pappegaaijen, en van een ſchoone Oranje-geele Kleur. Ik heb daar aan geen Vlies of Velletje, dat het Grondſtuk bedekte, kunnen waarneemen. De Neusgaten waren in 't bovenſte gedeelte der Snebbe, digt by elkander, en allernaaſt aan de Vederen van het Voorhoofd, geplaatſt. De Oogen zyn met een

(10) Accipiter minor. CATESB. *Car.* I. T. 5. Æſalon Carolinenſis. BRISS. *Av.* I p. 386. T. 32. fig. 1. Falco Sparverius. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 42. Sp. 20. *Nat Hiſt.* IV. St. Bl. 166. Pl. 31. fig. 2.

(11) Pſittacus minimus viridis & ruber Indicus. EDW. *Av.* I. T. 6. Pſittacus minimus viridis cum Fronte & Gulâ rubrâ. FRISCH *Av.* IV. T. 54. Pſittacula Guineënſis. BRISS. *Av.* 4. p. 387. Pſittacus Pullarius aut Galgulus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 45, 46. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 269.

een ſmal Vlies van bleeke Vleeſchkleur omringd. Het bovenſte deel van den Kop is rood, of heeft de Kleur van een Seviliſchen Oranje-Appel, welke Kleur aan het agterſte van den Kop allengs groen wordt, en zig met de Kleur van de Rug vermengt. De onderſte zyde van den Vogel, het midden van de Rug, de Wieken en Staart, zyn ſchoon groen, en wel zodanig, dat de Hals, Borſt, Buik en Schenkels helderer; de Rug, Dekvederen der Wieken en der Staart donkerer; maar de grootſte Slagpennen het allerdonkerſte zyn. De onderſte helft van de Rug en de Stuit zyn, tot aan de Staart, even zo ſchoon rood of Oranje-Kleur als de Kop, doch zo, dat zig het Groene met deeze Kleur vermengt, tot dat die eindelyk, op 't midden van de Rug, geheel verdwynt. De Beenen, Pooten en Klaauwen, zyn Vleeſchkleurig en de Vingers ſtaan gelyk aan andere Pappegaaijen. De inwaardſe zyde der Slagpennen, en de onderſte Vlakte van de Staart, zyn blaauw, doch trekken een weinig naar het Groene.

Deezen Vogel heeft Doktor CROMWELL MORTIMER, Sekretaris van de Koninglyke Societeit, in Liqueur uit Holland gebragt, alwaar hy denzelven, benevens andere dingen, die uit een Hollandſche Volkplanting in Ooſt-Indie gekomen waren, gekogt hadt. Hy hadt de goedheid, van my denzelven ter Aftekening te leenen. De Vogel lag in een gekamferde Wyngeeſt, en ſcheen, zo lang hy in dezelve was, bruin te zyn; of ſchoon het Glas fyn en de Wyngeeſt helder ware: doch, toen hy 'er uitgenomen, gewaſſchen en gedroogd werdt, kreeg hy de boven beſchreevene Kleuren. Naar myne meening is deeze Vogel nog van geen Autheur beſchreeven.

„ Dewyl in deeze beſchryving van een andere kleine Pappegaay gewag gemaakt „ wordt, dien ALBIN in 't Derde Deel van zyne *Natuurlyke Hiſtorie der Vogelen* „ hadt afgebeeld en beſchreeven; zo hebben wy denzelven hier willen byvoegen. „ Dienvolgens vertoont zig ook, op onze Elfde Plaat,

„ *De kleine groene Parkiet uit Ooſt-Indie* (*): Waar van de beſchryving, by „ ALBIN, aldus luidt". Deeze Vogel is weinig grooter dan een gewoone Leeuwrik. Zyn Bek heeft eene donker geele Kleur, en ſtaat, gelyk in alle Soorten van Pappegaaijen, krom. De Oogappel is zwart; het voorſte deel van den Kop en Hals ſchoon Scharlaken-rood. Het agterſte deel, daar en tegen, van den Kop, de Rug, Borſt en Wieken, zyn ſierlyk groen. De Vederen van de Stuit praalen met eene glanzig blaauwagtig groene Kleur. De Staart is kort. De drie buitenſte Vederen zyn aan ieder zyde Scharlaken-rood, met eenen zwarten Rand, en aan 't End groen: de Pooten en Vingeren vuil Aſchgraauw. Het zyn tamme en zeer fraaije Vogeltjes. Gemeenlyk houdt men het Mannetje en Wyfje by elkander in één Kouwtje; zynde het Wyfje daar aan kenbaar, dat het den Kop zo ſchoon rood niet heeft als het Mannetje. Het Paar wordt voor twee Guinies verkogt, en by den Heer BLAND, die te London aan Towerhill in de Tyger woont, kan men ze krygen.

„ Zo iemand, de tegenwoordige Afbeelding met die van den Heer ALBIN „ zelf vergelykende, eenig onderſcheid daar tuſſchen mogt waarneemen, zo ge- „ lieve hy op te merken, dat onze Afbeelding naar het Natuurlyk Voorwerp „ zelf is afgezet".

(*) Pſittacus parvus viridis ex Indiâ Orientali. ALB. *Av.* III. p. 15. T. 15. *Nat. Hiſt.* IV. ſt. bl. 270.

PLAAT XII.

De Indiaansche Buizert of Menschen-Eeter (12).

De zwaarte van deezen Vogel is vier en een half Pond. Zyn Kop en een gedeelte van den Hals, zyn rood, kaal en Vleezig, gelyk aan een Kalkoense Haan, en wat dunnetjes bezet met zwarte Haairen. De Bek is derdhalf Duim lang en half met Vleesch bedekt, hebbende het End wit en krom, gelyk aan een Havik, doch zonder hoeken aan de zyden van het bovenste deel. De Neusgaten zyn zeer groot en wyd open, en staan ongemeen ver van de Oogen. Op de Vederen van 't geheele Lighaam speelt donker paarsch en groen door malkander. De Pooten zyn kort en bruin Vleeschkleurig, hebbende de Vingers zo lang als die van een gewoonen Haan. Zy hebben zwarte Klaauwen, die niet zo krom staan als de Klaauwen der Havikken.

't Zyn Roofvogels, die om hun Aas te zoeken geduurig door de Lugt zweeven, en dit kunnen zy, op de manier der Kuikendieven, zeer lang doen, zonder verheffing of daaling, en zonder dat men eenige beweeging in hunne Wieken bespeurt. Een Kreng, [van Menschen of Beesten,] kan veelen derzelven op éène plaats lokken, en het is pleizierig te zien, hoe zy, onder 't vreeten, met elkander daar om vegten. Dikwils heeft een Adelaar, op zulk een Feest, den voorrang, en, zo lang hy vreet, houden zy zig op eenigen afstand daar van.

Deeze Vogels hebben een ongemeen sterke Reuk. Zo dra ergens een Kreng is, komen zy van alle kanten daar op aan vliegen, en daalen allengs neder, tot dat zy eindelyk op het Aas vallen. Men gelooft in 't gemeen, dat zy niets levendigs vreeten; doch my is bekend, dat zy Lammeren gedood hebben, en dat de Slangen hunne gewoone Spyze zyn. Zy hebben de manier, dat veelen hunner byeen op oude Denne- en Cypresse-boomen gaan roësten, en 's morgens zitten zy eenige uuren lang met uitgebreide Vleugels; ten einde, zo ik geloof, dat de Lugt dus hunne vuile Lighaamen te beter doorstryken en reinigen moge. Zy zyn niet vreesagtig, en men kan 'er zeer digt by komen, inzonderheid wanneer zy vreeten.

PLAAT XIII.

De groene gekuifde Guineesche Koekkoek (13).

Deeze Vogel, die *Touraco* genoemd wordt, heeft ongevaar de grootte van een Aakster of van een Gaay. Zyne Lighaams-Gestalte is meer lang dan rond, en zyn Kop van maatige grootte; de Hals heeft eene middelbaare langte, en de Pooten zyn veeleer kort dan lang; doch de Staart is taamelyk lang. Het is, zo wel ten aanzien van de Gestalte als van de Kleur, een zeer schoone Vogel. Hy is zeer vlug, breidt zyne Staart uit, sluit dezelve weder, en zet zyne Kuif overend. Hy blaast de Strot op en maakt een schor en onaangenaam Geluid. Zyn Bek is kort en aan de zyden plat: deszelfs bovenste deel kromt zig een weinig, doch hangt niet over het onderste heen. Aan de onderste zyde van het onderste deel is een kleine hoek, gelyk aan de Sneb-

(12) Buteo Specie Gallo-Pavonis (*). CATESB. *Car.* I. T. 6. Vultur Gallinæ Africanæ facie. *Hist. Jam.* 294. Vol. II. Urubu Brasiliensibus. MARCGR. p. 207. Ed. 1648. WILLOUGHBY, *Angl.* p. 68. *Syn. Av.* p. 10. Vulturi affinis Brasiliensis, Urubu Marcgr. RAJ. *Syn.* p. 180. Tzopilotl sive Aura. *Hernand.* p. 331, quo ad descriptionem. Vultur Aura. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 41. Sp. 5. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 109.

(13) Cuculo affinis Avis cristata, *Touraco* dicta. EDW. *Av.* I. T. 7. Touraco. ALB. *Av.* II. T. 19. Cuculus Guineënsis cristatus viridis. BRISS. *Av.* II. p. 152. Cuculus Persa. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 57. Sp. 17. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 363.

(*) Derhalve in 't Fransch niet *Buse a figure de Paon*; maar *Buse a figure du Coq d'Inde.*

Snebben der Meeuwen. De geheele Bek is bruinagtig of Tegelrood. Ik ken geen Vogel, wiens Sneb naar die van deezen gelyken zou. Zyn Oogen zyn Hazelnootbruin en met een ruuwe helder Scharlaken-roode Huid omgeven. Van de hoeken des Beks gaat, naar de Oogen toe, een breede zwarte Streep, welke dan verſmallende over en onder het Oog heen loopt. Onder deeze zwarte Streep is een witte, welke zig agterwaards wat verder dan de zwarte uitſtrekt, doch van vooren niet zo digt aan den Bek komt. Eene andere witte Streep loopt van den Hoek des Beks boven het Oog, doch ſtrekt zig niet zo ver agterwaards uit als de onderſte. De Kop, de Hals, Borſt, en de kleine Dekvederen der Wieken, zyn ſchoon donker groen. Op den Kop heeft hy een Kuif of Kroon, welke hy naar believen uitbreidt, en waar aan de punten der Vederen bleekrood zyn. De Schenkels en de Dekvederen onder aan de Staart, zyn donker of zwart. De Stuit, de Wieken en Staart, hebben eene ſchoone blaauwagtige Purperkleur. Een gedeelte der grootſte Slagpennen is ſchoon Karmoſyn-rood, dat zig met zuivere Karmyn beſt laat afmaalen: haar Enden, en de randen der uitwaardſe Pluimen zyn zwart: de Pooten, Voeten en Klaauwen, Aſchgraauw. De Vingers ſtaan hier even als aan de Spechten, Pappegaaijen en Koekkoeken.

Onder welk Geſlagt van Vogelen de Touraco behoore, kan ik met zekerheid niet bepaalen. Hy klapt niet gelyk de Pappegaaijen, en heeft met dezelven niets gemeen, dan de plaatzing der Vingeren: ook bevindt men aan zyn Bek niets dat naar den Bek der Spechten gelykt; zo dat hy, naar myn Gevoelen, het meeſte overeenkomt met de Koekkoeken. De Heer ALBIN heeft 'er een Afbeelding van gegeven, en noemt hem de *Mexikaanſche Kroonvogel*, niettegenſtaande zyn Vaderland Afrika, of eigentlyk de Kuſt van Guinea, is. Deeze Autheur heeft de Snebbe des Vogels niet wel voorgeſteld, noch de Streek rondom het Oog behoorlyk beſchreeven. Hy wil, verder, wat Wits in de Wieken gezien hebben, dat ik niet heb kunnen vinden, ſchoon myne Afbeelding naar twee byzondere Vogelen van dit ſlag gemaakt is.

Deeze Vogel leeft thans (in 't Jaar 1743) nog in het Huis van den Heer Kolonel LOWTHER, in 't Park van St. James, alwaar ik denzelven, na verlof daar toe bekomen te heben, voor verſcheide voornaame Luiden heb uitgeſchilderd. De Veders zyn aan denzelven zo fyn, dat men haare Geſtalte niet duidelyk kan nagaan, uitgenomen aan de Wieken en Staart. De Afbeelding van deezen Vogel, door ALBIN vervaardigd, kan men in 't Tweede Deel van deszelfs Natuurlyke Hiſtorie der Vogelen, op bladz. 18, nazien. Zyn Vogel moet veel grooter zyn geweeſt dan de myne, of een van ons beiden moet zig, ten aanzien van deszelfs grootte, zeer vergiſt hebben: want hy geeft 'er de grootte aan van een Merel of zwarte Lyſter, die niet half zo groot is als een Aakſter of Gaay, waar by ik hem vergelyke.

PLAAT XIV.

De Virginiſche Hoorn-Uil (14).

Deeze Vogel, die byna zo groot of veeleer kleiner is dan eene Kaauw, heeft groote ſpitze Ooren. Zyn Bek is klein; de Oogkring roodagtig geel of Saffraankleurig: de Veders van 't Aangezigt zyn wit, doch daar mengt zig wat roodagtigs onder. De Kop en het bovenſte van het Lyf zyn donker roodagtig bruin. De Wieken hebben de zelfde Kleur, maar zyn wit gerand, en op haare Slagpennen vertoonen

(14) Noctua Aurita minor. CATESB. *Car.* I. T. 7. Scops Carolinienſis. BRISS. *Av.* I. p. 497. Strix Aſio. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 43. Sp. 3. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 189.

nen zig eenige Vlakken. Vyf andere grootere bleeke Vlakken ſtaan boven aan ieder Vleugel. De Borſt en Buik zyn donker wit, met daar onder gemengde roodagtig bruine Vederen. De Staart is donker bruin, en iets langer dan de Wieken. De Pooten en Voeten zyn licht bruin, en tot aan de Vingeren toe met Vedertjes en Haair begroeid. Zy hebben zwarte Klaauwen, die zo krom zyn, dat zy byna een halven Cirkel formeeren. Het Wyfje is donkerder bruin en heeft niets roodagtigs.

PLAAT XV.

De groote Afrikaanſche Ysvogel (15).

Deeze Vogel komt, in Grootte, taamelyk met den Merel of zwarten Lyſter overeen, zo hy dien niet daar in overtreffe. Hy heeft een grooten Kop, een korten Hals, en zyn Lyf is niet te lang noch te rond. De Staart is lang, de Wieken zyn taamelyk lang, doch de Pooten zeer kort. De Bek is lang en regt, naar den Kop toe taamelyk dik, aan 't end ſpits uitloopende, van Kleur helder Karmoſyn-rood. Het bovenſte deel van den Bek heeft wederzyds een Geutje, waar in, zeer digt aan den Kop, de Neusgaten geplaatſt zyn. De hoeken van den Bek zyn diep ingeſneeden, en ſtrekken zig tot regt onder de Oogen uit. Onder ieder Oog is een ſmal Randje van witte Vederen. De Kop, de Hals, de geheele onderſte Zyde en een gedeelte van de Rug, zyn gedekt met donker Oranje-kleurige Vederen, doch de Keel en Borſt zyn bleeker gekleurd dan de Rug. In 't midden van de Borſt zyn eenige Punten der Vederen wit. De Wieken zyn van boven Purperkleur; haare grootſte Vederen blaauw; doch de voorlykſten der groote Slagpennen zwart. Hoewel het bovenſte der Wieken meeſtendeels Purperkleurig is, loopt echter een ſmalle blaauwe Zoom daarom heen. Zy hebben een witten Rand, doch het onderſte deel van de Rug en de Stuit ſpeelen uit den blaauwen in 't groene, zo wel als de Slagpennen, die digſt aan de Rug zyn. De Staart is ſchoon blaauw, hoewel, naar dat het Licht op dezelve valt, met meer of minder groenen weerſchyn. De Pooten en Voeten hebben een roode Kleur en zwarte Klaauwen. De middelſte en buitenſte Vinger zyn, gelyk in onze Ysvogelen, met elkander ſamengevoegd.

Deeze Vogel bevondt zig in de Verzameling van den Heer PIETER COLLINSON, die by alle gelegenheden betoond heeft, dat hy myn Vrind was, en my menigen byzonderen en zeldzaamen Vogel bezorgd heeft. Hy berigtte my, dat dezelve afkomſtig ware van de Rivier Gambia, welke, zo wy weeten, een Arm is van de Nigerſtroom in Afrika.

ALBIN heeft een Vogel aan 't licht gegeven, die naar deezen eenigermaate gelykt, en welken hy den *grooten Bengaalſchen Ysvogel* noemt: doch het onderſcheid is zo groot, dat het twee byzondere Soorten moeten zyn. Ik heb de beide Vogelen gezien. Die van ALBIN bevindt zig in de Verzameling van den Heer DANDRIDGE, in Moorfields; waar door ik nog meer ben overtuigd geworden, dat zy aanmerkelyk van elkander verſchillen, dan wanneer ik alleenlyk de Tekeningen gezien had van deeze beide Vogelen. ALBINS Figuur en beſchryving komt voor, in het Derde Deel zyner *Natuurlyke Hiſtorie van de Vogelen*, bladz. 27. (*).

(15) Iſpida major Africana. EDW. *Av.* I. T. 8. Iſpida Madagaſcarienſis cœrulea. BRISS. *Av.* IV. p. 496. T. 38. f. 2. Alcedo Smyrnenſis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 11. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 407.

(*) LINNÆUS merkt deeze als eene Verſcheidenheid aan van de Alcedo Smyrnenſis. ALB. *Av.* III. T. 27: zynde de Alcedo major Benghalenſis van ALBIN, daar EDWARDS hier van ſpreekt, op zyne T. 28. afgebeeld.

PLAAT

PLAAT XVI.

De Karolinische Geitenmelker (16).

Deeze Vogel komt met de beschryving overeen, welke de Heer WILLOUGHBY, bladz. 107, van een anderen van gelyken naam geeft, doch is wat kleiner. Zy bevinden zig zeer overvloedig in Virginie en Karolina, alwaar men ze de *Oostindische Vledermuizen* noemt. [De grootte is omtrent als die van eene Koekkoek]. Zy laaten zig het meest des avonds, inzonderheid met betrokken Lugt, zien. Wanneer 'er Regen zal komen, dan is de Lugt met dezelven opgevuld, en alsdan vervolgen en vangen zy de Vliegen en Kevers. Hun Gezang bestaat in een louter Geschreeuw; doch, wanneer zy zig nederlaaten, en, om van den Grond op te komen, vlug wederom opwaards stygen, dan maaken zy een ongewoon hol Geluid, dat inzonderheid de vreemde Luiden in de Avondschemering voornaamelyk bespeuren, zonder de oirzaak daar van te zien. Dit Geruisch komt met dat gene overeen, 't welk de Wind in een hol Vat blaazende veroirzaakt, en daarom geloof ik, dat hetzelve daar van daan komt, dat zy met opgesperde Kaaken snel tegen de Lugt aan vliegen, om hunne Prooy te vangen, welke in Vliegen, Kevers of Torren en andere Insekten, bestaat.

Gewoonlyk leggen deeze Vogels twee Eijeren, die in gedaante, grootte en kleur, naar Kievits-Eijeren gelyken. Zy leggen dezelven maar op de bloote Aarde neer.

Ik heb de Maag van een Geitenmelker met half verteerde Torren en andere Insekten opgevuld gevonden, en onder deeze overblyfzelen scheenen my ook de Pooten van een Mol-Krekel (*Gryllo-Talpa*) te zyn; doch zy waren zo verteerd, dat ik my dienaangaande niet kon verzekeren. Dewyl het echter beiden Nagtdieren zyn, zo is dit te waarschynlyker. 's Winters ziet men deeze Vogels niet. De Mol-Krekel wordt in Virginie en Karolina, gelykerwys in Engeland, op Moerassige Gronden gevonden, en schynt van de onze niet te verschillen.

PLAAT XVII.

De zwart en wit bonte Ysvogel (17).

Deeze Vogel is zo groot als eene Zing- of Witte Lyster, en de Afbeelding vertoont hem in zyne Natuurlyke grootte. Hy heeft een lange regte Snebbe; den Kop, die tevens lang is, plat van boven, en eenen korten Hals: doch de Kop schynt, naar evenredigheid van het Lyf, niet zo groot te zyn, als in anderen van dit Geslagt. Hy heeft zeer lange Vlerken en eene lange Staart. Alle Soorten van Ysvogelen hebben korte Pooten. De Bek is lang, aan 't Grondstuk zeer dik en loopt in eene scherpe Punt uit. Deszelfs Kleur is zwart en het bovenste deel heeft aan ieder zyde een Geutje, in 't welke, digt aan het Grondstuk, de Neusgaten staan. De Oogen zyn regt boven de hoeken van den Bek geplaatst. De Kruin van 't Hoofd en 't agterste van de Nek zyn zwart. Van de hoeken des Beks af loopt, onder de Oogen, een breede zwarte Streep, die agter den Hals zig met de gezegde Kleur

(16) Caprimulgus. CATESB. *Car.* I. T. 8. BRISS. *Av.* II. p. 470. T. 44. JONST. *Av.* 53. T. 20. ALB. *Av.* I. p. 10. T. 10. Caprimulgus Europæus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 118. Sp. 1. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 616.

(17) Ispida ex albo & nigro varia, Persica. EDW. *Av.* I. T. 8. BRISS. *Av.* IV. p. 520. T. 39. f. 2. Alcedo rudis. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 12. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 407. Pl. XXXVI. f. 2.

Kleur vereenigt. Van de Neusgaten af loopen, over de Oogen heen, witte Streepen, die zig door de geheele langte van den Kop uitſtrekken. De zyden zyn van onderen, van den Bek tot aan de Staart, vuil geelagtig wit; uitgenomen een kleine zwart gevlakte Streep, die dwars over de Borſt loopt. De geheele Rug is zwart, doch de Vederen hebben graauwe Punten. De Rand der Wieken is wit: alle Dekvederen zyn half zwart half wit: de onechte Wiek is zwart; de eerſte of grootſte Slagpennen zyn boven wit en verder zwart, met witte Punten. De middelſte Slagpennen hebben uitwaards, in haare Pluim, witte Vlakken en witte Punten, gelyk de overige Slagpennen, digtſt aan de Rug, die voor 't overige zwart zyn. De Staartvederen zyn, naar boven toe, wit en hebben eene ry van dwarsloopende zwarte Vlakken: naar 't End toe zyn zy een Duim breed zwart en aan het uiterſte End weder wit. De Pooten en Voeten hebben eene vuil bruine Kleur en zyn van Geſtalte als in andere Soorten van dit Geſlagt.

De Heer PIETER COLINSON heeft my deezen Vogel ter Aftekening geleend, dien hy van Gamron in Perſie gekreegen hadt. Hy was met verſcheide anderen in Spiritus bewaard, en in een Fleſch naar Engeland gebragt. De witte deelen van denzelven ſcheenen zeer onrein en geel te zyn, 't welk, myns oordeels, eeniglyk en alleen gekomen is van de onzuiverheid der Spiritus; want ik heb even zodanige verandering waargenomen in dergelyke Vederen, waar van ik wiſt, dat zy te vooren ſchoon wit geweeſt waren.

NB. Zo iemand eenen in Liqueur bewaarden Vogel afbeelden wil, dan moet dezelve daar uit genomen, met warm Water wel gewaſſchen, en in koud Water ſchoon afgeſpoeld worden. Indien men hem vervolgens laat droogen, zullen de Vederen, zo veel mooglyk is, haare Natuurlyke Kleuren weder krygen: want ik heb waargenomen, dat eenige Vederen, in zodanige met Spiritus gevulde Glazen, een geheel andere Kleur ſcheenen te hebben, dan zy te vooren hadden.

P L A A T XVIII.

De Koekkoek uit Karolina (18).

Deeze Vogel heeft ongevaar de grootte van een Merel. Zyn Bek is een weinig krom en ſpits, en het bovenſte deel van denzelven zwart, het onderſte geel. De groote Slagpennen zyn roodagtig, doch het overige van de Wieken, het bovenſte deel des Lighaams, van den Kop, en de geheele Hals, zyn Aſchgraauw. Het gantſche onderſte gedeelte des Lighaams, van de Schenkels tot aan de Staart toe, is wit. De lange en ſmalle Staart beſtaat uit zes lange en vier korte Vederen, waar van de twee middelſten Aſchgraauw, de overigen zwart zyn met witte Punten. De Pooten zyn kort en dik: zy hebben vier Vingeren, twee agter en twee van vooren. Hun Geluid is van het Geroep onzer Koekkoeken zeer verſchillende, en niet zo aanmerkelyk, dat men daar op agt geeven zoude. Het is een eenzaame Vogel, die zig in de donkerſte plaatſen der Boſſchen en digt Kreupelboſch onthoudt. Met het aankomen van den Winter raakt men hem kwyt.

De Virginiſche Dwerg Kaſtanje-Boom (*).

Dit is een Heeſtergewas, dat zelden hooger dan zeſtien en gewoonlyk niet meer dan agt of tien Voeten hoog wordt. De Stam is gemeenlyk agt of tien Duimen dik

en

(18) Cuculus Carolinianus. CATESB. *Car.* I. T. 9. BRISS. *Av.* IV. p. 112. Cuculus Americanus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 57. Sp. 10. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 369.

(*) Caſtanea pumila Virginiana, Fructu racemato parvo, in ſingulis Capſulis echinatis unico. D. BANISTER. Fagus foliis ovato-lanceolatis ſerratis. ROYEN. *Lugd. Bat.* 79. Fagus pumila. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1416.

en onregelmaatig gegroeid. Zyn Baſt is ruuw en Schubbig; de Bladen zyn gehakkeld en ſtaan beurtlings aan den Steel: derzelver Kleur is donker groen, doch aan de agterſte zyde witagtig of bleek groen. Uit de hoeken, die de Bladen met den Steel maaken, komen lange Riſten van witagtige Bloemen voort, die naar de Bloemen van den gewoonen Karſtengen-Boom gelyken, en op dezelven volgen Kegelvormige Vrugten, van grootte als een Hazelnoot. De Schaal, die de Kern omkleedt, heeft de Kleur en zelfſtandigheid als aan een Karſteng, en is beſlooten in een ſtekelige Bolſter. Vyf of zes hangen 'er gemeenlyk aan een Tros by elkander en in September worden zy ryp. Deeze Nooten zyn zoet en aangenaamer dan Karſtengen. De Indiaanen gebruiken dezelven veel, en verzamelen daar van een Voorraad, tegen den Winter.

PLAAT XIX.

De Ysvogel met een gevorkte Staart (19).

Deeze Plaat ſtelt den Vogel in zyne Natuurlyke grootte voor, welke byna met de grootte van den Engelſchen Ysvogel overeenkomt. Hy gelykt ook den onzen in Geſtalte, uitgenomen dat de Wieken iets of wat, en de Staart, de twee langſte Vederen niet mede gerekend, veel langer is. De Bek is lang, regt en zeer ſpits: hy heeft eene zwarte Kleur, en in de bovenſte helft, aan ieder zyde, een Geutje, waar in de Neusgaten, taamelyk digt aan den Kop, geplaatſt zyn. De hoeken van den Bek gaan diep in den Kop in, digt daar boven ſtaan de Oogen. De Kop heeft eene vuil bruine Kleur, die naar den Bek toe helderer, doch van agteren donkerer is. Onder den Bek bevindt zig een taamelyk groote witte Vlak, die in 't midden een Duim breed is, doch wederzyds, naar de Nek toe, ſmaller wordt. Het geheele Lighaam is onzuiver zwart, doch ſpeelt tevens in 't blaauwe, en is aan de Borſt helderer, op de Rug donkerer. De Wieken zyn ſchoon donker glanzig groen, doch helderer aan de Dekvederen dan aan de Slagpennen. Onder de Dekvederen van de Wiek vertoont zig een enkele witte Veder. De Staart heeft twee lange Vederen, welke de overigen in langte wel tweemaal overtreffen. Aan de bovenkant is zy glanzig donkergroen, aan de onderkant donker, en eenige der korte Vederen hebben witte Punten. De Pooten en Voeten zyn zwart, en van Geſtalte even als in onze Ysvogelen. Ofſchoon deeze Vogel van donkere Kleur is, heeft hy doch, in de Zonneſchyn, over 't geheele Lighaam een ſchitterende Gloed, even als of de Vederen met Gouddraad doorweven waren; gelyk dit in de meeſte Soorten van Kolibrietjes plaats heeft. In de Dekvederen der Wieken is deeze Glans aanmerkelyker dan in alle overige Lighaamsdeelen.

Deeze Ysvogel bevindt zig in de Verzameling van den Hertog van RICHMOND. Hy was tuſſchen Glazen beſlooten, die men digt gelymd hadt; weshalve ik hem niet bevoelen noch regt zien kon, of die twee lange Staartpennen in 't midden, dan buiten aan de Staart ſtonden: doch kwam my het eerſte waarſchynlykſt voor. De Vogel, dien wy in Europa *Merops* [Byen-Eeter] noemen, is van den Ysvogel ſlegts daar in verſchillende, dat hy den Bek een weinig nederwaards omgekromd heeft, en dat de twee middelſte Vederen van zyne Staart langer dan de overigen zyn. De hier beſchreeve Vogel heeft maar één van deeze dit onderſcheid aanduidende Kenmerken. Men heeft hem uit de Volkplanting van Suriname in Holland overgebragt. Ik kan niet vinden, dat eenig Autheur hem beſchreeven of 'er Berigt van gegeven heeft (*).

PLAAT

(19) Iſpida Surinamenſis, binis Plumis in Caudâ longiſſimis. EDW. *Av.* T. 10. Alcedo Dea. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 13. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 407.

(*) Men moet in aanmerking neemen, dat de Heer EDWARDS zyn Werk in 't licht gegeven heeft, voor dat het Werk van den Heer BRISSON, over de Vogelen, de Tiende Uitgaave van het *Syſtema Naturæ* van LINNÆUS, of de Natuurlyke Hiſtorie, het licht zagen.

PLAAT XX.

De Paradys-Pappegaay uit Kuba (20).

Hy is wat kleiner dan de gewoone graauwe Afrikaansche Pappegaay. De Bek is wit: de Oogen zyn rood. Het bovenste deel van den Kop, de Hals, Rug en Wieken, zyn helder geel, de Slagpennen uitgezonderd, die wit zyn. De Keel en Borst zyn Scharlakenrood, en daar onder is een groote geele Vlak, doch het verdere gedeelte des Onderlyfs is ook Scharlakenrood. De helft van het onderste deel der Staart, aan de Stuit, is rood; de andere helft geel. Alle geele Vederen, inzonderheid die van de Rug en Stuit, hebben aan 't End roode Punten. De Voeten en Klaauwen zyn wit. De Afbeelding van deezen Vogel heeft, boven de anderen, dit gebrek, dat zy gemaakt is naar eenen dooden. Want, alzo ieder Vogel, in 't byzonder, eene hem eigene Gedaante heeft, zo is het noodig, dat zy uitgebeeld worden naar een leevendig Voorwerp, of daar men, door opzetten, het Natuurlyk postuur aan heeft gegeven. Deeze manier, nu, is in de geheele Verzameling, eenige weinige Vogelen uitgezonderd, waargenomen. De tegenwoordige werdt, op het Eiland Kuba, van eenen Indiaan geschooten, en, alzo hy daar door slegts buiten staat gesteld werdt om te vliegen, zo bragt hy denzelven aan den Gouverneur van de Havana, die hem aan een Karolinische Dame vereerde. By dezelve heeft hy eenige Jaaren geleefd, en tot algemeene verwondering gestrekt wegens zyne zeldzaamheid en schoonheid.

De Boom van 't rood geaderd Hout (*).

De hoogte van deezen Boom is gemeenlyk van zestien tot twintig Voeten: hy heeft een dunnen Stam en fyne Takken. De Bladen gelyken veel naar die van den Laurierboom. Ieder Zaadhuisje bevat drie Zaadkorrels, die zwart en glanzig van Kleur zyn. De Bast is roodagtig en glad. De Aderen in het Hout zyn schoon rood, doch, als het maar een korten tyd in de open Lugt legt, verdwynt zulks en dan verliest het Hout veel van zyne schoonheid. Deeze Boomen groeijen overvloedig op de Rotsen der meeste Bahamasche Eilanden.

PLAAT XXI.

De kleine Indiaansche Ysvogel (21).

Deeze Vogeltjes zyn de Ysvogelen, die wy in Engeland hebben, zo gelyk, dat de beschryving van beiden byna eveneens zoude zyn, de Grootte uitgezonderd; alzo de tegenwoordige niet half zo groot zyn als de Engelsche. De Plaat vertoont dezelven in hunne Natuurlyke grootte en, dewyl tusschen de een en andere zo weinig onderscheid is, zullen zy vermoedelyk Mannetje en Wyfje zyn. De bovenste Vogel heeft eenen geelen Bek, trekkende naar Oranjekleur, welke de geheele onderkant tekent van zyn Lyf; doch het bovenste van zyn Kop, de Nek, Rug en Stuit, gelyk ook de Dekvederen der Wieken, zyn Hemelschblaauw, met eenen schitterende

(20) Psittacus Paradisi ex Cuba. CATESB. *Car.* I. T. 4. Psittacus luteus Insulæ Cubæ. BRISS. *Av.* IV. p. 308. Psittacus Paradisi. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 34. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 264.

(*) Frutex Lauri folio pendulo, Fructu tricocco, Semine nigro splendente. CATESB. *An* Erythroxylon Areolatum. LINN. *Spec. Plantar.* Ed. II. p. 612? Quod Jamaicense.

(21) Ispida Indica minor. EDW. *Av.* I. T. 11. ALB. *Av.* I. p. 51. T. 54. Alcedo Ispida. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 3. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 399.

de Gloed aan de Punten der Vederen. Aan 't Grondſtuk heeft het bovenſte gedeelte van den Bek, wederzyds, een Oranjegeele Vlak, en agter ieder Oor vertoont zig, insgelyks, een klein Bosje van Oranjekleurige Vederen, die een weinig ſchynen uit te puilen. De Staartvederen, gelyk ook alle Slagpennen, zyn vuil donkerbruin. De Pooten en Voeten hebben de zelfde Geſtalte als in onze Ysvogelen, en zyn Oranjekleurig bruin.

De onderſte Vogel heeft eenen zwarten Bek, aan 't voor-end donkerſt, doch naar den Kop toe wat Vleeſchkleurig in het onderſte gedeelte. De Keel is wit: de Borſt, het Lyf en de geheele onderkant zyn Oranjekleur; doch aan de zyden van het Lyf heeft hy 'er wat groen onder gemengd. Van de Neusgaten af loopt, langs de Oogen heen, wederzyds, een Oranjekleurige ſtreep, die zig tot aan de zyde van de Nek uitſtrekt. Hier onder loopt, van den hoek des Beks af, een blaauwagtig groene ſtreep. De bovenkant, de Kop, de Nek, de Rug, de Wieken en Staart, zyn met blaauwagtig groene Kleuren bedekt. Het bovenſte van den Kop en de Streepen onder de Oogen, zyn met wat donkerer blaauwe dwars-Streepjes getekend: de Punten der Dekvederen op de Wieken zyn lichter gekleurd dan het overige der Vederen. De Pooten en Voeten zyn vuil rood.

Van onze Ysvogelen onderſcheidt zig de bovenſte door zynen geelen Bek, die aan de onzen zwart of donker is; gelyk ook door zyne donkerbruine Slagpennen en Staartvederen. In de onzen zyn dezelven in zo verre groen gerand, dat zig, wanneer de Vederen geſlooten zyn, de Staart en Wieken aan 't end groen vertoonen. De onderſte Vogel verſchilt daar in van de onzen, dat hy geene regt glanzige blaauwe Vederen aan de Rug en Stuit heeft, terwyl die aan de onzen een zeer aanmerkelyk ſchemerenden Glans hebben. Met één deezer Vogelen kwam ook een Ysvogel uit Indie, die onzen Engelſchen, in Grootte, Geſtalte en Kleur, volkomen gelyk was. De Heer PIETER COLINSON hadt de goedheid, van my den bovenſten Vogel; de Heer DONDRIDGE den onderſten te laaten toekomen. Zy waren uit Bengale in Engeland overgebragt.

PLAAT XXII.

De groene Pappegaay uit Karolina (22).

Deeze Vogel is zo groot als, of liever wat kleiner dan een Merel, weegende drie en een half Once. Het voorſte deel van zyn Kop is Oranjekleur, doch het agterſte deel, als ook de Nek, geel. Het geheele overige Lighaam ſchynt groen te zyn, doch door een nader onderzoek heb ik bevonden, dat de binnenſte Baard van de meeſte Slagpennen donkerbruin is. Het bovenſte gedeelte der uitwendige Baard, van de groote Slagpennen, is geel, doch naar het End toe worden zy langs hoe donkerer, trekkende uit het Geele naar 't Groene, en uit het Groene naar 't Blaauwe. Van boven is de Rand der Wiek, by de drie Duimen lang naar onderen toe, ſchoon Oranjekleur. De Wieken zyn taamelyk lang, gelyk ook de Staart, in welke de twee middelſte Pennen omtrent anderhalf Duim langer zyn, dan de overigen, en in een Punt uitloopen: de anderen worden, naar de kanten van de Staart, allengs korter. De Pooten en Voeten zyn wit, doch de kleine Vedertjes, die de Schenkels bedekken, groen, en eindigen, aan de Kniejen, met een Oranjekleurigen Rand.

Het Aas deezer Vogelen is Zaad en Kernen van Vrugten, doch inzonderheid Nooten van Cypreſſeboomen en Appelpitten. In de Herfst vallen zy dikwils by Schoolen in

(22) Pſittacus Caroliniensis. CATESB. *Car.* I. T. 11. BRISS. *Av.* IV. p. 350. Pſittacus Carolinenſis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 13. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 244.

in de Boomgaarden, en doen daar groote Schade, dewyl zy flegts de Pitten zoeken. Om die zelfde reden komen zy ook in Virginie, 't welk het verfte Land naar 't Noorden is, alwaar zy, zo veel ik vernomen heb, gezien worden. Hunne Darmen zyn voor de Katten een zeker en fnel Vergift. Dit is de eenigfte foort van Pappegaaijen, die in Karolina valt. Ettelyken derzelven broeden in 't Land, doch de meeften trekken verder Zuidwaards.

De Amerikaanfche Cypreffeboom.

De Cypres is in dit Wereldsdeel, den Tulpeboom uitgezonderd, de hoogfte en grootfte Boom. By den Wortel hebben eenigen dertig Voeten Omtreks, en groeijen zes Voeten hoog Pieramiedswyze, alsdan twee derde deelen verdunnende: vervolgens worden zy gewoonlyk nog van zeftig tot zeventig Voeten hooger, in de zelfde evenredigheid als andere Boomen. Vier of vyf Voeten ver, rondom deezen Boom, fchieten op eene zeer byzondere manier uit den Grond verfcheide Knobbels van veelerley gedaante en grootte. Eenigen, daar van, verheffen zig maar iets boven den Grond; eenigen zyn van één tot vier Voeten hoog en van boven met een gladde roode Schors bedekt. Deeze Knobbels komen uit den Wortel van den Boom, doch brengen geen Bladen noch Takken voort, aangezien de Boom zig alleenlyk door Zaad vermenigvuldigt, 't welk gelykt naar 't Zaad van de gewoone Cypreffen, zynde Balfamiek en welriekende. Het Hout van deezen Boom is onvergelykelyk, en dient voornaamelyk om de Huizen daar mede te dekken; alzo hetzelve ligt is, niet veel Aderen heeft, en het flegte Weder beter tegenftand biedt, dan eenig ander Hout, 't welk men hier vindt. De Boom groeit aan 't Water, en ftaat gemeenlyk één; ja ook wel vyf of zes Voeten diep daar in. Deeze Standplaats fchynt veelerley Vogels aan te lokken, om op zyn lugtige Takken te neftelen en te broeden. Onder dezelven is deeze onze Pappegaay ook gewoon, zyn Neft daar op te bouwen, en in Oktober te aazen op het alsdan ryp wordende Zaad.

P L A A T XXIII.

De Arabifche Trapgans (23).

Deeze Vogel heeft byna de grootte van een Kalkoenfe Haan: zyne Pooten en Hals zyn langer, doch zyn Lyf is dunner dan in de gewoone Trapganzen. De Sneb is langer, dan die gemeenlyk anders is aan de Soorten van Hoenderen, tot welken fommigen deezen Vogel betrekken. Van de Punt af tot aan de hoeken van den Bek, is de Sneb vierdhalf Duim lang, hebbende een heldere Hoornkleur, doch welke aan de Punt wat donkerer wordt. De Neusgaten zyn lang en ftaan digt aan 't Voorhoofd De Oogen hebben eene zwarte Kleur: de Kop is van vooren wit, doch heeft boven de Oogen eene zwarte Streep, die voorwaards in eene Punt eindigt, maar agterwaards breeder wordt, en een Soort van zwarte Kuif formeert, waarvan een korte zwarte Streep zig uitftrekt tot agter aan het Oog. Van vooren is de Hals Afchgraauw met wat donkerer dwarsftreepjes. Het agterfte gedeelte van den Hals en de Rug zyn bruin van Kleur, met fyne zwartagtige dwarfe Streepen. De Dekvederen der Wieken hebben met de Rug eenerley Kleur, en derzelver witte Punten formeeren Maanswyze Vlakken. De Rand der Wiek is van boven wit, en van daar komt een breede witte Streep, welke de Dekvederen van de Slagpennen afzondert. Deeze Streep is met kleine Vlakjes befprengd, waar van men boven weinige of in 't geheel geene ziet, doch

(23) Otis Arabica. Edw. I. T. 12. Briss. *Av.* V. Sp. 2. *Nat. Hift.* V. St. Bl. 296. p. 30. Otis Arabs. Linn. *Syft. Nat.* XII. Gen. 95.

doch naar beneden zyn zy overvloediger en dikker. De Agter-Wiek is zwart, en haare Veders hebben witte Punten. De voorste Slagpennen zyn zwart; de middelsten zwart en wit gevlakt, doordien zy een gedeelte van de bovengemelde Streep uit maaken, die scheef door de Wiek loopt: de binnenste Slagpennen hebben met de Rug, daar zy digtst aan komen, eenerley kleur. De Borst, het Lyf, de Pooten en de geheele onderkant, zien uit den witten. De Staart heeft, van boven, even die zelfde kleur als de Rug, hoewel de uitwaardse Baard der naar buiten staande Vederen, ten deele wit is. Over de onderste zyde der Staart loopt, by de Punten der Vederen, overdwars, een bruine Streep. De Pooten zyn zeer lang, en hebben ieder maar drie Toonen, welke zeer kort zyn, en voorwaards gerigt staan. De Beenen zyn, tot boven de Knie, zonder Vederen, en, zo wel als de Voeten, met eene Schubbige Huid, van witagtige of helder bruine Kleur, bedekt, welke ook de Klaauwen hebben.

Deeze Vogel werdt in het Huis van mynen hoog ge-eerden Patroon, den Baronet Sir HANS SLOANE, te Londen, levendig gehouden. Deeze Heer heeft de goedheid gehad, van my altoos vryheid te geeven, om verscheide zeldzaame Dingen, welken hy bezat, uit te schilderen. De Vogel was van Mocha, in Gelukkig Arabie, overgebragt, en aan gedagten Heer door den Schildknaap en Thesaurier der Oostindische Kompagnie, KAREL DUBOIS, present gedaan. Hy is tot dus verre, zo veel wy weeten, nog van niemand beschreeven.

PLAAT XXIV.

De Purperkleurige Kaauw (24).

Deeze Vogel, die zes Oncen weegt, is omtrent een derde kleiner dan de gemeene Kaauwen. Zyn Bek is zwart, de Oogen zyn graauw, de Staart is lang, en heeft in 't midden een Veder, welke onder de overigen, die aan beide zyden allengs korter worden, de langste is. Van verre schynen zy allen zwart te zyn, doch van naby zien zy 'er purperagtig uit; gelyk dus in 't byzonder de Kop, als ook de Hals, den meesten Glans heeft. Het Wyfje is over 't geheel bruin, doch inzonderheid de Wieken, Rug en Staart, het donkerste.

Zy maaken hunne Nesten overal in 't Land, doch voornaamelyk op afgelegene en stille plaatsen, op de Takken der Boomen, en, na dat zy zig aldaar sterk vermenigvuldigd hebben, vergaderen zy zig in de Herfst in zulk een menigte op de bewoonde plaatsen, dat zy dikwils de Lugt verduisteren. Ook ziet men ze ettelyke Mylen ver dus met elkander vliegen. Op alle plaatsen, daar zy zig nederzetten, doen zy groot nadeel aan het Koorn, en verzamelen zig, 's Winters, by schoolen om de Schuuren. Zy hebben een garstige Reuk en een grof zwart Vleesch, daar men zelden tot Spyze gebruik van maakt.

[De Sweeden, in nieuw Jersey, noemenze, volgens KALM, *Mays-Dieven*, om dat zy aan de Spaansche Tarwe groot nadeel doen; doch de Engelschen geeven 'er, wegens de kleur, den naam aan van *Zwart-Vogelen.* Zy gelyken ten deele naar een Kaauw, ten deele naar een Lyster, ten deele naar een Spreeuw: doch deeze komen zy het naaste in Gestalte, hoewel zy in een ander opzigt de Kraaijen meer gelyken, haalende de gezaaide Tarw uit den Grond en de Aairen grootendeels vernielende. Hunne stoutheid en menigte was zo groot, dat de Regeering in Pensylvanie en Nieuw Engeland een Prys stelde op het duizend, die men dood kwam te leveren, en daar door is het getal van deeze Mays-Dieven, in die Gewesten, grootelyks verminderd.]

PLAAT

(24) Monedula purpurea. CATESB. *Car.* I. T. 12. Pica Jamaicensis. BRISS. *Av.* 2. p. 41. Merops niger Iride argenteâ. BROWN. *Jam.* 476. Gracula Quiscula. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 53. Sp. 7. Purper-Kaauwtje. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 343.

PLAAT XXV.

De Brasiliaansche Faisant (25).

Deeze Vogel is wat grooter dan een gemeene Hen, ja byna zo groot als een der grootste Soorten van onze Hoenderen. De Gestalte zweemt taamelyk naar die der Kalkoense Haanen, waar mede hy, in veele opzigten, overeenkomstig schynt te zyn. Zyn Bek is regt, en langer dan de Bek van een Hoen; doch aan de Punt is dezelve wat nederwaards geboogen, en heeft eene zwarte kleur. De Neusgaten staan zeer digt aan den Kop, welke op de zyden ontbloot van Vederen is, en eene blaauw Purperkleurige Huid heeft. Midden in deeze kaale ruimte staan de Oogen, die eenen donkeren uil Oranjekleurigen Ring hebben. Onder de Kin, en langs een gedeelte van den Hals, hangt een slappe Huid, van een schoon roode Kleur, die dunnetjes begroeid is met zwarte Haairtjes. Het bovenste deel van den Kop bedekken zwarte Vederen, welken de Vogel als een Kam overend kan zetten. Aan eenigen bespeurt men weinig of in 't geheel niets van zodanig een Kam, en deeze houd ik voor Hennen. Het geheele Lyf is, van den Kop af tot het onderste toe, met zwarte of zeer donkere Roestkleurige Vederen bedekt. Het voorste deel van den Hals, de Borst en het Lyf, hebben witte, nederwaards gestrekte, met de donkere Kleur vermengde, Vlakken en Stippen. De Dekvederen der Wieken geeven eenigermaate een groenen en Purperkleurigen Glans van zig: doch de Slagpennen speelen meer in 't paarsche: de Rug en Stuit hebben een Koperkleurigen Weerschyn. Deeze verscheiderley Glans, nu, maakt, naar dat de Lichtstraalen 'er op de eene of andere manier op vallen, geduurig een verschillende Kleur. In 't donkere, daarentegen, heeft de Vogel in 't geheel geen Glans. De Staart is taamelyk lang, van Gestalte als die van eenen Kalkoensen Haan, en donker zwartagtig. De Pooten en Voeten zyn helder rood, en deeze hebben vier, volgens den gewoonen trant geplaatste, Vingeren. Geen Spooren heb ik 'er aan waarneemen kunnen. De drie voorste Vingers waren eenigermaate door een Vlies samengevoegd en de Klaauwen waren zwart.

Een deezer Vogelen heb ik by den Kapitein CHANDLER, te Stepney, gezien, die denzelven van een der Suiker-Eilanden, in de Westindiën, mede gebragt hadt, het welk ik niet weet te noemen; doch ik geloof, dat hy op de meesten derzelven te vinden zy. De Brasiliaansche *Jacupema* van MARCGRAAF houd ik voor even den zelfden Vogel, niettegenstaande zyne beschryving van de onze wat verschillende is.

PLAAT XXVI.

De zwarte Spreeuw met roode Wieken (26).

Het Mannetje weegt tusschen drie en vier Oncen; doch ten aanzien der Gestalte en Grootte komt hy met onze Spreeuwen overeen. De geheele Vogel is zwart, het bovenste deel der Wieken alleenlyk uitgezonderd, en, indien de Schouders aan denzelven niet hoog Scharlaken rood waren, zou hy weinig schoonheid hebben. Hy en de Purperkleurige Kaauw zyn van den zelfden aart en in het Koorn regte Veelvraaten. Zy schynen zig, als 't ware, met elkander te vereenigen, om zo veel nadeel toe te bren-

(25) Phasianus Brasiliensis, Quan sive Guan dictus. EDW. *Av.* I. T. 13. Gallopavo Brasiliensis. BRISS. *Av.* I. p. 162. Meleagris cristata. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 99. Sp. 2. *Nat. Hist.* V. St. Bl. 342.

(26) Sturnus niger Alis superne rubentibus. CATESB. *Carol.* I. T. 13. Icterus Pterophoeniceus. BRISS. *Av.* II. p. 97. Pterophoenicus Indiarum. NIEREMB. *Nat.* 225. Oriolus niger Alarum Rectricibus fulvis. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 5.

brengen, als maar doenlyk is, en zyn des te meer te vreezen, om dat de beide Soorten schoolswyze met elkander vliegen, en, de Broedtyd uitgezonderd, altoos by elkander blyven, waar door zy dan, het geheele Land door, veel schade veroirzaaken. Schiet men onder den hoop, dan zullen gemeenlyk van beide Soorten eenigen getroffen zyn; doch, eer men weder laaden kan, zyn 'er dikwils op de zelfde plaats meer by elkander, dan 'er geweest waren, voor dat men op dezelven schoot. Het zyn de slimste en schadelykste Vogels door het geheele Land.

Deeze Vogel schynt die gene te zyn, welken HERNANDEZ *Acolchichi* noemt: zie WILL. *Ornith.* p. 391. Zy bouwen haar Nest in Karolina en Virginie niet op Boomen, maar altoos in Rietbosschen op 't Water, vlegtende de Punten van het Riet zeer konstig in elkander en haar Nest daar onder zodanig maakende, dat het van boven gedekt is, en van onderen door 't Water ook niet nat gemaakt wordt. Anders zyn het tamme en vlugge Vogels, die men het spreeken en zingen leeren kan. De Wyfjes zyn merkelyk kleiner dan de Mannetjes, graauw gespikkeld, en aan de Wieken niet zo hoog rood.

Het Waschboompje met breede Myrthebladeren. (*)

Dit is een Heestergewas, dat gewoonlyk niet meer dan drie Voeten hoog groeit, zynde daar door, als ook door de breedte van zyne Blaadjes, gemakkelyk van de gewoone Myrtheboomen te onderscheiden. Van deszelfs Bessen wordt in Karolina Wasch gemaakt.

PLAAT XXVII.

De groen gevleugelde Duif (27).

Deeze Duif is op de Plaat in haare Natuurlyke Grootte voorgesteld. Zy is meer rond- dan langlyvig, en haar Staart, zo wel als de Wieken, zyn zo lang niet, als in de meeste andere Soorten van Duiven. Naar myn oordeel is het de schoonste onder allerley slag van Duiven, dat ik ooit heb gezien. Haar Bek is bykans een Duim lang en taamelyk dun, en van deszelfs Punt tot aan de Neusgaten, zo wel in de bovenste als onderste helft, Scharlaken rood: maar van de Neusgaten tot aan den Kop bleekblaauw, en boven verheft hy zig een weinig. Het Oog is donker, het Voorhoofd wit, en van hetzelve loopen twee witte Streepen, over de Oogen heen, naar het agterste gedeelte van den Kop, wiens Top blaauwagtig is en de zyden, zo wel als die van de Hals en Borst, Roozekleur. Het agterste van den Hals verandert allengs, van de Zyden af, en wordt donkerer rood. Het Lyf is Oranjeachtig; doch deeze Kleur verdwynt ongewaarwordelyk, door haare vermenging met het Roozekleurige van de Borst. De bovenste zyde der Wieken is, naar dat de Lichtstraalen daar op vallen, schoon groen, of in een andere plaatzing glanzig Koper-, ja zelfs Goudkleur. De grootste Slagpennen zyn vuil zwart. De Schouder of de bovenste rand der Wiek, heeft kleine witte Vlakken. Onder de Dekvederen der Vlerken was een enkele witte Pluim, doch slegts aan de eene zyde. De Zyden, onder de Wieken, hebben met het Lyf eenerley Kleur. De Dekvederen zyn aan den binnekant der Wieken donker Kaneelkleurig, en de inwaardse Baarden der Slagpennen hebben, een goed end wegs van haaren oirsprong af, naar het End toe, dergelyke Kleur, doch verder zyn zy don-

(*) Myrtus Brabanticæ similis Caroliniensis, humilior, foliis latioribus & magis serratis. CATESB. *Car.* I. T. 13. Myrtus foliis lanceolatis serratis, fructu baccato. *Hort. Cliffort.* 455. ROYEN. *Lugd. Bat. Prodr.* 527. Myrica Cerifera. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. Tom. 2. p. 1453.

(27) Columba Indica Alis viridibus. EDW. *Av.* I. T. 14. Palumbus Amboinensis. BRISS. *Av.* I. p. 150. T. 15. fig. 1. Columba Corpore purpureo, Humeris viridibus, Pileo cærulescente. Columba Indica. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 29. *Nat. Hist.* V. St. Bl. 452.

donker zwart. De Rug is, in 't midden, vuil bruin: haar onderste gedeelte, daarentegen, en de Dekvederen van de Staart, zyn Aschgraauw. De middelste Staartvederen zyn zwart; doch de buitenste Aschgraauw met zwarte Punten. De Pooten en Voeten hebben eene roode Kleur, welke de meeste Soorten van Duiven gemeen is, en de Klaauwen zyn lichtbruin.

Deeze Duif werdt aan den Heer J. Warner, een Koopman in Rotherhith, vereerd, en ik hebze, ten zynen huize, uitgeschilderd. Hy zeid' my, dat dezelve uit Westindie was gekomen. Ook heb ik een anderen dergelyken Vogel gezien, die by den Heer Hans Sloane, eenigen tyd, in een Kouw geleefd heeft.

PLAAT XXVIII.

De Karolinische Ortolaan of Rystvogel (28).

In 't begin van September, wanneer de Rystkorrels nog zagt en Melkig zyn, bevindt zig een ongelooflyke menigte van deeze Vogelen, schoolswyze, op afgelegene Landen, tot een zeer groot nadeel der Ingezetenen. In 't jaar 1724 hebben zy iemand, die digt aan de Rivier Ashley woonde, veertig Morgens Ryst zodanig afgevreten, dat hy bykans twyfelde of hem wel zyne moeite betaald zou worden, wanneer hy het nog overgebleevene inzamelde. Men houdtze, in Karolina, voor de lekkersten van alle Vogelen. Als zy eerst overkomen zyn zy mager, doch worden in weinig Dagen zo ongemeen vet, dat zy niet dan langzaam, ja naauwlyks vliegen kunnen. Schiet menze, zo barsten zy dikwils door den Val. Zy blyven omtrent drie Weeken lang, en, wanneer de Ryst begint hard te worden, dan trekken zy weder weg.

Deeze Vogel heeft iets zo byzonders en buitengemeens, dat ik niet nalaaten kan, daar van Berigt te geeven. Wanneer zy in September, by zo ontelbaare menigten, schoolswyze op de Landen zig bevinden, om de Ryst af te vreeten; dan komen enkel Wyfjes, zonder van een eenig Mannetje begeleid te worden. Toen ik waarnam, dat zy allen eenerley Vederen hadden, zo dagt ik dat zy van beiderley Sexe, doch nog zo jong waren, dat zy haare volkomene Kleur nog niet hadden: maar, toen ik eenige dozynen, die tot braaden waren gereed gemaakt, opende, vond ik niet dan Wyfjes. Om volkomen daar van verzekerd te zyn, herhaalde ik dit onderzoek verscheide maalen op veelen van deeze Vogelen; doch ik heb 'er, in deeze tyd des jaars, nooit een Mannetje onder kunnen vinden.

In 't begin des Voorjaars komt wel het Mannetje en Wyfje met elkander, doch dan stryken zy maar voorby. Wanneer ik, op deezen tyd, dergelyk onderzoek in 't werk stelde, waren de beide Sexen zeer wel te onderscheiden. Het Wyfje, dat eigentlyk de Rystvogel is, heeft byna de grootte van een Leeurik, en is op de Rug byna van die zelfde Kleur; doch de Borst en het Lyf zyn bleekgeel, de Bek is dik en zeer spits, en van gedaante als in de meeste andere Vogelen, die Koorn vreeten. Het schynt die Vogel te zyn, welken Willoughby *App.* p. 386, onder den naam van *Maja* beschreeven heeft. Toen ik, in September des Jaars 1725, op het Verdek van eene Sloep, aan de Reede by het Eiland Andros, lag; zo hoorde het geheele Gezelschap benevens my, drie Nagten agtereen, hoe deeze Vogels voorby vloogen: want zy zyn, door hun Geschreeuw, ligtelyk van anderen te onderscheiden. Zy vloogen over onze Hoofden Noordwaards heen, 't welk de regte koers is, dien zy van Kuba naar Karolina neemen. Dit doet my gelooven, dat, wanneer zy op Kuba de Ryst, die aldaar vroeger ryp is, verteerd hebben, zy zig dan, tot het zelfde ein-

(28) Hortulanus Carolinienfis. Catesb. *Car.* I. T. 14. Briss. *Av.* III. p. 282. T. 15. f. 3. Emberiza Oryzivora. Linn. *Syst. Nat.* XII. Gen. 110. Sp. 16. Fringilla Oryzivora. Rystvink. *Nat. Hist.* V. St. Bl. 531.

einde over Zee naar Karolina begeeven, dewyl hun alsdan de Ryſt beter behaagt, welke aldaar te groeijen ſtaat.

De Bek van 't Mannetje is Loodkleurig: het voorſte deel van zyn Kop zwart: het agterſte, zo wel als de Nek, roodagtig geel. Het bovenſte gedeelte van de Wieken is wit, de Rug naaſt aan den Kop zwart en verder naar beneden toe graauw: de Stuit wit; het grootſte deel van de Wiek, benevens de geheele Staart, zwart. De Pooten en Voeten zyn, in de beide Sexen, bruin. [Het Wyfje is hier, op een Halm met Ryſtkorrels beladen, of op den Steel van eene Ryſt-Aair, zittende, afgebeeld.]

PLAAT XXIX.

De lang geſtaarte Duif (29).

De Afbeelding vertoont deezen Vogel in zyne Natuurlyke grootte. Zyn Kop is, ten aanzien des Lighaams, klein; de Hals van middelmaatige langte, doch het Lyf taamelyk lang. De Staart overtreft in langte het geheele Lighaam, en de Wieken zyn middelmaatig lang. De Bek is regt en niet zeer dik; ook aan de Punt wat geboogen, Hoornkleurig, om de Neusgaten helder en wat verheven, doch naar de Punt toe donkerer. De Ring in 't Oog is donker van Kleur. Van den hoek des Beks loopt, tot aan het Oog, een witte Streep, welke om het Oog een kring maakt. Het voorſte deel van den Kop is, boven en onder den Bek, rosagtig Aardkleur; het agterſte deel is Duivenblaauw en taamelyk helder. Deeze Kleuren verſmelten, ter plaatſe daar zy zig vereenigen, in elkander, en daar zy aan de zyden van den Kop, onder de Openingen der Ooren, tegen elkander ſtooten, is wederzyds een ronde zwarte Vlak, zo groot als een Peperkorrel. Van vooren is de Hals, gelyk ook de Borſt, roodagtig, en wel meer van boven dan van onderen, daar deeze, naar het Lyf toe, allengs Aardkleurig wordt. Het onderſte deel des Lighaams, de Schenkels en Dekvederen van de Staart, zyn Aardkleurig, waar onder zig wat Aſchgraauw mengt. De bovenſte zyde van den Hals, de Rug en Wieken, zyn donker, vuil bruin; doch de Slagpennen donkerer dan de Dekvederen; hoewel de rand des Baards aan de laatſtgemelden helderer is dan het overige van de Vleugel. De Veders van de Schouders, tuſſchen de Rug en Wieken, als ook eenige der naaſt aan de Rug leggende Slagpennen en Dekvederen, zyn aan haar End met langwerpig ronde zwarte Vlakken, van verſcheiderley grootte, gedekt; van welken 'er ongevaar tien of twaalf aan ieder zyde zyn. De Stuit en de Dekvederen van de Staart zyn meer Aſchgraauw, dan de Rug en Wieken. De middelſte Vederen van de Staart zyn zeer lang en zwart: die aan de zyden worden allengs korter; zodanig, dat de uiterſte aan ieder zyde niet veel langer is dan de helft van de middelſte. De uiterſte Vederen zyn blaauwagtig of Aſchgraauw, en hebben digt aan 't End, dat wit is, zwarte langwerpige Vlakken. De Pooten en Voeten zyn, gelyk in andere Duiven, rood, en aan dezelven zyn vier op de gewoone manier geplaatſte Vingers, met bruine Klaauwen.

Het byzonderſte aan deeze Duif is de lange Staart, welke zig byna als die van een Aakſter vertoont, hoedanige ik aan geen ſlag van Duiven, ooit door my gezien, heb waargenomen. Anders is dezelve, van eenige andere Weſtindiſche Duiven, naauwlyks verſchillende. Ik heb deezen Vogel uitgeſchilderd by den Heer J. WARNER te Rotherhith, die hem van iemand hadt gekreegen, door welken hy uit de Weſtindien was medegebragt.

PLAAT

(29) Columba Caudâ longâ. EDW. *Av.* I. T. 15. Turtur Americanus. BRISS. *Av.* I. p. 102. Columba marginata. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 40. Columba macroura. Langſtaart. *Nat. Hiſt.* V. St. 450.

P L A A T XXX.

De blaauwe gekuifde Gaay (30).

Deeze Vogel is volkomen zo groot, ja grooter dan een Spreeuw. Zyn Bek is zwart, en aan 't Grondſtuk van deszelfs bovenſte gedeelte zyn zwarte Vederen, welke dwars boven de Oogen een ſmalle Streep ſormeeren, die zig met een breede, om den Kop en Hals gaande, vereenigt. Zyne Kuif beſtaat uit lange Vederen, die hy naar believen overend zet. De Rug is donker purperkleur. De binnenſte Baard der grootſte Slagpennen is zwart, de buitenſte blaauw met zwarte Streepen, welke dwars door ieder Veder gaan. De Enden der Vederen zyn wit gezoomd. De Staart is blaauw, en met even zodanige dwars-Streepen, als de Wieken, getekend. Hy heeft anders een dergelyke Geſtalte als onze Gaay; doch zyn Geluid is aangenaamer. Het Wyfje is niet zo levendig van Kleur: anders heeft geen verſchil tuſſchen beiden plaats.

De gladde Winde met Laurierbladen en zwarte Beſſen (*).

Deeze Plant is gemeenlyk te vinden op vogtige plaatſen. Zy brengt uit haaren Wortel veele groene Steelen voort, wier Ranken alles, wat digt by dezelven ſtaat, taamelyk wyd overloopen. Dikwils klimt zy meer dan zeſtien Voeten in de hoogte, en wordt zo dik van Loof, dat zy in den Zomer eene ondoordringelyke Schaduw maakt, en 's Winters aan het Vee tot een warm beſchutzel dient. De Bladen komen, in dikte en kleur, met de Bladen van den Mannetjes Laurierboom overeen, doch in figuur gelyken zy meer naar die van den Wyfjes Laurierboom, en hebben buiten de middel-Rib geene zigtbaare Aderen. [De Steelen van dit Gewas zyn gedoornd, doch de Bladen ongedoornd.] De Bloemen zyn witagtig en klein. De Vrugt groeit by ronde Troſſen, en beſtaat uit eene zwarte Bezie, welke een enkeld hard Zaadkorreltje in zig bevat. In Oktober wordt zy ryp. Daar aazen eenige Vogelen op, doch inzonderheid deeze Gaaijen.

P L A A T XXXI.

De bruine dwars geſtreepte Duif (31).

Ten aanzien van de Geſtalte gelykt deeze Vogel zeer veel naar de meeſte Soorten van Duiven; doch wat de Grootte betreft behoort hy tot de kleinſten. In Grootte, naamelyk, komt hy met de hier voorgeſtelde Afbeelding overeen, of, zo 'er eenig onderſcheid tuſſchen ware, is dit zeer klein. De Staart heeft dezelve, naar evenredigheid van het Lighaam, taamelyk lang, en haare Vederen zyn in langte aan elkander gelyk. De Bek heeft even de zelfde figuur als in andere Duiven, en is helder Hoornkleurig. Van de Neusgaten loopt tot aan het Oog, en om hetzelve heen, een ſmalle witte Streek: de Kring van 't Oog is blaauwagtig. Aan 't Voorhoofd, om het Oog heen, aan de zyde van den Kop en onder den Bek is hy hemelſchblaauw. Boven en agter heeft hy den Kop roodagtig. Het voorſte deel van den Hals, de Borſt, het Lyf en de Pooten, zyn flaauw Roozekleur; de Vederen onder de Staart wit. Aan de zyden is de Hals, gelykerwys de beide zyden des Lighaams onder de Wieken, (welke

(30) Pica Glandaria cœrulea criſtata. CATESB. *Car.* I. T. 15. Garrulus Canadenſis cœruleus. BRISS. *Av.* II. p. 54. T. 4. f. 2. Corvus criſtatus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 50. Sp. 8. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 316.

(*) Smilax lævis, Lauri folio, Baccis nigris. CATESB. *Car.* I. T. 15. China altera aculeata, foliis oblongis cuspidatis. PLUN. *Ic.* 85. Smilax Laurifolia. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1460.

(31) Columba fuſca, Undulis obſcurioribus transverſis notata. EDW. *Av.* I. T. 16. Turtur Indicus ſtriatus. BRISS. *Av.* I. p. 109. Columba ſtriata. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 18.

ke ook eenigszins in 't gezigt komen, wanneer de Wieken geflooten zyn,) van blaauwagtige Kleur, en tevens digt bezet met zeer fyne donkerbruine of zwartagtige dwars-Streepjes. De Hals, de Rug, de Wieken en de Staart, zyn van boven donkerbruinagtig Aſchgraauw. Het agterſte deel van den Hals, de Rug, en de Dekveders der Wieken, zyn met duidelyk in 't Oog vallende zwarte dwars-Streepen getekend, die niet ver van elkander afſtaan, zig van den eenen Vleugel tot den anderen, over de Rug heen, uitſtrekken, en maar een weinig afgebroken zyn. De groote Slagpennen vallen een weinig donkerer, dan de Dekvederen der Wieken, en ſchoon de Staart de Kleur van 't Lighaam heeft, zyn doch derzelver buitenſte Vederen donkerer en byna zwart: maar het uiterſte End van deeze is, byna een Duim lang, wit. De Pooten en Voeten zyn nagenoeg als in andere Duiven, doch bleeker rood dan gewoonlyk en hebben de Klaauwen bruin. Ofſchoon ik veelerley verſchillende Kleuren van deezen Vogel bygebragt heb, moet men zig doch niet verbeelden, dat twee van deeze Kleuren zig zodanig van elkander onderſcheiden, als een paar tegen elkander aan gezette Vlakken: maar de eene Kleur vereenigt en vermengt zig met de andere, gelykerwys een Konſt-Schilder zyne zagtſte Schaduwen aanbrengt.

Ik heb deeze Tekening naar den leevenden Vogel, in 't Huis van den Heer Karel Wager, te Parſons-Green, gemaakt. Dezelve was, zo my zyne Gemaalin berigtte, uit Ooſtindie gekomen.

PLAAT XXXII.

De groote zwarte Specht, met een witten Bek en roode Kuif (32).

Deeze Vogel weegt twintig Oncen, en is ongevaar zo groot, of ook wel wat grooter, dan eene Kraay. Zyn Bek is zo wit als Elpebeen, drie Duimen lang, en heeft, van zyn Wortel af tot aan de Punt, een Groef of Geutje. De Oogkring is geel en het agterſte deel van den Kop praalt met een groote ſpitſe Kuif van Scharlaken roode Vederen. Aan ieder zyde van den Hals loopt, van het Oog af naar de Wieken toe, een Haakvormige witte Streep. Het onderſte deel van de Rug en Wieken is wit, tot aan de groote Slagpennen: voor 't overige is deeze Vogel t' eenemaal zwart.

De Indiaanen van Kanada agten den Bek van deeze Spechten zeer hoog, en maaken daar van Kroonen voor hunne Helden en Vorſten, doordien zy deeze Bekken, met opwaards gekeerde Punten, in eenen Ring vaſt zetten. Alzo de Noorder Indiaanen, in hunne koude Landen, geene zodanige Vogelen hebben, koopen zy dezelven van degenen die Zuidelyk woonen, en geeven, voor éénen Bek, twee of drie Gemzen-Huiden.

Deeze Vogels leeven voornaamelyk van Mieren, Houtwormen en andere Inſekten, welke zy uit rottige Boomen hakken. De Natuur, naamelyk, heeft hunnen Bek zo toegericht, dat zy in den tyd van één of twee Uuren een korf vol Spaanderen maaken; weshalve zy van de Spanjaarden *Carpenteros*, dat is Timmerluy, getyteld worden; [doch in Duitſchland geeft men ook, wegens het kloppen op de Boomen, den naam van *Timmerman* aan den gewoonen Specht.]

De Eik met Wilgen-Bladeren (*).

Deeze Eik groeit niet, dan in laage vogtige Landſtreeken. Haare Bladen zyn lang en ſmal, met eenen effenen Rand, en gelyken zeer veel naar Wilgen-Bladeren. Het Hout is week en heeft dikke Vezelen, deugende ook tot gebruik zo goed niet, als het Hout der andere Soorten van Eikeboomen. By zagt Winter-Weer behouden zy in Karolina haare Bladen, doch in Virginie laaten zy dezelven vallen.

PLAAT

(32) Picus maximus Roſtro albo. Catesb. *Car.* I. T. 16. Picus niger Carolinenſis. Briss. *Av.* IV. p. 26. Ipecu. Marcgrav. Braſ. 207. Picus imbrifœtus. Nier. *Nat.* 223. Will. *Orn.* 301. Picus principalis. Linn. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 2. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 376.

(*) Quercus, an potius Ilex, Marilandica, folio longo, anguſto, Salicis. Catesb. *Car.* I. T. 16. Quercus foliis lanceolatis integerrimis glabris. Gron *Virg.* 117: 149. Quercus Phellos. Linn. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1412.

PLAAT XXXIII.

Het Oostindisch Kaauwtje, Minor *of* Mino *genaamd*, *groot en klein* (33).

De gedagte naam, die aan deezen Vogel gegeven wordt, geloof ik dat in het Land, van waar hy tot ons gebragt is, de Indiaansche naam zy. Hy schynt my met de Kaauw wat overeen te komen. Men heeft 'er tweederley, een groote en kleine. De eerste is, ten aanzien van zyne grootte, een Kaauw of Aakster gelyk; de kleine zal een Merel niet veel overtreffen: des de eene ten minste tweemaal zo groot is als de andere. Zy hebben middelmaatig groote Koppen, taamelyk dikke ronde Lyven en korte Staarten. Hunne Pooten zyn van middelmaatige langte: de Bek is van boven naar beneden aan den Wortel taamelyk dik, doch op zyde wat plat: naar den Kop toe rood met eene geele Punt aan den kleinsten Vogel, doch aan den grooten t' eenemaal geel: hy loopt in geen van beiden aan 't End spits, of heeft geene scherpe Punt. De Vederen loopen wederzyds, tot aan de Neusgaten, over den Bek heen. De Oogen zyn, in de groote zo wel als in de kleine, Hazelnootenkleur, en van agteren hebben zy, aan den Kop, twee kleine Halfmaanswyze Lappen van een geele Huid, wier Punten opwaards gerigt zyn. Agter de Oogen is, aan elke zyde, één van deeze Punten te zien; terwyl de beide anderen zig, aan 't agterste deel van den Kop, met elkander vereenigen. Onder de Oogen zyn andere geele Vlakken van eene kaale Huid, welke zig met de voorigen op eene manier, die niet ligt te beschryven is, vereenigen. In de Afbeelding heb ik my toegelegd om zulks naauwkeurig aan te toonen; alzo de Heer ALBIN, by het uitgeeven van deezen Vogel, deeze Vlakken niet wel beschreeven heeft, die niettemin, zo wel in deszelfs Figuur, als in de beschryving, de voornaamste Kenmerken uitmaaken. Ik heb gelegenheid gehad om verscheide van deeze, hoewel zeer raare Vogelen, te onderzoeken. De Kop, de Hals, het Lyf, de Wieken en de Staart, zyn gedekt met zeer glanzige zwarte Vederen, die, naar dat het Licht op dezelven valt, in 't blaauwe, groene en Purperkleurige speelen. De Vedertjes, die van de kaale Lappen der Huid, aan 't agterste van den Kop, omringd worden, zyn zo fyn, dat zy gelyken naar Haair of Fluweel. Het gronddeel is aan eenigen der voorste Slagpennen wit; weshalven zy, in 't midden van de Wiek, eene witte Vlak maaken. De Pooten en Voeten zyn van eene geele Kleur, die in den kleinen Vogel wat naar Oranje trekt, doch in den grooten meer geel is. De Vingers zyn, ten aanzien van hun getal en plaatzing, gelyk in de Afbeelding, en hebben helder bruine Klaauwen.

Den kleinsten Vogel heb ik te Londen, in 't Witte Herten Hof, in 't Strand, by iemand die met zeldzaame Vogelen handelde, gezien: de grootste behoorde aan den Heer D. GEORGE WHARTON, Thesaurier van het Kollegie der Geneesheeren van Londen, die hem, voor zyne Beminde, van my liet uitschilderen, doch my tevens verlof gaf, om eene Tekening daarvan voor my te maaken. Toen hy kwam te sterven, heb ik hem opgezet, en bevondt dus, dat het een Wyfje was geweest. Of deeze twee, in grootte zo ongelyke, doch voor 't overige naar elkander zeer gelykende Vogelen, Mannetje en Wyfje van eenerley Soort zyn, wil ik de Kenners laaten beoordeelen. By WILLOUGHBY vind ik eene korte beschryving van een Vogel, dien ik voor denzelven houde: naamelyk de Indische Spreeuw van BONTIUS, bladz. 196. T. 38. In 't fluiten, zingen en klappen, overtreft hy alle anderen; aangezien men hem de Woorden duidelyker, naar 's Menschen Tongval, dan gemeenlyk een

(33) Minor five Mino. EDW. *Av.* I. T. 17. Turdus Mainatus. BRISS. *Av.* II. p. 305. T. 28. f. 2. Sturnus Indicus. BONT. *Jav.* 67. WILL. *Ornith.* 145. T. 38. Corvus Javanensis. OSB. *Itin.* 102. Gracula religiosa. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 53. Sp. 1. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 339. Pl. 34. f. 8.

een Pappegaay of andere Vogelen, kan leeren uitſpreeken. Zy komen, zo men zegt, van 't Eiland Borneo, en het is waarſchynlyk dat deeze van daar, of van de nabyleggende plaatſen, gekomen zy. De Schepen der Ooſtindiſche Kompagnie hebben ze mede gebragt. Zie de Afbeelding van den Heer ALBIN, in deszelfs Vogel-Hiſtorie, het Tweede Deel, Tab. 38.

PLAAT XXXIV.

De zwarte Roodkoppige Specht (34).

Hy weegt negen Oncen. Zyn Bek is hoekig, twee Duim lang en Loodkleurig. De Hals is kort, de Oogkring Goudkleurig, en omgeven met eene Loodkleurige Huid. Het geheele bovenſte gedeelte van den Kop is verſierd met eene groote Scharlaken roode Kuif of Kwaſt van Haair, waar onder, van het Oog naar agteren toe, een ſmalle witte Streep loopt, en onder deeze is een breedere zwarte Streep. Een roode Vlak bedekt een gedeelte van de onderſte helft des Beks en van de Keel: het overige van den Hals is, uitgezonderd het agterſte zwarte deel, bleek geel, en wordt van eene ſmalle zwarte Streek verdeeld. Het bovenſte deel der buitenſte Baard van de Slagpennen is wit; daar boven ſtaan, by den rand van de Wiek, een of twee witte Vlakken, en midden op de Rug een grootere van dergelyke Kleur. Al het overige van 't bovenſte deel des Lighaams en van den Staart, is donker zwart.

Het onderſcheid tuſſchen Mannetje en Wyfje beſtaat in de roode Vlak, welke een gedeelte van de onderſte Snebbe bedekt. En, daar de geheele Kuif van 't Mannetje rood is, heeft het Wyfje het Voorhoofd bruin. Buiten de Inſekten, welken deeze Vogels uit de rottige Boomen haalen, en die derzelver gewoone Voedzel zyn, doen zy aan de Spaanſche Tarwe (*Maiz*) ook veel ſchade: want zy hakken Gaten in de Knodſen, waarin de Korrels zitten, zo dat de nattigheid in dezelven indringt.

De altyd groene Eik, met ſmalle Bladeren (*).

Deeze Boom wordt gewoonlyk by de veertig Voeten hoog: zyn Hout is grofdraadig, harder en taaijer dan dat van andere Eiken. Aan zoute Moeraſſen, daar zy gewoonlyk groeijen, worden zy zeer groot. Hunne Stammen zyn ongelyk, en groeijen gemeenlyk ſcheef of over zyde hangende, waarvan de loſſe vogtige Grond, als ook de Stroom, die de Aarde wegſleept, de oirzaak is. Op hooge plaatſen groeijen zy regt, met eene regelmaatige pieramidaale Kroon, en behouden hunne Bladen het geheele Jaar door. De Eikels zyn zoeter dan alle anderen, en de Indiaanen vergaderen daarvan een Voorraad, om hunne Wildbraad-Soupen daar mede dik te maaken: bereidende die Eikels ook op andere manieren. Zy perſen, verder, een aangenaame en gezonde Olie daar uit, welke weinig te kort ſchiet by Amandel-Olie.

PLAAT XXXV.

De blaauwe Merel of eenzaame Moſch (35).

Ten aanzien van de grootte, de geſtalte des Lighaams en de evenredigheid van des-

(34) Picus niger maximus Capite rubro. CATESB. *Car.* I. T. 17. Picus Virginianus pileatus. BRISS. *Av.* IV. p. 29. Picus pileatus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 3. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 377.

(*) Quercus ſempervirens foliis oblongis non ſinuatis. D. BANISTER. CATESB. *Car.* T. 17. Quercus Phellos. Var. *b.* LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1412.

(35) Merula cœrulea, Paſſer ſolitarius dictus. EDW. *Av.* I. T. 18. BRISS. *Av.* II. p. 282. Paſſer ſolitarius congener. ALDROV. *Orn.* II. p. 617. WILL. *Ornith.* p. 141. Turdus ſolitarius. LINN. *Syſt. Nat.* X. p. 170. N. 5. Turdus cyanus. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 24. *Nat. Hiſt.* V. St. Bl. 495.

deszelfs deelen, gelykt deeze Vogel naar de Merels of Lysters, en de Afbeelding stelt hem in zyne Natuurlyke grootte voor. De Bek is regt, doch deszelfs bovenste deel kromt zig aan de Punt wat nederwaards; voor 't overige is dezelve, boven en onder, zwart. De Mond is van binnen, en aan de hoeken, roodagtig geel, en het Oog donker Hazelnooten-Kleur: doch de Oogleden zyn in den geheelen Omtrek geel. De Vederen van den geheelen Vogel zyn, tot aan de Slagpennen en Staartvederen, volkomen blaauw, doch op de Rug donkerer en aan de Borst helderer. Die aan de Borst en aan 't Lyf zyn wat helderer dwars gestreept of gefranjet. De Slagpennen en Staartvederen zyn donkerbruin of zwart, doch hebben aan haare buitenste Baarden wat blaauws, en eenigen van de Dekvederen, van de eerste ry op de Wieken, die digtst aan het Lyf staan, zyn wit gevlakt. De Pooten en Voeten zyn zwart en hebben ook zwarte Klaauwen.

Deeze Vogel is door WILLOUGHBY, pag. 191, beschreeven, doch, dewyl men aldaar geen goede Afbeelding van denzelven vindt, dagt ik dat de tegenwoordige aan de Liefhebbers niet mishaagen zou. Deeze Merels worden wegens de Lieflykheid van haar Zang zeer gepreezen. Myne beschryving is van de gene, welke men by WILLOUGHBY vindt, eenigermaate verschillende; doch ik ben gewoon, myne beschryvingen altoos naar de Natuur te maaken, eer ik die van anderen daar over nazie. Het Wyfje is, zo wel als het Mannetje, op de boven aangehaalde bladzyde van WILLOUGHBY beschreeven. Ik heb deezen Vogel by Sir KAREL WAGER naar 't Leven beschreeven en afgebeeld. Zy worden, naar 't zeggen is, in de Bergagtige Landstreeken van Italie aangetroffen, en zyn gewoon hun Nest te maaken in Rotsen en oud vervallen Muurwerk van Gebouwen. Ik heb echter reden om te gelooven, dat zy door geheel Europa, maar inzonderheid in de Zuidelyke deelen, zig uitbreiden; alzo ik 'er gezien heb, die te Gibraltar geschooten en gedroogd naar Londen gezonden waren.

PLAAT XXXVI.

De bonte Specht met verguldé Wieken (36).

Deeze Vogel weegt zes Oncen. Zyn Bek is zwart, anderhalven Duim lang en wat krom. Aan de hoeken van den Bek heeft hy, wederzyds, een zwarte Streep, die breed is en byna een Duim lang. Het bovenste gedeelte van den Kop en Hals is Loodkleurig. Aan 't agterste van den Hals staat een groote Scharlakenroode Vlak. Aan dit zelve gedeelte, rondom de Keel en om de Oogen, is hy bruinrood. De Rug en dat gedeelte van de Wieken, 't welk 'er digtst aan komt, zyn met halfmaanswyze zwarte Vlakken getekend. De grootste Slagpennen zyn bruin, doch 't gene tevens den Vogel het grootste sieraad geeft en alleen genoegzaam is om hem van anderen te onderscheiden, is; dat de Steelen of Schaften van alle zyne Slagpennen glanzig Goudkleur zyn. Op 't midden van de Borst heeft hy een groote zwarte halfmaanswyze Vlak, en van daar is de Vogel, tot aan de Opening van de Stuit toe, donkerwit, en met ronde ten deele ook Hartvormige zwarte Vlakken besprengd. De Stuit is wit; de Staart zwart, en, gelyk ook de Pooten, van figuur als in andere Vogelen van deezen aart. Hy onderscheidt zig van andere Spechten door zynen krommen Bek, en doordien hy zyn Voedzel niet op Boomen maar in de Aarde zoekt, haalende daar uit Wormen en andere Insekten: ook klimt hy by de Stammen der Boomen niet regt op, maar, gelyk andere Vogelen, in 't ronde daarom heen. Het Wyfje ontbreekt de zwarte Vlak, welke het Mannetje aan den Hals heeft, doch verschilt daar van voor 't overige niet in Kleur.

De

(36) Picus major Alis Aureis. CATESB. *Car.* I. T. 18. Picus Canadensis striatus. BRISS. *Av.* IV. p. 70. Cuculus Auratus. LINN. *Syst. Nat.* X. p. 112. Picus Auratus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 9. Goudvlerk. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 369.

De Virginische Eik met Kastanje-Bladeren (*).

Deeze Eik groeit niet dan op laage Landen, waar de Grond goed is, en het is, in dat Wereldsdeel, de hoogste en grootste van alle Eikeboomen. Zyn Bast is wit en schubbig, en het Hout wordt, hoewel het niet fraay van draad is, doch veel tot bouwen gebruikt. De Bladen zyn groot, en aan de kanten, gelykerwys de Bladen van den Karstengenboom, uitgesneeden. Wat het overige belangt, geen andere Eik draagt zo groote Eikels als deeze.

PLAAT XXXVII.

De Chineesche zwarte Spreeuw (37).

Onze Zeelieden, die deezen Vogel uit China medebrengen, noemen hem een Zee-Zwaluw; doch, dewyl hy met dit Geslagt niets gemeens heeft, zo heb ik de vryheid gebruikt, van zynen naam te veranderen. Hy komt, naamelyk, met de Spreeuwen meer, dan met eenige andere Europische Vogelen, overeen; hoewel hy ook naar de boven beschreevene Minor taamelyk gelykt, en bykans de grootte van de kleine Soort derzelve heeft. De Bek is naar den Kop toe dik, doch regt: hy loopt in een Punt uit en is geel van Kleur; doch het onderste deel, digt aan den Kop, trekt wat meer naar 't roode. De Neusgaten staan wederzyds wat laag, en digt aan de gaaping van den Bek. Het Oog is schoon Goud- of Oranje Kleur. Aan 't Voorhoofd heeft de Vogel, vlak aan het Grondstuk van den Bek, een aanmerkelyk Bosje van Vederen, welken hy naar believen, als eene Kam, overend kan zetten. Het bovenste deel van den Kop is plat. De Kop, de Hals, het geheele Lyf, de Wieken en Staart, zyn zwart, doch speelen en glinsteren niet met zo pragtige Kleuren, als in de Minor: zy zyn ook zo zwart niet als aan onze gewoone Merel; maar schynen veeleer eenigermaate vuil blaauw te zyn. De eerste Slagpennen, die digst aan 't Lyf staan, zyn van boven wit, en maaken op ieder Wiek eene witte Vlak. De Pooten en Voeten zyn donker geel, doch de Klaauwen van lichter Kleur.

Ik heb deezen Vogel van eenen Heer, die hem uit China hadt medegebragt, kort na dat hy gestorven was, zo, dat de Oogkring nog zynen Glans hadt, bekomen. Sedert heb ik verscheidene by de Vogelhandelaars gezien, waarvan ik eene Schets maakte, om myne eerste Tekening te verbeteren. Het is zeer moeielyk ze ons toe te brengen, alzo zeer veelen sterven, tegen dat een de Reize doorstaat. Zy leeren zeer wel fluiten en klappen. De Plaat stelt deezen Vogel in Natuurlyke grootte voor. Op de Printen, die ons uit China worden gebragt, vindt men hem dikwils afgebeeld; doch, zo veel my bekend is, heeft nog geen Autheur in de Natuurlyke Historie daarvan gewag gemaakt.

PLAAT XXXVIII.

De Specht met het roode Lyf (38).

Hy weegt twee Oncen en drie vierden Loots. Zyn Bek is zwart en de Oogen zyn

(*) Quercus Castaniæ foliis, procera Arbor Virginiana. Pluk. *Alm.* 309. T. 54. f. 3. Raj. *Hist.* 1916. Catesb. *Car.* I. T. 18. Quercus foliis obovatis, utrinque acuminatis sinuato-serratis, Denticulis rotundatis uniformibus. Gron. *Virg.* 149. Quercus Prinus. Linn. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1413.

(37) Sturnus Chinensis niger. Edw. *Av.* I. T. 19. Merula Sinensis cristata. Briss. *Av.* II. p. 253. Gracula cristatella. Linn. *Syst. Nat.* XII. Gen. 53. Sp. 5. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 342.

(38) Picus Ventre rubro. Catesb. *Car.* I. T. 19. Picus varius Jamaicensis. Briss. *Av.* IV. p. 59. Picus Carolinus. Linn. *Syst. Nat.* Gen. 59. Sp. 10. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 379.

zyn Hazelnooten-Kleur. Het geheele bovenſte deel van den Kop en Hals is helder rood: vervolgens wordt het Aſchgraauw, welke Kleur ook het Onderlyf heeft, uitgenomen digt aan de Stuit, alwaar hetzelve rood gevlakt is. Het bovenſte deel des Lighaams is, zo wel als de Wieken, regelmaatig zwart en wit, overdwars geſtreept. De Staart is zwart en wit, en de Pooten zyn zwart. Van vooren heeft het Wyfje den Kop bruin, en daar in alleen beſtaat het onderſcheid tuſſchen beiden.

De Haairige Specht (*).

Deeze weegt twee Oncen. Van boven is de Kop zwart, doch van agteren met eene roode Vlak bedekt, en tuſſchen dezelve en het Oog wit. Het overige van den Kop en Hals is zwart, hebbende in 't midden eene witte Streep. Langs de Rug loopt een groote, witte, uit Haairige Vedertjes of Pluimen beſtaande Streep, welke zig, door het midden, tot aan de Stuit uitſtrekt. De Wieken zyn zwart en de beide Baarden van derzelver Vederen hebben groote witte Vlakken. De Staart is zwart, en het geheele onderſte deel des Lighaams wit. Het Wyfje is van het Mannetje alleenlyk daar in verſchillende, dat het agter aan den Kop geene roode Vlak heeft.

De zwarte Eik met zeer breede Bladen (†).

Zy groeit gemeenlyk op de ſlegtſte Gronden. De Schors heeft eene zwarte Kleur: het Hout is zeer grof van Draad, des het ook byna niet anders dan tot branden deugt. Eenigen van deeze Eiken draagen Bladen van tien Duim breed.

P L A A T XXXIX.

De Roozenroode of Vleeſchkleurige Merel (39).

De tegenwoordige Afbeelding ſtelt den Vogel in zyne Natuurlyke grootte voor. Wat de Geſtalte aanbelangt gelykt hy zeer naar een Spreeuw, hoewel hy de Staart een weinig langer heeft, die echter zo lang niet is als aan de Merels. Op den Kop heeft hy een Kuif, die hier zodanig is afgebeeld, als dezelve zig aan den dooden en gedroogden Vogel voordeedt; moetende in den leevenden Vogel, buiten twyfel, een zeer fraaije vertooning maaken. De Bek is van middelmaatige langte en dikte, wat nederwaards gekromd en ſpits aan 't End. De Punt is zwart of donker van Kleur, doch de Bek wordt, naar den Kop toe, allengs Vleeſchverwig. De hoeken gaan diep inwaards en ſtrekken zig tot onder de Oogen uit. De geheele Kop, de Nek, Wieken en Staart, zyn zwart, hebbende tevens eenen ſchoonen blaauwen, Purperkleurigen en groenen Glans, welke zig, naar dat het Licht daar op valt, verandert. De binnenſte Dekvederen der Wieken zyn zwart, en hebben eenen vuil witten Rand. De Slagpennen zyn, inwaards, vuil zwartagtig bruin. De Borſt, het Lyf, de Rug, Stuit, en de kleine Dekvederen der Wieken, zyn Roozenrood of Vleeſchkleurig, en ſchynen eene mengeling van helder en donker te hebben. Aan 't Lyf, aan de Dekvederen der Wieken, en aan de Stuit, is de Vogel met eenige zwarte Vlakken beſprengd. De Schenkels, het onderſte van het Lyf, en de Dekvederen onder de Staart, zyn donkerzwart. De Pooten en Voeten hebben de gewoonlyke gedaante, zynde de buitenſte en middelſte Vinger wat met elkander verbonden. Zo wel de Pooten als de Voeten zyn onzuiver Oranjekleurig, doch de Klaauwen zwart.

(*) Picus medius quaſi villoſus. CATESB. *Car.* I. T. 19.

(†) Quercus (forte) Marilandica, folio trifido ad Saſſaphras accedente, Raji. CATESB. *Car.* I. T. 19. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1413.

(39) Merula roſea. EDW. *Av.* I. T. 20. BRISS. *Av.* I. II. p. 250. ALDROV. *Ornithol.* II. p. 626. WILL. *Orn.* 143. RAJ. *Av.* 67. Turdus ſub-incarnatus, Capite, Alis, Caudaque nigris, Occipite criſtato *Faun. Suec.* 219. Turdus roſeus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 15. Roos-Merel. *Nat. Hiſt.* V. St. Bl. 491.

Ik houd deezen Vogel voor een Mannetje: want, volgens de beschryving van WILLOUGHBY, die dezelve uit ALDROVANDUS vertaald heeft, is het Wyfje niet zo schoon zwart als het Mannetje. Hy zou zig gaarn op Mesthoopen onthouden. De beschryving van WILLOUGHBY schynt te kort te zyn; weshalve ik den Vogel liever, naar de Natuur, naauwkeurig heb willen beschryven: want ik heb gelegenheid gehad om hem te zien en de Heer WILLOUGHBY niet. Een ieder, die zig de moeite wil geeven, om deeze onze beschryving met die van ALDROVANDUS te vergelyken, zal het my, zo ik geloove, toestemmen, dat de tegenwoordige Vogel even de zelfde moet zyn, welken hy beschreeven heeft. Men kan hem, in volkomenheid en wel opgevuld, in Salters Koffyhuis te Chelséa op een Krukje zien zitten, alwaar ik ook verlof gekreegen heb, om hem af te tekenen. Offchoon hy geen inboorling van Engeland is, heeft men hem doch te Norwood, by Londen, geschooten: want het gebeurt meermaalen dat Vogels, die zig op ons Eiland niet oirspronglyk onthouden, door Storm, of op andere onbekende en toevallige manieren, tot ons overkomen. De Hoppe, die insgegelyks een vreemde Vogel is, werdt ook te Norwood geschooten, en men heeft hem, nevens deezen, opgezet in Salters Koffyhuis geplaatst.

PLAAT XL.

De Specht met den geheel rooden Kop (40).

Deeze Vogel weegt twee Oncen. Zyn Bek, die spits en aan de zyden wat plat is, heeft eene Loodkleur. De geheele Kop is, met en benevens de Nek, schoon rood. Het geheele Lighaam van onderen en de Stuit zyn wit, zo wel als de kleine Slagpennen, die, wanneer de Wieken toegeslagen zyn, zig vermengen met het witte van de Stuit, en eene groote witte Vlak maaken, welke dwars over het onderste deel van de Rug loopt. Het bovenste van de Rug is zwart, zo wel als de Slagpennen, benevens de korte styve Staart.

In Virginie ziet men 's Winters deezen Vogel zeer zeldzaam; maar in Karolina komen 'er meer van voor, doch niet zo veel als in den Zomer: weshalven ik dan ook geloof, dat zy, om de Koude te ontgaan, naar 't Zuiden trekken. Onder de Spechten is deeze de eenigste, welken men Huis-Specht noemen kan; naardien hy in de Dorpen en Plantagiën komt, en pleizier schynt te hebben, om aan de Planken der Huizen met zyn Bek te pikken en dus een kloppend Geluid te maaken. Zy vreeten veel Vrugten en Koorn. Het Wyfje is van het Mannetje, in Kleur, weinig of niets verschillende.

De Water-Eik met omtrent driehoekige Bladen (*).

Deeze Boom groeit niet dan in diepe, Waterige Gronden. Zyn Hout is niet duurzaam; weshalve het ook niet dan tot omtuining der Landeryën gebezigd wordt. In zagte Winters behouden zy grootendeels hunne Bladen. De Eikels zyn klein en bitter, en worden van de Zwynen, wanneer zy anderen vinden kunnen, niet gezogt.

PLAAT

(40) Picus Capite toto rubro. CATESB. *Car.* I. T. 20. Picus erythrocephalus. BRISS. *Av.* IV. p. 53. T. 3. f. 1. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 7. Kleine Roodkop. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 378. Pl. 35. f. 7.

(*) Quercus folio non serrato, in summitate quasi triangulo. CATESB. *Car.* I. p. 20. Quercus foliis Cuneiformibus, obsolete trilobis. GRON. *Virg.* 117: 149. Quercus nigra. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1413.

PLAAT XLI.

Het blaauwe Boomkruipertje van Suriname (41).

De Afbeelding wyſt de Natuurlyke grootte van dit Vogeltje aan. Het heeft een kleinen Kop en eene korte Staart. De Bek komt in gedaante met dien van onze Boomkruipertjes overeen. Ik heb het ook dus getyteld, hoewel de Bek wat langer is, en ongevaar de langte van een Duim heeft, zynde dun, nederwaards omgeboogen en zwart van Kleur. Aan den Wortel van het bovenſte gedeelte des Beks zyn de Vederen zwart, en vereenigen zig met eene zwarte Streep, welke van de hoeken des Beks zig uitſtrekt tot aan de Oogen. Onder den Bek is insgelyks een zwarte Vlak, die een taamelyk end wegs langs den Keel voortloopt, gelyk in de Mannetjes Moſch. De geheele Kop is, benevens het Lighaam, ſchoon donker blaauw: de kleine Dekvederen der Wieken zyn insgelyks blaauw: de Slagpennen, en die daar effen boven ſtaan, zyn zwart. De Staart is kort en zwart en niet veel langer dan de Wieken: de Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn licht geelagtig bruin.

De zwarte Mees met eenen Goudkleurigen Kop (*).

Daar is geen Geſlagt van Europiſche Vogelen, waar mede ik dit Vogeltje kan vergelyken. Het heeft een taamelyk dikken Kop, een rond Lyf en de Staart is, zo wel als de Pooten, kort. De Voeten zyn van eene zelfde Geſtalte als in de Ysvogelen, en, indien 'er de lange Sneb niet aan ontbrak, zo zou het een volmaakte Ysvogel zyn. Zyne Voeten en korte Schenkels doen my gelooven, dat het tot dit Geſlagt behoore, en dat het miſſchien in de Rietboſſchen op Inſekten aaze, even als de Ysvogels, aan de Oevers der Rivieren, van de Viſſchen gewoon zyn hunne prooy te maaken: doch dit is een loutere giſſing.

De Afbeelding vertoont het Vogeltje in zyne Natuurlyke grootte. Ik heb 'er uit Hollandſche Afbeeldingen, onder den naam van *Manakyn*, van gezien, welken men aldaar ook aan eenige Europiſche Vogelen geeft. Het heeft een korten Bek, die niet te dik is noch te dun; maar van even de zelfde figuur als in de Meezen, en wit van Kleur. De Kruin, het agterſte van den Kop, en de zyden, onder de Oogen, zyn Oranje- of Goudkleur: de Hals, het geheele Lighaam, de Wieken en de Staart, zyn zwart; doch hebben, wanneer men ze te deeg in 't Licht beſchouwt, een blaauwen of Purperkleurigen weerſchyn. De Veeren, die de Schenkels bedekken, zyn Oranjekleur: de Pooten kort en de Vingers der Voeten, even als aan de Ysvogelen, met kleine Klaauwtjes voorzien. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn Vleeſchkleurig rood.

De Hertog van RICHMOND heeft de goedheid gehad, van my deeze beide fraaije Vogeltjes te leenen. Zy waren, benevens verſcheide anderen, in Kasjes met Glas, zeer fraay opgezet, aan den Hertog uit Holland toegezonden, die my berigtte, dat zy uit Suriname, eene Hollandſche Volkplanting in Zuid-Amerika, welke in een zeer heete Luchtſtreek legt, gekomen waren. Ik heb den laatſten een Mees genoemd, dewyl hy een zelfde ſlag van Bek heeft als dit Geſlagt van Vogelen, en van dergelyke grootte is; doch ik houd hem voor geene, tot dit Geſlagt behoorende, Soort. In de Verzamelingen der Liefhebberen heb ik van deeze beide Vogelen Afbeeldingen gezien; maar, zo veel my bekend is, is haare Geſtalte nog met geene beſchryving uitgegeven.

PLAAT

(41) Certhia cœrulea. EDW. *Av.* I. 21. Certhia Cayanenſis cœrulea. BRISS. *Av.* III. p 626. T. 31. f. 4. Certhia cœrulea, Faſciâ oculari, Gulâ, Remigibus, Rectricibuſque nigris. *Muſ. Ad. Frid.* II. p. 22. Certhia cœrulea. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 65. Sp. 8. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 428. Pl. 36. f. 8.

(*) Parus niger Capite fulvo. EDW. *Av.* I. T. 21. Manacus Auro-Capillus. BRISS. *Av.* IV. p. 448. T. 34. f. 2. Parus erythrocephalus. *Syſt. Nat.* X. p. 191. Pipra erythrocephala. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 115. Sp. 6. Manakyn Goudkopje. *Nat. Hiſt.* V. St. Bl. 600.

PLAAT XLII.

De Specht met het geele Lyf (42).

'T Gewigt van deezen Vogel is wat meer dan anderhalf Once. Zyn Sneb is Loodkleurig: het geheele bovenste deel van den Kop is rood, en heeft van onderen een zwarten Zoom, waar onder een witte Streep loopt. Een andere zwarte Streep strekt zig, met de voorige evenwydig, van de Oogen agterwaards naar den Kop uit, alwaar zy van onderen geel is. De Hals is rood met eenen zwarten Zoom. Aan de Nek en Rug zyn de Vederen zwart en wit, met eenig groenagtig geel daar onder gemengd. De Borst en 't Lyf zyn helder geel, vermengd met eenige zwarte Pluimen. De Wieken zyn zwart, behalve aan de Schouderen, daar zig eenige witte Vederen vertoonen, en de Slagpennen hebben, aan haaren binnensten en buitensten rand, witte Vlakken. De Staart is zwart en wit. Het Wyfje onderscheidt zig daar door, dat het niets roodagtigs heeft.

De kleine gevlakte Specht (*).

Deeze weegt wat meer dan een half Once, en is de Haairige Specht, van Plaat XXXVIII, ten aanzien van de Kentekenen en Kleur zo gelyk, dat men, indien zy niet van ongelyke grootte waren, dezelven voor eenerley zou houden. Borst en Buik zyn aan deezen Vogel bleek graauw. De vier bovenste Vederen, aan de Staart, zyn zwart; de overigen worden hand over hand korter, en zyn overdwars zwart en wit gevlakt. De Pooten en Voeten zyn zwart, en voor zo verre is deeze Specht van de voorgaande onderscheiden. Het Wyfje verschilt alleenlyk daar in van het Mannetje, dat het geen roode Vlak heeft aan den Kop.

De Witte Eik van Virginie (†).

Deeze Boom komt met onze gemeene Engelsche Eiken, ten aanzien van de figuur der Bladen, der Eikelen en van den Wasdom, grootelyks overeen. De Schors is wit, en het Hout is fyn van Draad: om welke reden, zo wel als om deszelfs duurzaamheid, zy in Virginie en Karolina voor de beste Eik gehouden wordt. Zy groeit in allerley Gronden, doch meest op hooge onvrugtbaare plaatsen, onder de Denneboomen. Nog een ander slag is 'er van witte Eiken, die in Virginie de witte Schubbige Eik geheten wordt, wier Bladen naar die van de voorige gelyken. Deeze heeft een witte Schubbige Schors, en haar Hout wordt ook veel tot bouwen gebruikt. Zy groeit in een vetten Grond, 't zy dezelve hoog of laag gelegen zy.

De Karolinische Eik met Stekelige Bladen (‡).

De Bladen van deeze Eik zyn diep ingesneeden, en hebben scherpe Punten. De Schors en het Hout is niet zo vast als in de voorige. Doktor PLUKNET heeft een gelykvormig Blad *Quercus Virginiana rubris Venis muricata* genoemd. De Bladen van de gene, die hier voorgesteld is, hebben geen roode Aderen.

Sy-

(42) Picus varius minor Ventre luteo. CATESB. *Carol.* I. T. 21. f. 1. Picus varius Carolinus. BRISS. *Av.* IV. p. 62. Picus albo nigroque varius, Vertice rubro, Crisso albo fusco fasciato. LINN. *Syst Nat.* XII. Gen. 59. Sp 20.

(*) Picus varius minimus. CATESB. *Car.* I. T. 21. f. 2. Picus varius Virginianus minor. BRISS. *Av.* IV. p. 50. Picus Dorso longitudinali villoso, Rectrice extimâ albâ Maculis quatuor nigris. Picus pubescens. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 15.

(†) Quercus alba Virginiana. CATESB. *Car.* I. T. 21. Quercus alba. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1414.

(‡) Quercus Carolinensis virentibus Venis, muricata. CATESB. *Car.* I. T. 21. Quercus Virginiana Venis rubris, muricata. PLUKN. *Almag.* 309. T. 54. f. 5. Quercus rubra. LINN. *Spec. Plant.* p. 1413.

Syring, die Besſen draagt, uit Florida (§).

Op de Veertigſte Plaat, onder aan den Eiken Stam, vertoont zig een Takje van deeze Plant, die op natte plaatſen, en gemeenlyk onder Boomen groeit, kruipende ſomtyds daar wat tegen op, doch meeſt loopt zy langs den Grond voort. Laag by den Grond ſchiet zy eenige, ongevaar zes Duim lange Steelen uit, digt aan elkander, waar van eenigen zydtakjes hebben. De Bladen zyn klein, Hartvormig, en groeijen aan zeer kleine Steeltjes, tegen elkander over. De Bloemen hebben vier Blaadjes, die zeer klein zyn, en gelyken, in gedaante en kleur, naar die der witte Syringen. Op dezelven volgen roode Beſſen, welke Eirond en van grootte als een groote Erwt zyn. Deeze Beſſen hebben twee holligheden, en bevatten veele kleine Zaadjes. De Plant behoudt haare Bladen 't geheele Jaar door.

PLAAT XLIII.

Het Roodbuikig Blaauwvogeltje (43).

Deeze Afbeelding vertoont den Vogel in levens grootte. Hy behoort tot het Geſlagt van die genen, welke WILLOUGBY *Dunbekken* noemt, hebbende Eenkleurige Staarten; waar toe de Nagtegaal, het Roodborſtje, Roodſtaartje en veele andere kleine Engelſche Vogeltjes behooren. Het heeft een dunne ſcherp gepunte Snebbe, die donker Loodkleurig is, van middelmaatige langte. De Kop, Nek, Borſt, Wieken, Staart en het bovenſte van de Rug, zyn van eene Purperagtig blaauwe Kleur, welke ten deele zeer gloeijende, ten deele donker is. De zyddeelen van den Kop, de Borſt en de Dekveders der Wieken, hebben den ſterkſten Glans: het bovenſte deel van de Nek en Rug zyn donker vuil blaauw, en ten deele wat groen. Van onder den Bek tot wat over de Keel heen, is de Vogel vuil blaauw of van een donkere Kleur. De Slagpennen en de Staartveders zyn zwart of donker, en hebben een blaauwen Rand. Het onderſte deel van de Rug is bleek en wat dof Roozekleurig: de Dekveders van de Staart zyn ſchoon purperblaauw. De Schenkels, Buik en Dekveders onder de Staart, zyn vuil roodagtig Oranjekleur: de Pooten, Voeten en Klaauwen, donker Loodkleurig.

De Hertog van RICHMOND heeft de goedheid gehad van my eene Afbeelding van deezen Vogel, die uit Suriname afkomſtig was, mede te deelen. Hy is, zo ik geloove, nog niet beſchreeven.

De Scharlakenkleurige Sprinkhaan.

In de Afbeelding is ook dit Inſekt in Natuurlyke grootte voorgeſteld. Deszelfs Kop en Sprieten zyn donker rood: het Borſtſtuk beſtaat uit eene helder roode Schaal, die ruuw is als Sagryn: de Wieken zyn donker rood: het Agterlyf beſtondt uit Ringen, die rondom het Lyf zwart en Scharlakenkleurig waren: het Voorlyf was van onderen donker rood: de Pooten ſchoon Scharlakenkleur, doch aan de Leedjes zwart.

Toevallig werdt dit Inſekt, in een Korf vol Ananaſſen, uit de Weſtindiën medegebragt. Ik heb hetzelve van den Heer Doktor R. M. MASSEY gekreegen: het at Wyngaardbladen, en bleef in Engeland een geheelen Zomer in 't leven.

(§) Syringa Baccifera Myrti ſubrotundis foliis, Floribus albis gemellis, ex Provincia Floridana. PLUKN. *Alm.* 198. T. 444.

(43) Muſcicapa cœrulea, Ventre rubro. EDW. *Av.* I. T. 22. Sylvia Surinamenſis cœrulea. BRISS. *Av.* III. p. 536. Motacilla cœrulea, Ventre Uropygioque fuſcis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 41.

PLAAT XLIV.

De Blaauwſpecht met den zwarten Kop (44).

Hy weegt nagenoeg twee Loot. De Snebbe, het bovenſte deel van den Kop en de Nek zyn zwart: de Rug is graauw. De Wieken zyn donker graauw met eenen bleekgraauwen Zoom. De twee bovenſte of middelſte Vederen van de Staart zyn graauw: de reſt is zwart en wit. Van agteren heeft hy eene roodagtige Vlak; de Pooten en Voeten zyn bruin. De agterſte Klaauw is veel dikker en langer dan de overigen, en zulks ſchynt deswegen noodig te zyn, op dat hy, in 't op en afklimmen langs de Boomen, zyn Lighaam zou kunnen ophouden. Gewoonlyk zyn zy, in dat poſtuur, bezig, hun Aas, dat uit Inſekten of Wormen beſtaat, uit de Reeten van de Schors te hakken. Het Wyfje onderſcheidt zig, in de kleur der Vederen, maar weinig van het Mannetje. Zy broeden en blyven in Karolina het geheele Jaar door.

De Blaauwſpecht met den bruinen Kop (*).

Deeze weegt ruim drie vierden Loots. De Bek is zwart en het bovenſte van den Kop bruin, agter welken zig eene vuil witte Vlak vertoont. De Rug is graauw, gelyk ook de twee bovenſte Saartveders; het overige zwart. De Wieken zyn donker bruin: de Keel en het gantſche onderdeel des Lighaams vuil wit. De Staart is kort en de agterſte Vingers zyn de grootſten. Zy blyven het geheele Jaar door in Karolina. Met hun Voedzel en de manier van hetzelve op te zoeken, is het even zo, als wy ten opzigt van den voorigen gemeld hebben.

De laage Eik met korte Wilgen-Bladeren (†).

Deeze is gemeenlyk een kleine Boom, met eene donkerkleurige Schors en bleek groene Bladen, welke van geſtalte als de Wilgen-Bladeren zyn. Hy groeit in een drooge magere Grond, en brengt maar weinige kleine Eikels voort. De meeſten van deeze Eiken groeijen in den Heer FAIRCHILDS Tuin.

PLAAT XLV.

De roodkoppige Groenling (45).

Deeze, hier in zyne uatuurlyke grootte afgebeeld, mag wel onder de ſchoonſte Vogeltjes geteld worden. Hy behoort, naar myn oordeel, veeleer tot de Soorten van Vogelen die dik en hard van Sneb zyn, dan tot de zogenaamde Dunbekken: maar veele Amerikaanſche Vogelen zyn in eenige kleinigheden dermaate verſchillende, dat het moeilyk valt de Geſlagten aan te wyzen van Europiſche Vogelen, tot welken zy behooren. De Bek is licht blaauw of Hoornkleurig en van geſtalte zo als in de Afbeelding zeer wel is uitgedrukt. De Kop is rood, niet helder Scharlaken, maar wat donker en hoog Oranje-Kleur. Om den Hals gaat een geele Ring, die wat naar boven toe, onder den Bek heen, zig uitſtrekt. De Nek, Rug, Wieken

(44) Sitta Capite nigro. CATESB. *Car.* I. T. 22. Sitta Rectricibus nigris, lateralibus quatuor infra apicem albis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 60. Sp. 1. *Natuurl. Hiſt.* IV. Stuk, bladz. 397.

(*) Sitta Capite fuſco. CATESB. *Car.* I. T. 22. Sitta &c. Eadem Species.

(†) Quercus humilior Salicis folio breviore. CATESB. *Car.* I. 22. Quercus Phellos: Varietas γ. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1412.

(45) Fringillago viridis Capite rubro. EDW. *Av.* I. T. 23. Tangara Peruviana viridis. BRISS. *Av.* III. p. 24. T. 4. f. 1. Tanagra Gyrola. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. III. Sp. 7. Fringilla Gyrola. *Syſt. Nat.* X. Gen. 98. Sp. 12. Roodkop Vink. *Nat. Hiſt.* V. Stuk, bladz. 542.

ken en Staart, zyn heerlyk Paappegaay-groen, maar de grootſte Slagpennen aan haare Schaften donker. Aan 't bovenſte deel der Wiek, digt by haar Gewricht of kromming, is eene geele rondagtige Vlak, welke byna de breedte van een half Duim heeft. De Borſt en Buik zyn, tot aan de Dyën toe, ſchoon helder blaauw. Aan 't bovenſte deel der Dyën, aan 't Agterlyf en onder de Staart, is de Vogel groen. Het naaſt aan de Pooten ſtaande deel der Dyën is geel. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn licht bruin.

Deeze Vogel is uit Suriname gekomen en bevindt zig in 't Kabinet van den Hertog van Richmond. Wanneer de Vogels, die ik beſchryf, in Spiritus of op andere manieren geconſerveerd waren, dan heb ik van de Kleur hunner Oogen, alzo dezelve my onbekend was, niets gemeld: doch een ander Autheur van myne Konſtgenooten, die onlangs eenige honderd Vogelen uitgaf, heeft zo niet gehandeld. Door hem is de Ring in 't Oog van veele Vogelen, die hy nooit levendig noch kort na hunnen dood gezien hadt, en van welken men hem ook geen het allerminſte Berigt kon geeven, met regt ſchoon glanzige Kleuren beſchreeven en afgemaald. De Heer Dandridge, in Morefields, bezit veelen van de Vogelen, welken hy beſchreeven heeft, en deeze heeft my gezegd, dat hy zelf nooit eweeten had, wat voor ſlag van Oogen deeze Vogelen gehad hadden: zo dat het hem onmooglyk ware geweeſt, zulks aan anderen wys te maaken. Ik kan niet vinden, dat iemand eenig Berigt gegeven heeft van deezen Roodkoppigen Groenling.

PLAAT XLVI.

De Trekduif van Karolina (46).

Deeze is byna zo groot als onze Engelſche Boſch-duiven. Zy heeft den Bek zwart, de Oogkringen rood, den Kop donker blaauw, Borſt en Buik bleek rood. Boven den Schouder van de Wiek is een Plek van Gloudglanzige Vederen. De Wiek heeft byna eenerley kleur met den Kop, en eenige weinige zwarte met ettelyke witte Vlakken, aan de uiterſte Vaan; doch haare grootſte Veders zyn donker bruin. De Staart is zeer lang en met eene zwarte Veder bedekt, onder welke de overigen wit zyn: de Pooten en Voeten hebben een roodachtige Kleur.

's Winters komen gemeenlyk deeze Duiven, uit de Noordelyke Geweſten, in ongelooflyke menigte naar Virginie en Karolina toe; zo dat in eenige plaatſen, waar zy zig nederzetten, dewyl altoos de eene op de Rug zit van de andere, door haare zwaarte dikwils de Takken der Eiken afbreeken, en haare Drek onder de Boomen, waar op zy zitten, eenige Duimen dik leggen blyft. Daar zy haar verblyf neemen, maaken zy de Boſſchen van Eikels en andere Vrugten zo ſchoon, dat de Zwynen, welke vervolgens daar in komen, tot groote ſchade der Inwooneren weinig meer te vreeten vinden. In Virginie heb ik ze, drie Dagen lang, zo beſtendig Streekswys zien vliegen, dat men ze nooit uit het Gezigt verloor, maar hier of daar altoos zag, hoe zy naar 't Zuiden voorttrokken. In zagte Winters ziet men 'er weinige of in 't geheel geene. Een ſtrenge Winter dryftze naar het Zuiden; dewyl zy aldaar meer Voorraad van Eikels, Koorn en Beſſen vinden; daar het haar in 't Noorden, wegens zwaarder Koude en Sneeuw, aan ontbreekt. In Nieuw Jork en Philadelphia worden van het Landvolk veelen in de Vlugt, uit de Venſters en op de Daken geſchooten. In Nieuw Engeland is 'er zulk een menigte van, dat menze by nagt,

van

(46) Palumbus migratorius. Catesb. *Car.* I. T. 23. Colymba Americana. Frisch. *Av.* T. 142. Columba Ænas, Americana. Briss. *Av.* I. p. 100. Columba Caudâ cuneatâ, Orbitis denudatis Sanguineis; Pectore rufo. Columba migratoria. Linn. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 36. *Nat. Hiſt.* I. D. V. St. bladz. 450.

van de plaatſen, waar zy zitten, met lange Stokken overvloedig af en op den Grond ſlaat. Een Indiaan van Kanada, dien ik vraagde, van waar zy kwamen, en waar zy broedden, zeid' my, dat hy gezien hadt, hoe zy haare Neſten aan Rivieren en Meiren, ver Noordwaards aan den St. Laurens Stroom, in de Rotſen maakten, alwaar hy eenigen geſchooten hadt. Te verwonderen is 't, dat men nooit een eenige, ten minſte niet van deezen kant, terug ziet komen: ook is het onbekend werwaards heen zy trekken (*).

De Roode Eik van Karolina (†).

De Bladen van deeze Eik hebben geene beſtendige gedaante, maar zyn, meer dan andere Eiken Bladen, van allerley Geſtalte. De Schors is van donkere Kleur, dik en ſterk en tot Leertouwen beter dan die van andere Eiken. Haar Hout is grof, Spongieus en niet duurzaam. Zy groeijen in de hoogte; haare Eikels zyn van verſcheiderley gedaante, gelyk de Afbeeldingen aantoonen, die altemaal zyn van eenerley ſlag van Eiken.

PLAAT XLVII.

Het blaauwe Roodborſtje (47).

Dit Vogeltje ſchynt van het Geſlagt of uit de Familie der Dunbekken te zyn, die van Inſekten of Wormpjes leeven. De Afbeelding toont deszelfs Natuurlyke grootte, of, zo 'er eenig onderſcheid in ware, en het my geoorlofd is myn eigen Gebreken, tegen de gewoonte van anderen, aan te toonen, zo mogt het wel wat grooter zyn dan de Afbeelding. Het heeft de Geſtalte van een Roodſtaartje: zyn Bek is zeer ſpits, dun, van middelmaatige langte en donker van Kleur. De geheele bovenſte Zyde, de Kop, de Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn ſchoon volkomen blaauw; uitgenomen het End der grootſte Slagpennen, 't welk zwart is en bruine Punten heeft. De geheele onderſte Zyde is, van den Bek tot aan de Dekvederen onder de Staart, van roodagtige Kleur. Regt onder den Bek is iets wits of bleek roodagtigs: aan de Borſt wordt de Kleur allengs hooger en genoegzaam Oranje, of gelyk die van het gewoone Roodborſtje: naar den Buik verſlaauwt zy weder en wordt, tot aan de Dekvederen van de Staart toe, dof rood. De Pooten en Voeten, welke de gewoone gedaante en plaatzing hebben, zyn bruin en de Klaauwen donker.

Ik heb dit Vogeltje van den Heer PIETER COLINSON gekreegen, die my, zo ik meen, gezegd heeft, dat het van de Bermudiſche Eilanden afkomſtig ware. De Heer CATESBY heeft, in het Eerſte Deel van zyne Hiſtorie van Karolina, p. 47, een Vogeltje beſchreeven en afgebeeld, het welk taamelyk gelykt naar dit Vogeltje, en van hem eenvoudiglyk *Blaauwvogeltje* getyteld wordt; doch, alzo het tegenwoordige eenigermaate verſchillende is van het zyne, zo heb ik het niet overtollig geagt, hetzelve onder den boven geſtelden naam te beſchryven en in Afbeelding te vertoonen. Het eenige onderſcheid tuſſchen dit en zyn Vogeltje beſtaat daar in, dat aan het myne de roode Kleur tot aan den Bek liep, terwyl het zyne onder aan den Hals, van den Bek tot aan de Borſt, blaauw was, en, zo veel uit zyne beſchryving blykt, ſchynt het myne aan de Borſt helderer rood te zyn: doch ik geloof byna dat het een zelf-

(*) De Heer KLEIN hieldt deeze Duif voor eene Verſcheidenheid der boven beſchreevene Langſtaartige Duif, op Pl. XXIX afgebeeld. Zie deszelfs *Hiſt. Av. Prodrom.* p. 119. LINNÆUS heeft ze tot eene zelfde Soort gebragt gehad, doch thans geheel daarvan afgeſcheiden. Zie bladz 23, hier voor.

(†) Quercus Eſculi diviſurâ, Foliis amplioribus aculeatis. PLUK. *Almag.* 309 T. 54. f. 4. Quercus rubra. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1414.

(47) Rubecula Dorſo cœruleo. EDW. *Av.* I. T. 24. Rubecula Carolinenſis. BRISS. *Av.* III. p. 423. Avis cœrulea. KALM. *It.* III. p. 30. Motacilla Sialis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 38. Blaauwvogeltje. *Nat. Hiſt.* V. St. bladz. 583.

zelfde Vogeltje zy: ten minste schynt het eene zeer te gelyken naar het andere. Ik zou my niet onderwonden hebben iets op nieuws uit te geeven, dat de Heer CATESBY aan 't licht gegeven hadt: dewyl ik niet in staat ben, om het gene dat van hem komt te verbeteren. De Heer CATESBY heeft zyn Vogel *Rubecula Americana* genoemd, het welk een zeer gepaste benaaming is; aangezien zo wel myn Vogeltje als het zyne zekerlyk van dit Geslagt is, waarvan ook ons Roodborstje eene Soort uitmaakt. KLEIN noemt het Kwikstaart met het roode Kamizool.

PLAAT XLVIII.

De Tortelduif van Karolina (48).

Zy is wat kleiner dan een gemeene Duif. De Oogen zyn zwart, en met een blaauwe Huid omringd. De Bek is zwart. Het bovenste van den Kop, de Hals, de Rug zyn, zo wel als het bovenste deel der Wieken, bruin. De kleine Veders der Vleugelen, die naast aan de Rug staan, hebben groote zwarte Vlakken. Het onderste deel der Wieken en de Slagpennen zyn Loodkleurig, en drie of vier van de langsten derzelven byna zwart. De Borst en 't Lyf zyn byna Vleeschkleurig. Aan ieder zyde van den Hals is, ter breedte van een Duim, eene Goudglanzige Vlak, die tevens in 't Karmozynrood en groene speelt, tusschen welke en het Oog een zwarte Vlak staat. De Wieken zyn lang, doch de Staart is nog langer, zig vyf Duim verder dan dezelven uitstrekkende. Zy bestaat uit veertien Vederen, waar onder de twee middelsten de langsten, van gelyke grootte en geheel bruin zyn. De overigen zyn gaande wegs iets korter, van boven Loodkleurig, in 't midden zwart en aan 't end wit. De Pooten en Voeten zyn rood. Zy broeden in Karolina en blyven aldaar geduurig. Zy vreeten veel van de Bessen der Amerikaansche Nagtschade (*Blitum Virgineum*) welke Vergiftig zyn. Ook vreeten zy het Zaad van de hier afgebeelde Plant, en men houdtze voor een goede spyze (*). KLEIN noemt haar, de Langstaartige Tortelduif.

De Mey-Appel (†).

Deeze Plant wordt bykans anderhalven Voet hoog. De Bloem bestaat uit veele Blaadjes, en het Zaadhuisje in dezelve is omringd met een menigte van geele Draadjes. Dit Zaadhuisje bestaat uit één Hokje, waar in, als het ryp geworden is, veel ronde Zaaden vervat zyn (‡). De Bladen gelyken naar die van de geele Monnikskappe (*Aconitum lycoctonum luteum.* C. B. Pin.) De Wortel, zegt men, is een onvergelykelyk Braakmiddel; wordende ook als zodanig in Karolina gebruikt, en heeft derhalve den naam van *Ipecacoana* aldaar bekomen, naar welker Vezelige Wortelen zy gelykt. In Maart bloeit deeze Plant, en haare Vrugt wordt in Mey ryp, en hierom geeft men aan dezelve, die naar de Vrugt der Hondsrooze gelykt, den naam van Mey-Appel in Virginie.

(48) Turtur Carolinensis. CATESB. *Car.* I. T. 24. BRISS. *Av.* I p. 110. T. 8. f. 1. Picacuroba. MARCGR. *Bras.* 204. WILL. *Ornith.* 134. Columba macroura, Caudâ cuneatâ, Orbitis cœruleis, subtus rufescens. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 37.

(*) De Fransche Overzetter, van 't Werk van CATESBY, schryft in plaats van de laatste woorden; *ses Semences ne sont pas Venimeuses* (derzelver Zaaden zyn niet Vergiftig); doch in 't Engelsch staat: *they likewise feed on the Seeds of this Plant, and they are accounted a good Meat:* zo dat die laatste Woorden volstrekt op de Duiven en niet op de Zaaden betrekking hebben.

(†) Anapodophyllon Canadense Morini. TOURNEF. Ranunculi facie Planta peregrina. *Hort. Reg. Par.* Aconitifolia humilis, Flore albo, unico, Campanulato, fructu Cynosbati. MENTZ. Tab. II. TOURNEF. *Inst.* p. 239. Podophyllum peltatum. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 723.

(‡) Daarom behoort de Plant tot de *Polyandria monogynia* van LINNÆUS.

PLAAT XLIX.

De groene Vliegenvanger met den zwarten Kop (49).

Deeze Vogel is in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld. Ten aanzien van de Gestalte zynes Lighaams gelykt hy naar een Roodborstje. De Bek is dun, van middelmaatige langte, en aan de Punt, die scherp is, een weinig nederwaards geboogen. Van boven is hy donker of Hoornkleurig, van onderen wat bleeker en by den Kop eenigermaate geel. De Top, de Zyden en het agterste van den Kop, zyn als met een Kap van zwarte Vederen bedekt, welke een hoek maakt onder ieder Oog. De Oogen zitten midden in 't zwarte ter wederzyden van den Kop. De Keel, tot aan den Bek toe, en het geheele overige gedeelte van den Vogel, is van eene egaale, blaauwagtig groene Kleur. De Slagpennen zyn wat donkerer dan de andere deelen; inzonderheid de grootste of uitwendigste, welke het groene allengs verliezen en aan de Punten zwartagtig worden. De Pooten en Voeten, die in Gestalte met de Voeten van andere kleine Vogeltjes overeenkomen, zyn donker Loodkleurig.

De Blaauwkoppige groene Vliegenvanger (*).

Deeze Vogel komt, in Gestalte en Grootte, met den voorgaanden overeen, of, zo 'er in vergelyking van dezelven met elkander eenig onderscheid mogt zyn, dan zou ik deezen voor kleiner houden. De Bek is als die van den anderen gefatzoeneerd: van boven bleek Aschgraauw of wit, en aan het Grondstuk bleekst: zynde het onderste gedeelte donker Aschgraauw. Het bovenste van den Kop en deszelfs Zyden zyn helder blaauw. De Keel is regt onder den Bek een weinig wit. De Hals, het geheele Lyf en de Staart, zyn regt geelagtig groen. Op de Wieken is by den Schouder, of digtst aan den Kop, eene rondagtige blaauwe Vlak. De Dekveders en Slagpennen zyn geelagtig groen: uitgenomen de grootsten, die eene donker bruine of zwarte kleur hebben. Van onderen is de Staart donker en de Pooten zyn, zo wel als de Voeten, dof geel. KLEIN heeft deeze genoemd, de groene Kwikstaart met een blaauwen Kop.

Deeze beide Vogeltjes worden in het Kabinet van den Hertog van RICHMOND bewaard, en zyn oirsprongelyk van Suriname. Dewyl zy elkander, in Gestalte en Kleur, dermaate gelyken, zo zou ik bykans gelooven, dat zy Mannetje en Wyfje zyn van eene zelfde Soort: doch het is moeielyk hier in met zekerheid iets vast te stellen, wanneer men niet in 't Land zelf geweest is, van waar zy afkomstig zyn, en dus daarop naauwkeurig agt heeft kunnen geeven. Men kan deeze Vogeltjes tot de genen t'huis brengen, die klein zyn, met dunne Bekken, en de Staart van eenerley Kleur met het Lyf hebben. Ik geloof niet, dat zy tot nog toe zyn afgebeeld of beschreeven.

(49) Muscicapa viridis Capite nigro. EDW. *Av.* I. T. 25. Motacilla viridis, Remigibus prioribus nigricantibus. Motacilla Spiza. LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 99. Sp. 27. Groene Vliegenvanger. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 584.

(*) Muscicapa viridis Capite cœruleo. EDW. *Av.* I. T. 25. f. 2. LINN. ut supra.

PLAAT L.

De blaauwagtige Duif met een witten Kop (50).

Deeze Vogel is zo groot als een gemeene tamme Duif. Het Grondſtuk van den Bek is Purperkleur, en deszelfs Punt wit. Het Oog heeft eenen geelen Ring, en is met eene donker witte Huid omgeven. De Kop is wit van boven en van agteren paarſchagtig. Het agterſte deel van den Hals is gedekt met groene Vederen, die in veelerley Kleuren ſpeelen, en zwarte kanten hebben. Anders is de Vogel over 't geheel blaauw of Paarſch, doch de Pooten en Voeten zyn roodachtig. Zy broeden overvloedig op alle Bahamaſche Eilanden, en worden veel gebruikt van de Ingezetenen; vooral nog jong zynde. Men vangtze in de Rotſen, daar zy neſtelen.

De Kakau-Pruimen Boom (*).

Dit is een Heeſter, die van vyf tot tien Voeten hoog wordt. Zy heeft geen enkelden Stam, maar geeft verſcheide Struiken uit den Grond op, die te ſamen een Boſchje uitmaaken. De Bloemen groeijen trosgewys: zy zyn klein en wit, met veele Meeldraadjes. Zy draagt den geheelen Zomer door Vrugten, die geduurig op elkander volgen, hebbende de grootte van een kleine Pruim, en meeſtendeels blaauw zynde. Eenigen van dit Geboomte draagen 'er die bleek geel, eenigen die rood zyn. Ieder Pruim heeft in zig een Peeragtigen ſteen, met zes Streepen. Zy groeijen gemeenlyk in natte laage Gronden, aan de Zeekuſt. De Bladen zyn van grootte als een dubbelde Engelſche Agtentwintig; dik, ſtyf en Hartvormig. De Vrugt wordt voor gezond gehouden, en heeft een walgelyk zoeten Smaak. De Spanjaards konfytenze op Kuba met Suiker.

(50) Columba Capite albo. Catesb. *Car.* I. T. 25. Columba minor leuco-coryphos. Raj. *Av.* 184. Columba Saxatilis Jamaicenſis. Briss. *Av.* I. p. 137. Columba leucocephala. Linn. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 14. Witkop Duif. *Nat. Hiſt.* I. D. V. Stuk, bladz. 419.

(*) Frutex Cotini fere folio craſſo in Summitate deliquium patiente, Fructu ovali cœruleo, Officulum angulosum continente. Catesb. *Car.* I. T. 25.

Tab. I. Der weißgeschwänzte Adler

G. Eduard ad viv. del. J. M. Seligmann sculp. et exc.

1.

AQVILA, caudâ albâ Americana. L'AIGLE à la queüe blanche.

Cum Privilegio Sac. Caesar. Majestatis Gratiosissimo.

Tab. II.

Der Adler mit dem weissen Kopf.

AQVILA capite albo. AIGLE à tête blanche.

I.M. Seligmann juxta Originale sculps.

Tab.III.

Der Geyerkönig.

3.

VVLTVR elegans. Le ROI des VAVTOVRS.

Cum Privileg. Sac. Caes. Majestatis.

Tab. IV.

Der Fischaar.

Marcus Catesby ad viv. del. *I.M. Seligmann sculps. et excud.*

ACCIPITER piscatorius. FAVCON pêcheur.

Der gefleckte Falck.

G. Eduard ad viv. delin. J. M. Seligmann sculps. et excud.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

FALCO, Americanus, maculatus. Le FAVCON Tacheté.

Der Taubenhabicht.

M. Catesby ad viv. del.

I. M. Seligmann sculps. et excud.

ACCIPITER palumbarius. 6. EPERVIER à pigeons.

Tab. VII.

Der schwarze Falck, oder Habicht.

G. Eduard ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

I. M. Seligmann sculps. et excud.

FALCO niger, Americanus.

7

Le FAUCON Noir.

Der Habicht mit dem Schwalbenschwanz. Tab. VIII.

ACCIPITER Cauda furcata. EPERVIER à queüe d'Hirondelle.

Tab. IX.

Der schwarze Papagey von Madagascar.

G. Eduard ad viv. del. Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis. J. M. Seligmann sculps. et excud. Norib.

PSITTACVS niger, Madagascarensis. Le PERROQVET Noir, de Madagascar.

9.

Tab. X.

Der kleine Habicht.

M. Catesby ad viv. del.

J. M. Seligmann sculps. et excud. Norib.

ACCIPITER minor.

cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis.

30.

Petit EPERVIER.

Tab. XI.

1 Der kleineste, grüne und rothe, indianische Papagey Edwards.
2 Der kleine grüne Papagey aus Ostindien Albin.

G. Edwards ad viv. del.

PSITTACVS MINIMVS, viridis et ruber, Indicus.

Le PERROQVET INDIEN Verd et Rouge de la plus petite espece.

El. Albin ad viv: del:

PSITTACVS MINIMVS, viridis Indicus.

Le PERROQVET INDIEN Verd.

Joh. Michael Seligmann sculps: et excud: Norib:

Der indianische Büßaar.

BVTEO specie Gallo-Pavonis.

BVSE à figure de Paon.

Tab.XIII.

Der Touraco.

G. Eduard ad viv: del.

I.M. Seligmann fecit et excud. Noribgæ.

Cuculo affinis, avis cristata, TOVRACO, dicta.

Le TOVRACO.

Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis.

13.

Tab. XIV.

Die kleine Eüle.

M. Catesby ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

NOCTVA AVRITA minor. Petit HIBOV.

14.

I. M. Seligmann fecit et excud. Noribgae.

Tab. XV. Der grosse Eisvogel vom Flüs Gambia.

G. Eduard ad viv. del: J. M. Seligmann fecit et excud. Noribgae

ISPIDA major, Africana. Le GRAND MARTIN-PÊCHEVR de Gambia.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis. 15

Tab. XVI.

Der carolinische Nachtrab oder Geismelcker.

M. Catesby ad viv. del.

J. M. Seligmann fecit et excud. Noribergæ

CAPRIMVLGVS.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

16.

TÊTE-CHEVRE de la Caroline.

Tab. XVII.

Der schwarze Eisvogel.

G. Eduard ad viv. del. — J. M. Seligmann fecit et excud. Norib. æ.

ISPIDA, ex albo et nigro varius, Persica. — Le MARTIN-PESCHEVR blanc et noir.

17.

Der Gückgück aüs Carolina.

M. Catesby ad viv. del.

I.M. Seligmann fecit et excud. Noribg.

CVCVLVS Caroliniensis.

COVCV de la Caroline.

Tab. XIX.

Der Eisvogel mit dem Schwalbenschwanz.

G. Eduard ad viv. del.

J. M. S. fec. et exc.

ISPIDA, Surinamensis, binis plumis in cauda longissimis. Le MARTIN-PESCHEUR à queüe-d'Hirondelle.

19.

Der Paradiespapagey aus Cuba.

Tab. XX.

M. Catesby ad viv del.

I.M. Seeligmann fecit et excud. Noribg.

PSITTACUS Paradisi ex Cuba.

PERROQUET du Paradis de Cuba.

Tab. XXI.

Die kleinen indianischen Eisvögel.

G. Eduard ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

ISPIDAE, minores, Indicae.

Les petits MARTIN-PESCHEVRS des Indes.

21.

I.M. Seligmann fecit et excud. Norimbergae.

Tab. XXIII.

Der arabische Trapp.

G. Eduards ad viv. del. *I. M. Seligmann fec. et excud. Norib.*

OTIS Arabica. *Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis.* L'OVTARDE d'ARABIE.

Der Papagey aus Carolina.

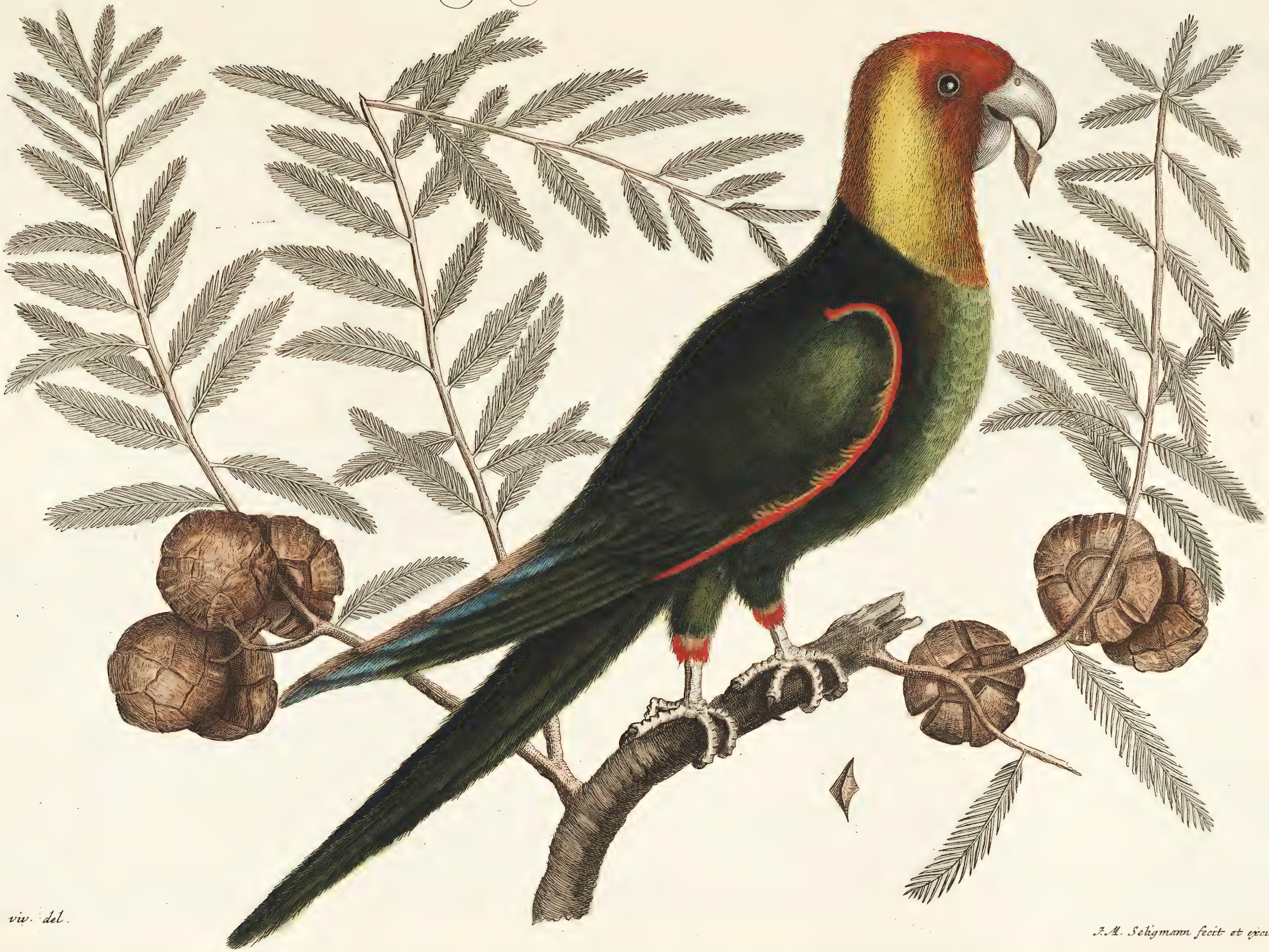

M. Catesby ad viv. del.

J. M. Seligmann fecit et excud. Noribg.

PSITTACVS Caroliniensis.

PERROQVET de la Caroline.

Die pürpürfarbe Dohle.

M. Catesby ad viv. del.

I. M. Seligmann fecit et excud. Noribg.

MONEDVLA purpurea.

CHOVCAS couleur de pourpre.

Tab. XXV.

Der brasilische Fasan.

G. Eduards ad viv. del. Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis. I.M. Seligmann fec. et excud. Noribgæ.

PHASIANVS Brasiliensis. Le GVAN, ou QVAN, ainsi nommé dans les Indes Occidentales.

25.

Tab. XXVI.

Der schwarze Staar mit den rothen Flügeln.

M. Catesby ad viv. del.

I. M. Seligmann fec. et excud. Noribgæ.

STURNUS niger alis ſuperne rubentibus

ETOURNEAU à aile rouge.

Tab. XXVII.

Die grün geflügelte Taube.

Georg Eduards ad viv. del.

I. M. Seligmann fec. et excud. Norib.

COLVMBA, Indica, alis viridibus.

Le PIGEON à l' aile-verte.

Der carolinische Ortolan oder Reisvogel.

M. Catesby ad viv. del.

HORTVLANVS Carolinienſis.

28.

ORTOLAN de la Caroline, ou Oiſeau à Ris.

I. M. Seligmañ fc. et exc.

Tab. XXIX.

Die langgeschwänzte Taube.

G. Eduard ad viv. del.

I.M. Seligmann fecit et excud. Norib.

COLVMBA, macroura.

Le PIGEON à longue-queuë.

Tab. XXX.

Der blaue Häher.

M. Catesby ad viv. del. **PICA Glandaria caerulea cristata.** 30. **GEAI bleu.** I.M. Seligmann fec. et excud.

Tab. XXXI.

Die Qüergestreifte Taübe.

G. Eduard ad viv. del. I.M. Seligmann fec. et excud.

COLVMBA, fuſca, undulis obſcurioribus tranſverſis notata. Le PIGEON barré.

31.

Der gröſte Specht mit dem weiſſen Schnabel. Tab. XXXII.

PICVS maximus roſtro albo. PIC de la premiere grandeur au bec blanc.

M. Cateſby ad viv. del. *Cum Priv. Sac. Cæs. Majeſtatis.* 32. *I.M. Seligmann ſculp. et excud. Norib.*

Der Minor oder Mino.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

STVRNVS, Indicus, Bontii. STVRNVS, Indicus, minor. Le MINO, ou MINOR. Le petit MINO

G. Eduard ad viv. del. 33. I.M. Seligmann sculp. et excud. Norimb.

Der grosse Specht mit dem rothen Kopf.

Tab. XXXIV.

M. Catesby ad viv. del.

PICVS niger maximus capite rubro.

34.

I. M. Seligmann fecit et excud.

Grand Piverd à tête rouge.

Tab. XXXV.

Die blaue Amsel, der einsame Sperling genant.

G. Eduard ad viv. del.

I. M. Seligmann fecit et excud. Norib.

MERVLA, cærulea, Passer solitarius dictus.

35.

Le Moineau solitaire.

Der Specht mit vergüldeten Flügeln.

M. Catesby ad viv. del.

PICUS varius major, alis aureis.

36.

J. M. Seligmann fecit et excud.

Grand PIVERD aux ailes d'or.

Tab. XXXVII.

Der chinesische schwarze Staar.

G. Eduards ad viv. del. 37. I. M. Seligmann fecit et excud.

STURNUS, sinensis, niger. le MERLE, ou L'ETOURNEAU de la Chine.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

Tab. XXXVIII.

Der Specht mit dem rothen Leib.

Der haarige Specht.

M. Catesby ad viv. del.

I.M. Seligmann ſculp. et excud.

PICVS ventre rubro. PIVERD a ventre rouge.

38.

PICVS medius quaſi villoſus. PIVERD velu.

Tab. XXXIX. Die rosenrothe oder fleischfarbe Amsel des Altrovandi.

G. Eduards ad viv. del. *Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis.* *I. M. Seligmann fecit et excudit.*

MERULA rosea, Aldrovandi.

39.

Le MERLE Rosette.

Der Specht mit dem rothen Kopf.

M. Catesby ad viv. del.

I.M. Seligmann fecit et excud.

PICUS capite toto rubro.

Cum Priwil. Sac. Cæs. Majestatis.

PIVERD à tête rouge.

Tab. XLI. Das blaüe Baümläufferlein. Die schwarze Meise mit dem goldfarben Kopf.

G. Eduards ad viv. del.

I. M. Seligmann sculps. et excud.

CERTHIA, Surinamensis, cærulea.
PARVS niger, capite fulvo.

Le GRIMPEREAV bleu.
La MESANGE NOIRE, à la Tête dorée.

Tab. XLII. Der Specht mit dem gelben Leib. Der kleine scheckige Specht.

PICVS varius minor ventre luteo.
PIVERD au ventre jaune.

I. M. Seligman fecit et excud.

PICVS varius minimus.
Petit PIVERD tacheté.

Tab. XLIII.

Der Blaûvogel mit dem rothen Baûch.

G. Eduards ad viv. del.

MVSCICAPA, cærulea, ventre rubro.

43.

L' OISEAV BLEV au ventre rouge.

I. M. Seligmann sculps. et excud.

Der Baumhäcker mit dem schwarzen Kopf. Der Baumhäcker mit dem braunen Kopf. Tab. XLIV.

SITTA capite nigro. PIVERD petit à la tête noire. 44 SITTA capite fusco. PIVERD petit à la tête brune.

Der rothköpfige Grünfinck.

G. Eduard ad viv. del.

I. M. Seligmann fecit et excud.

FRINGILLAGO viridis, capite rubro.

Le VERDIER à la tête rouge.

Tab. XLVI.

Die Strichtaube.

Quercus Esculi divisura, foliis amplioribus aculeatis. Pluk. Phytog. Tab. LIV.

M. Catesby ad viv. del. *Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.* *I. M. Seligmann fec. et exud.*

PALUMBUS migratorius. 46. PIGEON de passage.

Das blaue Rothkehlein.

G. Eduards ad viv. del. I.M. Seligmann fec. et excud.

RVBECVLA, dorso cæruleo. Cum Priv. Sac Cæs. Majestatis. Le ROVGE-GORGE bleu.

Die carolinische Türteltaube. Tab. XLVIII.

TVRTVR Carolinensis. Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis. TOVRTERELLE de la Caroline.

48.

Tab. XLIX.

Der grüne Fliegenschnapper mit dem schwarzen Kopf. Der blaûköpfiche grüne Fliegenschnapper.

MVSCICAPA viridis, capite nigro.
Le MESANGE verte, tête noire.

MVSCICAPA viridis, capite cæruleo.
Le MOVCHET-VERD á la tête-bleuë.

Die Taûbe mit der weiſsen Krone.

M. Cateſby ad viv. del.

COLVMBA capite albo. Cum Privil. Sac. Cæſ. Majeſtatis. 50. I. M. Seligmann fec. et excud. PIGEON à la couronne blanche.

VERZAMELING
VAN UITHEEMSCHE EN ZELDZAAME
VOGELEN.

TWEEDE DEEL.

PLAAT LI.

Het kleine bruin en witte Boomkruipertje (51).

IK heb deezen Vogel een Boomkruipertje genoemd, dewyl alle zyne deelen met die van het Europisch Boomkruipertje overeenkomstig zyn, en, offchoon hy niet half zo groot is, noch ook de schoone Vlakken en Tekening van onze Boomkruipertjes heeft, zo komt hy doch in 't algemeen wat de Kleur, als ook wat de Gestalte van 't Lighaam en den Bek belangt, daar mede overeen. Hy is hier in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld. Zyn Bek is byna drie Kwartier Duims lang, en aan 't Grondstuk van middelmaatige dikte, nederwaards gekromd, uitloopende in eene spitse donker bruine Punt. Het bovenste van den Kop, den Hals, de Nek, Rug en Wieken, is bruin, en trekt wat naar Koperkleur; doch de geheele onderkant des Lighaams is wit, van den Bek tot aan de Staart. Van de hoeken des Beks tot aan de Oogen loopt een donkerbruine Streep: van de zyden der bovenste helft loopen, over de Oogen heen, witte Streepen. Aan ieder Zyde zyn de Dekvederen der Wieken inwaards wit. De grootste Slagpennen zyn meer donkerbruin dan het overige gedeelte des Lighaams, en aan haare Punten worden zy wat bleeker. De Staart is donkerbruin of zwart, en haare buitenste Vederen, wederzyds, hebben witte Punten. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn bruin. Van KLEIN wordt deeze de Bruine Boomkruiper met het witte Onderlyf geheten.

Deezen Vogel, die in Spiritus geconserveerd was, heeft my de Heer Dokter KAREL MORTIMER geleend. Hy hadt denzelven uit Holland medegebragt, daar men hem berigtte, dat hy uit Oostindie kwam. Om hem af te beelden, heb ik hem uit de Spiritus genomen. Het Glas, waar in hy zig bevondt, hadt een Neerduitsch Opschrift, van *Honigdief* of *Honigzuiger*. Ik geloof dat dit Vogeltje tot nog toe van niemand is afgebeeld of beschreeven.

De bonte Chineesche Paauw-Oog Kapel (*).

Ik geef my geenszins uit, voor iemand, die eenige ervarenheid heeft in de beschryving der Insekten: zelfs heb ik my nooit daar mede bemoeid, zo dat my de Woor-

(51) Certhia fusca minor. EDW. *Av.* T. 26. Certhia Indica. BRISS. *Av.* III. p. 621. Certhia grisea, subtus alba, Superciliis candidis, Rectricibus fuscis, extimis apice albis. Certhia pusilla. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 65. Sp. 3. *Nat. Hist.* IV. STUK, bladz. 427.

(*) Papilio Nymphalis Alis dentatis fuscis, omnibus supra Ocellis utrinque duobus, primoribus subtus unico. Papilio Orithya. LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 203. Sp. 94. *Syst. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 137. *Nat. Hist.* XI. STUK, bladz. 286.

Woorden, door welken derzelver Deelen van elkander verſchillen, t'eenemaal onbekend zyn. Offchoon zy, evenwel, tot myn oogmerk eigentlyk niet behooren, zo heb ik 'er doch tot verſiering en opvulling van eenige ledige plaatſen, op zulke Plaaten, daar de Vogelen klein zyn, mede gebruik van willen maaken. Al waren dan myne beſchryvingen duiſter, kan doch de naauwkeurige Afbeelding deezer Inſekten tot derzelver verklaaring dienen.

De Kop en het Lyf deezer Kapel zyn van boven zwart. De bovenſte Wieken zyn ook ten grootſten deele zwart, en hebben, digt aan het Lyf, twee roode, vervolgens een breede, en dan een ſmalle bruine Vlak. Naar het end toe ſtaan twee blaauwe Oogen, die een ronden Rand hebben, en aan ieder end is een Paternoſteragtige lichtbruine Streep. Onder het groote Oog is, naar de onderſte Wieken toe, een blaauwe Vlak. De onderſte Wieken zyn in 't midden blaauw en aan haar Gewricht zwart, doch haar Rand is met zwarte en helder bruine Streepen gezoomd. In ieder Wiek zyn twee zeer groote Oogen, die in 't midden blaauw zyn, en daar om heen rood, met eenen zwarten Kring. Aan de onderſte zyde is de Kop van deeze Kapel roodagtig en het Lyf lichtbruin: de bovenſte Wiek overdwars zwart en Oranjekleur geſtreept, hebbende een zeer groot zwart Oog, met eenen Oranjekleurigen Rand: de onderſte Wiek is donker Purperkleur, met zwarte Vlakken en dwars-Streepen.

P L A A T LII.

Het kleine geſprenkelde Tortelduifje (52).

Deeze Vogel woog anderhalf Once en was byna zo groot als een Leeurik. Hy heeft den Bek geel, uitgenomen het End, alwaar die zwart wordt. De Ring in 't Oog is rood. De Borſt en het geheele voorſte deel des Lighaams ſpeelen in 't purper, met donkere Vlakken van die zelfde Kleur. De groote Slagpennen en de Staart zyn donker purperagtig: de Pooten en Voeten vuilgeel. Om kort te gaan, dit geheele Duifje heeft zo byzondere onder elkander gemengelde Kleuren, dat het moeielyk valt die met woorden te beſchryven. Ook heb ik opgemerkt, dat zig eenige door de Kleur van de anderen onderſcheiden, en daar kan het ook wel van daan komen, dat NIEREMBERG, MARCGRAAF en anderen, die dezelven beſchryven, in hunne beſchryvingen niet overeenkomſtig zyn.

Deeze Tortelduifjes vliegen ſchoolswyze met elkander, en hunne Vlugt gaat, van de eene Plaats naar de andere, niet ver heen. Als zy ruſten willen ſtryken zy gemeenlyk op den Grond neer. Zy komen oirſprongelyk in alle Landen van Amerika voor, die tuſſchen de Keerkringen gelegen zyn. Menigmaal gaan zy zo ver Noordwaards, dat zy tot in Karolina komen, alwaar van hun inzonderheid de laage, aan Zee leggende, Landſtreeken bezogt worden, daar de nevensgeplaatſte Boom groeit, wiens Beſſen zy eeten, en hier van krygt hun Vleeſch eene Kruidige ſmaak.

De Tandpyn-Boom (*).

Deeze Boom wordt zelden meer dan een Voet dik, en niet boven de zeſtien Voeten hoog. De Schors is wit en zeer ruuw. De Stam en de groote Takken zyn, op eene byzondere wyze, met Pieramiedagtige uitſteekzels digt bezet, die van den Boom

(52) Turtur minimus guttatus. CATESB. *Car.* I. T. 26. Turtur parvus Americanus. BRISS. *Av.* I. p. 113. T. 9. f. 1. Columba Sylveſtris minima Braſilienſis. RAJ. *Av.* 62. N. 6 Columba Paſſerina. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 34. Moſchduif. *Nat. Hiſt.* V. STUK. bladz. 458.

(*) Zanthoxylum ſpinoſum, Lentiſci longioribus foliis, Evonymi fructu capſulari ex Inſula Jamaicenſi, D. BANISTER *Phytogr.* Zanthoxylum foliis pinnatis. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1455.

Boom uitwaards gaan, en in een ſcherpe Doornagtige Punt eindigen. Deeze Uitſteekzels zyn met de Schors van eenerley zelfſtandigheid; doch van verſchillende grootte, en de grootſten als eenen Walnoot. De kleinſte Takken zyn alleen maar begroeid met Doornen. De Bladen ſtaan twee aan twee, tegen elkander over, aan Takjes van zes Duimen lang en hebben Steelen van een half Duim. Zy zyn wat ongelyk, en hebben de eene zyde breeder dan de andere, om dat de grootſte Ader niet midden door het Blad loopt. Uit de enden van de Twyg groeijen lange Steelen, die kleine vyfbladerige witte Bloemen, met roodagtige Draaden draagen. Op ieder Bloem volgen vier glanzig zwarte Zaadkorrels, welke in een rond groen Doosje ſteeken. De Bladen hebben een geur gelyk Oranje-Bladen, en zyn, even als de Zaaden en de Schors, Kruidig, heet en ſamentrekkende. Het Volk, dat aan de Kusten van Virginie en Karolina woont, bedient 'er zig tegen de Tandpyn van, en daarvan heeft de Boom zynen naam gekreegen.

PLAAT LIII.

De Groote Strand-Zwaluw (53).

Deeze Vogel gelykt, in Geſtalte, veel naar de gemeene Zwarte Zwaluw, doch is, naar myn gedagte, wel tweemaal zo groot. Zyn Kop is wat glad en taamelyk breed; de Bek klein en wyd geſpleeten, alzo die tot onder de Oogen reikt. De Hals is kort; de Wieken zyn zeer lang, doch de Staart heeft eene middelmaatige langte. Deeze Plaat toont den Vogel in zyne Natuurlyke grootte, of mooglyk een weinig kleiner: want hy was gedroogd, doch zodanig, dat men het Lighaam in de Huid gelaten hadt. De Bek is zwart en aan de Punt wat krom. Het bovenſte deel van den Kop, den Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn vuil bruin; maar de Rug en Stuit wat bleeker. De uiterſte Slagpennen zyn donkerer bruin dan de andere deelen, gelyk men dit aan de meeſte Vogelen waarneemt. De binnenſte zyde der Slagpennen en de onderſte van de Staart, zyn bleeker bruin en vallen in 't Aſchgraauwe. Van den Bek af is de Hals naar onderen toe wit, doch aan zyn onderſte deel heeft hy eene bruine zwart gevlakte Streep, die eenen Halsband voorſtelt. De Borſt is, zo wel als de Buik, wit: de Schenkels, het Onderlyf en de Dekvederen onder de Staart, zyn helder bruin of veeleer vuil wit. Aan de zyden van de Borſt en het Lyf vertoonen zig bruine ingemengde Vlakken, doordien de Rand van eenige Vederen bruin is. De Pooten zyn kort, en met fyne Wollige Vedertjes, van eene lichte Kleur, bedekt: de Vingers, van welken 'er vier in getal zyn, ſchynen allen voorwaards te ſtaan, en zyn, zo wel als de Klaauwen, zwart.

Deeze Vogel is de kleine Zand- of Oever-Zwaluwe zo gelyk, dat, wanneer men de eene beſchryft, ook de andere beſchreeven is: doch met deeze uitzondering, dat de tegenwoordige, zo niet volkomen, ten minſte byna zo groot is als een Merel, en de andere niet veel grooter dan een Winterkoninkje. Klein geeft 'er den naam van Groote Gibralter-Zwaluw aan. Ik heb hem van den Heer Catesby bekomen, die my verſcheide nieuwe en zeldzaame Vogelen, gunſtig, tot aftekenen bezorgd heeft. Hy was door een Broeder van deezen Heer, die zig een tyd lang te Gibralter opgehouden heeft, op het Gebergte aldaar geſchooten. Terwyl Gibralter zo digt by Afrika legt, zo is het geloofbaar, dat de Trekvogels by ſchoolen, op zekere tyden des Jaars, uit Europa naar Barbarie en van daar wederom naar Europa trekken. Het zou

(53) Hirundo Riparia maxima. Edw. *Av.* I. T. 27. II. p. 504. Hirundo Melba. Linn. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 117. Sp. 11. *Nat. Hiſt.* V. Stuk, bladz. 613. Klein *Av.* 83. Hirundo major Hiſpanica. Briss. *Av.*

zou de moeite waardig zyn, dat onze Landsluiden, die aldaar hun verblyf hebben, in 't byzonder agt gaven, of dergelyke Togt der Vogelen aldaar te bespeuren, welk slag van Vogelen het ware, en op welk een tyd des Jaars zy Zuidwaards, en wanneer wederom Noordwaards trekken: want daar door zouden wy van het trekken der Vogelen, waar van wy tot heden toe zeer weinig weeten, beter onderrigting krygen. Het is niet wel te gelooven, dat de Landvogelen de wyde Zee overtrekken zouden, daar zy een zo korten weg kunnen vinden (*).

PLAAT LIV.

De graauwe lang gestaarte Lyster (54).

Deeze Vogel is byna zo groot, of een weinig kleiner, dan een Merel, maar wat tengerer. Hy heeft den Bek zwart, den Ring in 't Oog bruinagtig geel; de Rug en Staart donkerbruin; de Borst en 't Lyf lichtgraauw. De Wieken zyn bruin, uitgenomen, dat het bovenste gedeelte der Slagpennen, aan derzelver uiterften Baard, wit is: ook zyn eenige kleine Vedertjes, digt aan des Vogels Schouderen, wit gestreept. Het Mannetje en Wyfje zyn elkander zo gelyk, dat men die, aan de Kleur der Vederen, niet wel kan onderscheiden.

HERNANDEZ noemt hem, met regt, den Koning onder alle zingende Vogelen. Van de Indiaanen wordt hy, by uitmuntendheid, *Cencontlatolly* of vierhonderd songen, getyteld, en wy hebben hem wel geen zo pragtigen, doch niettemin gevoeglyken naam gegeven, als wy hem den *Spotvogel* noemen; doordien hy het Geluid aller Vogelen, van de Honigzuigertjes of Kolibrieten af, tot aan den Arend toe, wonderbaarlyk weet naar te bootzen. Hy zingt van Maart tot in Augustus met veelvoudige verandering van zyne Stem, zonder ophouden, by dag en by nagt: doch, om zyn Gezang regt volkomen te maaken, ontleent hy iets van het geheele Koor, en herhaalt het Gezang van ieder Vogel met een zo schoonen Klank, dat zulks zo wel met genoegen als met verwondering aan te hooren is. Men kan bovendien van hun zeggen, dat zy niet alleen zingen maar te gelyk dansen: doordien zy zig van de plaats, waar zy zig bevinden, allengs, met uitgespreide Wieken, in de hoogte opheffen, en wederom op de zelfde plaats, met den Kop onder zig gekeerd, nedervallen, draaijende vervolgens, met geduurig uitgebreide Wieken, rond, en by hun Gezang allerley bespottelyke beweegingen maakende. Voorts zyn het huislyke en gezellige Vogelen, die zig boven op de Schoorsteenen en Boomen, ook op bewoonde Plaatsen, gewoon zyn neer te zetten, alwaar zy de Inwooners, het grootste deel van den Zomer door, met hun lieflyk Gezang verlustigen. Zy voeden zig met de Vrugten van de Haagdoorn, met Besiën en Insekten. 's Winters, als zy niet veel Voedzel vinden, vreeten zy ook de Kornoeljie-Kersen.

Virgi-

(*) *Byvoegzel van den Franschen Overzetter.* Ik kan middelerwyl verzekeren, dat ik in den Jaare 1707, by myn verblyf in Spanje, in 't Koningryk Valentia, aan den Oever der Zee, niet ver van Castello della Plana, in Oktober, groote schaaren van Vogelen gezien heb, die regtstreeks uit Afrika kwamen. Eenigen daar van doodende bevondt men dat het Lysters waren, doch zo mager en droog zynde, dat 'er niets goeds aan was. De Landlieden verzekerden my, dat die Vogelen altoos, omtrent dien tyd des Jaars, schoolswys by hun aankwamen, doch grootendeels nog verder trokken. In Switzerland worden zy van de Jeneverbessen vet en zyn den geheelen Winter door een smaakelyk eeten.

(54) Turdus minor cæruleo-albus immaculatus. CATESB. *Car.* I. T. 27. SLOAN. JAM. II. p. 306. T. 256. f. 3. Turdus Americanus minor Sonans. RAJ. *Av.* 64. N. 5. Turdus mimus major. Le Mocqueur. BRISS. *Av.* II. p. 266. Turdus polyglottus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 10. Spotvogel. *Nat. Hist.* V. STUK. bladz. 488.

Virginische Kornoelje-Boom, *Mannetje* (*).

Dit is een kleine Boom: want zyn Stam wordt zelden meer dan agt of negen Duimen dik. De Bladen gelyken naar die van onze gewoone Kornoelje-Boomen, doch zyn schooner en grooter, staande ook tegenover elkander aan Steelen, die een Duim lang zyn, en daar tusschen komen veele Bloemen, op de volgende wyze, voort. In 't voorste van Maart beginnen de Bloemen te voorschyn te komen, en, hoewel zy op staande voet haare volle Gestalte hebben, en wyd open zyn, breiden zy zig doch niet zo breed als een Engelsche halve Schelling (*Sixpence*) uit, maar bereiken in de tyd van zes Weeken allengs haar volkomen grootte, als wanneer zy de breedte van eens Menschen Hand hebben. Ieder Bloem bestaat uit vier groenagtig witte Blaadjes, hebbende ieder aan 't end een diepe Insnyding. Uit het onderste der Bloem komt een boschje van geele Draadjes voort, waar van ieder aan 't boven-end in vier kleine Blaadjes splyt. Het Hout is wit, vast en zo hard als Palmboomen-Hout. Op de Bloemen volgen trossen van Bessen, die van twee tot zes digt by elkander aan Steeltjes groeijen, welke een Duim lang zyn. Deeze Bessen zyn rood, Eyvormig en zo groot als groote Poeijerdoosjes, bevattende een harden Steen. De Bloemen zyn in den Zomer, zo wel als de Bessen in den Winter, een groot Sieraad der Bosschen; doordien de laatsten gemeenlyk, tot het Voorjaar toe, aan de Boomen hangen blyven: want, dewyl zy zeer bitter zyn, worden zy van de Vogelen niet gezogt, dan wanneer het dezelven aan ander Voedzel mankeert. Ik heb deeze en andere Lysters daar van zien eeten. In Virginie heb ik een van deeze Boomen, met Rooskleurige Bloemen, gevonden: by geluk sloeg hem de Wind om, en toen schooten verscheide Takken daar van, die ik in een Tuin geplant had, Wortelen. In de Tuin van den Heer FAIRCHILD staat die met witte Bloemen.

PLAAT LV.

Het blaauwkeelige Roodstaartje (55).

Deeze Vogel is wat grooter dan het gemeene Roodstaartje, en zo groot als hy hier voorgesteld is; doch in Gestalte zweemt hy naar andere Vogelen van deezen aart. Ik heb een Afbeelding daar van uit Holland of Duitschland gezien, met den bynaam van Blaauwkeeltje, en, aangezien hy overeenkomt met het Roodstaartje, zo heb ik 'er den gedagten Naam aan gegeven. De Bek is regt, middelmaatig lang en dun, zwart van Kleur. Het bovenste van den Kop, Hals, Rug en Wieken, is donker bruin; doch aan den Rand zyn de Veders zo donker niet. Boven de Oogen loopt een bleeke Oranje-geele Streek, en van de hoeken des Beks een andere, wat hooger gekleurd, onder de Oogen heen, waar tegen aan eene schoon Hemelschblaauwe Streep legt. De Keel is, van den Bek naar onderen toe, wit, doch laager aan de Borst heeft de Vogel eene halfmaanswyze blaauwe Vlak, wier Punten opwaards gekeerd zyn. Daar de Borst begint heeft zy een Oranjekleurig deel, dat in 't midden smaller dan aan de zyden is. Het overige der Borst, het Lighaam, de Schenkels en Dekvederen onder de Staart, zyn wit. De twee middelste Veders van de Staart zyn donker; de overigen, aan de Zyden, Oranjekleur: doch haar End is,

(*) Cornus Mas Virginiana, Flosculis in Corymbo digestis, Perianthio tetrapetalo albo radiatim cinctis. PLUK. *Almag.* 120. T. 26. f. 3. Cornus florida. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 171.

(55) Ruticilla Gutture cœruleo. EDW. *Av.* T. 28. Phœnicurus Pectore cœruleo. FRISCH. *Av.* III. T. 19. f. 3, 4. Cyanecula. BRISS. *Av.* III. p. 413. Motacilla Suecica. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 37. Blaauwborstje. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 582.

is, ter breedte van een half Duim, zwart. De Dekveders zyn, boven aan de Staart, onzuiver Oranjekleur: de Pooten, Voeten en Klaauwen, bruin. Ik heb deezen Vogel van den Heer CATESBY bekomen, wien hy van Gibraltar toegezonden was.

PLAAT LVI.

De roode Lyster (56).

Deeze is een weinig grooter en dikker dan de graauwe lang gestaarte Lyster; van Plaat LIV. Zyn Bek is wat lang en krom: de Oogen zyn geel. Het geheele bovenste gedeelte des Lighaams is bruinrood of Voskleurig, uitgenomen de inwaardse Baarden der Slagpennen, die donkerbruin zyn, en de Dekveders der Wieken, die aan 't End eene vuil witte Kleur hebben. De Staart is zeer lang, en komt in Kleur met de Rug en Wieken overeen. De Hals, Borst en het geheele onderste deel des Lighaams, zyn vuil wit en donkerbruin gevlakt: de Pooten en Voeten zyn bruinachtig. In Virginie noemt men hem de Fransche Spotvogel. Hy heeft een verwisselende Zang, die nogthans 't Gezang niet evenaart van den graauwen lang gestaarten Lyster.

De zwarte Druifkersen Boom (*).

Deeze Boom heeft, ten aanzien van zyne Gestalte, veel overeenkomst met onze gewoone Kriekeboomen. Hy groeit in de digte Bosschen van Kanada menigvuldig, en wordt zelden dikker dan eens Menschen Been; doch, zo men hem in een vryen Grond verplant, dan wordt hy zo zwaar, dat eenigen de dikte van twee Voeten over 't kruis hebben. In Maart draagt hy nederwaards hangende trossen van witte Bloemen, op welken kleine groenagtig zwarte Kersen volgen, die als de Aalbessen aan Risten zitten, welke vyf Duim lang zyn. Aan eenigen van deeze Boomen zyn dezelven zoet en aangenaam; aan anderen bitter. De Brandewyn, uit derzelver Sap bereid, wordt voor den besten gehouden, en de Stam is beter dan die van anderen, om Kersen daar op te Enten. Zy worden van de Vogelen, doch van de Lysters inzonderheid, zeer bemind.

PLAAT LVII.

Het graauwe Roodstaartje met een zwarte Keel (57).

De Afbeelding stelt dit Vogeltje in Natuurlyke grootte voor, het welk, zo ten aanzien van dezelve als van de Gestalte, overeenkomt met het gewoone Roodstaartje. De Bek is dun, van middelmaatige langte en donkerbruine Kleur. Een klein gedeelte van den Kop is van vooren, boven den Bek, benevens deszelfs Zyden en de Keel, zwart. Agter het zwarte vertoont zig, voor aan den Kop, een smalle witte ruimte, welke zig wederzyds, terugwaards, over de Oogen heen uitstrekt. Het bovenste van den Kop, de Nek, Rug, en Dekveders der Wieken, zyn blaauwagtig graauw of Aschkleurig. De Slagpennen trekken wat meer naar 't bruine. De uitwendige

(56) Turdus rufus. CATESB. *Car.* I. T. 28. Turdus Carolinensis. BRISS. *Av.* II. p. 223. Turdus rufus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 9. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 487.

(*) Cerasi similis Arbuscula Mariana, Padi folio, Flore albo, Fructu parvo, racemoso. PLUK. *Mantiss.* 43. Tab. 339.

(57) Ruticilla Dorso cinereo. EDW. *Av.* I. T. 29. An Rubecula Gula nigra. FRISCH. *Av.* T. 19. BRISS. *Av.* III. p. 403. Motacilla Phœnicurus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 34. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 580.

wendige Baarden der middelste Slagpennen zyn wit, uitgenomen het End derzelven, en, wanneer de Veders gesloten op elkander leggen, dan ontstaat daar uit op de Wiek een witte Vlak. De Stuit en Dekveders van de Staart zyn, zo wel boven als onder, schoon Oranje-kleur. De twee middelste Vederen van de Staart zyn bruin, en de naast daar aan staande Oranje-kleur, met kleine bruine Punten. Aan ieder Zyde zyn de buitenste Veders geheel Oranje-kleur. Het Onderlyf is, zo wel als de Schenkels, witachtig van Kleur, en de Pooten zyn, zo wel als de Voeten en Klaauwen, donker of bruinagtig. Dit Vogeltje heb ik ook van den Heer CATESBY gekreegen, die het van Gibraltar hadt bekomen, en het was, zo ik geloof, nog niet afgebeeld of beschreeven.

PLAAT LVIII.

De Karolinische Trek-Lyster (58).

Deeze Vogel weegt vyf en een half Loot, en is byna zo groot als de Europische, naar welke zy veel gelykt. Het gedeelte van den Bek, dat naast aan den Kop komt, is zwart: boven en onder de Oogen heeft hy een witte Streep. Het bovenste deel van den Kop is zwart en bruin gevlakt: de Wieken en Rug zyn bruin. De Staart is donkerbruin; de Hals zwart en wit; de Borst en 't Lyf rood; de Pooten en Voeten bruinachtig. In den Winter komen zy Schoolswys uit het Noorden in Virginie en Karolina aan, en trekken, even als de onzen in Engeland, 's Voorjaars weder weg. Zy zingen en hebben een doordringend Geluid, als onze groote Lyster, 't welk my door het volgende toeval bekend geworden is. Ik had eenige Alaternus-Boompjes, vol Bessen, zynde de eersten, die in Virginie geplant waren, en zulk een Lyster hadt zo veel smaak in die Bessen, dat hy den geheelen Zomer door daar bleef en op dezelven aasde. In Maryland zouden zy het geheele Jaar hun verblyf houden en ook daar broeden.

De Virginische Slangenwortel (*).

Deeze Plant schiet uit den Grond één, twee en menigmaal drie buigzaame Steelen, aan welken altoos om de twee Leden één zig krom en Slangswyze gedraaid vertoont. De Bladen groeijen beurtlings, en zyn drie Duimen lang: zy komen in gedaante met die van de Steekende Winde (*Smilax aspera*) overeen. De Bloemen komen, digt aan den Grond, op Steelen voort, die de langte van een Duim hebben: zy zyn van een byzondere figuur, doch gelyken eenigermaate naar de Bloemen der *Aristolochia*. Op de Bloemen volgt een rond gestreept Zaadhuisje, waar in verscheide kleine Zaadjes vervat zyn, die in Mey ryp worden. Van deezen onvergelykelyken Wortel kost het Pond, wanneer dezelve droog is, in dat Land niet meer dan zes Stuivers; zynde een zeer geringe Prys. Niettemin besteeden de Zwarten, van welken hy alleen wordt gegraven, den weinigen tyd, die hun van hunne Heeren vry gelaten wordt, tot het opzoeken van denzelven; zo dat 'er maar weinige jonge Planten van zyn te vinden. Wanneer men dit Gewas in een Tuin verplantte, groeide het in twee Jaaren zo sterk aan, dat men de Steel daar van niet omspannen kon. Zy bemint de digte Bosschen, en komt gemeenlyk aan de Wortels van groote Boomen voor.

PLAAT

(58) Turdus pilaris migratorius. CATESB. *Car.* I. T. 29. Turdus Canadensis. BRISS. *Av.* II. p. 225. Turdus migratorius. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 6.

(*) Aristolochia pistolochia seu Serpentaria Virginiana Caule nodoso. PLUK. *Almag.* p. 50. Tab. 148. Aristolochia Polyrhizos Virginiana, Fructu parvo pentangulari. MORIS. *Hist.* III. p. 510. Aristolochia Serpentaria. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1363.

PLAAT LIX.

De zwarte Grasmosch met bonte Wieken (59).

Dit is de Vygen-eeter *Beccafigo* of *Ficedula tertia* van ALDROVANDUS. Het *Mannetje*, dat de bovenſte Afbeelding is op deeze Plaat, heeft die Geſtalte en Grootte. De Bek is dun, regt en zwart: de Oogen zyn Hazelnooten kleur: aan 't Voorhoofd ſtaat, wat boven den Bek, een witte Vlak. De top en zyden van den Kop zyn, benevens het bovenſte deel van den Hals en de Rug, zwart van Kleur: de Stuit en Dekvederen van de Staart, zwart en wit geſchakeerd: de Dekveders der Wieken zyn bruin, zo wel als de buitenſte Slagpennen. De geheele onderkant van den Vogel is wit. De Baarden der Slagpennen, die digtſt aan het Lyf ſtaan, zyn aan den buitenkant wit, doch aan den binnenkant zwart. De Punten der Dekvederen, die regt boven de Slagpennen ſtaan, zyn wit, en deeze maaken, met het witte der Slagpennen te ſamen, een groote witte Vlak. De rand der buitenſte Slagpennen is ligter bruin, dan de overige deelen van de Vederen: het middelſte van de Staart is donker; doch de buitenſte Veders van ieder zyde hebben uitwaards witte Baarden: zynde de digtſt daar aan geplaatſte Vederen maar alleen naar boven toe wit. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart.

De Vogel, in de onderſte Afbeelding voorkomende, heeft den Bek, de Oogen, Pooten en Voeten, benevens den geheelen onderkant, eveneens geſteld als aan den voorigen. Het bovenſte van den Kop en Hals, de Rug, Stuit en kleine Dekveders der Wieken, zyn verſchooten groenagtig bruin. De groote Slagpennen zyn bruin; de kleinen, of die naaſt aan de Rug ſtaan, zyn van buiten geelagtig wit, van binnen donker. De eerſte ry der Dekvederen boven de Staart is zwart met witte Punten, maakende, met het witte der Slagpennen ſamengevoegd, op de Wiek eene witte Vlak. De zydelyke deelen, onder de Wieken, en de binnenſte Dekveders derzelven, zyn aan beide Vogelen wit. De middelſte Veders van de Staart zyn donker, en de buitenſte hebben eenen witten Rand.

Ik houd deezen Vogel voor het Wyfje van den boven beſchreevenen, offchoon WILLOUGHBY, in zyne beſchryving, van de Balletjes gewag maakt: want dit kan daar van daan komen, dat de Mannetjes en Wyfjes van eenige Vogelen, wanneer zy nog de eerſte Veders hebben, byna geheel niet van elkander verſchillende zyn; doch, als zy ruijen, dan vertoont zig een groot onderſcheid, gelyk aan de tegenwoordigen, daar de Kop en Rug aan den eenen zwart is, aan den anderen bruinagtig groen of Olyfkleur: anders komen zy taamelyk wel overeen.

Offchoon deeze zeldzaame Vogels reeds beſchreeven zyn, heb ik doch van dezelven geene Afbeelding kunnen vinden, weshalve ik my zo veel te gereeder heb verbeeld, dat die den Liefhebberen aangenaam zyn zoude. WILLOUGHBY heeftze wat anders dan ik beſchreeven; doch, wanneer ik de Natuur voor my heb, dan mag ik niet gaarn de beſchryvingen van anderen herhaalen, al waren zy ook beter dan de mynen. WILLOUGHBY heeft den laatſten bladz. 236 beſchreeven; en, dewyl zyne beſchryving wat van de myne afwykt, vermoed ik, dat hy dezelve naar het Mannetje, eer hetzelve nog de eerſte maal geruid hadt, gemaakt zal hebben.

Deeze beide Vogeltjes zyn te gelyk door eene Snaphaanſchoot getroffen. Ik hebze van den Schildknaap TAYLLOR WHITE te leen gekreegen, die dezelven uit het Graafſchap Derby bekomen hadt.

PLAAT

(59) Ficedula tertia Aldrovandi. EDW. *Av.* T. 30. 18. *Nat. Hiſt.* V. STUK. bl. 579. Motacilla Rubetra. LINN. *Syſt. Nat.* X. Gen. 99. Sp.

PLAAT LX.

De Lyster met de roode Pooten (60).

Deeze weegt drie Loot. Hy heeft een donkeren zwartagtigen Bek, welke van binnen rooder is dan gewoonlyk. De Oogkring is rood en heeft om zig heen een Ring van dergelyke Kleur. De Hals is zwart, doch het geheele Lighaam, voor 't overige, donker blaauw; maar de binnenste Baarden der groote Slagpennen zyn, zo wel als de Staart, wanneer die niet uitgebreid is, zwart: daar, in tegendeel, de Staart uitgebreid zynde, de buitenste Veders witte Punten schynen te hebben, en deeze worden ook, naar buiten toe, allengs wat korter. Dit maakt de Staart rond aan 't end. De Pooten en Voeten zyn rood.

Het Wyfje verschilt hier in van het Mannetje, dat het ongevaar een derde kleiner is. In de Krop van een deezer Vogelen zyn de Bessen gevonden van den daar by afgebeelden Boom. In Gezang en Gestalte komt deeze veel met andere Lysters overeen. Op de Eilanden Andros en Ilathera heb ik veelen van deeze Vogelen gezien.

Gom Elemni Boom (*).

Dit is een groote Boom, die eene zeer roode gladde Schors heeft. De Bladen groeijen by paaren aan eene vyf of zes Duim lange middel-Rib, en hebben Steelen die een half Duim lang zyn. Op de Bloemen, welken ik niet gezien heb, volgen paarschagtige Bessen, die wat grooter dan Erwten zyn, en troswys hangen aan een Steel van vyf Duim lang, hebbende ieder een Steeltje van een Duim. Het Zaad is hard, wit, driehoekig, en steekt in een dun Huisje, dat zig op drie plaatsen opent en het Zaad laat vallen. Deeze Boom geeft veel Gom, welke 'er bruin uitziet, en zo dik als Terpenthyn is, wordende voor een zeer goede Wond-Balsem gehouden, en aan de Paarden veel gebruikt. Op de meeste Bahama's-Eilanden zyn deeze Boomen overvloedig te vinden.

PLAAT LXI.

De Oranjekleurige Grasmosch (61).

Deeze Vogels scheenen van grootte te zyn als Mosschen, en ik heb dezelven, zo veel my doenlyk is geweest, in hunne Natuurlyke grootte voorgesteld. Het Mannetje, waar voor ik die met de zwarte Keel houde, heeft eenen regten, dunnen, zwarten, of donker Loodkleurigen Bek. Een zwarte plek, van omtrent een Duim lang, strekt zig van den Bek, langs de Keel, en zydewaards onder de Oogen, tot een weinig over den Bek heen, uit. Dezelve is gezoomd met eene witagtige Streep, die voor aan den Kop en boven de Oogen breeder, naar agteren toe en aan de Keel smal-

(60) Turdus Viscivorus plumbeus. CATESB. *Car.* I. T. 30. Merula Americana cœrulea. BRISS. *Av.* II. p. 288. Turdus plumbeus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 12. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 489.

(*) Terebinthus major Betulæ Cortice, Fructu triangulari. SLOAN. *Jam.* II. p. 89. T. 199. CATESB. *Car.* I. T. 30. Simaruba. LINN. *Mat. Med.* 535? Bursera Gummifera. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 471.

(61) Oenanthe fulva, mas & femella. EDW. *Av.* I. T. 31. Vitiflora rufa. BRISS. *Av.* III. p. 459. Motacilla Stapazina. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 14. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 577.

ſmaller is. Het bovenſte van den Kop, de Nek, Rug, en de Borſt, zyn vuil en dof Oranje-kleur, trekkende wat naar 't bruinroode. Aan de Rug is deeze Kleur donkerer, aan de Borſt bleeker. Nederwaards is de Rug met halfmaanswyze donkere Vlakken bezet. De Stuit, het onderſte deel van den Buik, de Schenkels en Dekvederen onder de Staart, zyn wit. De geheele Wiek is zwart of donker zwart bruin. De punten en de rand der boven de Slagpennen ſtaande Vederen, en eenige digt aan de Rug geplaatſte Slagpennen zelf, zyn helder bruin. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn donker bruin of zwart. De middelſte Staartveders zyn zwart of donker, de zydelingſe wit, met zwarte punten, welke niet diep inwaards gaan.

De andere Vogel, dien ik voor het Wyfje houde, heeft een zwarte Vlak op de zyde van den Kop, daar het Oog in ſtaat, ſtrekkende zig, agter het Oog, breed uit; doch onder den Bek is de Keel wit. Het geheele overige Lighaam, de Wieken, Staart en Schenkels, zyn eveneens als in de andere. Dewyl hy met de van WILLOUGHBY, bladz. 168, beſchreevene Grasmoſch overeenkomt, heb ik hem geen beter Naam dan den bovenſtaanden, met het daar by gemelde onderſcheid van Kleur, weten te geeven. Van KLEIN wordt het Mannetje de Zwartkeelige Zwartſtaart geheten.

Deeze Vogeltjes, die, zo veel ik kan vinden, met geene andere Afbeelding of beſchryving overeenkomen, zyn van Gibraltar overgebragt, alwaar zeker Heer, die aldaar zig onthieldt, dezelven geſchooten, en aan den Heer CATESBY, te Londen, toegezonden heeft. Door deezen zyn zy my ter afbeelding en beſchryving vergund.

PLAAT LXII.

De allerkleinſte Lyſter (62).

In gedaante en Kleur komt deeze Lyſter met het Europiſche Koperwiekje overeen, verſchillende alleenlyk daar van in de Grootte, en niet meer weegende dan derdhalf Loot. Hy zingt nooit, en heeft maar een gelykvormig Geſchrey, even als onze Koperwiekjes in de Winter. Hy houdt, het geheele Jaar door, zyn verblyf in Karolina. Men krygt ze zelden te zien, om dat 'er maar weinige zyn, en deeze zig in donker Kreupelboſch van de digtſte Wouden en Savaanen onthouden. Zy aazen op de Beſſen van de Hulſt en Haagedoorn, enz.

Hulſt van Karolina met roode Beſſen (*).

Dit Gewas groeit gemeenlyk regt op, tot de hoogte van zeſtien Voeten. De Takken zyn regt en ſchieten ſneller uit, dan aan de gemeene Soort. De Bladen zyn langer, helderer groen en buigzaamer, zonder Stekels maar dieper ingeſneeden. De Beſſen zyn rood en groeijen by groote Troſſen. Het is in Karolina een zeldzaam Gewas; want ik heb ze nergens, dan alleen in de Plantagie van den Overſten BULL, aan de Rivier Ashley, gezien, alwaar zy in een Moeras groeit.

(62) Turdus minimus. CATESB. *Car.* I. T. 31.

(*) Agrifolium Canadenſe foliis dentatis, Baccis rubris. CATESB. *Car.* I. T. 31. Ilex foliis ovato-lanceolatis ſerratis. *Hort. Cliff.* 40. ROIJEN. *Lugd. Bat.* 400. Ilex Caſſine. LINN. *Sp. Plant.* Ed. II. p. 181.

PLAAT

PLAAT LXIII.

Het lang gestaarte roode Kolibrietje (63).

Dit Vogeltje is zo wel een der grootsten als der schoonsten van dit Geslagt, die ik ooit gezien heb. Naar ik geloof moet het één van zyne lange Staartveders verlooren hebben: want ik heb nooit gezien, dat een Vogel een enkelen Veder in zyne Staart voerde, die zyns gelyken niet nevens zig had. De Bek is lang, dun, aan de Punt nederwaards geboogen en zwart van Kleur. De Kop is, zo wel als het bovenste van den Hals, glanzig zwart. De Keel heeft een der pragtigste Kleuren, die men zig ooit voorstellen kan: zy is groen en glinstert tevens als gepolyst Goud. Onder dit groene is een zwarte halfmaanswyze Streep, waar door de Keel van de Borst, die Roozekleurig is, afgescheiden wordt. De Rug en de Dekveders van de Wieken zyn rood, doch trekken meer naar het Oranjekleurige dan de Borst. De Slagpennen zyn, zo wel als de naast daar boven staande ry der Dekvederen, donker purperkleur. De Staart heeft in 't midden twee lange Veders, die even zo purperkleurig als de Wieken zyn. De zyd-Veders van de Staart zyn roodagtig Oranjekleur gelyk de Rug. Het agterste deel van de Rug, de Stuit en de Dekveders van de Staart, zyn schoon groen: de Pooten en Voeten zwart. De laatsten zyn kort en hebben vier Vingers, van welken, gelyk in alle Vogeltjes van dit Geslagt, drie voorwaards staan en één agterwaards gekeerd is.

Het kleine Oranjekleurige Kolibrietje (*).

Dit is een der kleinste Kolibrietjes, welken ik ooit heb gezien, zynde niet grooter, dan het in de bovenste Afbeelding van deeze Plaat is voorgesteld. Zyn Bek is lang, dun, en wat nederwaards geboogen. Het bovenste deel van den Bek is langer dan het onderste, donker of zwart van Kleur: het onderste is naar den Kop toe Vleeschkleurig, doch aan de Punt zwart. Het bovenste van den Kop is vuil bruin, met helder bruine Vlakken. De Keel, de zyden van den Kop, de Hals in 't ronde, de Borst en 't Lyf, zyn geelagtig rood of onzuiver Oranjekleur. Onder de Oogen is een donkerbruine of zwarte Streep, en op 't midden van de Borst zyn eenige donkere Vlakken. De Rug is, benevens het bovenste deel der Wieken, vuil bruin, waar onder zig iets, dat helder bruinagtig geel is, mengt. De Slagpennen en Vedertjes van de Staart zyn vuil purperkleur, doch van deeze moet men de middelsten uitzonderen, welke bruin zyn. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart.

Ik zou dit Vogeltje byna voor 't eenigste van dit Geslagt houden, dat onder zyne Vederen niets groens of Goudglanzigs heeft. Zy beiden, uit Suriname afkomstig, bevinden zig in 't Kabinet van den Hertog van Richmond.

PLAAT LXIV.

De Geelkeelige Leeurik (64).

In grootte en gestalte komt deeze Vogel met onze gemeene Leeurikken taamelyk overeen. Van boven is zyn Kop met zwarte en geele onder elkander gemengde Vederen

(63) Mellivora major rubra Caudâ longâ. EDW. *Av.* T. 32. f. 2. Polytmus Surinamensis longicaudus ruber. BRISS. *Av.* III. p. 690. Trochilus Pella. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 2. *Nat. Hist.* I. D. IV. ST. bladz. 436.

(*) Mellivora minor fulva. EDW. *Av.* T. 32. f. 1. Mellisuga Surinamensis. BRISS. *Av.* III. p. 701. Trochilus ruber. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 21. *Nat. Hist.* IV. ST. bl. 445.

(64) Alauda Gutture flavo. CATESB. *Car.* I. T. 32. Alauda Virginiana. BRISS. *Av.* III. p. 367. Alauda Alpestris. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 105. Sp. 10. *Nat. Hist.* I. D. V. ST. bl. 469.

deren bedekt. Door de Oogen loopt een geele Streek en van den hoek des Beks een zwarte nederwaards, buiten welken de Keel en Hals voor 't overige geel zyn. Het bovenſte van de Borſt is, in de gedaante van eene waſſende Maan, met zwarte Vederen bedekt. Voor 't overige heeft de Borſt, als ook de Buik, een Strookleur. De Spoor, agter aan de Voeten, is lang. Zy maaken een dergelyk Geſchrey, als onze gewoone Leeurikken in de Winter maaken: op welken tyd alleen, en ſlegts wanneer het koud Weder is, zy zig in Virginie en Karolina laaten zien. Zy komen met groote ſchoolen uit het Noorden, en trekken vroeg in 't Voorjaar weder weg. Dewyl zy met onze gemeene Leeurikken zo veel gelykheid hebben, zo geloof ik, dat zy ook, even als dezelven, in de hoogte ſtygen en zingen: doch alzo zy alleenlyk 's Winters herwaards komen, heb ik daar van geen zekerheid. Zy onthouden zig op de Duinen aan het Zeeſtrand in Karolina, en leeven van de Haver, die hier en daar in 't Zand verſtrooid legt.

Het Zee-Haver Gras (*).

Ik heb deeze Plant, hier afgebeeld, nergens anders dan op de Duinen en zo digt aan de Zee zien groeijen, dat zy met een hoogen Vloed beſpoeld werdt van het Water. Gemeenlyk wordt zy vier of vyf Voeten hoog.

P L A A T LXV.

Het groene langſtaartige Kolibrietje (65).

De Afbeelding ſtelt dit Vogeltje in de Natuurlyke grootte voor. Het heeft, ten aanzien van zyn Lighaam, eene zeer lange en breede Staart, aan welke de Veders taamelyk hard en ſtyf zyn, zo dat zy niet ligt in wanorde raaken. De Bek is dun, regt, wat lang en zwart van Kleur. Op den Kop heeft het een blaauw Kapje, doch is, voor 't overige, grootendeels groen. De Slagpennen zyn vuil purperkleur, tot op drie groene naa, welke digtſt aan 't Lyf ſtaan. Het Onderlyf is, benevens de Dekveders onder de Staart, wit: de Schenkels donker. De Staartveders hebben een zo heerlyken Glans, als men zig immer kan verbeelden: want veeltyds zyn zy hoog blaauw, en, wat verdraaid wordende, ſpeelen zy in 't groene; neemende kort daar op eene glanzige Goudkleur aan. Ook hebben alle Vedertjes aan 't Lighaam iets Goudglanzigs, doch met zulk een ſchoone ſpeeling niet als die van de Staart. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart. De Heer Kapitein CHANDLER, te Stepney, heeft dit Vogeltje van Jamaika mede gebragt, en my verlof gegeven om 't zelve af te tekenen.

Wit gevlakte bruine Kapel met roode Stippen (*).

De bovenſte Oppervlakte der Wieken van deeze Kapel of Vlinder is zwart. Op ieder van de bovenſte Wieken heeft zy twee witte Vlakken, doch op ieder van de onderſten maar ééne, en buiten iets witagtigs, dat zig aan den getanden Rand vertoont, is in dezelve ook nog een roode Stip. De onderſte Vlakte des Lighaams is wit, en de agterſte Wieken hebben een groote ronde witagtige Vlak, die van vooren

(*) Gramen Myloicophoron oxyphyllon Carolinianum &c. PLUK. *Alm.* 137.

(65) Avis Mellivora viridis macroura. EDW. *Av.* I. T. 33. Mellifuga Jamaicenſis Caudâ bifurcâ. BRISS. *Av.* III. p. 728 & 732. T. 37. f. 6. Mellivora Avis maxima. SLOAN. *Jam.* II. p. 309. T. 264. f. 4. Trochilus forficatus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 5. *Nat. Hiſt.* I. D. IV. ST. bl. 438.

(*) Papilio Nymphalis Alis ſubcaudatis nigris, primoribus maculis duabus, poſticis Diſco rubro marginato albis. *Muſ. L. Ulr.* 308. Papilio Nymphalis Tipha. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 164.

ren rood gerand is: haar agterfte Rand is vuil, met purperkleurige Vlakken; aan deeze volgt een breede zwarte Streep, waarop zig eene ry vertoont van rood Scharlaken kleurige Stippen. Op de voorfte Wiek zyn drie witte Vlakken, en langs de gene, die digtft aan 't Lyf ftaat, loopt eene geboogene roode Streep. De ruimte tusfchen de witte Vlakken is zwart: het end der Wiek is donker purperkleur, en digt daar aan ftaan, op een zwarten Grond, Scharlakenroode Stippen.

De Heer W. GOUPEY, die deeze Kapel aan my leende, gaf my berigt, dat dezelve uit Ooftindie was, doch, van welke plaats zy gekomen ware, kon hy my niet zeggen. [Men krygt dergelyken uit Suriname.]

P L A A T LXVI.

De groote Amerikaanfche Leeurik (66).

Deeze Vogel weegt zes en een half Loot. Zyn Bek is regt, fpits, en aan 't end wat plat. Tusfchen het Oog en de Neusgaten is een geele Vlak. Boven aan den Kop heeft hy een bruin Kapje, daar, van den Bek af, een vuil witte Streep midden door heen gaat. Van het Oog loopt nederwaards een zwarte Streep, hebbende bykans de langte van een Duim. Op zyde is de Kop helder graauw. De Wieken hebben, zo wel als het bovenfte des Lighaams, eene Patryskleur. Op de Borft ftaat een groote zwarte Vlak, die de gedaante van een Hoefyzer heeft, zynde het overige van de Keel en het gantfche onderfte deel des Lighaams, geel. Als deeze Vogel op de toppen van Kreupelbosch en kleine Boompjes zit, dan beweegt hy zyne Staart, gelykerwys onze Ammer / altoos op en neer, en in 't Voorjaar zingt hy regt lieflyk, offchoon hy zyn Toon niet veel verandert. Zy zoeken hun Voedzel, dat in Graszaad beftaat, op den Grond. Hun Vleefch is aangenaam van Smaak. De plaats, daar zy zig onthouden, is in Karolina, Virginie, en in de meefte Noordelyke Geweften van 't Vafte Land van Amerika.

Kleine geele Veld-Ajuin of Vogelmelk (*).

Deeze Plant wordt gemeenlyk niet boven de vier Duimen hoog en fchiet veele Grasagtige Bladeren uit, tusfchen welken een dunne Steel uitgroeit, die vyfbladerige Gefternde Bloemen draagt. De Bloem heeft vyf Meeldraadjes, doordien 'er één is tegenover ieder Blaadje. Op de Bloem volgt een klein langwerpig Zaadhuisje, in 't welke veel kleine zwarte Zaadjes vervat zyn. Overvloedig groeit deeze Plant op de meefte open Velden van Karolina en Virginie, alwaar zig deeze Leeurikken overvloedig onthouden, en aazen op derzelver Zaad.

P L A A T LXVII.

Het lang geftaarte Kolibrietje met een zwarten Kop (67).

De Natuurlyke grootte van dit Vogeltje is hier aangeweezen. Zyn Staart is langer dan die van het gene op de LXV. Plaat is afgebeeld. De twee lange Veders van de

(66) Alauda magna. CATESB. *Car* I. T. 33. Merula Americana torquata. BRISS. *Av.* II. p. 242. Alauda magna. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 105. Sp. 11. *Nat. Hift.* I. D. V. STUK. bl 469.

(*) Ornithogalum luteum parvum, foliis Gramineis glabris. CATESB. *Car.* I. T. 33.

(67) Avis Mellivora macroura Capite nigro. EDW. *Av.* I. T. 34. ALB. *Av.* III. p. 45. T. 49. f. 1. Trochilus Polytmus. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 4. *Nat. Hift.* I. D. IV. STUK, bl. 437.

de Staart zyn zo yl en slap, dat zy door de allerminste beweeging van de Lugt gemakkelyk bewoogen en in wanorde gebragt worden. Voorts is aan de Staart merkwaardig, dat deeze twee tedere Veertjes meest naar buiten, aan ieder zyde één, geplaatst zyn, en tevens daar in het zonderlingste, dat een iegelyk van dezelven, zo wel boven als onder, door een klein styf Vedertje vast gehouden wordt. Zo veel ik tot nog toe waargenomen heb, hebben alle Vogelen, wier Staartveders van ongelyke langte zyn, de twee middelsten of buitensten de langsten, gelyk in de Zwaluwen en Aaksters. De Bek is hier aan den Wortel dikker dan in de meeste Vogelen van dit slag: ook heeft dezelve een taamelyke langte en een spits End, het welk een weinig nederwaards geboogen en zwart is. Boven op den Kop, en agterwaards, tot in de Nek, heerscht een zwarte Kleur, die eenigermaate naar 't blaauwe trekt, met weerschyn. De Keel, de Borst en 't Lyf, zyn gedekt met groene Vedertjes, die in 't blaauwe speelen en wat digt geslooten zyn, leggende regelmaatig, gelyk de Schubben van Visch, op elkander, en een zo gladde Oppervlakte hebbende, dat zy het Licht, even als gepolyst Goud, terug kaatzen. De Veders op de Rug zyn lugtiger, geelagtiger groen, en niet zo schoon glanzig als aan de Borst. De Wieken zyn bruinagtig Purperkleur, en speelen, naar dat het Licht op dezelven valt, met schoone blaauwagtig purperkleurige Straalen. De Rand der Wiek is, van den Schouder af, een goed end wegs, wit: de Staart zwart of donker, en haare Vedertjes verlangen allengs van de middelsten tot de buitensten, uitgezonderd één, dat wel vyfmaal zo lang als de overigen is. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart.

De Heer PIETER COLINSON heeft de goedheid gehad, van my dit Vogeltje te vertoonen. Een ander, dat met hetzelve te gelyk aangekomen was, heb ik gezien in het Kabinet der Koninglyke Societeit, zynde van het tegenwoordige alleenlyk in grootte wat verschillende. Zy waren van Jamaika herwaards overgebragt. In de Staart van dit slag van Vogeltjes heb ik nooit meer dan tien Vedertjes kunnen vinden.

De donkere geel gestreepte Pagie uit Noord-Amerika (*).

Deeze Kapel heeft my de Heer Doktor R. M. MASSEY gegeven, met het berigt, dat hy dezelve uit Maryland gekreegen hadt. De grondkleur van haar Lighaam en de Wieken is donker zwartagtig bruin, doch beiden zyn op zulk een manier geel of veeleer Zwavelkleurig gestreept en gevlakt, dat hetzelve beter uit de Afbeelding gezien dan beschreeven kan worden. Alle Streepen en Vlakken van de geheele Kapel zyn geelagtig, ûitgenomen twee halfmaanswyze Vlakjes, die hoogrood zyn, staande digt aan het agter-end van het Lyf.

PLAAT LXVIII.

De zwarte Mosch met roode Oogen (68).

Deeze Vogel is byna zo groot of veeleer grooter dan een Leeurik. Zyn Bek is zwart en dik: de Oogkring rood: de Kop, Hals, Borst, Rug en Staart, zyn zwart, gelykerwys de Wieken, wier Slagpennen eenen witten Rand hebben. Het onderste deel des Lighaams en der Borst is wit, doch op de zyden vertoont het zig, langs de Wieken agterwaards, donker rood. De Pooten en Voeten zyn bruinachtig. Het Wyfje is bruin, en trekt aan de Borst wat naar 't roode. 't Zyn eenzaame Vogelen, waar van men

(*) *Papilio Eques*, Alis obtuse Caudatis concoloribus fuscis, Fasciis flavescentibus, angulo Ani fulvo. RAJ. *Inf.* III. N. 2. Papilio Ajax. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 32. *Nat. Hist.* I. D. XI. ST. bl. 205.

(68) Passer niger Oculis rubris. CATESB. *Car.* I. T. 34. Fringilla Carolinensis. BRISS. *Av.* III. p. 169. Fringilla Erythrophthalma. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 112. Sp. 6. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bl. 537.

men zelden meer dan een Paar by elkander ziet. Zy onthouden zig het geheele Jaar door in de digtste Bosschen van Karolina, alwaar zy ook broeden.

De bruine Mosch (*).

Deeze Vogel is geheel bruin of zwart, doch donkerst op de Rug en bleekst aan de Borst en Buik. 's Winters vliegt hy met de rood gewiekte Spreeuw en purperkleurige Kaauw, die op Plaat XXIV en XXVI, in 't Eerste Deel, voorgesteld zyn. Anders onthoudt hy zig meest omtrent de Schaapskooijen, alwaar hy zyn Voedzel zoekt; weshalve hy ook den Engelschen naam van *the Cowpen Bird* bekomen heeft. Ik houdze voor Trekvogelen, dewyl ik in de Zomer geen derzelven waargenomen heb. Men vindtze in Virginie en Karolina.

De zwarte Popelier met Balsemknoppen (†).

Deeze Boomen groeijen maar alleen aan de Rivieren boven de bewoonde deelen van Karolina. Zy zyn groot en zeer hoog. In April, op welken tyd des Jaars ik ze maar alleen gezien heb, hadden zy reeds hun Zaad laaten vallen, en uit het weinige overgebleevene kon ik afneemen, dat het Pluimswys groeit, en bedekt is met eene Wollige zelfstandigheid. Aan de groote gezwollene Knoppen van deezen Boom hangt een zeer welriekende Balsem. De Bladen zyn aan den Rand getand en zeer breed, komende ook in gedaante met die van den door PARKINSON beschreevenen zwarten Popelierboom zeer wel overeen.

PLAAT LXIX.

Het Kolibrietje met een witten Buik (69).

Dit Vogeltje, en 't gene daar onder staat, zyn, als gewoonlyk, op de Plaat in hunne Natuurlyke grootte voorgesteld. De Bek is zeer lang, regt en dun; maar de Punten van het bovenste en onderste gedeelte zyn wat naar elkander toe geboogen en zwart van Kleur. De geheele Kop is, benevens den Hals, zo wel van boven als van onderen schoon blaauw. De Rug, de Stuit en de kleine Dekvedertjes der Wieken, zyn schoon groen. Aan 't end van den Hals is boven een witte halve Maanswyze Vlak, wier Punten opwaards gekeerd zyn. De Buik is wit; de Wieken zyn Koperkleurig en trekken naar het purpere. De middelste Vedertjes van de Staart zyn groen; de zydelingse wit, en een weinig langer dan de middelsten; doch de Pooten en Voeten donker zwartagtig. Onder de Kleuren van dit Vogeltje schynen, gelykerwys in de meesten van dit Geslagt, fyne Gouddraadjes gemengd te zyn; weshalve ook hetzelve, als 'er de Zon op schynt, een heerlyken luister heeft.

Het groen en blaauwe Kolibrietje (*).

Alzo dit Vogeltje met het andere overgebragt is, en daar mede in Gestalte en Grootte, als ook ten aanzien van Bek en Pooten veel overeenkomst heeft, zo vermoed ik, dat het eene 't Mannetje, het andere 't Wyfje zy van deeze Soort: doch ik wil dien aangaande niets vaststellen, laatende zulks den Kenneren of anderen tot ver-

(*) Passer fuscus. CATESB. *Car.* I. T. 34. f. 2.

(†) Populus nigra folio maximo, Gemmis Balsamum odoratissimum fundentibus. CATESB. *Car.* I. T. 34. Populus foliis subcordatis denticulatis. *Hort. Cliff.* 460. ROYEN *Lugd.-Bat.* 82. Populus Balsamifera. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1464.

(69) Avis Mellivora Ventre albo EDW. *Av.* I. T. 35. f. 1. Mellisuga Surinamensis torquata. BIRSS. *Av.* III. p. 713. Trochilus Mellivorus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 20. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK, bl. 445.

(*) Avis Mellivora viridis & cærulea. EDW. *Av.* I. T. 35. f. 2.

verder onderzoek aan bevolen. De Bek is met dien van het zo even gemelde volkomen gelyk: de Kop is, zo wel als de Hals, geheel groen; de Borst en het bovenste deel van de Rug zyn blaauw: de Schenkels en het Onderlyf vuil bruin: de kleine Dekvedertjes der Wieken, het onderste van de Rug en de Stuit groen: doch de Stuit is ook Auroorkleurig, en heeft tevens, zo wel als de Keel en Borst, eenen Goudglans. De Slagpennen en de eerste ry der Dekvedertjes zyn vuil Koperkleur en trekken wat naar Violet of Purper: de Staart even zo: maar de Pooten en Voeten zyn zwart.

Deeze Vogeltjes zyn met elkander van Suriname gekomen, en bevinden zig beiden in 't Kabinet van den Hertog van RICHMOND.

Het bruin gevlakte Chineesche Witje.

De Afbeelding vertoont deeze Kapel in haar volkomene grootte. Haare bovenste Wieken zyn donker bruin met witte Streepen en Vlakken. De buitenste Rand is, zo wel aan de bovenste als onderste Wieken, wit. De laatsten zyn wit, doch hebben aan den Rand een bruinen Zoom, welke inwaards gehakkeld is. Het Lyf is wit en zwart gevlakt: de Kop en de drie laatste Leedjes, aan 't agter-end, zyn Oranjekleur.

P L A A T LXX.

Het kleine graauwe Moschje (70).

Dit Vogeltje is geheel graauw en kleiner dan onze gewoone Mosschen, met welken het doch veel gemeens heeft. Men vindt 'er weinigen van, ook ziet men ze gemeenlyk op zig zelf alleen in 't Kreupelbosch huppelen. Zy leeven van Insekten en laaten zig gemeenlyk rondom de Huizen in Virginie en Karolina zien, alwaar zy zig 't geheele Jaar door onthouden en ook broeden.

De Karolinische Winde met Purperkleurige Bloemen (*).

De Bloem van dit Gewas is roodagtig Purperkleur, en komt, zo wel in figuur als in grootte, met die der gemeene Winde overeen. Zy bloeit in Juny en haare Bladen hebben de gedaante van de punt van een Pyl. De Heer Overste MOORE, een Man van groot aanzien in Karolina, heeft my verzekerd, dat hy gezien hadt, hoe een Indiaan, zig met het Sap van deeze Plant bestreeken hebbende, onmiddelyk daar op eenen Ratelslang met de bloote Handen aangreep, zonder in 't minste daar door beschadigd te worden; offschoon dezelve, onder alle Slangen, voor de Vergiftigste wordt gehouden. Ook heb ik van anderen hooren zeggen, dat de Indiaanen zig van zekere Plant tot een Behoedmiddel tegen 't Vergift van deeze Slang bedienen; doch zy hadden dit niet zo naauwkeurig waargenomen, dat zy my de Plant konden aanwyzen, die het was geweest.

(70) Passerculus. CATESB. *Car.* I. T. 35.
(*) Convolvulus Caroliniensis angusto sagittato Folio, Flore amplissimo purpureo, Radice crassâ. CATESB. *Car.* I. T. 35.

PLAAT,

PLAAT LXXI.

Het groene Kolibrietje met een zwarten Buik (71).

Deeze Vogeltjes zyn wederom in de Natuurlyke grootte voorgesteld: zynde van de grootste Soort van Kolibrieten. De Bek van beiden is lang, dun, en wat nederwaards geboogen, niet zeer spits, zwart van Kleur. Den Kop, Hals, Rug, en de kleine Dekvedertjes der Wieken, heeft het bovenste Vogeltje blaauwagtig groen. De Vedertjes op de Schouderen, of de Vedertjes tusschen de Rug en Wieken, hebben iets roods onder het groene. De Borst en zo wel de bovenste als de onderste Dekveders van de Staart zyn blaauw. De Buik is in 't midden zwart, doch in de plaatzing, welke het Vogeltje hier heeft, is dit Deel door de Wieken bedekt. Agter dit zwarte gedeelte van den Buik is boven de Stuit een witte dwars-Vlak. De Slagpennen, en de naast boven dezelven staande ry der Dekvederen, zyn aan de beide Vogeltjes vuil Violet of Purperkleur, gelyk men ze aan de meesten van dit Geslagt gewoonlyk aantreft. De Staarten van de beide Vogeltjes zyn van boven zwart en van onderen blaauw: ook hebben zy beiden zwarte Pooten en Voeten.

Het andere Vogeltje, dat ik voor het Wyfje van het eerst beschreevene houde, is daar van ten aanzien der groene Kleur van den Kop, den Hals en de Dekvederen der Wieken, die meer geelagtig groen zyn, verschillende. Het bovenste deel van den Kop en Hals zyn, zo wel als de Rug, met rood gemengeld. De witte Streep aan het Onderlyf of Stuitje ontbreekt; doch voor 't overige komt het met de voorgaande beschryving overeen.

Het eerste heeft my de Ridder J. THEOBALD, het andere de Ridder TAYLOR WHITE geleend. Van waar zy gekomen zyn heb ik niet kunnen opspooren: doch het is bekend, dat deeze Vogeltjes zig slegts in Amerika, en inzonderheid tusschen de Keerkringen, oirspronglyk onthouden, wordende zeldzaam daar buiten, en 's Winters in 't geheel niet, aangetroffen. Omstreeks de Linie houden zy zig, gelyk my verhaald is, het geheele Jaar door op.

Eene Oostindische Cicade.

Deeze Vlieg of Cicade is geel en zwart gevlakt. Haare Oogen zyn roodagtig, de Wieken doorschynende, en de grootsten by haare Geleding wat dik en bruiner. Ook zyn deeze deelen, tusschen de Aders der Wieken, met dikke dwarsstreepen doortoogen. Aan het end der grootste Wieken staan twee zwarte Vlakken: zynde de kleinsten geheel doorschynende en ongevlakt. Zy komt van Amboina en is my door den Heer DANDRIDGE geleend. 't Zou overtollig zyn, de grootte der hier afgebeelde Insekten aan te wyzen, dewyl zy alle ten naauwkeurigste in de Natuurlyke grootte voorgesteld zyn.

PLAAT LXXII.

De Sneeuwvogel van Noord-Amerika (72).

De Bek van deezen Vogel, zo wel als de Borst en Buik, is wit; het geheele overige Lighaam zwart, uitgenomen eenige Deelen, die wat Loodkleurig zyn. In Vir-

(71) Avis Mellivora viridis Ventre nigro, mas & fæmella. EDW. *Av.* I. T. 36. Polytmus Mexicanus. BRISS. *Av.* III. p. 676. T. 35. f. 2. Avis Auricoma Mexicana. SEB. *Mus.* I. T. 99. f. 4. Trochilus holosericeus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 11. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK. bl. 441.

(72) Passer Nivalis. CATESB. *Car.* I. T. 36. Fringilla Hyemalis. LINN. *Syst. Nat.* X. Sp. 30. Emberiza Hyemalis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 110. Sp. 2. *Nat. Hist.* I. D. V. ST. bladz. 562.

Virginie en Karolina laaten zy zig niet dan 's Winters zien, doch meest in de Sneeuw. By den Zomer komt 'er geen te voorschyn. Of zy naar 't Noorden trekken en aldaar broeden, gelyk zeer waarschynlyk is; of waar zy anders heen stryken, wanneer zy in 't Voorjaar uit het Land gaan, is my onbekend.

Virginische Vogelsnest-Wortel (*).

Deeze Plant groeit agt of tien Duimen hoog, en is Vleeschkleurig. Haare Steelen zyn met kleine, smalle en zeer spitze Blaadjes bezet. De Bloemen zyn eenbladerig, doch van den Steel tot boven, daar zy verscheide Insnydingen hebben, diep gestreept. Binnen de Bloem is een holstreepig Doosje, van grootte als een Hazelnoot, het welk een zeer klein Stofagtig Zaad bevat. Rondom dit Doosje staan veele geele Draadjes.

P L A A T LXXIII.

Het kleine Gekuifde Kolibrietje (73).

Dit Vogeltje is hier, zo wel als zyn Nest, in Natuurlyke grootte voorgesteld. Zyn Bek is dun, spits, niet zo lang als aan de meeste anderen van dit slag, zwart van Kleur en wat nederwaards geboogen. Het bovenste deel van den Kop is, van den Bek af tot geheel agterwaards, daar hetzelve in een Kuif uitloopt, eerst groen en vervolgens donker blaauw. Deeze beide Kleuren hebben eenen zo sterken Glans, dat de Glans van gepolyste Metaalen niet daar by komt. Inzonderheid schittert het groene deel, naar dat het Licht daar op valt, het sterkste: doordien het uit den groenen in 't Goudkleurige zo schoon speelt, dat zulks met geene Kleur is na te volgen, en niemand, die het Vogeltje zelf nooit heeft gezien, zig daar van een denkbeeld kan maaken. De Veders zyn aan 't bovenste deel des Lighaams en der Wieken donker groen, en hebben tevens eenen daar onder gemengden Goudglans. Digt onder den Bek is eene wat vuile witte Vlak. De Borst en het Lyf zyn donker vuil graauwspikkelig. De Slagpennen zyn purperkleur: de Staart is blaauwagtig zwart en eenigermaate glanzig aan de bovenste Oppervlakte, doch, het welk wat ongewoons is, meer van onderen. De Pooten zyn, zo wel als de Voeten, zeer dun en zwart van Kleur. Het Nest bestaat uit eene zeer fyne zagte Wol, of Zyde; want ik weet niet te zeggen wat het zy. De Stof derzelve is tweederley, ten deele rood, ten deele geelagtig wit. Het hing tusschen twee Takjes, gelyk de Afbeelding aantoont, en aan dezelven waren die fyne Blaadjes en Vrugten te zien, welke, wat de beschryving aangaat, met die Soort van *Anona* overeenkomen, daar in SLOANES *Natuurlyke Historie van Jamaika* de naam van *Sweet-Sop Tree* aan gegeven wordt. Zie II. D. Bl. 168, Tab. 227. De Vrugt, ryp zynde, is zo groot als het Ey van een Kalkoen.

Ik heb dit Vogeltje benevens zyn Nest by den Heer J. WARNER gezien, die hetzelve van een Scheeps-Kapitein bekomen hadt, door wien het uit de West-indien was mede gebragt.

Blaauwvlakkige Chineesche Paauw-Oog Kapel (*).

Deeze Kapellen, die ik voor Mannetje en Wyfje houde van eene zelfde Soort, zyn uit China afkomstig. Het Lyf is aan beiden bruin: de Wieken van de eerste zyn

(*) Orobanche Virginiana, Flore pentapetalo cernuo. PLUK. *Alm.* 273. T. 209. f. 2. Orobanche monanthos Virginiana Flore majore pentapetalo. MORIS. *Hist.* III. p. 502. Monotropa Flore nutante. GRON. *Virg.* 41. Monotropa uniflora. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 555.

(73) Avis Mellivora minor cristata. EDW. *Av.* I. T. 37. Mellisuga cristata. BRISS. *Av.* III. p. 417. T. 37. f. 2. Trochilus Cristatus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 18. *Nat. Hist.* IV. STUK. bl. 446.

(*) Papilio Nymphalis, Alis denticulatis, primoribus albido maculatis subbiocellatis, posticis basi Cyaneis Ocellis duobus. Oënone. LINN. *Syst. Nat.* X. Sp. 92. *Nat. Hist.* XI. Stuk, bl. 285.

zyn aan den Omtrek zwart gerand. Op ieder der bovenften is een groote, onregelmaatige, Oranje geele Vlak, benevens eenige kleinen aan den uiterften hoek. Op ieder Onderwiek is insgelyks een taamelyk groote Oranjekleurige, en digt aan 't Lyf een groote blaauwe Vlak, ftaande in een zwarte Kring, dien de bovenfte Wieken ten deele fchynen te bedekken. Behalven deeze bevinden zig ook twee halfmaanswyze en eenige Oranje-geele Vlakken in den zwarten Rand van deeze Wieken. Die van de andere Kapel zyn vuil bruin of zwart gezoomd. Op 't midden hebben, zo wel de bovenfte áls de onderfte, eene bleek geele Kleur, en op de onderften zyn digt aan 't Lyf blaauwe Vlakken, met eenen zwarten Rand. Op ieder Wiek, zo wel de bovenften als de onderften, zyn twee Oogfpiegels, in 't midden blaauw, met eenen zwarten Omtrek. De drie kleine dwars-Streepen, welke aan den buitenften Rand der bovenfte Wieken ftaan, zyn regt zwart; doch de onderfte Wieken zyn met twee geflingerde bruine Streepen omzoomd.

PLAAT LXXIV.

Het Bahamafche Mofchje (74).

Dit is byna zo groot als een Kanarie-Vogel. De Kop, de Hals en Borft, zyn zwart, doch alle andere deelen vuil groen. 't Is het allergemeenfte kleine Vogeltje, dat ik in de Bofchen der Bahama-Eilanden waargenomen heb. Het zet zig gaarn boven op een Boschje, waar het zingt, en, gelykerwys onze Vinken, geduurig den zelfden toon herhaalt.

De Boom Bignonia genaamd (*).

Deeze Heefter wordt gemeenlyk by de tien Voeten hoog. Zy fchiet uit de grootfte Takken lange dunne Steelen, aan ieder van welken vyf Bladen zitten, die Steelen hebben van een Duim lang. De Bloem is eenbladerig, Roozekleurig en wat Klokagtig, hoewel zy aan den Rand vyf of zes diepe Infnydingen heeft. Op dezelve volgen Scheeden of Peulen van een Duim lang, die troswyze by elkander hangen, bevattende kleine bruine Zaadkorreltjes. [Verfcheide Amerikaanfche Boomgewaffen zyn 'er van deezen Naam, dien TOURNEFORT aan dit Geflagt van Planten gegeven heeft, om zyne agting voor den Abt BIGNON aan de wereld bloot te leggen.]

PLAAT LXXV.

Het roodborftige Kolibrietje (75).

Deeze Vogeltjes, die, naar 't gene men my verzekerd heeft, Mannetje en Wyfje zyn, heb ik, met haar Neft en Eijeren, hier wederom in de Natuurlyke grootte voorgefteld. Het eerfte heeft reeds de Heer CATESBY, in zyne Hiftorie van Karolina, zeer wel befchreeven: doch dewyl ik het Wyfje met het Neft en de Eijeren had, zou ik, het Mannetje niet mede op myne Plaat brengende, niet voldaan hebben. De

(74) Pafferculus bicolor Bahamenfis. CATESB. *Car.* I. T. 37. Chloris Bahamenfis. BRISS. *Av.* III. p. 202. Fringilla bicolor. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 112. Sp. 39. Fringilla Zena. *Syft. Nat.* X. Gen. 98. Sp. 31. *Nat. Hift.* V. ST. bl. 563.

(*) Bignonia Arbor pentaphylla Flore rofeo majore, Siliquis planis. CATESB. *Car.* I. T. 37. Bignonia pentaphylla. LINN. *Sp. Plant.* II. p. 870.

(75) Avis mellivora minor Gutture rubro. EDW. *Av.* I. T. 38. Mellifuga Carolinenfis Gutture rubro. BRISS. *Av.* III. p. 716. T. 36. f. 6, 5. Ouriffia five Tomineo. CLUS. *Exot.* 96. Trochilus Colubris. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 12. *Nat. Hift.* I. D. IV. STUK, bl. 440, 444.

De Bek is in beiden lang, dun, regt en zwart van Kleur. Het bovenſte van den Kop, van den Hals, de Rug en de kleine Dekvedertjes der Wieken zyn in beiden donker groen en als Zyde glinſterende, doch ſchynen ook tevens met zeer fyne Gouddraadjes doormengd te zyn. De groote Veders der Wieken zyn in beiden, gelykerwys in alle, ten minſte in de meeſte Kolibrietjes, vuil purperkleurig. In 't Mannetje is de Staart purperkleur, uitgenomen de middelſte Vedertjes, die groen zyn. Het Lighaam is in 't midden, gelyk ook de Dekvederen onder de Staart, wit; doch aan de zyden onder de Wieken groen, gelyk de Rug. Het Mannetje wordt van het Wyfje voornaamelyk door de ongemeen ſchoone en glanzige Scharlakenkleur, die het aan de Keel heeft, onderſcheiden. Deeze Kleur ſtrekt zig uit tot aan de Borſt, en ſpeelt, naar dat 'er het Licht op valt, nu met een donkere Sandelkleur, dan met eenen Goudglans. De Vedertjes van dit roode deel zyn vaſt, en leggen ordentlyk op elkander, als Viſchſchubben. Het Wyfje onderſcheidt zig van het Mannetje daar door, dat het aan de onderkant, van den Bek tot aan de Staart, geheel wit is, en dat de purperkleurige Vederen van de Staart witte Punten hebben, doch de middelſte zyn groen, gelyk in 't Mannetje. De Pooten en Voeten zyn in beiden zeer dun en zwart van Kleur. Het Neſt, dat boven op een Tak vaſt zat, beſtondt uit eene Wollige Stoffe en uit Mos. Van binnen, naamelyk, was het ſamengeſteld uit een zagte Stoffe, die eene helder geelagtig bruine Kleur hadt; van buiten uit Mos, dat zo vaſt en digt door elkander was gewerkt, dat men het Neſtje, ook door onvoorzigtig betaſten, niet ligt in onorde brengen kon. De Eijertjes zyn klein en wit, en ſchynen niet, gelyk de meeſte Eijeren, aan 't eene End ſpitſer dan aan het andere te zyn.

De Heer P. Collinson, Lid van de Koninglyke Societeit der Weetenſchappen, heeft de goedheid gehad, van my dit byzondere Paar Vogeltjes, benevens derzelver Neſt, te toonen. By Zomer vindt men ze in Karolina, en tot onder de Noordelyke Breedte van Nieuw Engeland; doch 's Winters gaan zy naar 't Zuiden, of men raaktze 'er geheel en al kwyt. Zo men my berigt heeft komt geen Vogeltje van dit Geſlagt, het tegenwoordige alleen uitgezonderd, immermeer in de Engelſche Volkplantingen in Noord-Amerika.

De zwarte geſtrekte Kapel met roode Vlakken (*).

Deeze Kapel is zwart of donkerbruin, en heeft op ieder bovenſte Wiek een zeer groote Scharlakenkleurige dwars-Vlak, gelyk ook ettelyke Streepen van dergelyke Kleur digt aan 't Lyf. De onderſte Wieken hebben insgelyks, aan het Lyf, vier kleine ronde roode Vlakken. Ik heb deeze Kapel van den Heer W. Goupey gekreegen, doch weet de plaats van haare afkomſt niet. ['t Is thans een zeer gemeene Kapel onder de Surinaamſchen.]

PLAAT LXXVI.

De gekuifde Roodvogel of Kardinaal (76).

In grootte komt deeze Vogel de gemeene Leeurik gelyk, zo hy dezelve niet te boven gaat. Zyn Bek is rood, zeer dik en ſterk en aan het onderſte deel met eene zwarte Streep omringd. Op zyn Kop ſtaat een groote Kuif, welke hy, naar zyn believen, kan overend zetten en vallen laaten. Buiten en behalve de zwarte Streep om

(*) Papilio Heliconius, Melpomene. Linn. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 71. *Nat. Hiſt.* I. D. XI. St. bladz. 235.

(76) Coccothrauſtes rubra. Catesb. *Car.* I. T. 38. Coccothrauſtes Virginiana, Cardinalis dicta. Briss. *Av.* III. p. 252. Pſittacus criſtatus ruber. Seb. *Kab.* I. p. 96. T. 60. f. 4. Loxia Cardinalis. Linn. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 5. *Nat. Hiſt.* I. D. V. St. bl. 504.

om den Bek, is de geheele Vogel Scharlakenrood, hoewel de Rug en Staart niet zo helder maar meer donker rood zyn. Het Wyfje is bruin, doch heeft op de Wieken, aan den Bek en andere Lighaamsdeelen, iets roods. Zy zingen in Kooijen dikwils even zo wel als de Mannetjes.

Deeze Vogels zyn in alle deelen van Amerika, van Nieuw Engeland af tot aan het Voorgebergte van Florida, en waarſchynlyk ook nog verder Zuidwaards, zeer gemeen. Men ziet 'er zelden meer dan drie of vier by elkander. Zy hebben in de Bek veel ſterkte, doordien zy met denzelven de harde Graanen der Spaanſche Tarw gemakkelyk kneuzen. Het is een duurzaame en tamme Vogel. Men brengtze dikwils uit Virginie en andere deelen van Noord-Amerika, wegens hunne ſchoonheid en lieflyk Gezang, tot ons over: want zy hebben eenige ſlagen gelyk de Nagtegaalen, waar van het dan ook wel kan komen, dat menze in Engeland Virginiſche Nagtegaalen noemt, hoewel men hun alhier den naam van Roodvogel geeft. By KLEIN heet hy de Roode Steenbyter of Indiaanſche Kuif-Vink.

De Witte Virginiſche Walnooten-Boom (*).

Dit is gemeenlyk een hooge Boom, die dikwils zeer groot wordt, en eenen Stam krygt van twee of drie Voeten over 't kruis. De Bladen zyn aan de kanten gehakkeld; ook ſmaller en puntiger dan de Bladen van den Europiſchen Nooteboom; doch groeijen gelyk dezelven verſcheidene paarswyze aan ééne Steel. De Nooten hebben, gelyk de Walnooten, eene uit- en inwendige Schaal. In Oktober, als zy ryp worden, ſpringt de uitwendige Schaal of Bolſter open, en verdeelt zig in vieren, zo dat men de Noot ziet, welke een zo dikke Schaal of Dop heeft, dat zy niet gemakkelyk, dan met een Hamer, aan ſtukken te breeken is. De Kern of Noot is zoet en goed van Smaak. De Indiaanen maaken uit dezelve een heilzaame en aangenaame Olie, waar van zy tegen den Winter eenen Voorraad vergaderen. Deeze Vrugten komen de Zwynen en andere Wilde Dieren zeer wel te pas. Het Hout heeft zwaare Aders, doch wordt niettemin tot veel by den Akkerbouw noodige dingen gebruikt. Van de Stengen of jonge Boomen maakt men de beſte Hoepels tot Tabak- Ryſt- en Teer-Vaten: ook wordt in geheel Amerika geen Hout zo goed geagt om Vuur te ſtooken. Voor 't overige heeft deeze Boom een zeer ruuwe Baſt.

De Karoliniſche Nooteboom (†).

De Takken van deezen Boom breiden zig meer uit, zyn kleiner en de Bladen breeder, dan aan den *Hiccory* van Virginie, zo even beſchreeven. Ook is deszelfs Schors niet zo ruuw. De Nooten maaken ſlegts het vierde deel van de voorgaanden uit, in grootte. Zy hebben zo wel van buiten als van binnen een zeer dunne Schaal, zo dat menze gemakkelyk met de Vingers kan aan ſtukken breeken. Haar Kern is zoet: doch, dewyl dezelve klein is, en een zeer bittere Schil heeft, worden zy niet dan van Inkhoorentjes en andere Wilde Dieren gebruikt.

Nog verdient een andere Walnooten-Boom zyne opmerking, dien ik nergens dan in Virginie gezien heb, alwaar men hem den Witten Nooteboom noemt. De Boom is gemeenlyk klein: de Schors gelyk ook het Hout zeer wit. De Nooten zyn bykans zo groot of wat kleiner dan de zwarte Walnooten en Eyvormig, hebbende van buiten een ruuwe Schaal.

PLAAT

(*) Nux Juglans alba Virginienſis. PARK. *Theatr.* 1414. Juglans alba Fructu ovato compreſſo, profunde inſculpto duriſſimo, Cavitate intus minimâ. GRON. *Virg.* 190, 150. Juglans alba. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 1415.

(†) Nux Juglans Caroliniensis, fructu minimo, putamine lævi. CATESB. *Carol.* I. T. 38.

PLAAT LXXVII.

De Surinaamſche Roodvogel of Roode Wielewaal (77).

Hy is hier in zyne Natuurlyke grootte voorgeſteld, en behoort tot de Familie of tot het Geſlagt van dien Vogel, welken ik onder den naam van de Zwarte Mees met den Goudkleurigen Kop (Plaat XLI, in 't Eerſte Deel) beſchreeven heb: naardien hun beider Voeten met de Voeten van den Ysvogel overeenkomen. De Bek heeft eene middelmaatige dikte en langte; zynde niet zo dun als in de Leeurikken, noch aan zyn Grondſteun zo dik als in het Geſlagt der Vinken: zyn bovenſte deel is wat geboogen; zyn Kleur dof rood; de Bek wyd geſpleeten, en de Oogen ſtaan regt boven de Hoeken van den Bek. Het bovenſte deel van den Kop, het onderſte des Lighaams, de Schenkels, Stuit en Staart, benevens derzelver Dekvederen, zyn ſchoon rood of Scharlakenkleur. De zyden van den Kop, de Hals, Borſt, Rug en Wieken, zyn dof en vuil rood. Rondom het bovenſte deel van de helder roode Kruin des Hoofds, is alles zeer donker: de zyden van den Kop en de Borſt zyn helderer, maar aan 't agterſte deel van den Hals, gelyk ook op de Rug, is de Kleur zeer donker en droevig rood. Ook hebben de Wieken een veelvoudige roode ſchaduwing, doordien de Punten der Dekvederen bruinzwart zyn, de Slagpennen daarentegen, naar de Punten toe, allengs byna geheel zwart worden. De Staartveders zyn aan de Enden byna een halve Duim breed zwart: de Pooten, Voeten en Klaauwen, vuil geel, en van agteren hebben de Pooten, tot aan de Voeten toe, kleine Vedertjes of Haairtjes.

Deeze Vogel bevindt zig in 't Kabinet van den Hertog van RICHMOND. Het maakzel zyner Voeten doet my hem voor een Vogel houden, die zig veel onthoudt op vogtige plaatſen. In den eerſten opſlag ſchynt hy den Gekuifden Roodvogel van Virginie, die op de naaſtvoorgaande Plaat vertoond wordt, of, gelyk wy denzelven noemen, de Virginiſche Nagtegaal, niet ongelyk te zyn, offſchoon hy, wat de grootte en geſtalte van den Bek betreft, veel daar van verſchillende is. In de Virginiſche, naamelyk, gelykt die naar den Bek van een Vink en is naar evenredigheid zeer groot: in deeze Surinaamſche is de Bek eer klein dan groot, ook heeft dezelve geen Kuif, hoewel ik geloof, dat hy de Veders van den top des Hoofds overend kan zetten; doordien zy taamelyk lang zyn, en geheel vry aldaar leggen: terwyl de andere een regte Kuif heeft, die agterwaards afhangt, wanneer zy niet overend ſtaat: doch wat de grootte belangt komen zy taamelyk met elkander overeen. Ik heb deezen Vogel enkel naar zyne Kleur en Land moeten benoemen, alzo ik niet geweten heb, onder welk een Geſlagt van Europiſche Vogelen ik hem zoude plaatzen. Indien het maakzel van zyne Voeten niet in de weg ware, zo kon men hem tot de Beemers of Zydeſtaarten betrekken; doordien hy byna van gelyke gedaante en grootte is, hebbende ook bykans een zodanigen Bek. Dewyl het dan zo twyfelagtig is, tot welk een Geſlagt hy behoore, heb ik te omſtandiger van hem geſproken, op dat de Liefhebbers en Kenners beter in ſtaat mogen zyn, hem zyne regte plaats aan te wyzen.

PLAAT LXXVIII.

De blaauwe Kernbyter of Dikbek (78).

Het onderſte deel van den Bek is met eene ſmalle Streep omringd, die zig tot aan de Oogen uitſtrekt. De Kop en het geheele Lyf, de Staart en een gedeelte der Wie-

(77) Garrulus ruber Surinamenſis. EDW. *Av.* I. T. 39.

(78) Coccothrauſtes cærulea. CATESB. *Car.* I. T. 39. Pyrrhula Carolinenſis cærulea. BRISS. *Av.* III. p. 323. Loxia cœrulea Alis fuscis, Fasciâ baſeos purpureâ. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 41. *Nat. Hiſt.* I. D. V. ST. bl. 514.

Wieken uitgezonderd, zyn donker blaauw. Boven de Schouders zyn eenige weinige roode Vederen. Het onderste deel van de Wieken en Staart is bruin, maar speelt tevens zomtyds wat in het groene. De Pooten en Voeten zyn donker zwart Het Wyfje is over 't geheel donker bruin, doch heeft tevens een weinig blaauw. Het is een niet gemeene eenzaame Vogel, dien men niet anders dan by Paaren ziet. Hun Gezang heeft altyd éénen Toon, en 's Winters komen zy niet te voorschyn. Ik hebze nergens in Amerika, dan alleenlyk in Karolina, gezien.

De kleine Tulpenboom, met Laurierbladen (*).

Dit is een kleine Boom, die gemeenlyk zestien Voeten hoog wordt. Deszelfs Hout is wit en spongieus en met eene witte Schors bedekt. De Bladen vertoonen zig als de gewoone Laurierbladen, doch zyn wat bleeker groen en van agteren wit. In Mey begint hy te bloeijen, en vervult, geduurende het grootste deel van den Zomer, de Bosschen met den aangenaamen Reuk zyner Bloemen, die wit zyn, uit zes Blaadjes bestaan, en een ruuw Kegelvormigen Eijerstok of Vrugtbeginzel hebben, welk, na het afvallen der Bloemblaadjes, in gestalte en grootte overeenkomt met eene groote Ockernoot. Het is vol Knobbels of Builen, waar van zig ieder, wanneer de Vrugt tot rypheid is gekomen, opent, en een plat Zaadje, dat zo groot is als een kleine Boon, laat vallen, hetwelk, onder een dunne Schaal, een Kern bevat, die eene roode Huid heeft. Deeze roode Zaadkorrels vallen, als zy uit haare Huisjes komen, niet op den Grond, maar blyven aan fyne, witte, ongevaar twee Duim lange, Draaden, hangen. In 't eerst is de Vrugt groen, ryp geworden rood, en door 't uitdroogen wordt zy bruin. Oirspronglyk groeijen deeze Boomen op voggige plaatsen, en dikwils in 't Water; doch 't is aanmerkelyk, dat zy, in hoog leggende drooge Gronden verplant zynde, regelmaatiger en fraaijer worden, brengende ook meer Bloemen en Vrugten voort. 's Winters laaten zy gemeenlyk hunne Bladen vallen, maar, zo het zagt Weer is, dan niet.

Deeze zo voortreffelyk bloeijende Boom groeit natuurlyk in Virginie en Karolina. Hy bevindt zig ook in den Tuin van den Heer FAIRSCHILD te Hoxton, en van den Heer COLLINSON te Pekhame, alwaar hy sedert eenige Jaaren altoos zyne welriekende Bloemen voortgebragt, en tegen de Koude van onze strengste Winters geene bedekking noodig gehad heeft.

PLAAT LXXIX.

De bruine Indiaansche Mosch, met het Lyf gesprenkeld, Kauris-Vogel *genaamd* (79).

Deeze Vogel is een soort van Vink, en van grootte als men hier voorgesteld ziet. ALBIN heeft eenen, die 'er wat naar gelykt, afgebeeld, en geeft dien voor het Wyfje van een anderen Vogel uit, daar hy hem toe betrokken heeft. Hy geeft 'er, in zyne Vogel-Historie, II. Deel, Tab. 53, den naam aan van *Chineesche Mosch.* Ik houd hem niet voor het Wyfje van den Vogel, waar mede hy hem in Plaat vertoont. Ik heb by den Heer MONROE en anderen verscheidene van deeze Vogeltjes gezien, en bevonden, dat zy, even als de kleine Indische Vogeltjes, welke *Amadebats* genoemd worden, sterk varieeren, zo dat bykans ieder Vogel een byzon-

(*) Magnolia Lauri folio subtus albicante. CATESB. *Car.* I. T. 39. TREW *Ehret.* Tab. IX. Laurus Tulipifera Baccis Calyculatis. RAJ. *Hist.* Tulipifera Virginiana, &c. PLUK. *Almag.* 379. T. 68. f. 4. Magnolia foliis ovato-lanceolatis. *Hort. Cliff.* 222. Magnolia glauca. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 755.

(79) Passer Indicus fuscus, Ventre ex albo & nigro punctato. EDW. *Av.* I. T. 40. Coccothraustes Javensis nævia. BRISS. *Av.* III. p. 239. T. 13. f. 2. Loxia punctulata. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 18. *Nat. Hist.* I. D. V. ST. bl. 508.

zondere beſchryving zou vereiſchen. De gene, dien ik nu beſchryven zal, was een der ſchoonſten, welke my voorgekomen zyn. Deszelfs Bek komt, in geſtalte en grootte, met dien van onze Groenlingen overeen, en is Loodkleurig; doch de Vogel heeft naauwlyks de halve grootte van een Groenling. De Oogen zyn donker Hazelnooten-Kleur: de Kop, de Hals, het beginzel van de Borſt, de Rug, de Wieken en de Staart, zyn donker roodagtig bruin. Aan het voorſte deel glinſtert de Hals wat Purperkleurig; de Slagpennen zyn donkerer bruin dan het overige van de Wiek; de Stuit is helder groenagtig bruin: de Borſt is overdwars, en het Lyf aan de zyden, zwart, en tevens met kleine ronde witte Vlakjes digt geſprenkeld. Deeze Vlakjes zyn omtrent van grootte als een Koolzaadje, ſommigen een weinig grooter, ſommigen ook wat kleiner. Het midden van den Buik, de Schenkels en het Onderlyf, zyn, benevens de Dekveders onder de Staart, licht bruin of vuil wit: de Pooten en Voeten vallen in 't blaauwe of Loodkleurig, en komen in Geſtalte met de Voeten van andere kleine Vogeltjes overeen.

De Heer C. DU BOIS, Ridder en Theſaurier van de Ooſtindiſche Kompagnie, heeft my ten zynen Huize ontbooden, om deezen Vogel uit te ſchilderen. Hy zeid' my tevens, dat dezelve uit Ooſtindie afkomſtig was, alwaar men hem den *Kauris-Vogel* noemde, om dat men daar het ſtuk voor een Hoorntje, Kauris genaamd, verkoopen zou. Ik geloof derhalve niet, dat hy uit China komt; dewyl men aldaar de Kauris niet voor Geld gebruikt.

Ooſtindiſche Geboornde Tor (*).

Deeze Tor is ook in zyne Natuurlyke grootte voorgeſteld, en heeft over 't geheel een ſchoonen bruinagtig zwarten Glans. Hy is uit Ooſtindie gekomen, en ik heb denzelven gekreegen van mynen waarden Vrind, den Heer POPE van Ratcliff, een Man, die wegens veele ſchoone en nuttige Uitvindingen, en inzonderheid daar door bekend is, dat hy voorgeſlagen heeft, het Papier aan den Rand te marmeren, om de bedriegeryën in publieke Bedieningen voor te komen: weshalve hy ook van den Koning, onder het Groote Zegel, daar toe een Uitſluitend Voorregt verkreegen heeft. Ik ben aan deezen Heer nog veele andere Zeldzaamheden verſchuldigd.

P L A A T LXXX.

De Purperkleurige Kernbyter (80).

Deeze Vogel is zo groot als een Mosch. Boven de Oogen, aan den Hals, aan de Stuit en onder de Staart, heeft hy roode Vlakken. Anders is hy, over 't geheele Lyf, Blaauwachtig Violet of Purperkleur. Het Wyfje is geheel bruin, doch heeft even de zelfde roode Vlakken, als het Mannetje. Zy onthouden zig op verſcheidene van de Bahama-Eilanden.

De Vergiftboom (*).

Gemeenlyk is dit een kleine Boom, met eene heldere gladde Schors. De Bladen groeijen aan dunne Steeltjes, van zeven of agt Duimen lang; aan welken zy by paaren, met Steeltjes van een Duim lang, gehecht zyn. De Vrugten, die by troſſen voortkomen, zyn Peeragtig, purperkleurig, en bevatten een langwerpigen harden Steen.

Uit

(*) Scarabæus Indicus. EDW. *Av.* I. T. 40. Scarabæus Gideon. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 189. Sp. 2.

(80) Coccothrauſtes purpurea. CATESB. *Car.* I. Tab. 40. Pyrrhula Bahamenſis violacea. BRISS. *Av.* III. p. 326. Loxia violacea. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 43. *Nat. Hiſt.* I. D. V. ST. bl. 515.

(*) Toxicodendron foliis alatis, fructu purpureo Pyriformi ſparſo. CATESB. *Car.* I. T. 40. Elemifera foliis pinnatis. *Hort. Cliff.* 486. Amyris toxifera. LINN. *Sp. Plant.* II. p. 496.

Uit den Stam van deezen Boom druipt een Vogt, dat zo zwart als Inkt is, het welk de Inwooners voor Vergiftig houden. De Vogels eeten nogthans zyne Besſen, doch inzonderheid beminnen deeze Kernbyters het aan den Steen hangende Slym. Hy groeit gemeenlyk op de Eilanden Providence, Ilathera en anderen van de Bahamaas, op de Rotſen.

PLAAT LXXXI.

De Chineeſche Ryſtvogel, Padda *genaamd; het Mannetje* (81).

Deeze Vogel is hier voorgeſteld in de Natuurlyke grootte, volgens welke hy byna met onze Groenlingen overeenkomt, zo hy zelfs niet grooter is. Hy heeft den Bek, naar reden van zyne groote, zeer dik, doch ſpits uitloopende. Dezelve is in 't dikſte gedeelte, naar den Kop toe, ſchoon rood, doch aan de Punt ook een weinig wit. Het Oog is zwart, en de Oogleden, of de Vliezige rand rondom het Oog, zyn rood. De Kop is zwart, met eene witte Boonagtige Vlak ter wederzyde. De Hals, Borſt, Rug en de Dekveders der Wieken, zyn ſchoon blaauwagtig Aſchkleur. De Stuit is helder Aſchgraauw zo wel als de Rug, en aan de Borſt verandert zig dit Aſchgraauwe allengs, naar het Onderlyf toe, in eene bleeke Roozekleur. Hier agter is het Onderlyf, zo wel als de Dekveders onder de Staart, vuil wit. De groote Slagpennen en de geheele Staart zyn zwart; de Pooten en Voeten bleekrood, met witagtige Klaauwen.

Hoewel deeze Vogel weinig friſſche Kleuren vertoont, heeft hy doch veel ſchoonheid; want alle zyne Veders, de Wieken uitgezonderd, ſchynen een blaauwen waaſem te hebben, gelyk de Pruimen, en leggen in zodanige ſchikking over elkander, dat geene van de anderen te onderſcheiden is, en dat zy te ſamen eene gladde en effene Vlakte uitmaaken. Ik heb by den Heer Hans Sloane een zodanigen Vogel levendig gezien. Zy komen uit China.

Alzo by deeze beſchryvingen de Afbeeldingen zyn gevoegd, in welken de uitwendige Deelen, naamelyk de Bek en Pooten, benevens de genen, die het Geſlagt en de Soorten der Vogelen, elk in 't byzonder, aanwyzen, ten zorgvuldigſte uitgedrukt worden; zo heb ik het onnoodig aangemerkt, den Leezer met lange en verdrietige beſchryvingen van deeze Lighaamsdeelen op te houden: dewyl hy zig, door beſchouwing der Afbeeldingen, een veel duidelyker begrip zal kunnen maaken van deeze Deelen, dan uit eene vermoeijende en naauwkeurige beſchryving.

PLAAT LXXXII.

De Purperkleurige Vink (82).

In geſtalte en grootte is deeze Vogel van onze Vinken niet veel verſchillende. Aan den Buik is hy wit, doch het overige des Lighaams donker Violetkleurig, vertoonende in eenige Deelen ook wat bruins: gelyk dus in 't byzonder de binnenſte Baarden der Slagpennen, als ook de Staartveders aan het End, bruin zyn. Het Wyfje is bruin, en heeft eene Vlakkige Borſt gelyk onze Meeuwen. Wanneer zy zig in Karolina beginnen te vertoonen, dat gemeenlyk in November gebeurt, vreeten zy Geneverbeſſen, doch in February taſten zy, gelykerwys onze Goudvinken, de Knoppen der Vrugtboomen aan. Zy vliegen by kleine Schoolen, en vertrekken wederom by 't aankomen van den Winter.

De

(81) Coccothrauſtes Sinenſis cinereus: mas. Edw. *Av.* I. T. 41. Coccothrauſtes Sinenſis cinerea. Briss. *Av.* III. p. 244. T. 11. f. 4. Loxia Oryzivora. Linn. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 14. Ryſtvogel. *Nat. Hiſt.* I. D. V. St. bl. 506, 507.

(82) Fringilla purpurea. Catesb. *Car.* I. T. 41.

De Boom Tupelo *genaamd* (*).

Deeze Boom wordt gemeenlyk hoog en breidt zig ſterk uit: heeft ook een regten Stam en maakt een reguliere Kroon. De Bladen gelyken zeer naar Laurierbladen. In de Herfst zyn deszelfs Takken met Eyvormige zwarte Beſſen, die aan lange Steelen hangen, dik bezet, en ieder Beſie bevat eenen harden, geſtreepten, platten Steen. Deeze Beſſen zyn van een ſcherpe bittere Smaak, doch dienen aan verſcheide wilde Dieren, gelyk de Coati's of Rakoons, de Philanders, Beeren en anderen, tot Voedzel. De Aderen van het Hout zyn door elkander gevlogten en taay, weshalven het tot Aaven van Wielen en ander tot den Akkerbouw dienſtig Gereedſchap zeer bekwaam is. Deeze Boomen groeijen gemeenlyk in Virginie, Maryland en Karolina, op natte plaatſen.

PLAAT LXXXIII.

De Chineeſche Ryſtvogel, het Wyfje (83).

Deeze Vogel komt, in geſtalte en grootte, met den hier voor, op Plaat LXXXI, afgebeelden volmaakt overeen, gelyk ik hem dan ook voor het Wyfje daar van houde. De genen, die denzelven uit China overbrengen, noemen hem *Padda-Vogel*, dewyl men hem met zulk Koorn ſpyzigt. *Padda*, nu, wordt ongepelde Ryſt genoemd: zo dat men hem dan, myns oordeels, niet ongevoeglyk Ryſtvogel kan noemen. Zy zouden aan de Ryſt-Plantagiën veel ſchade toebrengen. Offchoon ik hem, nu, Ryſtvogel genoemd heb, moet ik doch erinneren, dat hy onder dat Geſlagt van kleine Vogelen behoort, die wy in Engeland *Vinken* noemen; hoewel zyn Bek naar evenredigheid grooter is, dan in alle onze Soorten van Vinken: Dewyl ik deezen Vogel niet levendig heb gezien, zo zal deszelfs beſchryving niet zo volkomen zyn als die van den voorigen. Hy werdt by den Heer HANS SLOANE in Spiritus bewaard.

De Bek is Vleeſchkleurig, zo wel als de Oogleden, of de Huid die het Oog omringt. De Kop is geheel zwart, doordien dezelve aan de zyden geene witte Vlakken heeft, en hier in beſtaat het voornaamſte onderſcheid tuſſchen deezen en den voorgaanden. De Hals, de Rug, Borſt en Wieken, zyn Aſchgraauw en niet zo glanzig als in de andere: ook wordt het Lyf allengs wat dof en vuil Roozekleurig, en de Slagpennen zyn wat donkerer dan de Dekvederen der Wieken. Aan den Rand der Wiek is, digt aan de Borſt, een witte Vlak. Het Onderlyf, en de Dekveders onder de Staart, zyn wit: de Staart is zwart: de Pooten en Voeten zyn Vleeſchkleur. De Veders zelf zyn, gelyk in den voorgemelden Vogel, zo gelykvormig onder elkander gemengd, dat zy meer naar fyne Haairtjes dan naar Vederen gelyken.

Eenige Luiden, die met Indiaanſche Waaren handelen, en deeze Vogels gezien hebben, noemen dezelven Moſſchen van Java, doch anderen geeven 'er den naam aan van Indiaanſche Moſſchen, en beweeren, dat men dezelven op 't Eiland Java vindt. Is nu dit waar, dan is het te gelooven, dat men dezelven in de meeſte Landen, op welken onze Ooſtindiſche Kompagnie Handel dryft, zou aantreffen; doch ik geloof eer, dat zy, door den Handel tuſſchen China en Java, op dat Eiland zo gemeen geworden zyn, als die Vogels welke men in Kouwtjes houdt, en dat eenigen deswegen tot het denkbeeld gekomen zyn, dat zy oirſpronglyk van daar kwamen. Ik heb deeze Vogels dikwils op Chineeſche Printen voorgeſteld gezien, en dit bewyſt genoegzaam, dat zy hunnen oirſprong uit China hebben.

(*) Arbor in Aqua naſcens, Foliis acuminatis & non dentatis, fructu Elæagni minore. CATESB. *Car.* I. T. 41. Nyſſa Pedunculis multifloris. GRON. *Virg.* 121. Nyſſa foliis integerrimis. *Hort. Cliff.* 462. Nyſſa aquatica. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 1511.

(83) Coccothrauſtes Sinenſis cinereus; fœmella. EDW. *Av.* I. T. 42. Coccothrauſtes Sinenſis cinerea. BRISS. *Av.* III. p. 244. T. 11. f. 4. Loxia Oryzivora. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 14. *Nat. Hiſt.* I. D. V. STUK, bl. 506, 507.

PLAAT LXXXIV.

De Bahamasche Vink (84).

Zy weegt drie vierden Loots. De Kop is zwart, uitgenomen dat van den Bek een witte Streep over 't Oog en een andere onder 't zelve heen loopt. De Keel is geheel zwart, doch heeft een geele Vlak, digt onder den Bek. De Borst is Oranjekleur; de Buik wit; het bovenste van den Hals en de Stuit zyn donker rood. De Rug is zwart: de Wieken, zo wel als de Staart, bruin; met eenig wit daar onder gemengd: de Pooten en Voeten zyn Loodkleurig. Op veelen der Bahama-Eilanden zyn deeze Vogeltjes zeer gemeen.

Bignonia met blaauwe Bloemen en Pokhoutbooms Bladeren (*).

Dit is een Boom van middelmaatige grootte, die de Bladen spits heeft, en beurtlings aan de Steelen staande. In Mey komen aan het end der Takken verscheide Steeltjes uit, die zig van elkander spreiden en blaauwe Bloemen draagen, welke naar de Bloemen van het Vingerhoedkruid gelyken. Op deeze Bloemen volgen groote, platte, rondagtige Zaadhuisjes of Peulen, die gemeenlyk twee Duim middellyns hebben, bevattende veele kleine, platte, gevleugelde Zaaden. Deze Boom groeit op verscheidene van de Bahama-Eilanden, inzonderheid rondom de Stad Nassau, op 't Eiland Providence.

PLAAT LXXXV.

De Chineesche roode Mosch, het Mannetje met het Wyfje (85).

Deeze Vogeltjes zyn, wederom, hier in Natuurlyke grootte voorgesteld. Zy behooren tot het Vinken-Geslagt, hoewel zy grooter Bek hebben. In beiden is de Bek van eenerley gedaante, zeer dik en blaauwagtig Aschkleur. In die, welken ik voor het Mannetje houde, is de Kop zwart; voor aan den Hals strekt zig de zwarte Kleur uit tot aan de Borst: de Oogen zyn donker van Kleur: het geheele Lyf, de Wieken en Staart, zyn over 't geheel bruinrood of donker Kaneelkleur; de Pooten, zo wel als de Voeten, Aschgraauw.

De andere Vogel, dien ik voor het Wyfje aanzie, is aan de zyde van den Kop, rondom de Oogen, die mede donker zyn, aan de Keel, Borst en Buik, gelyk ook de Dekveders onder aan de Staart, vuil wit, doch een weinig trekkende naar Roozekleur. Boven op den Kop, agter aan den Hals, aan de Rug en op de Wieken, is hy bruinagtig Aschgraauw. De bovenste Dekveders van de Staart zyn wit; doch de Staart is, zo wel als de groote Slagpennen, donker of zwart; de Pooten en Voeten Vleeschkleurig.

Ik heb deeze Vogeltjes by een Koopman in Vogelen, die dezelven Indiaansche Mosschen noemde, in 't Hof van 't Witte Hert, in 't Strand, uitgeschilderd. Zy waren in een Kouwtje by één, en scheenen met elkander wel over weg te kunnen, als Mannetje en Wyfje. Daar ALBIN reeds den Vogel met den zwarten Kop in Afbeelding vertoond, en by denzelven een anderen Vogel, dan ik, geplaatst heeft, dien

(84) Fringilla Bahamensis. CATESB. *Car.* I. T. 42. BRISS. *Av.* III. p. 168. Fringilla Zena. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 112. Sp. 13. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bl. 543.

(*) Arbor Guajaci latiore folio, Bignoniæ flore cœruleo, Fructu duro, in duas partes dissiliente; Seminibus alatis imbricatim positis. CATESB. *Car.* I. T. 42. Bignonia cœrulea. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 872.

(85) Passer Sinensis fulvus, mas & fœmella. EDW. *Av.* I. T. 43. Coccothraustes Sinensis. BRISS. *Av.* III. p. 235. Loxia Malacca. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 16.

dien hy voor het Wyfje uitgeeft, zo zou ik den zelfden Vogel hier niet weder te voorſchyn gebragt hebben, indien de gene, dien ik het Wyfje noem, reeds beſchreeven ware. Het Mannetje by ALBIN is van het myne daar in ook verſchillende, dat in hetzelve een breede zwarte Streep, van de Borſt af, naar onderen, over 't geheele Lighaam heen, getrokken is, welke ik niet heb kunnen vinden. Daar ik ook, ſedert deeze Aftekening van my gemaakt was, zelf een zodanigen Vogel gehad, en dien naauwkeurig onderzogt heb, om deeze Kentekenen aan hem te ontdekken, bevond ik doch niets anders, dan dat het geheele Lighaam bruinrood ware. Zo my berigt is, zyn deeze Vogels uit China afkomſtig. Ik hebze even als de Heer ALBIN getyteld, dewyl ik die benaaming voor niet ongevoeglyk houde, en in de Natuurlyke Hiſtorie veel wanorde ontſtaat, wanneer aan de zelfde Dingen meer dan één Naam gegeven wordt. ALBINS Afbeelding ſtaat in 't Tweede Deel van zyne Vogel-Hiſtorie, op de Drie-en-vyftigſte Plaat.

PLAAT LXXXVI.

De Geele Amerikaanſche Diſtelvink (86).

Dezelve komt, in grootte en geſtalte, met onze Diſtelvinken overeen. De Bek is donker witagtig: de Kop van vooren zwart, van agteren vuil groen: het gantſche onderſte deel des Lighaams, van den Bek af tot aan de Stuit, even gelyk de Rug, ſchoon helder geel. De Wieken zyn zwart, doch eenige kleine Vedertjes, op dezelven, hebben een donker witagtigen rand: de Pooten en Voeten zyn bruin. Hy vreet de Zaaden van Slaa en Diſtels. In Karolina zyn deeze Vogeltjes niet gemeen, doch in Virginie komen zy meer voor, en in Nieuw Jork zyn zy zeer overvloedig: ook houdt men ze aldaar in Kooitjes.

Driedoornige Acacia, met Eyvormige Zaadhuisjes (*).

Deeze Boom wordt zeer hoog en breidt zig ſterk uit. De Blaadjes zyn klein en ſpits, ſtaande ook, gelyk in de meeſte andere Soorten van dit Geſlagt, tegen elkander over. De Vrugt gelykt eenigermaate naar een Boon, en ſteekt in een Eyvormig Huisje: gemeenlyk groeijen daar van vyf of zes by elkander. De Takken zyn bezet met veele groote en ſcherpe Doornen. Ik heb deezen Boom nergens, dan daar de Heer WARING denzelven hadt doen planten, aan de Rivier Ashley gezien, alwaar hy op verdronken Land groeide.

PLAAT LXXXVII.

De Mexikaanſche Vlaſch-Vink met een geelen Kop (87).

Dewyl deeze Vogel tot de Vlaſch-Vinken of Kanarie-Vogeltjes behoort, hebben wy hem deezen naam willen geeven. Ik hebze ook wel Mexikaanſche Moſſchen hooren noemen: doch ik houdze eer voor Vlaſchvinken. De Bek is van middelmaatige dikte, gelyk in de meeſte hardſnebbige Vogelen, die Graanen eeten, en heeft een

(86) Carduelis Americana CATESB. *Car.* I. T. 43. EDW. *Av.* II. p. 133. T. 274. BRISS. *Av.* III. p. 64. Fringilla triſtis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 112. Sp. 12. Amerikaanſche Putter. *Nat. Hiſt.* I. D. V. STUK. bl. 543.

(*) Acacia Abruæ foliis, triacanthos, Capſulâ ovâli, unicum Semen claudente. CATESB. *Car.* I. T. 43. Cæſalpinoides foliis pinnatis ac duplicato-pinnatis. *Hort. Cliff.* 489. Gleditſia triacanthos. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 1509.

(87) Linaria Mexicana Capite flavo. EDW. *Av.* I. T. 44. Paſſer Mexicanus. BRISS. *Av.* III. p. 97. Loxia Mexicana. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 26. *Nat. Hiſt.* I. D. V. STUK, bladz. 510.

een witagtige of bleeke Vleeſchkleur: de Oogen zyn Hazelnootenkleur, de Kop en Keel zyn geel. Agter de Oogen zyn, aan de zyden van den Hals, bruine Streepen, die nederwaards breeder worden, en zig vermengen met de donker bruine Kleur, welke het agterſte van den Kop, het bovenſte van den Hals, de Rug, Wieken en Staart, dekt: doch de Hals en de Rug hebben nog donkerer Vlakken, die nederwaards gekeerd ſtaan. De grootſte of buitenſte Slagpennen zyn, benevens de Vederen van de Staart, donkerer dan de Rug en het bovenſte deel der Wieken. De Borſt, het Lyf, de Schenkels en de Dekvederen onder de Staart, zyn helder Okerkleur; hebbende de Borſt en 't Lyf donker bruine nederwaards gekeerde Vlakken, die in 't geele onder aan de Keel aanvang neemen. De Pooten en Voeten zyn bruin of vuil Vleeſchkleurig.

Ik heb deezen Vogel in het Huis van den Heer KAREL WAGER, te Parſons-Green, uitgeſchilderd, en hem op de Plaat in de Natuurlyke grootte voorgeſteld. Aan boord van een Spaanſch Schip, dat door een Engelſch Schip in de Weſtindiën prys gemaakt werdt, vondt men een Kooy vol zulke Vogelen. Zy komen oirſpronglyk uit Mexiko, en het Schip, waar in menze aantrof, hadt te Vera Cruz zyne Lading naar Spanje ingenomen.

PLAAT LXXXVIII.

De driekleurige Diſtelvink (88).

Deeze weegt ruim een Loot, en heeft bykans de grootte van een Kanarie-Vogel. De Kop en het bovenſte van den Hals zyn Ultramarynkleur: de Keel, Borſt en 't Lyf ſchoon rood. De Rug is groen en trekt wat naar 't geele. De Wieken beſtaan uit groene, violette en donker roode Vederen. De Stuit is rood, de Staart donker rood met een weinig violet daar onder gemengd. Hoewel 'er een byzondere beſchryving vereiſcht werdt, om zig van deezen Vogel een regt begrip te maaken, beſtaan doch zyne Kleuren eigentlyk maar in drie; te weeten, de Kop en Hals zyn blaauw, het Lyf is rood en de Rug groen. Hy heeft een lieflyk Gezang, doch maakt in de Toon weinig veranderingen. Deeze Vogeltjes broeden in Karolina, en bouwen hunne Neſten gaarn op de Oranjeboomen. Den Winter over blyven zy niet aldaar, en gaan ook niet verder Landwaards in. My is 'er, vyftig Mylen van de Zee, nooit een in 't Gezigt gekomen. Hoewel het Mannetje zo ſchoon is, kan men doch het Wyfje, wegens zyne ſlegte Kleur, niet minder merkwaardig keuren: het gelykt veel naar een Moſch, maar heeft ook iets groens.

Zyne Excellentie, de Heer JOHNSON, tegenwoordige Gouverneur van Zuid-Karolina, heeft vier of vyf van deeze Vogeltjes, die uit het Neſt genomen waren, twee Jaaren lang in Kouwtjes gehouden. Deezen gantſchen tyd hebben de Mannetjes en Wyfjes zo weinig verſchil in de Kleur getoond, dat zy moeielyk van elkander te onderſcheiden waren. Ook heb ik zelf het Mannetje en Wyfje in 't Neſt gevangen, doch weinig verſchil daar in kunnen beſpeuren; want zy zagen 'er beiden even bruin uit. Hoe veel Jaaren zy noodig hebben, om hunne regte Kleur te krygen, is nog onzeker. Wanneer zy in ons koude Klimaat gebragt worden, verliezen zy veel van hunne ſchoonheid; 't welk aan eenigen gebleeken is, die ik met my heb overgevoerd. De Spaanſchen noemen dit Vogeltje *Mariposa pintada*, of de veelverwige Kapel.

De

(88) Fringilla tricolor. CATESB. *Car.* I. T. 44. Fringilla Chinenſis. ALB. *Av.* III. p. 64. T. 68. Chloris Ludoviciana, vulgo *Papa* dicta. BRISS. *Av.* III. p. 200. T. 8. f. 3. & App. 74. Emberiza Civis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 110. Sp. 24. *Nat. Hiſt.* I. D. V. STUK, bladz. 529.

De Floridasche Alcéa, met Laurierbladen (*).

Dit is een hooge Boom, die een regten Stam heeft, met eene regelmaatige piramidaale Kroon. De Bladen hebben de gedaante van Laurierbladen, doch zyn op de kanten gekarteld. Hy begint in de Mey-Maand te bloeijen, en behoudt zyne Bloemen het grootste deel van den Zomer door. De Bloemen hangen aan Steelen van vier of vyf Duimen lang, bestaande slegts uit één Blaadje, dat in vyf deelen gesneeden is, en bevattende een bosje van Draaden, die geele Knopjes hebben. Op deeze Bloemen volgt, in de Maand November, een Kegelvormig Huisje of Knop, met eenen verdeelden Kelk. Als dit Huisje ryp geworden is, dan gaat het open, en verdeelt zig in vyf Vakken vol kleine half gevleugelde Zaaden. Deeze Boom behoudt zyne Bladen het geheele Jaar door: hy groeit slegts op vogtige plaatsen, en gemeenlyk in 't Water. Zyn Hout is wat week, doch ik heb eenige schoone Tafels gezien, die daar van gemaakt waren. Hy groeit in Karolina, maar, in geene der Noordelyker gelegene Volkplantingen.

PLAAT LXXXIX.

De groote Indiaansche Kraanvogel (89).

Dit is een zeer groote en staatelyke Vogel, die naar myn Gevoelen den gemeenen Kraanvogel in grootte overtreft, hebbende ook, naar evenredigheid, den Bek langer. Zyn gang is trots en pragtig, en, wanneer hy staat of gaat, zonder zynen Hals sterk uit te strekken, is hy byna vyf Voeten hoog. De Heer WILLOUGHBY heeft een Indiaanschen Kraanvogel beschreeven, die veel kleiner dan deeze en een geheel andere Vogel schynt te zyn; des ik oordeelde, dat het een zeer gevoeglyke naam voor hem was, wanneer ik hem den Grooten Indiaanschen Kraanvogel noemde. Hy eet Gerst en ander Koorn; doch, wegens de langte en spitsheid zyner Snebbe, kan hy de Graankorrels niet in den Bek brengen, zonder den Kop gezwind agterover te smyten, zo dat de met de Punt van den Bek opgevatte Graanen in de Keel vallen. De Bek is lang, en naar den Kop toe taamelyk dik, doch loopt van vooren in een spitse Punt uit. Deszelfs Kleur is groenagtig geel, aan de Punt wat donker, en heeft wederzyds, byna in 't midden, maar nader aan den Kop dan aan de Punt, een langwerpig Neusgat. De Oogen zyn schoon Hazelnootenkleur of roodagtig. De Kop, en een klein gedeelte van den Hals, zyn gedekt met eene naakte Huid, die eene schoon roode Kleur heeft. Aan den Grond van den Bek, onder de Kin, en rondom het begin van den Hals, of aan 't agterste gedeelte van den Kop, is hy dunnetjes bezet met fyne, zwarte, Haairagtige Vederen; hebbende, onder het Agterhoofd, een klein gedeelte gantsch naakt. Het bovenste deel van den Kop, en twee by de Ooren staande Vlakjes, zyn wit en zonder Vederen. De Hals is zeer lang, van boven gedekt met witte Vederen, die naar onderen toe allengs Aschgraauw worden. De Halsveders zyn korter en staan yler dan in de Reigers. Het geheele Lyf is, benevens de Wieken en de Staart, de groote Slagpennen uitgezonderd, Aschgraauw; doch de Borst vertoont zig wat helderer dan de Rug en Wieken. De Slagpennen zyn zwart, en strekken zig, met geslooten Wieken, zo ver uit dat zy bykans zo lang zyn als de Staart. De Pooten zyn zeer lang, en, tot taamelyk ver over de Kniejen, van Vederen ontbloot. Hy heeft drie middelmaatig lan-

(*) Alcea Floridana quinque-capsularis, Laurinis foliis leviter crenatis, Seminibus Coniferarum instar alatis. PLUK. *Amalth.* p. 7. T. 352. Hypericum floribus pentagynis, foliis lanceolatis, serratis. *Hort. Cliff.* 380. Hypericum Lasianthus. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 1101.

(89) Grus major Indica. EDW. *Av.* I. T. 45. Grus Orientalis Indica. BRISS. *Av.* V. p. 378. Ardea Antigone. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 84. Sp. 6. Oostindische Reiger. *Nat. Hist.* I. D. V. ST. bladz. 191.

lange, voorwaards ſtaande, doch van agteren éénen korten Vinger. Zo wel de Pooten als de Voeten zyn, gelykerwys in de Duiven, rood, maar de Klaauwen zwart.

Deezen Vogel heb ik naar 't Leven getekend en gekleurd by den Heer KAREL WAGER, die denzelven naderhand aan den Heer Doktor MEAD vereerde. Hy is uit Ooſtindie herwaards gebragt.

PLAAT XC.

De blaauwe Mexikaanſche Vlaſchvink (90).

Dit Vogeltje is kleiner dan een Kwikſtaart, en weegt ongevaar een Loot. Op eenigen afſtand ſchynt het geheel blaauw te zyn, doch van naby is het volgende daar aan op te merken. Het heeft den Bek zwart Loodkleurig: boven op den Kop maakt het blaauw den ſterkſten Glans, doch is tevens donkerer dan aan alle andere Lighaams deelen: de Hals, Rug en 't Lyf zyn helderer: de grootſte Slagpennen zyn bruin, met eenen blaauwen rand: de Staart is bruin, doch heeft ook iets blaauws. In de bewoonde Landſtreeken van Karolina komt geen zodanige Vogel voor, en ik heb 'er nimmer één nader aan de Zee, dan op eenen afſtand van anderhalf honderd Mylen, gezien; alzo zy zig alleenlyk in 't Gebergte onthouden. Haar Gezang komt met dat van onze Vlaſchvinken overeen. De Spanjaarden in Mexiko noemen dit Vogeltje *Azul lexos*, dat is, van verre Hemelſchblaauw. KLEIN geeft 'er den naam aan, van Blaauwe Diſtelvink.

De Driebladerige Nagtſchade (*).

Deeze Plant heeft een Knollige Wortel, die twee of drie regte Steelen uitgeeft, welke by de agt Duimen hoog worden, waar aan altoos drie met Ribben voorziene Bladen, in de gedaante van een Driehoek, by elkander zitten, tuſſchen welken de Bloemen voortkomen. Deeze zyn bleekrood, en beſtaan uit zes breede Blaadjes, drie grootere en drie kleinere. Ook hebben zy Meeldraadjes van ongelyke langte. Op de Bloemen volgt een Zaadhuisje, dat in geſtalte en grootte naar een kleine Hazelnoot zweemt, doch wat geſtreept is, en omringd van een Kelk, die zig in drieën verdeelt, zynde terugwaards geboogen. Het Zaadhuisje bevat ontelbaare kleine Stuifzaadjes. Ik heb deeze Plant aan den oirſprong van groote Rivieren gevonden, doch in de bewoonde Landſtreeken van Karolina kwam zy my niet voor.

PLAAT XCI.

De Strandlooper met Voeten als een Koet (91).

Deeze Vogel is hier in zyne Natuurlyke grootte afgebeeld. Ten aanzien van de geſtalte en grootte, als ook ten aanzien der Kleuren, komt hy overeen met het kleine Waterhoen, door WILLOUGHBY beſchreeven, dat GESNERUS **Fÿſterlein** noemt: want het voornaamſte onderſcheid beſtaat in de Voeten, die, gelyk in de Koeten, met uitgeſneeden Vliezen bezet zyn. De Bek is lang, taamelyk dun, zwart van Kleur, en aan de Punt van 't bovenſte deel wat nederwaards geboogen. De Oogen ſtaan, gelyk in de meeſte Vogelen van dit Geſlagt, ver van den Bek af. Het bo-

(90) Linaria cœrulea. CATESB. *Car.* I. T. 45. EDW. *Av.* II. p. 132. T. 273. f. 2. Tanagra cyanea Rectricibus fuſcis. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 111. Sp. 6. *Natuurl. Hiſt.* I. D. V. ST. bladz. 529.

(*) Solanum triphyllon flore hexapetalo Carneo. CATESB. *Car.* I. T. 45. Trillium flore pedunculato cernuo. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 484.

(91) Tringa Pedibus Fulicæ. EDW. *Av.* I. T. 46.

bovenſte van den Kop is zwart, doch aan de zyden, rondom de Oogen, aan den wortel der Snebbe en aan de Kin, is alles wit. De geheele Hals is dof Aſchgraauw, maar trekt een weinig naar Bloedrood. De Borſt, het Lyf, de Schenkels en Dekvederen onder de Staart, zyn wit. Het onderſte en agterſte deel van den Hals, de geheele Rug, de Wieken en Staart, hebben eene vuil donkerbruine Kleur, doch de Vederen zyn wat helderer gezoomd. De grootſte of buitenſte Slagpennen zyn geheel zwart, maar hebben witte Schaften: de middelſte Slagpennen voeren witte Punten, en dergelyke ſmalle randjes: de binnenſte daarentegen, of die naaſt aan de Rug ſtaan, zyn met dezelven van eenerley Kleur. De Dekveders, die digtſt boven de Slagpennen zitten, hebben breede witte Punten, en maaken dwars over de Wiek een breede witte Streep; zynde de onderkant van de Staart Aſchgraauw. De Pooten zyn van middelmaatige langte, en boven de Kniejen een taamelyk end wegs kaal. Hy heeft vier Vingers aan ieder Poot, in de gewoone plaatzing. De drie voorwaards ſtaande zyn wederzyds met zo veel uitgeſneeden Vliezen bezet, als 'er Leden in ieder Vinger zyn: dewyl 'er by ieder Gewricht eene inſnyding is, zo dat, door het buigen der Vingeren, de Huid niet in onorde raakt of gekreukt worde. De agterſte Vinger is klein, en de Pooten, zo wel als de Voeten, zyn Loodkleurig, maar de Klaauwen zwart. De Voeten van deezen Vogel komen my zeer byzonder voor; aangezien geen andere Soort van Sneppen of Waterhoentjes dergelyken gewoon is te hebben.

De Heer Alexander Light, een Liefhebber van dergelyke Dingen, die zig thans in de Hudſons-Baay, waar heen hem de Kompagnie gezonden heeft, onthoudt, gaf my deezen Vogel, en zeid my daar nevens, dat zig dezelve op een Schip hadt nedergezet, 't welk ver van 't Strand, met eenen Landwind, langs de Kuſt van Maryland heen zeilde.

P L A A T XCII.

De Koroliniſche Gaay of Beemer (92).

Deeze weegt twee Loot en is wat kleiner dan een Moſch. De Bek is zwart, dien hy wyd kan open doen, hebbende ook een wyde Keel. Van de Neusgaten loopt, tot agter aan den Kop, een zwarte Streep als Fluweel, die van onderen met een witte Streep gezoomd is, waar in de Oogen ſtaan. Het overige van den Kop en Hals is bruin. Boven op den Kop heeft hy een ſpitſe Kuif, van de zelfde Kleur. De Borſt is bruin; de Rug en Dekveders der Wieken zyn wat donkerer: het Lyf is bleekgeel. Voorts onderſcheidt zig deeze Vogel van anderen door agt kleine roode Vlakjes, die aan 't end der agt kleine Slagpennen ſtaan, en in Kleur, zo wel als in dikte, zig vertoonen gelyk rood Zegel-Lak. Wanneer de Wiek geſlooten is vereenigen zig deeze Vlakjes, en maaken alsdan een enkele groote roode Vlak uit. De Staart is zwart maar aan 't end geel. In Europa is deeze Vogel ook bekend, doch ſchooner van Kleur.

Heeſter met Kornoelje-Bladen, roode geſternde Bloemen en een welriekende Schors (*).

Dit Gewas wordt gemeenlyk agt of tien Voeten hoog, en de Bladen ſtaan by paaren

(92) Garrulus Carolinenſis. Catesb. *Car.* I. T. 46. Bombycilla Carolinenſis. Briss. *Av.* II. p. 337. Lanius Garrulus. Linn. *Syſt. Nat.* X. Gen. 43. Sp. 10. Ampelis Garrulus. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 108. Sp. 1. Beemer. *Nat. Hiſt.* I. D. IV. Stuk. bladz. 223.

(*) Frutex Corni foliis, floribus inſtar Anemones ſtellatæ, Petalis craſſis rigidis Colore ſordide rubente: Cortice Aromatico. Catesb. *Car.* T. 46. Beureria &c. Ehret. *Pict.* T. 13. Butneria Anemones flore. Du Hamel *Arbr.* I. p. 114. T. 45. Baſteria foliis ovatis acuminatis, Caule fruticoſo. Mill. *Dict.* T. 60. Calycanthus floridus. Linn. *Spec. Plant.* II. p. 718.

ren tegen elkander over. De Bloemen gelyken veel naar die van de Ster-Anemone, en bestaan uit verscheide Koperkleurige Blaadjes, die dik, styf en vuil rood zyn, omringende een bondeltje van geele Draadjes. Op de Bloemen volgt eene rondagtige van boven platte Vrugt. De Schors is zeer Kruidig, en zo welriekende als Kaneel. Deeze Heesters groeijen in Bergagtige afgelegene Landstreeken van Karolina, doch nergens op bewoonde plaatsen.

PLAAT XCIII.

De Indiaansche Kievit met eene zwarte Borst (93).

Deeze Vogel is wat Lyviger dan de Kievit, en komt, ten aanzien van zyne grootte, met de Engelsche graauwe en groene Kievit taamelyk overeen, hebbende ook de zelfde gedaante, uitgenomen, dat de Pooten een goed end langer zyn. Hier heb ik hem in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld. Zyn Bek is van middelmaatige langte en taamelyk egaale dikte, zwart van Kleur, en loopt in eene Punt uit. In 't midden nogthans is hy zo dik niet als aan 't Grondstuk en naar de Punt toe, en heeft wederzyds een langwerpig Neusgat. Het bovenste van den Kop is zwart met eenen groenen Glans, en deeze zwarte Veders steeken een Duim over den Kop heen, maakende een Kwast. De onderste zyddeelen van den Kop, deszelfs agterste deel en twee ter wederzyde van den Hals nederwaards gestrekte breede Streepen, zyn wit. Tusschen de zwarte Kruin en de witte zyddeelen van den Kop, staan de Oogen. Agter en beneden is de Hals, met en benevens de geheele Rug en de Dekvederen der Wieken, van eene bruine Kleur. De uiterste Enden in de ryen der Dekvederen, die digt boven de Slagpennen staan, zyn wit; de groote Slagpennen zwart en de kleinere, digt aan de Rug, bruin. De Rand, die van de kromte der Wiek nederwaards gaat, heeft zwarte en witte Vederen onder elkander. Van beneden den Bek loopt, langs de Keel, tot aan het begin van de Borst, eene zwarte Streep, die zig vermengt met de zwarte Kleur van de Borst en een gedeelte des Lighaams. De Borst heeft tevens een schoonen Purpergloed. De Schenkels, het Onderlyf en de Dekveders onder de Staart, zyn wit. De Staartveders zyn van gelyke langte, grootendeels wit, doch aan 't End, ter langte van anderhalf Duim, overdwars, zwart. De Pooten zyn langer dan gemeenlyk anders in dit slag van Vogelen plaats heeft. Zy hebben maar drie Vingers van middelmaatige langte, die allen voorwaards staan. De Pooten zyn, wat over de Knie, kaal, en zo wel als de Voeten, gelyk ook de Klaauwen, vuil donkerbruin, trekkende veel naar 't zwarte.

Ik heb deeze Afbeelding naar een Vogel gemaakt, welken my de Heer PIETER COLINSON geleend hadt, zynde met andere Vogelen van Gamron in Persie gekomen. Op myne Plaat had ik by verzinning laaten zetten, dat dezelve uit Bengalen afkomstig ware.

PLAAT XCIV.

Het blaauwe Roodborstje (94).

Dit Vogeltje weegt byna derdhalf Loot, en is omtrent zo groot als een Mosch. Zyn Oogen zyn groot: de Kop, het bovenste van het Lyf, de Staart en Wieken, schoon blaauw, uitgenomen, dat de Punten der Slagpennen eene bruine Kleur hebben.

(93) Pluvialis Indicus Pectore nigro. EDW. *Av.* I. T. 47. Pluvialis Persica cristata. BRISS. *Av.* V. p. 84. Lapwing. RUSS. *Alepp.* 72. T. 11. Charadrius spinosus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 88. Sp. 12.

(94) Rubecula Americana cœrulea. CATESB. *Car.* I. T. 47. EDW. *Av.* 24. T. 24. Rubecula Carolinensis. BRISS. *Av.* III. p. 423. Avis cœrulea. KALM. *Itin.* III. p. 30. Motacilla Sialis. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 38. *Nat. Hist.* I. D. V. ST. bl. 583.

ben. De Hals en Borst zyn vuil rood; het Lyf is wit. Deeze Vogel vliegt zeer gezwind, doordien hy zeer lange Wieken heeft: weshalve hem ook de Havik gemeenlyk te vergeefsch vervolgt. Het zyn onschadelyke Vogeltjes, enkel van Insekten leevende, die veel naar ons Roodborstje gelyken. Zy maaken hunne Nesten in holle Boomen. Men vindtze in de meeste deelen van Noord-Amerika: want ik hebze in Karolina, Virginie, Maryland en op de Bermudische Eilanden, gezien.

Kleine ongedoornde Winde, met roode Bessen (*).

Deeze Plant kruipt menigmaal langs den Grond, en heeft Bladen naar die der Holwortel-Plant gelykende. Zy staan beurtlings aan de dunne Ranken, aan welken lange Trosjes van kleine, roode, Eyvormige maar puntige Bessen hangen, waar van ieder een zeer harden ronden Zaadkorrel bevat.

PLAAT XCV.

Waterhoen met gespoorde Wieken (95).

Deeze Vogel behoort tot het Geslagt der Waterhoentjes. WILLOUGHBY heeft eenen byna dergelyken in Gestalte, doch van andere Kleuren, beschreeven. De Afbeelding stelt hem in de Natuurlyke grootte voor. De Sneb is byna anderhalf Duim lang, geel van Kleur, en de Neusgaten staan in dezelve, wederzyds, byna in 't midden. Aan het Grondstuk van de boven-Kaak heeft hy een kaale Huid, gelyk andere Waterhoentjes, doch welke daar in onderscheiden is, dat zy als een slappe Lap nederhangt. Van boven zyn in dezelve drie Insnydingen; van onderen is zy met den Kop vereenigd en geelagtig van Kleur, doch ik geloove dat zy, toen de Vogel nog leefde, rood is geweest; inzonderheid dewyl dit Lighaamsdeel in de Vogelen, welken MARKGRAAF in Brasil gezien hadt, aldus beschreeven wordt. De Kroon op den Kop is bruin, met eenige donkere Vederen daar onder gemengd. Van de hoeken des Beks loopt, wederzyds, door de Oogen heen, naar het agterste van den Hals een zwarte Streep, en boven de Oogen zyn witte Streepen. Het onderste van den Kop, Hals, Borst, Buik en de Schenkels zyn, benevens de onderste Dekvederen van de Staart, wit, maar de zyden van den Buik en de Schenkels zyn met ettelyke roode Vlakken gesprenkeld. Het agterste deel van den Hals is zwart, doch wordt, naar het begin van de Rug toe, allengs bruin: het agterste van de Rug, daarentegen, de Stuit en de bovenste Vlakte van de Staart, zyn purperkleurig; doch zo, dat zy tevens naar 't Roozeroode trekken. De Vederen rondom de Schouders of by het Gewricht der Wieken, zyn helder bruin; maar de Slagpennen schoon groen en zwart gevlakt, uitgezonderd eenige weinigen van de kleinere naast aan de Rug, die een bruine Kleur hebben. De eerste Dekveders boven de Slagpennen zyn zwart; hier boven staat een ry van bruine Vederen, terwyl de overigen Roozerood of Purperkleurig zyn. De binnenste Dekveders van de Wieken zyn roodagtig bruin; doch het byzonderste aan deezen Vogel is, dat hy voor aan het Gewricht der Wieken een paar sterke, dikke, korte, geele Spooren heeft, welke inwaards, met de Punten naar elkander toe, gekeerd staan. De Pooten zyn zeer lang, en tot boven de Knie met geene Vederen bezet; de middelste Vinger is zo lang als het Schenkelbeen; die op zyde staan zyn wat korter: de agterste Vinger is zeer lang, en heeft eene geheel regte, naar een Naald gelykende, Klaauw, die langer dan de Vinger is, en met denzelven niet korter dan de middelste Vinger van den Voorvoet. Deeze agterste Vinger heeft maar één Gewricht, de binnenste twee, de middelste drie en de buitenste vier. Ik heb op de Gewrichten der Vingeren in deezen Vogel zo naauwkeurig agt gegeven, dewyl ik in

(*) Smilax non spinosa humilis, folio Aristolochiæ, Baccis rubris. CATESB. *Car.* I. T. 47.

(95) Gallinula Brasiliensis Jacana dicta, Alis Cornubus donatis. EDW. *Av.* I. T. 48. Jacana. BRISS. *Av.* V. p. 129. Parra variabilis. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 92. Sp. 4. Fulica Spinosa. LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 82. Sp. 4. Scherpwiek. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bladz. 276.

in de beſchryving, welke WILLOUGHBY ons van denzelven geeft, aangetekend vind, dat hy in ieder Vinger vier Gewrichten heeft. De drie voorwaards ſtaande Vingers hebben dunne en zeer regte Klaauwen, welke, benevens de Voeten en Pooten, Loodkleurig of blaauwagtig Aſchgraauw zyn.

Sir HANS SLOANE hadt deezen Vogel reeds lang in Spiritus bewaard gehad, toen hy my denzelven ter Aftekening leende, en, zo ik onderrigt ben, is hy van Karthagena in Zuid-Amerika tot ons gekomen.

PLAAT XCVI.

De Baltimore-Vogel (96).

Hy is bykans zo groot als een Moſch en weegt wat over de twee Loot. Zyn Bek is ſpits en Kegelvormig. De Kop en de halve Rug zyn glanzig zwart: de Wieken zwart, uitgenomen haare bovenſte deelen, die geel zyn, doch de meeſte Veders van dezelven hebben, aan beide zyden, een witten zoom. Het overige gedeelte des Ligchaams is ſchoonrood en geel gekleurd: de twee bovenſte Veders van den Staart zyn zwart; het overige is geel. De Pooten en Voeten zyn Loodkleurig. In den Winter komt hy niet te voorſchyn. Deezen Goudkleurigen Vogel heb ik maar alleen in Virginie en Maryland gezien, doordien men 'er geene in Karolina heeft. Zo men zegt, heeft hy zynen naam van het Wapenſchild van den Lord BALTIMORE bekomen, 't welk van de regter naar de ſlinker Hand, beurtlings, zes zwarte en geele afdeelingen heeft: doordien deeze Heer mede een Land-Eigenaar van deeze Kolonie is. Hy maakt zyn Neſt op de Takken van hooge Boomen, gemeenlyk op die van den Popelier of Tulpenboom. Zyn Neſt is op eene zeer ongewoone manier gebouwd, zittende alleenlyk met den Rand aan twee dunne Takjes vaſt, en hangende doorgaans aan 't uiterſte End van een dikker Tak. KLEIN heeft 'er den naam van geelbonte Lyſter of Wielewaal aan gegeven.

De Virginiſche Tulpenboom, met driepuntige, in 't midden ſtompe, Bladen (*).

Deeze Boom wordt zeer groot: want eenigen hebben dertig Voeten omtreks. Zyne Takken zyn zeer ongelyk en ongeregeld, niet regt maar krom en knoeſtig: waar door de Boom zig van verre reeds ſterk van andere Boomen onderſcheidt, al heeft hy ook reeds zyne Bladen laaten vallen. Deeze zitten aan Steelen van een Vinger lang, en gelyken eenigermaate naar des kleinen Ahornbooms Bladen, doch zyn gemeenlyk vyf of zes Duim breed, en hebben, in plaats van ſpits uit te loopen, drie Punten, waar van de middelſte ſtomp is en zig als afgeſneeden vertoont. De Bloemen zyn altoos met de Tulpen vergeleeken, en daar van heeft ook de Boom zynen naam gekreegen, hoewel zy, naar myn oordeel, meer gelyken naar die van de *Fritillaria.* Uit zeven of agt Blaadjes zyn zy ſamengeſteld, wier bovenſte deel bleek groen is, doch het onderſte een roode en wat geele Kleuring heeft. Eerſt zyn zy in een bekleedzel beſlooten, dat by 't ontluiken van de Bloem open gaat en afvalt. Deeze Boomen geeven goed Timmerhout. Men vindtze in de meeſte Streeken van 't Vaſte Land van Noord-Amerika, van den Uithoek van Florida af tot in Nieuw Engeland toe.

PLAAT XCVII.

De Penguyn (97).

Deeze Vogel is byna zo groot als een tamme Gans, en, wanneer hy zig op 't Land

(96) Icterus ex aureo nigroque varius. CATESB. *Car.* I. T. 48. Icterus minor. BRISS. *Av.* II. p. 109. T. 12. f. 1. Oriolus Baltimore. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 10. Coracias Galbula. *Syſt. Nat.* X. Gen. 49. Sp. 4. *Nat. Hiſt.* I. D. IV. ST. bladz. 334. Pl. 34. Fig. 6.

(*) Tulipifera Virginiana, tripartito Aceris folio, mediâ laciniâ velut abſciſſâ. PLUK. *Alm.* 379. T. 117. f. 5. & T. 248. f. 7. CATESB. *Car.* I. T. 48. Liriodendron foliis lobatis. *Hort. Cliff.* 223. ROIJEN. *Lugd. Bat.* 494. TREW. *Ehret.* T. 10. Liriodendron Tulipifera. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 755.

(97) Penguin. EDW. *Av.* I. T. 49. Catarractes. BRISS. *Av.* VI. p. 102. Phaëton demerſus. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 74. Sp. 2. *Syſt. Nat.* X. Gen. 67. Sp. 2. *Nat. Hiſt.* I. D. V. STUK, bladz. 131.

Land begeeft, zou hy, wegens zyne agterwaards ſtaande Pooten, dus overend loopen. Reizigers, die deeze Vogels levendig gezien hebben, zeggen dat zy overend ſtaande gaan. De Bek is niet zeer lang en ook niet zo breed als in de Ganzen, maar aan de zyden meer ſamengedrukt. De hoeken van den Bek ſtrekken zig wyd en byna tot aan de Oogen uit. In de Bovenkaak is aan ieder zyde een heldere Streep en de Veders van den Kop maaken insgelyks, aan ieder zyde van denzelven, eene Punt, waar door de Neusgaten bedekt worden. De Sneb is rood. Het voorſte deel van den Kop is, rondom den Bek, tot aan de Oogen toe, vuil bruin: het agterſte, als ook het bovenſte van den Hals en de Rug, zyn donker vuil purperkleur, en met zeer kleine ſtyve Vedertjes bezet, die zig niet ligt buigen en in wanorde brengen laaten; gelykende ook meer naar Slangenſchubben dan naar Vederen. Het onderſte van den Hals, de Borſt, het Lyf en de Zyden onder de Wieken, zyn wit, en hebben Vederen, welke, wat het maakzel en de gedaante belangt, met gemeene Vederen meer overeenkomen, doch digt en vaſt op elkander leggen. De Wieken zyn klein en vlak, als Riemen, en bruin van Kleur; doch van boven en van onderen zyn zy met zo kleine en ſtyve Vedertjes bedekt, dat men, dezelven niet naauwkeurig beſchouwende, zig verbeeldt Segryn te zien. Dat gedeelte, echter, daar in andere Vogelen de punten der Slagpennen komen te ſtaan, is wit. Men wordt 'er naauwlyks een Staart aan gewaar, doch aan de Stuit ſtaan eenige korte Borſtel-Haairen. De Pooten zyn kort. Hy heeft drie voorwaards ſtaande Vingers, die, gelyk in de Ganzen, met elkander verbonden zyn, en de binnenſte heeft, aan zyne inwaardſe zyde, een Vliezige Vin. Bovendien is 'er nog een vierde zeer kleine Vinger, die met de drie overigen niet te ſamenhangt, ſtaande insgelyks voorwaards en agter den binnenſten van de drie anderen: hoedanig iets ik nooit aan de Voeten van andere Vogelen heb gezien. De Pooten en Voeten zyn vuil rood, en hebben taamelyk lange ſcherpe bruine Klaauwen. Van agteren en van onderen zyn de Voeten zwart.

Deezen Vogel heeft my de Heer PIETER COLINSON geleend, die echter niet wiſt te zeggen, van waar hy was gekomen; doch ik bevind, dat inzonderheid diegenen daar gewag van maaken, welke door de Straat van Magellaan en naar de Kaap der Goede Hope gevaren zyn. In de Indiſche Reistogt van den Heer TH. ROES vind ik het volgende Berigt. „ Op het Penguyn-Eiland komt een Vogel voor van dergelyken „ naam, die regtop gaat. Zyne Wieken hebben geen Vederen, en hangen by 't Lyf „ als een paar Mouwen, hebbende ook een witten Rand. Deeze Vogels vliegen niet, „ maar loopen by kleine ſchoolen rond, en hebben doorgaans een vaſte plaats, daar zy „ zig onthouden". CHURCHILLS *Verzameling van Reizen.* I. Deel, bladz. 767.

Het gemelde Penguyn-Eiland legt digt aan de Kaap der Goede Hope. Ik ben eenige maalen de Straat van Magellaan doorgevaaren, doch heb in dezelve weinig van de Penguyns vernomen, dan dat zy regtop gaan, en onder den Oever zig verſchuilen; zo dat ik met geene zekerheid bepaalen kan, welk Wereldsdeel het Vaderland zy van den hier beſchreeven Vogel. Hadden de Reizigers maar eenige beſchryving van de door hun bygebragte dingen gegeven, zo zou men mooglyk zyne Geboorteplaats kunnen uitvinden. KLEIN noemt hem de Vetgans.

P L A A T XCVIII.

De Baſterd-Baltimore-Vogel (98).

Deeze weegt omtrent twee Loot. Zyn Bek heeft eene ſcherpe Punt: de Hals is zwart, de Staart bruin, als ook de Wieken, aan welken de meeſte Veders witte Punten hebben. Voor 't overige is de geheele Vogel geel, maar de Borſt inzonderheid vertoont zig geelglanzig. Terwyl het Wyfje even zo ſchoon is, hoewel met Vederen van een geheel andere Kleur bekleed, ben ik bewoogen geworden, om beider

(98) Icterus minor. CATESB. *Car.* I. T. 49. Icterus minor ſpurius. BRISS. *Av.* II. p. 111. T. 10. fig. 3. Oriolus ſpurius. LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 11.

der Afbeelding mede te deelen. De Kop is, benevens het bovenste deel van haare Rug, glanzig zwart: de Borst en 't Lyf vuil rood; gelykerwys het onderste van de Rug digtst aan de Stuit. Het bovenste deel van de Wiek is rood, het onderste donker bruin. De Staart is zwart. De Pooten en Voeten zyn in beiden blaauw. KLEIN noemt hem de zwartgebaarde Wielewaal.

De Catalpa-Boom (*).

Dit is gemeenlyk maar een kleine Boom, die zelden meer dan twintig Voeten hoog wordt, hebbende de Schors glad; het Hout week en spongieus. De Bladen zyn van figuur als die der Syringen, doch grooter en ten deele tien Duim lang. In Mey brengt hy breede trossen voort van Pypagtige Bloemen, die naar de gewoone Vingerhoedbloemen gelyken, en tevens wit, doch van binnen wat roodagtig purperkleur gevlakt en geel gestreept zyn. De Kelk is Koperkleurig. Op deeze Bloemen volgen ronde Peulen, die de dikte van een Vinger hebben en meer dan een Voet lang zyn. Ryp geworden gaan zy open, en vertoonen haare Zaaden, die gevleugeld zyn, en als Vischschubben op elkander leggen. In de bewoonde Landstreeken van Karolina was deeze Boom onbekend, tot dat ik het Zaad, uit de dieper binnenslands gelegene Streeken, derwaards gebragt had. En, offchoon ook de Ingezetenen zig niet veel bemoeijen met Lusthoven, zyn zy doch door de ongemeene schoonheid van den Boom bewoogen, om denzelven voort te planten. Hier door, nu, is hy thans een sieraad van verscheidene van hunne Tuinen, en hy zou het in Engeland misschien ook wel worden kunnen; doordien hy zo veel Koude verdraagen kan als de meesten van onze Amerikaansche Plantgewassen, waarvan verscheidene reeds ettelyke Winters by den Heer BACON te Hoxton gestaan hebben, die maar enkel in 't eerste Jaar eene bedekking noodig hebben gehad.

PLAAT XCIX.

De gevlakte Groenlandsche Duif (99).

Deeze Vogel is alhier in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld, en, wanneer ik hem met de Groenlandsche Duif van WILLOUGHBY vergelyk, dan bevind ik, dat hy in gestalte en grootte daar mede volmaakt overeenkomt: ook is de figuur van Bek en Voeten eenerley, hoewel zy in kleur van elkander verschillen. Ik houd derhalve deezen voor een Jongen Vogel, die nog niet geruid heeft: dewyl de Ouden zwart zyn, uitgenomen dat zy een groote witte Vlak op ieder Wiek met schoon roode Pooten en Voeten hebben. De Vogel, die op deeze Plaat, in 't verschiet, vliegende wordt vertoond, geeft de afbeelding van de zwarte Groenlandsche Duif, om dezelve met de tegenwoordige te kunnen vergelyken. De Bek of Sneb is taamelyk lang, donker of zwart van Kleur, en naar de Punt toe wat krom. Des Lighaams onderste Vlakte is, van den Bek tot aan de Staart, witachtig en met fyne Aschgraauwe dwars-Streepen doortoogen. De Kruin van den Kop, de bovenste Vlakte van den Hals, de Rug en Staart, zyn zwartagtig en hebben donker zwarte dwars-Streepen. De Slagpennen zyn geheel zwart; de daar boven staande Dekveders hebben witte Punten, waar op een ry van zwarte volgt: de kleinste Dekveders maaken, in het bovenste deel van de Wiek, eene groote witte Vlak, die zwart gesprenkeld is. Boven en aan den Rand is de Wiek zwart gezoomd. De Pooten en Voeten zyn vuil Vleeschkleurig. Hy heeft, voor 't overige, maar drie Vingers, die allen voorwaards staan, kleine Klaauwen hebben, en door

(*) Bignonia Urucu foliis, Flore fordide albo, intus maculis purpureis & luteis asperso, Siliquâ longissimâ & angustissimâ. CATESB. *Car.* I. T. 49. Bignonia Americana, Arbor Syringæ cœruleæ folio, Flore purpureo. DU HAMEL *Arbr.* I. p. 104. T. 41. Bignonia foliis simplicibus cordatis. *Hort. Cliff.* 317. Bignonia Catalpa. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 868.

(99) Columba Groenlandica Hollandis dicta. EDW. *Av.* I. T. 50. Uria minor nigra. BRISS. *Av.* VI. p. 76. Uria minor striata. BRISS. *Av.* VI. p. 78. ALB. *Av.* II. p. 73. T. 88. Colymbus Grylle. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 75. Sp. 1.

door middel van een Vlies met elkander verbonden zyn. Ook zyn de binnenſte Vingers, aan hunne inwaardſe zyde, met een Vinagtig Vlies voorzien. ALBIN heeft, in zyn Tweede Deel, bladz. 73, een Vogel voorgeſteld, dien hy het Mannetje van de Groenlandſche Duif noemt, en een anderen in zyn Eerſte Deel, bladz. 81, daar hy den naam aan geeft van 't Wyfje. Nu geloof ik zeer wel, dat hy iets dit Wyfje gelykende zal gevonden hebben; doordien 'er zulk een Vogel is, maar dezelve is het Wyfje niet van de Groenlandſche Duif. Dewyl hem, echter, ook een Mannetje tot zyn Wyfje zal ontbroken hebben, en hy in 't Werk van WILLOUGHBY gevonden hadt, dat het ſlegt en weinig gekleurd is; zo dagt hy, dat hy hetzelve ligtelyk, zonder den Vogel te zien, kon voorſtellen, en derhalve heeft hy op eene Plaat het Mannetje afgebeeld, dat doch niets anders is dan zyn Wyfje, uitgenomen dat hy hetzelve van de andere Zyde afgetekend, en naar de beſchryving van WILLOUGHBY gekleurd heeft. Dewyl hy ook het Mannetje nooit hadt gezien, zo geloofde hy, dat hetzelve net even zodanigen Bek had, als die Vogel, welken hy het Mannetje noemt: terwyl de Groenlandſche Duif een grooter Vogel is, met eenen langen dunnen Bek, die naar evenredigheid wel tweemaal zo lang is als in zyne Afbeelding. Deezen misſlag van den Heer ALBIN heb ik niet ongevoeglyk geoordeeld alhier te verbeteren.

Ik kreeg deezen Vogel van Sir HANS SLOANE, die hem eenigen tyd in 't Leven heeft gehouden. Hy was aan deezen Heer door den Kommandeur CRAYCOTT gegeven, die hem zelf uit Groenland medegebragt hadt.

Indien het waar is, dat deeze Duiven des Winters wit worden, gelyk WILLOUGHBY in zyne beſchryving meldt, dan is zulks miſſchien maar van dien tyd te verſtaan, wanneer hy aan 't ruijen gaat, en zyne zwarte Kleur met de witte, of de witte met de zwarte Kleur verwiſſelt. Men kan deezen Vogel ook by WILLOUGHBY, Bladz. 326, Plaat 78, zien: doch my dunkt, dat de verandering van Kleur door hem niet genoeg is beweezen.

P L A A T C.

De Geelborſtige Lyſter (100).

Aangezien de Heer KLEIN deezen Vogel onder de Lyſters plaatſt, zo hebben wy hem deezen naam gegeven. Hy heeft bykans de grootte van onze Leeurikken. Zyn Bek is zwart, de Kop en de geheele Oppervlakte van de Rug en Wieken, zyn bruinagtig groen: de Hals en de Borſt geel. Van de Neusgaten af loopt een witte Streep boven 't Oog heen, onder 't welke ook een lichte Vlak is. Van het onderſte des Beks begint een ſmalle lichte Streep. Het Lyf is donker wit of geelachtig; de Staart bruin: de Pooten en Voeten zyn zwartachtig. In de bewoonde Landſtreeken komt men deezen Vogel nooit te zien. Hy onthoudt zig verder in 't Land, ongevaar twee- of driehonderd Mylen van de Zee. Het zyn zeer ſchoone Vogels, die ook zig zodanig verſchuilen, dat ik, na eenige Uuren toegelegd te hebben om 'er een te ſchieten, my eindelyk van eenen Indiaan bedienen moeſt, die alle zyne bekwaamheid noodig hadt, om zulks werkſtellig te maaken. Veel houden zy zig aan de Oevers van groote Rivieren op, en hun luid Geſnater doet de holle Rotſen en dikke Rietboſſchen weergalmen. De Afbeelding ſtelt hem vliegende voor, om te toonen, op welk een zonderlinge manier hy alsdan gewoon is zyne Voeten te houden.

Driebladerige Nagtſchade, met eene zesbladerige Bloem (*).

Deeze Plant heeft eenen enkelen regten Steel, en groeit maar vyf of zes Duim hoog. Van boven zyn drie ſpitſe Bladen, die eenen Driehoek maaken, en nederhangen. Ieder Blad heeft drie Ribben, en het is, met donker en helder groen, Ruitswys' geſchakeerd.

(100) Oenanthe Americana Pectore luteo. CATESB. *Car.* I. T. 50.

(*) Solanum triphyllum, flore hexapetalo: tribus Petalis purpureis, cæteris viridibus reflexis. CATESB. *Car.* I. T. 50. Solanum Virginianum triphyllum, &c. PLUK. *Alm.* 352. T. 111. f. 6. Paris foliis ternatis, Flore ſeſſili erecto GRON. *Virg.* 44. Trillium ſeſſile. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 484.

keerd. Tusschen deeze Bladen komt de Bloem voort, welke uit drie Purperkleurige regtop groeijende Blaadjes bestaat, en derzelver Kelk of bekleedzel is ook in drie-en verdeeld. Zy groeit in de meeste Landstreeken van Karolina in Schaduwagtige Bosschen.

PLAAT CI.

Het Groenlandsche Hert of Rendier (101).

Wanneer wy deezen Rhee-Bok met onzen Engelschen vergelyken, zo is hy zeer dik en sterk, komende ook, wat de evenredigheid zyner Lighaamsdeelen aangaat, met een volwassen Kalf nader overeen, dan met een Rhee-Bok. Hy is van den Grond tot aan de Schouders omtrent drie Engelsche Voeten hoog: zyn Hals is veel korter en zyne Pooten zyn dikker, dan menze gewoonlyk in de Herten vindt. Des Zomers is hy met zagt, kort en Muisvaal Haair gedekt; tegen den Winter komt hier onder een tweede Pels van lang, ruuw, wit Haair te voorschyn, het welk nogthans op de Rug en aan de Snuit wat bruin is. Deeze lange Haairen doen het Dier zig grof en sterk vertoonen. In 't volgende Voorjaar wordt deeze ruuwe Winterkleeding door eenen Zomer-Rok van zagt kort Haair als weg gestooten, en dus verandert hy geduurig van gewaad. Het byzonderste in dit slag van Herten is de Neus, als welke hier geheel met Haair bedekt is, daar zy in andere Rheen uit een kaale vogtige Huid bestaat. Naar myn denkbeeld zou de Neus, in de koude Landen, bevriezen moeten, wanneer zy kaal ware, en om die reden is zy van den Schepper, tot haare beschutting, met Haair bekleed geworden. De Oogen zyn taamelyk groot, en puilen wat buiten den Kop uit. Zo wel de Bok als de Zeeg hebben Hoornen; 't gene wat zeldzaams is. De Hoeven loopen niet spits, maar zyn gespleeten, en staan ver van elkander, hebbende ook van onderen, zo ik my verbeeld, deswegen een taamelyke breedte, dat zy niet zo diep in de Sneeuw mogen zakken. Agter deeze grooten heeft het Dier, aan ieder Poot, twee kleine taamelyk hoog staande Klaauwen. De Hoeven zyn donker Hoornkleur. De Hoornen hebben haare volkomenheid nog niet, alzo de Afbeelding ons een Jong Dier vertoont. Ik heb een Kop met het volkomene Gewey gezien, die benevens deezen Rhee-Bok tot ons gebragt was. De Hoornen hadden in dezelve, boven de Oogen, twee breede Enden als Schoffels, die van dienst konden zyn om de Sneeuw van het Gras weg te ruimen: wat daar boven waren twee andere, doch kleinere, Schoffels, die uitwaards gekeerd stonden: boven deeze liep ieder Hoorn uit in vyf ronde, geensdeels Schoffelagtige, Punten.

Aan Sir HANS SLOANE werden, in 't jaar 1738, door Kommandeur CRAYCOTT een Bok en Zeeg van dit slag van Rheeën, welken dezelve medegebragt hadt, vereerd. Naderhand deedt de Heer SLOANE dezelven present aan den Hertog van RICHMOND, die ze in zyne Diergaarde in Sussex liet brengen, en, zo ik vernam, zyn dezelven daarna gestorven, zonder dat zy in grootte toegenomen waren. Eenigen houden dit slag van Herten voor de Rendieren der Laplanderen en Russen, dat ik niet kan voorstaan noch ontkennen (*). Het tegenwoordige heeft eene Donsagtige bruine Vagt, die deszelfs Winterkleeding uitmaakt. Van de Gestalte kan men uit de Afbeelding oordeelen.

PLAAT CII.

Het Stekelvarken uit de Hudsons-Baay (102).

In gestalte en grootte komt dit met een Bever taamelyk overeen, doch zo ik het, wat

(101) Cervus rangifer Groenlandicus. EDW. *Av.* I. T. 51. Capra Groenlandica. RAJ. *Quadrup.* 90. Rangifer. GESN. *Quadr.* 141. Cervus Tarandus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 29. Sp. 4. *Nat. Hist.* I. D. III. STUK, bladz 86. Pl. 22. Fig. 3.

(*) [De Ridder LINNÆUS heeft hetzelve, in de Twaalfde Uitgaave van zyn Samenstel der Natuur, tot de Rendieren betrokken. Ook geeft de Gedaante der Hoornen, voorgemeld, daar toe veel aanleiding: zie de Afbeelding van het Rendier; *Nat. Hist.* III. STUK, Plaat XXIII.]

(102) Hystrix Canadensis. EDW. *Av.* I. T. 52. ELL. *Hudf.* T. 3. ANSON. *It* I. p. 56. T. 58. Hystrix dorsata. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 21. Sp. 3. *Nat. Hist.* I. D. II. STUK. bl. 360. Pl. 19. Fig. 1.

wat de grootte betreft, met een bekend Dier vergelyken wilde, dan zou het naar een Vos zweemen, waar mede het nogthans geen de minste overeenkomst in de gestalte heeft. Zyn Kop gelykt naar dien van een Konyn: het heeft een platte Neus, die geheel bedekt is met korte Haairen: de voorste Tanden, waar van twee boven en twee onder staan, zyn zeer sterk, geel van Kleur, en schynen volstrekt tot afbyting van het Gras gevormd te zyn. Het heeft zeer kleine Ooren, die naauwlyks boven het Vel uitsteeken. De Pooten zyn kort, de Klaauwen lang: vier staan 'er aan ieder voorsten Poot, en vyf aan ieder agtersten: inwaards zyn dezelven Schoffelswyze uitgehold. De Staart heeft eene middelmaatige langte, en is naar 't Lyf toe dikker dan aan 't End, alwaar dezelve wit van onderen is. Het Dier heeft over 't geheele Lyf een zeer zagt Vel, waar van de Haairen by de vier Duim lang zyn, doch rondom den Kop en aan de Pooten korter; aan 't agterste van den Kop in tegendeel wat langer. Op het bovenste van den Kop, van het Lyf en de Staart, is het, onder 't Haair, digt bezet met zeer spitse, styve Stekels, waar van de langsten niet volkomen drie Duim lang zyn; doch naar de Neus toe, en op de Zyden naar den Buik toe, worden zy allengs korter. Deeze Stekels zyn onder het Haair niet zigtbaar, dan alleenlyk een weinig om het Staartbeen heen, alwaar het de Haairen dunner hadt. Buiten en behalve het zagte Haair, dat over 't geheele Lyf donkerbruin was, hadt dit Dier ook eenige lange, styve, enkelde Haairen of Borstels, die maar dun staan, en drie Duim langer zyn dan de onderste Haairen. Deeze maaken, dewyl zy aan 't End vuilwit zyn, dat de Vagt, op eenige plaatsen, zig als een weinig gesprenkeld vertoont. De Stekels zyn zeer spits en eenigen derzelven bleeven, op eene zagte aanraaking, in myne Vingers vaster, dan in het Dier zyn Huid, steeken. Zy hebben een Baard, en zyn daarom niet ligt weder uit te haalen, wanneer zy in de Huid gedrongen zyn. Met dit Stekelvarken kwam ook een Jong over, dat ongevaar zo groot was als een Kat, hebbende de Vagt zwarter dan de Oude: de Stekels kon men, onder het Haair, duidelyk zien en voelen.

Uit de Hudsons-Baay zyn deeze Dieren overgebragt. Zy werden aan den Heer Doktor K. M. MASSEY overgegeven, en bevinden zig tegenwoordig in de Verzameling van Sir HANS SLOANE, te Chelsea. Naar ik geloof is dit Stekelvarken nog niet beschreeven. De Stekels, die het heeft, zyn wit met zwarte Punten. Op de Plaat is 'er een in de Natuurlyke grootte en gedaante, gelyk ook de vergroote Punt daar van, voorgesteld.

Een myner Vrienden, die zig in de Hudsons Baay onthoudt, heeft my, op myn verzoek, eenige Vraagen, noopens dit Dier, op de volgende wyze beantwoord.

Uittrekzel uit deszelfs Brief, dien hy, den 10 *Augustus* 1742, *uit Albany, aan my heeft geschreeven.*

„ Het Stekelvarken van dit Land is een Dier, dat zyn Nest of Hol onder de Wortels
„ van groote Boomen maakt en veel slaapt. Het voedt zig met de Bast van Jenever-
„ bessen- en andere Boomen, doch voornaamelyk met den eerstgemelden. 's Winters
„ vreet het Sneeuw om den Dorst te lesschen, maar in de Zomer lekt het Water met de
„ Tong, gelykerwys een Kat of Hond; hoewel het zig zeer wagt van daar in te gaan.
„ Zyne Haairen en Stekels blyven, den geheelen Zomer door, in Kleur onveranderd.
„ Wanneer het in 't Voorjaar begint warm te worden, dan wordt hunne Vagt, gelyk in
„ alle andere Dieren van dit Land, dunner. Ik zeg U toe, in 't aanstaande Jaar van 't zelve
„ omstandiger berigt te geeven: want Oostwaards van hier zyn 'er zeer veelen, en eenige
„ Indiaanen, met welken ik Handel dryf, eeten hun Vleesch op zekere tyden des Jaars".

Ik ben Uwe zeer toegenegene
ALEXANDER LIGHT.

Tab. LI.

Das kleine braune und weisse Baumläufferlein.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

I. M. Seligmann fecit et excudit.

CERTHIA, fusca, minor.

Le petit GRIMPÉREAV.

51.

Die kleinste gefleckte Türteltaube.

Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis.

TVRTVR minimus guttatus.

Petite TOVRTERELLE tacheté.

Tab. LIII.

Die grösste Schwalbe.

G. Eduard ad viv. del. *Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis* *I. M. Seligmann fecit et excudit*

HIRVNDO, riparia, maxima. 53. Le GRAND-MARTIN, ou Hirondelle.

Die graue langschwänzge Drossel.

M. Catesby ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.

TVRDVR minor cinereo-albus non maculatus.

54.

Le MOQVEVR.

Tab. LV.

Das blaûkehlige Rothschwänzlein.

Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

Georg Eduard ad viv. del.

RVTICILLA, gutture caeruleo.

55.

Le ROSSIGNOL de Mur.

Die füchsfärbige Drossel.

Cerasi similis arbuscula Mariana, &c.

M. Catesby ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excudit.

TURDUS ruffus.

GRIVE rousse.

Tab. LVII.

Das graue Rothschwänzlein.

Cum Privil. Sac. Cæs. Majest.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

RUTICILLA, dorso cinereo. 57. Le Rouge-queuë gris.

Tab. LVIII.

Carolinische Strichdrossel.

M. Catesby ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis

58.

TVRDVS pilaris, migratorius.

GRIVE brune de passage.

Tab. LIX.

Die schwarze Grasmücke mit bunden Flügeln.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

G. Eduard ad viv. del.

I. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.

FICEDULA tertia *Aldrov.* mas et foemella.

59.

Le BEC-FIGUE mâle et femelle.

Die Drossel mit den rothen Füssen.

TVRDVS viscivorus plumbeus.

C. Priv. S. Caes. Majestatis. 60.

GRIVE aux jambes rouges.

Die röthlichtbraüne Grasmücke.

G. Eduards ad viv. del

Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excud. Normb.

OENANTHE, fulva; mas et foemella. 61. Le Cul-blanc rouge, mâle et femelle.

Die kleinste Drossel.

M. Catesby ad viv. del.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis.

TVRDVS minimus.

Petite GRIVE.

Tab. LXIII. Das lang geschwänzte, rothe Colibritchen. Das kleine, braune Colibritchen.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.

Avis mellivora, major, rubra, macroura.
Avis mellivora, minor, fulva.

Le COLIBRI rouge, à longue-queuë.
Le petit COLIBRI brun.

M. Catesby ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Cæs. Majest.

ALAUDA gutture flavo.

J.M. Seligmann sculps. et excud.

L'ALLOUETTE.

Tab. LXV.

Das grüne Colibritchen mit langen Schwanz.

G. Eduards ad viv. del. Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis. J. M. Seligmann fecit et excud. Norimb.

Avis mellivora viridis, macroura. 65. Le COLIBRI-VERD à longue-queuë.

Die grosse Lerche.

M. Catesby ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

ALAVDA magna.

66.

Grande ALLOVETTE.

Tab. LXVII. Das langgeschwänzte Colibritchen mit schwarzer Platte.

G. Eduards ad viv. delin.

J. M. Seligmann, culps. et excud.

Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis.

Avis mellivora, macroura, capite nigro. 67. Le COLIBRI a tete noire et longue-queuë.

Der schwarze Sperling mit rothen Augen. Der braune Sperling. Tab. LXVIII.

Passer niger, oculis rubris.
Moineau noir aux yeux rouges.

68.

Passer fusca.
Moineau brun.

Tab. LXIX. Das Colibritchen mit weissen Bauch. Das grün und blaue Colibritchen.

G. Eduard ad viv. del. Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis. J. M. Seligmann sc. et exc.

Avis mellivora, ventre albo.
Le Colibri ventre blanc.

69.

Avis mellivora, viridis et caeruleus.
Le Colibri verd et bleu.

Der kleine Sperling.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestat.

Passerculus. 70. Petit Moineau.

Tab. LXXI. Das grüne Colibritchen mit schwarzem Bauch.

G. Eduards ad viv. del. Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis. J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.

Avis mellivora, ventre nigro; mas et foemella. Le Colibri ventre noir Mâle et Femelle.

71.

M. Catesby ad viv. del. J. M. Seligmann sculps. et excud.

Cum Privil. Sac. Cæs. Majest.

Paßer nivalis. 72. Moineau de neige.

Tab. LXXIII.

Das Haûben-Collibritchen.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

G. Eduards ad viv. delin.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

Avis mellivora, minor, cristata.

73.

Le Colibri hupé.

Der Bahamische Sperling. Tab. LXXIV.

Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis.

M. Catesby ad viv. del. *J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.*

Passerculus Bicolor Bahamensis. 74. Moineau de Bahama.

Tab. LXXV.

Das rothbrüstige Colibritchen.

G. Eduards ad viv. delin.

J. M. Seligmann sculps. et excud. Norib.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

Avis mellivora, minor, gutture rubro, mas cum fœmella. 75.

Le Colibri rouge gorge, Mâle et Femelle.

Der Rothvogel.

M. Catesby ad viv. del.

J.M. Seligmann sculps. et excud.

Coccothraustes rubra.

76.

C.P. S.C.Majest.

Le Cardinal.

Tab. LXXVII.

Der Surinamische Rothvogel.

G. Eduards ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.

Garrulus ruber, Surinamensis.

L'Oiseau rouge.

Der blaue Kernbeisser.

Tab. LXXVIII.

Coccothraustes cærulea. 78. Cum P. S. C. Majest. Gros-Bec bleu.

Tab. LXXIX.

Der Bobryvogel.

G. Edwards ad viv. del. Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis. J. M. Seligmann sculps. et excudit

Passer, Indicus, fuscus ventre ex albo et nigro punctato. 79. L' Oiseau d' une Coquille, Gowri.

Der Pürpürfarbe Kernbeißer.

Tab. LXXX.

Coccothraustes purpurea.

Gros bec violet.

Tab. LXXXI. Der chinesische Reisvogel Padda genañt, das Mänlein.

G. Eduard ad viv del. J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

Coccothraustes, *Sinensis*, cinereus, mas. 81. Le Padda Mâle.

Der pûrpûrfarbe Fink. Tab. LXXXII.

G. Eduard ad viv. del.

J. M. Seligmann sculps et excud. Norimb.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Fringilla purpurea. Pinçon violet.

82.

Tab. LXXXIII. Der chinesische Reißvogel Padda genañt das Weiblein.

G. Eduards ad viv. del. Cum Privil. Sac. Cæs. Majestatis. J. M. Seligmann sculps. et excud.

Coccothraustes Sinensis, cinereus, foemella. 83. Le Padda Femelle.

Der bahamische Fink. Tab. LXXXIV.

M. Catesby ad viv. delin. Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis J.M. Seligmann sculps.

Fringilla Bahamensis. 84. Pinçon de Bahama

Tab. LXXXV.

Die chinesischen Sperlinge.

G. Eduard ad viv. delin.

Cum Privil. Sac. Cæs. Majest.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

Passer, *Sinensis*, fulvus; mas et foemella.

Les Moineaux de la Chine.

Der americanische Stiegliz.

Tab. LXXXVI.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

M. Catesby ad viv. delin.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

Carduelis Americanus.

86.

Chardonneret de l'Amerique.

Tab.LXXXVII.

Der Hänfling mit dem gelben Kopf.

G. Eduards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimbergae

Linaria, *Mexicana*, capite flavo.

87.

La Linotte á tete-jaune.

Tab. LXXXIX.

Der grosse indianische Kranich.

G. Edwards ad viv. delin.

I.M. Seligmann sculps. et excudit.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

Grus, Indica, major.

89.

La grande Gruë des Indes.

Der dreyfärbige Distelfinck.

Tab. LXXXVIII.

Fringilla tricolor.

88.

Pinçon de trois Couleurs.

Der blaue Hänffling.

Tab. XC.

M. Catesby ad viv. delin.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

I. M. Seligmann sculps. et excud.

Linaria Caerulea.

90.

Linotte bleuë.

Tab. XCI.

Die Wasserdrossel.

G. Eduards ad viv. delin. *Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.* *J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimb.*

Tringa, pedibus Fulicae. 91. Le Tringa au pié de Foulque.

M. Catesby delin. J. M. Seligmann sculps. et excud.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

Garrulus Carolinensis. 92. Le Jaseur de la Caroline.

Tab. XCIII.

Der indianische Kybiz mit schwarzer Brust.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seligmann sculps.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis

Pluuialis, *Indicus*, pectore nigro.

93.

Le Pluvier des Indes.

Der Blaûvogel.

M. Catesby ad viv. delin. | J. M. Seligmann sculps. et excud. Norimbergae.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

Rubicula Americana caerulea. | 94 | Rouge gorge de la Caroline.

Tab. XCV.

Das Wasserhün mit Flügelspornen.

G. Eduards ad viv. del.

I. M. Seligmann exc.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

Gallinula Brasiliensis JACANA dicta, Alis cornubus donatis. 95. La Poule d'eau aux aîles éperonnées.

Der Baltimorevogel. Tab. XCVI.

M. Catesby ad viv. delin. J.M. Seligmann sculps.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

Icterus ex aureo ni groque varius. 96. L' Oi seau Baltimore.

Der Penguin.

G. Eduards ad viv. del. J. M. Seligmann sculps. et excud.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

Penguin. 97. Le Penguin.

Der Baltimorebastard.

Icterus minor.

98.

Baltimore Bastard

Tab. XCIX.

Die gefleckte grönländische Taube.

G. Edwards ad viv. delin. Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis. I. M. Seligmann excud. Norimbergae.

Columba Graenlandica HOLLANDIS dicta. 99 La Colombe tachetée de Groenland.

Die gelbbrüstige Drossel.

Tab. C.

Solanum triphyllon flore hexapetalo tribus petalis purpureis erectis coeteris viridibus reflexis Pluk. Phytag. Tab. CXI.

M. Catesby ad viv. delin. *Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.* *J. M. Seligmann excud.*

Oenanthe Americana pectore luteo. 100. Cul-blanc à la poitrine jaune.

Der grönlandische Rehebock.

G. Eduards ad viv. del.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

Cervus, Rangifer, Groenlandicus.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

Le Daim de Groenland.

Das Stachelſchwein aüs der Meerenge von Hüdſon. Tab. CII.

G. Eduard ad viv. del. Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis. J. M. Seligmann ſculps. et excudit.

Hyſtrix, Canadenſis. 102. Le Porc-epic de la Baye de Hudſon.

KORTE INHOUD

DER

EERSTE HONDERD PLAATEN VAN DIT WERK.

LYST DER VOGELEN,

Die afgebeeld en beschreeven zyn in het

EERSTE DEEL.

	Tab.	Bl.
De *Arend met den Witten Staart.* Haazen-Arend. Zwarte Arend by Klein genaamd. - - - - - - - - - -	I.	1
De *Witkoppige Arend.* Wit-Kop. Gladkoppige Adelaar. Kl. - -	II.	2
De *Koning der Wouwouwen.* Gekapte Gier. Monnik-Koning der Gieren. Kl.	III.	2
De *Visch-Arend.* Witkop. Witkoppige Blaauwpoot. Kl. - -	IV.	4
De *Gevlakte Havik of Valk.* Duiven-Valk. Kl. - - - - -	V.	5
De *Duiven-Sperwer.* Bontstaart. Karolinische Duiven-Valk. Kl. - -	VI.	6
De *Zwarte Valk of Havik.* Deeze komt met den Buizerd of Muizenvalk overeen. Kl. - - - - - - - - - - - -	VII.	6
De *Havik met den Zwaluw-Staart.* Zwaluw-Valk. Kl. - -	VIII.	7
De *Zwarte Pappegaay van Madagaskar.* - - - - - -	IX.	7
De *Kleine Havik.* Kalotten-Valk, met het roode Kalotje. Kl. - -	X.	8
De *Kleinste, groene en roode, Indiaansche Parkiet* of *Guineesche Mosch.*	XI.	8
De *Kleine Groene Parkiet,* uit Oostindie. - - - - -	—	9
De *Indiaansche Buizerd of Menschen-Eeter.* Kaalkop. Kl. - -	XII.	10
De *Groene Gekuifde Guineesche Koekkoek. Touraco.* Kroonvogel. Kl. - -	XIII.	10
De *Virginische Hoorn-Uil.* Gehoornd Kat-Uiltje. Kl. - -	XIV.	11
De *Groote Afrikaansche Ysvogel.* - - - - - - - -	XV.	12
De *Karolinische Geitenmelker.* De sterk gebaarde Zwaluw van Karolina. Kl.	XVI.	13
De *Zwart en Wit bonte Ysvogel.* Persiaaner. Kl. - - -	XVII.	13
De *Koekkoek uit Karolina.* - - - - - - - -	XVIII.	14
De *Ysvogel met een gevorkten Staart.* Zwaluwstaart. Kl. - -	XIX.	15
De *Paradys-Pappegaay uit Kuba.* - - - - - - -	XX.	16
De *Kleine Indiaansche Ysvogel.* De Kleinste Konings-Visscher. Kl. - -	XXI.	16
De *Groene Pappegaay uit Karolina.* - - - - - - -	XXII.	17
De *Arabische Trapgans.* De Arabier. Kl. - - - - - -	XXIII.	18
De *Purperkleurige Kaauw.* Purper-Kaauwtje. Kl. - - - -	XXIV.	19
De *Brasiliaansche Faisant.* - - - - - - - -	XXV.	20
De *Zwarte Spreeuw met roode Wieken.* Karolinische met roode Schouders. Kl.	XXVI.	20
De *Groen gevleugelde Duif.* Scharlaken-Duif. Kl. - - - -	XXVII.	21
De *Karolinische Ortolaan of Rystvogel.* Ryst-Ammer. Karolinische Vet-Ammer. Kl. - - - - - - - - - - -	XXVIII.	22
De *Lang-gestaarte Duif.* De langstaartige Hout-Duif. Kl. - -	XXIX.	23
De *blaauwe Gekuifde Gaay.* Blaauwe Hout-Gaay. Kl. - - -	XXX.	24
De *bruine dwars gestreepte Duif.* - - - - - - -	XXXI.	24
De *groote zwarte Specht, met een witten Bek en roode Kuif.* Zwart-Specht met den witten Bek. Kl. - - - - - - - - -	XXXII.	25
Het *Oostindisch Kaauwtje,* Minor *of* Mino *genaamd, groot en klein.* Kaauwtje met de geele Halskraag. Kl. - - - - - - -	XXXIII.	26
De *zwarte roodkoppige Specht.* Zwart-Specht met den Vuurkleurigen Kop. Kl. - - - - - - - - - - -	XXXIV.	27
De *blaauwe Merel of eenzaame Mosch.* De blaauwe Lyster. Kl. - - -	XXXV.	27
De *bonte Specht met vergulde Wieken.* Geringde Koekkoek met de Wieken Goudkleurig. Kl. - - - - - - - - - - -	XXXVI.	28
De *Chineesche zwarte Spreeuw:* met het witte Kuifje. Kl. - -	XXXVII.	29

	Tab.	Bl.
De *Specht met het roode Lyf.* Roodbuik. Kl. - - - - -	XXXVIII.	29
De *Haairige Specht.* Ruige Specht. Kl. - - - -	———	30
De *Roozeroode of Vleeschkleurige Merel.* Haairtoppige Lyster. Kl. - -	XXXIX.	30
De Specht met den geheel rooden Kop. - - - -	XL.	31
Het *blaauwe Boomkruipertje van Suriname.* Zwartkeeltje. Blaauw Kruipertje. Kl. - - - - - - - -	XLI.	32
De *zwarte Mees met eenen Goudkleurigen Kop.* Roodkoppige. Kl. - -	———	32
De *Specht met het geele Lyf.* Geelborstige kleine Borst-Specht. Kl. -	XLII.	33
De *kleine gevlakte Specht.* De kleinste Specht. Kl. - - -	———	33
Het *Roodbuikig Blaauwvogeltje.* De blaauwroode Gras-mosch. Kl. - -	XLIII.	34
De *Scharlakenkleurige Sprinkhaan.* - - - - -	———	34
De *Blaauwspecht met den Zwarten Kop.* - - - - -	XLIV.	35
De *Blaauwspecht met den Bruinen Kop.* Spechtagtige Mees. - -	———	35
De *Roodkoppige Groenling.* Wenzel met het roode Kamizool. Kl. - -	XLV.	35
De *Trekduif van Karolina.* De Lang-gestaarte Houtduif. Kl. - -	XLVI.	36
Het *blaauwe Roodborstje.* Wenzel met het roode Kamizool. Kl. - -	XLVII.	37
De *Tortelduif van Karolina.* De lang gestaarte Tortelduif. Kl. - -	XLVIII.	38
De *groene Vliegenvanger met den zwarten Kop.* - - -	XLIX.	39
De *blaauwkoppige groene Vliegenvanger.* De groene Wenzel met den blaauwen Kop. Kl. - - - - - - -	———	39
De *Blaauwagtige Duif met een witten Kop.* Witkop. Kl. - -	L.	40

L Y S T DER V O G E L E N, enz.

Die afgebeeld en beschreeven zyn

IN HET T W E E D E D E E L.

	Tab.	Bl.
Het *kleine bruin en witte Boomkruipertje.* Het bruine Boomkruipertje met het witte Onderlyf. Kl. - - - - - - -	LI.	41
De *bonte Chineesche Paauw-Oog Kapel.* - - - - -	—	41
Het *kleine gesprenkelde Tortelduifje.* - - - - - -	LII.	42
De *groote Strand-Zwaluw.* Groote Gibraltar-Zwaluw. Kl. - -	LIII.	43
De *graauwe lang gestaarte Lyster.* Kl. - - - -	LIV.	44
Het *blaauwkeelige Roodstaartje.* - - - - - - -	LV.	45
De *roode Lyster. Roestkleurige.* Kl. - - - - - -	LVI.	46
Het *graauwe Roodstaartje met een Zwarte Keel.* Kl. - - -	LVII.	46
De *Karolinische Trek-Lyster.* Zing-Lyster. Kl. - - -	LVIII.	47
De *zwarte Grasmosch met bonte Wieken.* Het Mannetje. Kl. - -	LIX.	48
De *Lyster met de roode Pooten.* - - - - - - -	LX.	49
De *Oranjekleurige Grasmosch.* Zwartkeelige Zwartstaart. Kl. - -	LXI.	49
De *allerkleinste Lyster.* - - - - - - -	LXII.	50
Het *lang gestaarte roode Kolibrietje.* De groenkeelige Kruiper. Kl. - -	LXIII.	51
Het *kleine Oranjekleurige Kolibrietje.* - - - - - -	———	51
De *geelkeelige Leeurik.* Kl. - - - - - - -	LXIV.	51
Het *groene langstaartige Kolibrietje.* De bruin gekapte groene Kruiper. Kl.	LXV.	52
De *wit gevlakte bruine Kapel met roode slippen.* - - - -	———	52
De *groote Amerikaansche Leeurik.* Dubbelde Leeurik. Kl. - -	LXVI.	53
Het *lang gestaarte Kolibrietje met een zwarten Kop.* Zwartkoppige groene Kruiper. Kl. - - - - - - -	LXVII.	53
De *donkere geel gestreepte Pagie uit Noord-Amerika.* - - -	———	54
De *zwarte Mosch met roode Oogen.* De zwarte Mosch. Kl. - -	LXVIII.	54
De *bruine Mosch.* - - - - - - - -	———	55
Het *Kolibrietje met een witten Buik.* - - - - -	LXIX.	55
Het *groen en blaauwe Kolibrietje.* - - - - - -	———	55
Het *bruin gevlakte Chineesche Witje.* - - - - -	———	56
Het *kleine graauwe Moschje.* - - - - - -	LXX.	56
Het *groene Kolibrietje met een zwarten Buik.* - - - - -	LXXI.	57
Eene *Oostindische Cicade.* - - - - - - -	———	57

De

	Tab.	Bl.
De *Sneeuw-Vogel van Noord-Amerika.* Witnek. Kl. - -	LXXII.	57
Het *kleine Gekuifde Kolibrietje.* De blaauw gekuifde Honigzuiger. Kl.	LXXIII.	58
De *blaauwvlakkige Chineesche Paauw-Oog Kapel.* - - -	———	58
Het *Bahamasche Moschje.* Groen Mosje. Kl. - - -	LXXIV.	59
Het *roodborstige Kolibrietje.* Roodborstige Honigzuiger. Kl. - -	LXXV.	59
De *zwarte gestrekte Kapel met roode Vlakken.* - - -	———	60
De *gekuifde Roodvogel of Kardinaal.* Indiaansche Kuif-Vink. Kl. - -	LXXVI.	60
De *Surinaamsche Roodvogel of Wielewaal.* Kl. - - -	LXXVII.	62
De *blaauwe Kernbyter of Dikbek.* De blaauwe Dik-Sneb. Kl. - -	LXXVIII.	62
De *bruine Indiaansche Mosch, met het Lyf gesprenkeld,* Kauris-Vogel *genaamd.* Roestkleurige Mosch met een getygerd Onderlyf. Kl. - -	LXXIX.	63
Een *Oostindische Gehoornde Tor.* - - - -	———	64
De *Purperkleurige Kernbyter.* Purperklepper. Kl. - - -	LXXX.	64
De *Chineesche Rystvogel,* Padda *genaamd, het Mannetje.* - -	LXXXI.	65
De *Purperkleurige Vink.* - - - - - - -	LXXXII.	65
De *Chineesche Rystvogel,* Padda *genaamd, het Wyfje.* - - -	LXXXIII.	66
De *Bahamasche Vink.* - - - - - - -	LXXXIV.	67
De *Chineesche roode Mosch: het Mannetje en Wyfje.* De bruine Mosch met den zwarten Kop. Kl. - - - - - -	LXXXV.	67
De *geele Amerikaansche Distelvink.* - - - - -	LXXXVI.	68
De *Mexikaansche Vlasch-Vink met een geelen Kop.* - - -	LXXXVII.	68
De *driekleurige Distelvink.* Blaauwkoppige Distelvink. Kl. - -	LXXXVIII.	69
De *groote Indiaansche Kraanvogel.* De graauwe Indiaan. Kl. - -	LXXXIX.	70
De *blaauwe Mexikaansche Vlaschvink.* Blaauwe Distelvink. Kl. - -	XC.	71
De *Strandlooper met Voeten als een Koet.* De Water-Lyster. Bruin dunbekkig Waterhoentje. Kl. - - - - - -	XCI.	71
De *Karolinische Gaay of Beemer.* De graauwe Zyde-Staart. Kl. - -	XCII.	72
De *Indiaansche Kievit met een zwarte Borst.* Zwartborstige Kievit Kl.	XCIII.	73
Het *blaauwe Roodborstje.* Blaauwkeeltje met een rood Onderlyf, anders blaauw. Kl. - - - - - - - -	XCIV.	73
Het *Waterhoen met gespoorde Wieken.* Karthagener Ral. Kl. - -	XCV.	74
De *Baltimore-Vogel.* Geelbonte Lyster. Wielewaal. Kl. - -	XCVI.	75
De *Penguyn.* Vetgans. Kl. - - - - - -	XCVII.	75
De *Basterd Baltimore-Vogel.* Zwart gebaarde Wielewaal. Kl. - -	XCVIII.	76
De *Gevlakte Groenlandsche Duif.* - - - - - -	XCIX.	77
De *Geelborstige Lyster.* - - - - - - -	C.	78
Het *Groenlandsche Hert of Rendier.* - - - -	CI.	79
Het *Stekelvarken uit de Hudsons-Baay.* - - - -	CII.	79

LYST DER BOOM- OF PLANTGEWASSEN,

Die in het EERSTE en TWEEDE DEEL van dit Werk voorkomen.

	Tab.	Bl.
De *Virginische Dwerg-Kastanje-Boom.* - - - -	XVIII.	14
De *Boom van 't rood ge-aderd Hout.* - - - -	XX.	16
De *Amerikaansche Cypresse-Boom.* - - - - - -	XXII.	18
Het *Waschboompje met breede Myrthe-Bladeren.* - - - -	XXVI.	21
De *gladde Winde met Laurierbladeren en zwarte Bessen.* - - -	XXX.	24
De *Eik met Wilgen-Bladeren.* - - - - -	XXXII.	25
De *altyd groene Eik met smalle Bladeren.* - - - -	XXXIV.	27
De *Virginische Eik met-Kastanje Bladeren.* - - - -	XXXVI.	29
De *zwarte Eik met zeer breede Bladeren.* - - - -	XXXVIII.	30
De *Water-Eik met omtrent driehoekige Bladeren.* - - - -	XL.	31
De *Witte Eik van Virginie.* - - - - -	XLII.	33
De *Karolinische Eik met stekelige Bladeren.* - - - -	———	33
De *Syring, die Bessen draagt, uit Florida.* - - - -	———	34
De *laage Eik met korte Wilgen-Bladeren.* - - - -	XLIV.	35
De *Roode Eik van Karolina.* - - - - -	XLVI.	37
De *Mey-Appel.* - - - - - - -	XLVIII.	38
De *Kakau-Pruimen Boom.* - - - - -	L.	40

	Tab.	Bl.
De *Tandpyn-Boom.* - - - - - -	LII.	42
De *Virginische Kornoelje-Boom*, Mannetje. - - - - -	LIV.	45
De *zwarte Duif-Kersen Boom.* - - - -	LVI.	46
De *Virginische Slangenwortel.* - - - - -	LVIII.	47
De *Gom Elemni Boom.* - - - - -	LX.	49
De *Hulst van Karolina met roode Bessen.* - - - -	LXII.	50
Het *Zee-Haver Gras.* - - - - -	LXIV.	52
De *kleine geele Veld-Ajuin of Vogelmelk.* - - - -	LXVI.	53
De *zwarte Popelier met Balsem-Knoppen.* - - - -	LXVIII.	55
De *Karolinische Winde met purperkleurige Bloemen.* - - -	LXX.	56
De *Virginische Vogelnest-Wortel.* - - - -	LXXII.	58
De *Boom* Bignonia *genaamd.* - - - -	LXXIV.	59
De *witte Virginische Walnooten-Boom.* - - - -	LXXVI.	61
De *Karolinische Nootenboom.* - - - - -	———	61
De *kleine Tulpenboom met Laurierbladen.* - - - -	LXXVIII.	63
De Vergiftboom. - - - - - - -	LXXX.	64
De *Boom* Tupelo *genaamd.* - - - - - -	LXXXII.	66
De Bignonia *met blaauwe Bloemen en Pokhoutbooms-Bladeren.* - -	LXXXIV.	67
De *driedoornige* Acacia *met Eyvormige Zaadhuisjes.* - - -	LXXXVI.	68
De *Floridasche* Alcéa *met Laurierbladeren.* - - - -	LXXXVIII.	70
De *driebladerige Nagtschade.* - - - - -	XC.	71
Een *Heester met Kornoelje-Bladeren, roode gesternde Bloemen, en eene welriekende Schors.* - - - - - - -	XCII.	72
De *kleine ongedoornde Winde met roode Bessen.* - - -	XCIV.	74
De *Virginische Tulpenboom met driepuntige, in 't midden Stompe, Bladeren.*	XCVI.	75
De Catalpa-*Boom.* - - - - - -	XCVIII.	77
De *driebladerige Nagtschade met een zesbladerige Bloem.* - -	C.	78

BERIGT VOOR DEN BOEKBINDER.

De Plaaten van het Eerste Deel, Tab. I tot L moeten tegenover Bladz. 40,
De Plaaten van het Tweede Deel, Tab. LI tot CII moeten tegenover Bladz. 80 en voor dit Blad geplaatst worden.